Ea este hotărâtă să-i atragă atenția și dorința, chiar dacă inima lui îi aparține încă soției sale moarte.

Legați prin datorie

Cora Reilly

prolog

– Nu-mi întoarce spatele. Uită-te la mine. Cred că merit măcar puțină decență, Dante.

Tensiunea radia din el când s-a întors spre mine. Nu s-a apropiat, dar se uita la mine. Măcar acum, nu se prefăcea că eram invizibilă. Ochii lui albaștri rătăceau peste corpul meu gol.

Sfârcurile mi s-au întărit în aerul răcoros al biroului lui, dar nu mi-am închis halatul din mătase, în ciuda nevoii copleșitoare de a mă acoperi în fața privirii scrutătoare și rece a lui Dante. Privirea lui a zăbovit la îmbinarea coapselor mele puțin mai mult decât pe restul corpului și am simțit o mică explozie de speranță.

— Sunt soția ta, nu-i așa?

Sprâncenele lui blonde s-au încruntat.

— Bineînțeles că ești.

În vocea lui era o insinuare pe care nu o puteam identifica.

— Atunci, revendică-ți drepturile, Dante. Fă-mă a ta.

Nu s-a mișcat, dar ochii lui au alunecat în jos spre sfârcurile mele întărite. Privirea lui era aproape tangibilă, ca atingerea unei fantome pe pielea mea goală.

Eram hotărâtă chiar și să-l implor. Știam că aproape îl convinsesem. Voiam să fac sex în seara asta.

— Și eu am nevoi. Ai prefera să găsesc un amant care să te scutească de povara de a mă atinge?

Nu eram sigură că aș fi putut merge până la capăt cu treaba asta. Nu, știam că nu aș fi putut merge până la capăt, dar acest act de provocare era ultima mea opțiune. Dacă Dante nu reacționa la asta, atunci nu știam ce altceva să mai fi făcut.

— Nu, a spus el tăios, furia și posesivitatea străpungându-i masca perfectă.

Și-a strâns buzele, cu maxilarul încleștat, și s-a îndreptat în direcția mea. Tremuram de nevoie și de emoție când s-a oprit în fața mea. Nu a întins mâinile spre mine, dar am crezut că am detectat o urmă de dorință în ochii lui. Nu era mult, dar era suficient pentru a mă încuraja. Am micșorat distanța dintre noi și mi-am strâns degetele peste umerii lui puternici, apăsându-mi corpul gol de al lui. Materialul aspru al costumului lui s-a frecat delicios de sfârcurile mele sensibile și am scăpat un mic geamăt. Presiunea dintre picioarele mele era aproape insuportabilă. Ochii lui Dante sclipeau în timp ce mă privea. Încet, m-a cuprins cu un braț și și-a sprijinit palma pe talia mea.

Un triumf dulce m-a inundat. Acum nu mă mai ignora.

capitolul I

Bineînțeles, știam că avea să se întâmple. Tatăl meu și-a exprimat clar punctul de vedere în momentul în care primul meu soț, Antonio, a fost îngropat. Eram prea tânără să fi rămas necăsătorită. Dar nu mă așteptasem ca tatăl meu să-mi găsească un nou soț atât de repede și cu siguranță nu mă așteptasem ca noul meu soț să fie Dante – Șeful – Cavallaro.

Înmormântarea lui Antonio a avut loc cu doar nouă luni în urmă, ceea ce a făcut ca noua mea logodnă să fie la limita indecenței. Mama mea era, de obicei, printre primele care se năpusteau asupra oricui comitea o gafă socială și totuși, nu vedea nimic în neregulă cu faptul că astăzi, la mai puțin de un an după ce mi-am luat rămas bun de la Antonio, urma să-mi întâlnesc următorul soț. Nu l-am iubit niciodată pe Antonio așa cum o femeie iubește un bărbat – chiar dacă am crezut asta la un moment dat –, iar căsnicia noastră nu a fost niciodată reală, dar sperasem să am mai mult timp înainte să fi fost forțată spre o altă căsătorie – mai ales că, de data asta, nici măcar nu am avut de ales.

— Ești atât de norocoasă că Dante Cavallaro a fost de acord să se căsătorească cu tine. A fost o surpriză pentru mulți că a decis să ia o femeie care a fost deja căsătorită. La urma urmei, ar fi putut alege dintr-un lung șir de tinere dornice, a spus mama în timp ce îmi peria părul castaniu-închis.

Mama nu avusese intenția să-mi rănească sentimentele. Ea spunea doar ceea ce era evident. Știam că era adevărat. Toată lumea știa.

Un bărbat în poziția lui Dante nu trebuia să se mulțumească cu resturile unui alt bărbat, inferior lui. Probabil că asta credeau majoritatea oamenilor și totuși, trebuia să mă căsătoresc cu el. Eu, care nici măcar nu voiam să mă căsătoresc cu cineva atât de puternic și viclean ca Dante Cavallaro. Eu, care îmi doream să fi rămas singură, chiar dacă doar pentru a proteja secretul lui Antonio. Cum mai puteam oare să continui să ascund adevărul? Dante era cunoscut ca fiind un om care putea întotdeauna să-și dea seama când cineva mințea.

— Va fi șeful Outfit peste două luni și, când te vei căsători cu el, vei fi cea mai influentă femeie din Chicago și Midwest. Și dacă îți menții prietenia cu Aria, vei avea legături și cu New York.

Ca de obicei, mama mea gândea mult prea departe, plănuind deja dominația mondială, în timp ce eu încă încercam să mă împac cu ideea că trebuia să mă căsătoresc cu Șeful. Era prea periculos. Nu eram o mincinoasă nepricepută. În anii căsniciei mele cu Antonio îmi îmbunătățisem continuu abilitățile, dar era o mare diferență între a minți lumea exterioară și a-ți

minți soțul. Furia față de Antonio a reapărut, așa cum se întâmpla atât de des în ultimele luni. El mă pusese forțat în această situație.

Mama s-a dat înapoi, admirându-și munca. Părul meu negru cădea în bucle moi și lucioase peste umeri și spate. M-am ridicat în picioare. Pentru această ocazie, am ales o fustă creion de culoare crem și o bluză de culoarea prunei pe care am îndesat-o în talia fustei, precum și o pereche de pantofi, cu toc modest, de culoare neagră. Eram una dintre cele mai înalte femei din Outfit la 1,76 metri și, în mod natural, mama mea își făcea griji că lui Dante nu i-ar fi făcut plăcere dacă purtam tocuri înalte. Nu m-am obosit să subliniez că Dante era cu cel puțin treisprezece centimetri mai înalt decât mine. N-aș fi fost mai înaltă decât el nici măcar cu tocuri. Și oricum nu ar fi fost prima dată când mă vedea. Ne-am mai întâlnit de câteva ori la evenimente ale mafiei și chiar am împărțit un scurt dans la nunta Ariei, în august, în urmă cu trei luni. Totuși, nu am schimbat niciodată mai mult decât politețurile așteptate și, cu siguranță, nu am avut niciodată impresia că Dante ar fi fost câtuși de puțin interesat de mine. Dar era cunoscut pentru felul lui distant de a fi, așa că cine știa ce se întâmpla cu adevărat în capul lui?

— S-a mai întâlnit cu cineva de când i-a murit soția? am întrebat.

De obicei, genul ăsta de bârfă se răspândea rapid în cercurile noastre, dar poate că am ignorat informațiile. De cele mai multe ori, femeile mai în vârstă din familie știau primele despre rufele murdare ale

altora. Sinceră să fiu, bârfa era ocupația principală pentru majoritatea dintre ele.

Mama a zâmbit trist.

— Nu în mod oficial. Se zvonește că nu a putut renunța la soția sa, dar au trecut mai bine de trei ani și acum, că este pe cale să devină șeful Outfit, nu poate să se agațe de amintirea unei femei moarte. Trebuie să meargă mai departe și să producă un moștenitor.

Și-a pus mâinile pe umerii mei și m-a privit zâmbindu-mi larg.

— Și tu vei fi cea care îi va oferi un frumos fiu, scumpa mea.

Am simțit imediat un gol în stomac.

— Nu azi.

Mama a clătinat din cap râzând.

— Destul de curând. Nunta va avea loc peste două luni.

Dacă ar fi fost după mama și tata, căsătoria ar fi avut loc cu săptămâni în urmă. Probabil erau îngrijorați că Dante s-ar fi putut răzgândi în ceea ce mă privea.

— Valentina! Livia! Mașina lui Dante tocmai a sosit, a strigat tata.

Mama a bătut din palme, apoi mi-a făcut cu ochiul.

— Să-l facem să-și uite soția.

Speram că nu avea să spună ceva atât de lipsit de gust când Dante era prin preajmă.

Am urmat-o jos și am încercat să-mi afișez expresia cea mai sofisticată. Tata a deschis ușa. Nu mi-am putut aminti ultima dată când *a răspuns la ușă*. De obicei, o lăsa pe mama sau pe mine să o facem, sau pe

servitoarea noastră, dar chiar și eu îmi dădeam seama că practic țopăia de nerăbdare. Chiar trebuia să fi făcut atât de evident faptul că era disperat să mă căsătorească din nou? Mă făcea să mă simt ca ultimul cățeluș din culcuș, de care magazinul de animale abia aștepta să scape.

Părul blond al lui Dante a apărut în prag, în timp ce mama și cu mine ne-am oprit în mijlocul holului. Afară ningea, iar vălul moale de fulgi de nea de pe capul lui Dante îi făcea părul să pară aproape auriu. Am înțeles de ce unii oameni au fost frustrați de căsătoria Ariei cu Luca. Dante și ea ar fi fost cuplul de aur.

Tata a deschis ușa mai larg, cu un zâmbet încântat. Dante i-a strâns mâna tatălui meu și au schimbat câteva cuvinte în șoaptă. Mama tremura, practic, de emoție lângă mine. Și-a aprins zâmbetul de o mie de wați când Dante și tata s-au îndreptat în cele din urmă spre noi. Mi-am forțat buzele într-un zâmbet mult mai puțin strălucitor.

După cum era tradiția, Dante a salutat-o mai întâi pe mama mea, cu o plecăciune și un sărut al mâinii, înainte de a se îndrepta spre mine. Mi-a zâmbit scurt, zâmbet care nu a ajuns în ochii lui albaștri, apoi mi-a sărutat mâna.

— Valentina, a spus el cu vocea lui lină, lipsită de emoții.

Din punct de vedere exclusiv fizic, îl consideram pe Dante chiar foarte atrăgător. Era înalt și ușor musculos, îmbrăcat impecabil într-un costum gri închis din trei piese, cămașă albă și cravată albastru deschis și

avea părul blond des, pieptănat lejer pe spate. Dar toți spuneau despre el că era ca un sloi de gheață și, din scurtele noastre întâlniri, știam că aveau dreptate.

— Este minunat să te întâlnesc din nou, am spus eu, cu o mică înclinare a capului.

Dante mi-a dat drumul la mână.

— Da, este.

Și-a întors privirea goală spre tatăl meu.

— Aș vrea să vorbesc singur cu Valentina.

Ca de obicei, nu se iroseau politeți.

— Desigur, a spus tata cu nerăbdare, luând brațul mamei și conducând-o deja în altă cameră.

Dacă nu aș fi fost căsătorită înainte, nu m-ar fi lăsat niciodată singură cu un bărbat, dar așa cum stăteau lucrurile, ei credeau că nu era necesar să-mi mai protejeze virtutea. Și nu le-am putut spune că Antonio și cu mine nu ne consumaserăm niciodată căsnicia. Nu puteam spune nimănui, cu atât mai puțin lui Dante.

Când mama și tata au dispărut în biroul tatălui meu, Dante s-a întors spre mine.

— Acest lucru este acceptabil pentru tine, presupun.

Părea atât de reținut și controlat, de parcă emoțiile lui ar fi fost înăbușite atât de adânc în interior, încât nici măcar el nu le putea atinge. M-am întrebat în ce măsură acest lucru era rezultatul morții soției lui și cât de mult era parte din dispoziția lui naturală.

— Da, am spus, sperând că nu avea să vadă cât de nervoasă eram.

Am făcut semn spre o ușă din stânga noastră.

— Ai vrea să stăm jos să discutăm?

Dante a dat din cap și l-am condus în sufragerie. M-am afundat în canapea, iar Dante s-a așezat pe fotoliu, vizavi de mine. Credeam că avea să stea lângă mine, dar părea mulțumit să păstreze cât de mult spațiu era acceptabil între noi. În afară de sărutul scurt al mâinii, s-a asigurat să nu mă atingă. Probabil că a considerat acest lucru nepotrivit atât timp cât nu eram căsătoriți. Asta speram, cel puțin.

— Presupun că tatăl tău ți-a spus că nunta noastră este planificată pentru data de 5 ianuarie.

Am căutat un licăr de tristețe sau de melancolie în vocea lui, dar nu era nimic. Mi-am sprijinit mâinile în poală, cu degetele întrepătrunse. Erau mai puține șanse ca Dante să-mi fi observat tremurul în acest fel.

— Da. Mi-a spus cu câteva zile în urmă.

— Îmi dau seama că a trecut mai puțin de un an de la înmormântarea soțului tău, dar tatăl meu iese la pensie la sfârșitul anului și se așteaptă să fiu căsătorit când îi iau locul.

Mi-am coborât privirea, în timp ce pieptul mi s-a strâns de emoții îngropate. Antonio nu a fost un soț bun, nu a fost niciun fel de soț, dar mi-a fost prieten și l-am cunoscut dintotdeauna, motiv pentru care am acceptat să mă căsătoresc cu el. Desigur, am fost naivă, nu mi-am dat seama ce ar fi însemnat cu adevărat să mă căsătoresc cu un bărbat care nu era interesat de mine sau de femei în general. Am vrut să-l ajut. A fi homosexual nu era ceva tolerat în mafie. Dacă cineva ar fi aflat că lui Antonio îi plăceau bărbații în acest fel, l-ar fi ucis. Când mi-a cerut ajutorul, am profitat de șansă, am sperat în secret că aveam sa îl schimb. Am crezut că

ar fi putut decide să nu mai fie homosexual, am crezut că am fi putut avea o căsătorie adevărată la un moment dat, dar acea speranță a fost spulberată rapid.

De aceea, o parte urâtă și egoistă din mine a fost ușurată când Antonio a murit. Am crezut că eram în sfârșit liberă să găsesc un bărbat care să mă iubească sau cel puțin să mă dorească. Din fericire, a fost doar o parte foarte mică din mine și m-am simțit vinovată ori de câte ori îmi aminteam de asta. Și totuși, poate aceasta era șansa mea. Poate că a doua mea căsătorie mi-ar fi oferit în sfârșit un soț care să mă considere mai mult decât un rău necesar.

Dante părea să înțeleagă greșit tăcerea mea.

— Dacă este prea devreme pentru tine, putem totuși să ne anulăm aranjamentele.

Mama m-ar fi ucis, iar tata probabil ar fi suferit un accident vascular cerebral.

— Nu, am spus eu repede. Este în regulă. M-am pierdut în amintiri pentru o clipă.

I-am zâmbit. Nu mi-a returnat zâmbetul, doar m-a privit scrutându-mă rece.

— Foarte bine, a spus el în cele din urmă. Aș dori să discut cu tine despre pregătiri, precum și despre timpul premergător evenimentului. Două luni nu înseamnă mult timp, dar din moment ce această nuntă nu va fi un eveniment mare, ar trebui să ne descurcăm.

Am dat din cap. O parte din mine era tristă că această nuntă avea să fie un eveniment liniștit, dar atât de curând după moartea lui Antonio, o nuntă mai mare ar fi fost de prost gust și, din moment ce era a doua

căsătorie atât pentru Dante, cât și pentru mine, să insist în a avea o petrecere splendidă era ridicol.

— De ce m-ai ales pe mine? Sunt sigură că au existat multe alte opțiuni viabile.

Mă întrebam despre asta de când tata mi-a spus despre înțelegerea lui cu Dante. Știam că era o întrebare pe care nu trebuia să o pun. Mama ar fi făcut o criză dacă ar fi fost prezentă.

Expresia lui Dante nu s-a schimbat.

— Desigur. Tatăl meu mi-a sugerat-o pe verișoara ta, Gianna, dar eu nu doream o soție care abia a devenit majoră. Din păcate, majoritatea femeilor în jurul vârstei de douăzeci de ani sunt deja căsătorite, iar majoritatea văduvelor sunt mai în vârstă decât mine sau au copii, ambele inacceptabile pentru un bărbat în poziția mea, așa cum probabil vei înțelege.

Am dat din cap. Erau atât de multe reguli de etichetă când era vorba de găsirea soției potrivite, mai ales pentru un bărbat în poziția lui Dante, încât mulți au fost șocați când am fost anunțată ca viitoarea lui soție. Dante i-a călcat pe mulți pe bătături cu această decizie.

— Prin urmare, ai fost singura alegere logică. Ești, desigur, încă destul de tânără, dar asta nu se poate schimba.

Pentru o clipă, am rămas uluită în tăcere de raționamentul lui lipsit de emoții. Deși nu eram la fel de naivă ca înainte, speram că măcar o parte din motivul pentru care Dante m-a ales să fi fost că era atras de mine, mă găsea drăguță sau cel puțin fascinantă într-o oarecare măsură, dar această explicație rece a distrus

orice mică fărâmă de speranţă.

— Am douăzeci şi trei de ani, am spus cu o voce surprinzător de calmă.

Poate că răceala lui Dante era contagioasă. Dacă da, aveam să fiu cunoscută drept regina de gheaţă în cel mai scurt timp.

— Asta nu înseamnă tânăr după standardele noastre de căsătorie.

— Eşti cu doisprezece ani mai tânără decât mine. Este mai mult decât mi-aş fi dorit.

Soţia lui decedată avea cu doar doi ani mai puţin decât el şi erau căsătoriţi de aproape doisprezece ani înainte să moară de cancer. Totuşi, felul în care a spus asta a părut ca şi cum l-aş fi forţat să se căsătorească cu mine. Cei mai mulţi bărbaţi din lumea noastră şi-au luat amante odată ce soţiile lor au îmbătrânit şi totuşi, Dante era nemulţumit că eram prea tânără.

— Atunci poate ar trebui să-ţi cauţi o altă soţie. Nu ţi-am cerut să te căsătoreşti cu mine.

În momentul în care cuvintele mi-au ieşit, mi-am dus mâna la gură, apoi i-am întâlnit privirea lui Dante. Nu părea supărat; nu dezvăluia *nimic*. Chipul lui arăta ca întotdeauna. Stoic şi lipsit de emoţii.

— Îmi pare rău! A fost foarte nepoliticos. N-ar fi trebuit să spun asta.

Dante a clătinat din cap. Nu i s-a mişcat nici măcar un fir de păr. Pe pantalonii lui nu era nici măcar un fir de praf, în ciuda vremii înzăpezite din noiembrie.

— E în regulă. Nu am vrut să te jignesc.

Mi-aş fi dorit ca el să nu sune atât de blazat, dar nu

puteam face nimic în privința asta, cel puțin nu până când ne vom fi căsătorit.

— Nu ai făcut-o. Îmi pare rău. Nu ar fi trebuit să mă răstesc la tine.

— Să revenim la problemele noastre. Mai sunt câteva lucruri pe care trebuie să le discutăm și, din păcate, am o întâlnire programată pentru diseară și un zbor devreme mâine dimineață.

— Te duci la New York pentru logodna lui Matteo și a Giannei.

Familia mea nu a primit o invitație. Ca și în cazul petrecerii de logodnă a Ariei, doar familia cea mai apropiată și șefii respectivi ai mafiei din New York și Chicago au fost invitați. De fapt, m-am bucurat. Ar fi fost primul meu eveniment social după ce logodna mea cu Dante a fost făcută publică. Bârfele și privirile curioase m-ar fi urmărit peste tot.

O urmă de surpriză i-a apărut în ochi, dar apoi a dispărut.

— Da, într-adevăr.

A băgat mâna în buzunarul jachetei și a întins o cutie mică de catifea. Am luat-o de la el și am deschis-o. Înăuntru era un inel de logodnă cu diamante. Cu doar câteva săptămâni în urmă, îmi scosesem verigheta și inelul de logodnă pe care Antonio mi le oferise. Oricum, nu au însemnat prea mult pentru mine.

— Sper că-ți place modelul.

— Da, mulțumesc.

După un moment de ezitare, am scos inelul și l-am pus pe deget. Dante nu a dat niciun indiciu că ar fi vrut

să facă el acest lucru. Privirea mi-a rătăcit spre mâna lui dreaptă și am simțit un gol în stomac. Încă purta vechea lui verighetă. O altă explozie ciudată de dezamăgire m-a umplut. Dacă o purta după atâta vreme, probabil trebuia să fi fost încă îndrăgostit de soția lui decedată – sau era o simplă chestiune de obicei?

Mi-a observat privirea și, pentru prima dată, masca lui stoică i-a alunecat, dar a durat atât de puțin, încât nu eram sigură că am văzut schimbarea cu adevărat. Nu mi-a prezentat o explicație sau scuze, dar nici nu mă așteptam la așa ceva de la un bărbat ca el.

— Tatăl tău îmi cere să ieșim o dată împreună înainte de nunta propriu-zisă. Cum am fost cu toții de acord că o petrecere de logodnă nu este necesară...

Nu am fost întrebată niciodată, dar nici măcar nu mă mai surprindea.

— Îți sugerez să participăm împreună la petrecerea anuală de Crăciun a familiei Scuderi.

De când îmi puteam aminti, familia mea a fost la casa Scuderi în prima duminică de Advent.

— Pare a fi o idee rezonabilă.

Dante mi-a zâmbit rece.

— Atunci s-a rezolvat. Îl voi anunța pe tatăl tău când voi veni să te iau.

— Poți să mă anunți pe mine. Am un telefon și sunt capabilă să-l folosesc.

Dante m-a fixat cu privirea. Pentru o secundă, pe chipul lui a trecut un licăr asemănător cu amuzamentul.

— Desigur. Dacă așa preferi.

Și-a scos telefonul din buzunar.

— Care este numărul tău?

Am avut nevoie de o clipă să-mi înăbuș un hohot de râs nedemn de o doamnă, înainte să i-l pot oferi.

Când a terminat de tastat, și-a îndesat telefonul înapoi în sacou, apoi s-a ridicat fără un alt cuvânt. M-am ridicat și eu și mi-am netezit, fără grabă, cutele inexistente ale fustei pentru a-mi masca supărarea în spatele amabilității studiate.

— Mulțumesc pentru timpul acordat, a spus el formal.

Speram cu adevărat că avea să se relaxeze după nunta noastră. Nu a fost întotdeauna atât de reținut. Am auzit poveștile despre cum și-a stabilit poziția de moștenitor al titlului tatălui său și despre cât de eficient era când avea de-a face cu trădătorii și dușmanii. În spatele comportamentului său de prinț de gheață, era ceva întunecat și sălbatic.

— Cu plăcere.

M-am îndreptat spre ușă, dar Dante a ajuns înaintea mea și a ținut-o deschisă pentru mine. I-am aruncat un *mersi* rapid înainte să intru în hol.

— Îi voi chema pe părinții mei ca să-și poată lua la revedere.

— De fapt, aș vrea să vorbesc cu tatăl tău în privat înainte să plec.

Era zadarnic să fi încercat să obțin informații din expresia lui, așa că nu m-am deranjat. În schimb, am mers cu pași mari până la capătul coridorului și am bătut la ușa biroului tatălui meu. Vocile dinăuntru s-au stins și, o clipă mai târziu, tatăl meu a deschis ușa. Mama

era chiar în spatele lui. Din privirea feței ei îmi dădeam seama că era dornică să mă bombardeze cu întrebări, dar Dante era chiar în spatele meu.

— Dante ar vrea să vorbească cu tine, i-am spus, apoi m-am întors spre Dante.

— Ne vedem la petrecerea de Crăciun.

M-am gândit să-i dau un sărut pe obraz, dar am renunțat imediat la această idee. În schimb, mi-am înclinat capul cu un zâmbet înainte de a pleca.

Tocurile mamei s-au auzit în spatele meu, apoi m-a ajuns din urmă. M-a luat de braț.

— Cum a mers? Dante nu părea prea mulțumit. Ai făcut ceva care l-a jignit?

I-am aruncat o privire.

— Desigur că nu. Chipul lui Dante este înghețat într-o singură expresie.

— Șșșt!

Mama s-a uitat în spatele nostru.

— Dacă te aude?

Nu credeam că i-ar fi păsat.

Mama mi-a scrutat chipul.

— Ar trebui să fii fericită, Valentina. Ai tras lozul câștigător la loteria soților și sunt sigură că, sub exteriorul rece al lui Dante, se află un amant plin de pasiune.

— Mamă, te rog.

Am îndurat până acum două discuții despre sex cu mama în toată viața mea: mai întâi cea în care ea a încercat să-mi vorbească despre păsări și albine când aveam cincisprezece ani și deja cunoșteam mecanica

sexului. Chiar și într-o școală catolică de fete, aceste informații au apărut la un moment dat. Și a doua, cu puțin timp înainte de nunta mea cu Antonio. Nu credeam că aveam să supraviețuiesc celei de-a treia.

Dar speram să fi avut dreptate. Datorită dezinteresului lui Antonio pentru femei, nu am avut niciodată șansa de a mă bucura de un iubit pasional sau de orice iubit, de altfel. Eram mai mult decât pregătită să scap în sfârșit de virginitatea mea, chiar dacă asta ar fi reprezentat riscul ca Dante să afle că prima mea căsătorie a fost doar de fațadă – dar aveam să îmi fac griji pentru asta atunci când aveam să ajung acolo.

capitolul 2

Dante a venit să mă ia la șase și un sfert, așa cum a promis. Nici un minut prea târziu sau prea devreme. Nici nu mă așteptam la altceva. Părinții mei plecaseră deja cu câteva minute în urmă. Ca viitor șef al Outfit, Dante nu putea ajunge prea devreme la petrecere.

Purta un alt costum din trei piese, bleumarin cu dungi albastru deschis, și o cravată asortată. Am încremenit o clipă când l-am văzut. Și rochia mea era bleumarin. Oamenii ar fi putut crede că am făcut-o intenționat, dar acum nu mai era nimic de făcut. Am urmat o dietă de detoxifiere strictă timp de trei zile pentru a putea purta rochia strâmtă fără spate. Nu aveam de gând să port altceva. În ciuda fustei lungi tip creion care îmi ajungea la gambe, fanta până la coapsă mi-a permis să urc scările fără prea multe probleme.

Ochii lui Dante m-au scanat rapid.

— Arăți minunat, Valentina!

Era politicos. Nu exista absolut niciun semn că mă găsea cu adevărat atrăgătoare.

— Mulţumesc. Am zâmbit şi am păşit spre el.

Mi-a atins spatele, conducându-mă spre Porsche-ul lui negru parcat la marginea trotuarului, şi s-a încordat când palma lui a intrat în contact cu pielea mea goală. Nu eram sigură, dar mi s-a părut că l-am auzit eliberând o respiraţie grăbită, iar posibilitatea ca el să fi fost afectat de mine, împreună cu senzaţia atingerii lui, mi-a trimis un fior de încântare pe şira spinării. Şi-a pus mâna uşor pe spatele meu şi nu a mai dat niciun semn că l-am luat prin surprindere cu goliciunea mea parţială, în timp ce mă îndruma spre uşa pasagerului şi mi-o ţinea deschisă. M-am strecurat înăuntru, aproape ameţită de triumful că am reuşit să obţin o reacţie de la omul de gheaţă. Odată ce aveam să ne căsătorim, aveam să o fac mai des.

Ceilalţi oaspeţi sosiseră deja când ne-am oprit în faţa conacului Scuderi. Am fi putut să mergem pe jos dacă nu ar fi fost cei patru centimetri de zăpadă, problemele legate de siguranţă şi tocurile mele înalte. Dante nu s-a deranjat cu conversaţia în timpul deplasării noastre. Mintea lui părea oricum departe. Când şi-a pus mâna pe spatele meu gol de data aceasta, nu a mai avut nicio reacţie exterioară.

Ludevica Scuderi ne-a deschis uşa. Soţul ei, Rocco, actualul Consilier al tatălui lui Dante, plana în spatele ei, cu mâinile pe umerii săi. Amândoi zâmbeau radios în timp ce ne primeau în foaierul plăcut şi cald. Un brad de

Crăciun de 2 metri, împodobit cu globulețe roșii și argintii, domina spațiul.

— Suntem încântați că ați reușit să veniți, a spus Ludevica cu căldură.

Rocco i-a strâns mâna lui Dante.

— Trebuie să te felicit pentru gustul tău excelent. Viitoarea ta soție arată minunat, Dante.

Era evident că făceau tot posibilul să fie drăguți. Deși era de dorit ca un nou Capo să-l fi păstrat pe Consigliere al predecesorului său, nu era o tradiție, așa că Dante putea desemna un nou Consigliere atunci când ar fi preluat afacerea de la tatăl său.

Dante și-a înclinat capul și și-a pus mâna din nou pe spatele meu.

— Așa este, a spus el simplu, în timp ce tot ce puteam eu să fac era să zâmbesc.

Ludevica m-a prins de mâini.

— Am fost încântați când am aflat că Dante te-a ales pe tine. După tot ce ți s-a întâmplat, este corect ca soarta să se revanșeze față de tine.

Nu eram sigură ce replică puteam să-i dau. Poate că era sinceră. Era greu de spus. La urma urmei, ei au încercat inițial să o căsătorească pe Gianna cu Dante.

— Mulțumesc. Este foarte amabil din partea ta.

— Intrați. Petrecerea nu are loc în foaierul nostru, a spus Rocco, făcându-ne semn să ne îndreptăm spre living.

Râsete și voci veneau din interior.

— Aria este foarte încântată să te revadă, a spus Ludevica atunci când am intrat în sufragerie.

Nu am avut timp să-mi exprim surpriza față de prezența Ariei, deoarece, în momentul în care am fost văzuți de mulțime, oamenii s-au adunat în jurul nostru pentru a ne felicita pentru logodna noastră și pentru viitoarea nuntă. Printre strângeri de mâini, am scanat camera. Aria stătea la celălalt capăt al încăperii vaste, lângă un alt brad masiv de Crăciun și soțul ei, nu mai puțin masiv, Luca, care ținea o mână posesivă pe talia ei. Nu i-am văzut nicăieri pe Gianna și pe logodnicul ei, Matteo. Dacă ar fi fost să cred bârfele mamei, familia Scuderi era îngrijorată că fiica lor mijlocie ar fi putut provoca o scenă.

Dante și-a mișcat degetul mare peste spatele meu, surprinzându-mă. Ochii mei s-au îndreptat spre el, apoi spre cuplul din fața noastră, pe care l-am ignorat complet din cauza privirii mele fixe. Mi-am oferit cel mai strălucitor zâmbet și am tras-o pe Bibiana într-o îmbrățișare.

— Ce mai faci? am șoptit.

M-a strâns scurt, apoi s-a retras cu zâmbetul ei forțat. Acesta a fost cel mai bun răspuns pe care l-aș fi putut primi în prezența altor oameni.

Soțul ei, Tommaso, care era cu treizeci de ani mai în vârstă decât ea, chel și supraponderal, mi-a sărutat mâna, ceea ce ar fi fost în regulă dacă nu ar fi fost privirea din ochii lui. Libidinos era cel mai bun cuvânt pentru a-l descrie. Degetele lui Dante de pe spatele meu s-au încordat și am riscat să arunc o privire către el, dar expresia lui era aceeași mască distantă ca de obicei. L-a fixat pe Tommaso cu privirea, iar bărbatul a plecat

repede cu Bibiana.

Un chelner care purta o tavă cu băuturi s-a oprit lângă noi, iar Dante a luat un pahar de șampanie pentru mine și un scotch pentru el. Acum, că asaltul binevoitorilor s-a domolit în sfârșit, Luca și Aria au traversat camera spre noi. Comportamentul lui Dante s-a schimbat puțin, ca cel al unui tigru care a simțit un alt prădător pe teritoriul său. În loc să se încordeze, s-a relaxat parcă pentru a arăta că nu era îngrijorat, dar ochii lui erau atenți și scrutători.

Luca și Dante și-au strâns mâna, amândoi cu acele zâmbete tulburătoare de rechin pe chip. Ignorându-i, i-am zâmbit Ariei, sincer fericită să o revăd. Trecuseră luni de zile. Arăta mult mai relaxată decât la nunta ei.

— Arăți minunat, i-am spus în timp ce o îmbrățișam.

Purta o rochie roșu închis care îi scotea frumos în evidență părul blond și pielea palidă. Nu era de mirare că Luca nu se putea opri din a o privi.

— Și tu la fel, a spus ea în timp ce se dădea înapoi. Pot să văd spatele?

M-am întors.

— Oau! Nu arată minunat?

Acea întrebare era îndreptată către Luca și a dus la o pauză incomodă în care tensiunea a crescut vertiginos. Dante și-a înfășurat brațul în jurul taliei mele, cu ochii lui reci pe Luca, care a luat mâna Ariei, a sărutat-o și a spus cu voce joasă:

— Am ochi doar pentru tine.

Aria mi-a zâmbit stânjenită.

— Trebuie să o caut pe Gianna, dar mi-ar plăcea să vorbesc cu tine mai târziu.

— Bine, am spus bucuroasă când ea și Luca au plecat.

Cu bărbații în jur, Aria și cu mine oricum nu am fi fost în stare să vorbim.

M-am întors către Dante.

— Nu-ți place de el.

— Nu este o chestiune de plăcut. Este vorba despre autoconservare și o doză sănătoasă de suspiciune.

— Acesta este spiritul Crăciunului, am spus, fără a încerca să-mi ascund sarcasmul.

Din nou, o urmă de amuzament a făcut să tremure colțurile gurii lui Dante, apoi a dispărut.

— Ai vrea să mănânci ceva?

— Categoric.

După ultimele zile de dietă chinuitoare, eram înfometată. În timp ce ne făceam drum prin mulțime, am observat că actualul șef al Outfit nu era prezent.

— Unde este tatăl tău?

— Nu a vrut să ne strice spectacolul. Acum, că este aproape pensionar, preferă să rămână departe de ochii publicului, a spus Dante ironic.

— E de înțeles.

Aceste funcții sociale erau epuizante. Trebuia să fii atent la orice spuneai și făceai, cu atât mai mult ca șef al Outfit. Din privirile dure pe care mi le aruncau unele dintre femei, știam că eram subiectul lor actual preferat. Știam ce spuneau în spatele mâinilor lor duse la gură: De ce a ales Dante Cavallaro o *văduvă,* în loc de o

mireasă tânără și nevinovată?

I-am întrezărit chipul lipsit de emoții, unghiurile dure ale pomeților, ochii lui calculați și vigilenți și m-am trezit că îmi doream încă o dată ca răspunsul la acea întrebare să fi fost altceva decât logica pură.

Bufetul era încărcat cu delicatese italiene. Mi-am luat o felie de panettone, pentru că aveam nevoie disperată de niște delicii dulci. Ca de obicei, avea gust de rai. Îl făcusem și eu de câteva ori, dar nu a fost niciodată la fel de bun ca al Ludevicăi Scuderi.

— Dante, s-a auzit o voce feminină plăcută din spatele nostru.

Eu și Dante ne-am întors în același timp. Sora lui, Ines, cu care am schimbat doar câteva cuvinte de-a lungul anilor, deoarece era o diferență de vârstă de nouă ani între noi, stătea în fața noastră. Era însărcinată, în al treilea trimestru, dacă presupunerea mea era corectă. În partea cealaltă a camerei, gemenii ei, un băiat și o fată, erau ocupați să se joace cu Fabiano Scuderi, care era de vârsta lor. Ines avea același păr blond ca și Dante și se purta cu aceeași distanță rece, dar, pe măsură ce ochii ei s-au fixat asupra mea, nu erau chiar calzi, dar erau prietenoși.

— Și Valentina. Mă bucur să te văd!

— Ines, i-am spus zâmbind. Ești radioasă!

Ea și-a atins abdomenul.

— Mulțumesc. A fost o provocare să găsesc rochii frumoase care să mi se potrivească cu noile forme. Poate mă poți ajuta să cumpăr una pentru nunta ta?

— Mi-ar plăcea. Și dacă nu te superi, aș fi încântată

dacă ai vrea să mi te alături când voi merge să caut rochia de mireasă.

Ochii ei albaștri s-au mărit uimiți.

— Nu ai cumpărat încă una?

Am ridicat din umeri. Bineînțeles că o mai aveam pe cea de la ultima mea nuntă, dar nu intenționam să o port din nou. Asta ar fi adus ghinion.

— Nu încă, dar voi căuta una săptămâna viitoare, așa că, dacă ești liberă?

— Contează pe mine, a spus ea.

Ochii ei au devenit mult mai calzi. Părea mult mai tânără de treizeci și doi de ani și, deși era însărcinată, nu părea să se fi îngrășat nici măcar un gram. Mă întrebam cum a reușit. Poate era vorba de genele bune. Cu siguranță eu nu am fost binecuvântată cu așa ceva. Fără ziua sau săptămâna ocazională de detoxifiere și antrenamente regulate, m-aș fi îngrășat în cel mai scurt timp.

— Minunat!

Cu coada ochiului, l-am văzut pe Dante cum ne privea cu un ușor interes. Speram că era fericit că sora lui și cu mine ne înțelegeam. Știam că soția lui decedată și Ines au fost prietene. Le-am văzut adesea râzând împreună la evenimente sociale.

— Unde este soțul tău? a întrebat el în cele din urmă.

— Oh, Pietro a ieșit afară să fumeze cu Rocco Scuderi. Nu au vrut să vă deranjeze pe tine și pe viitoarea ta soție.

Un mușchi din obrazul lui Dante s-a încordat.

— Poți să te duci după ei dacă ai afaceri de rezolvat, am spus eu repede. Voi fi bine de una singură. Probabil ar trebui să vorbesc cu Aria. Poate ai vrea să mă însoțești, Ines?

Ines a clătinat din cap, cu ochii pe gemenii ei care se certau aprins.

— Trebuie să rezolv asta, altfel vor fi lacrimi și nasuri însângerate.

Mi-a zâmbit rapid, apoi s-a repezit spre copiii ei care se certau.

Dante nu s-a mișcat încă de lângă mine.

— Ești sigură?

— Da.

El a dat din cap.

— Mă voi întoarce curând.

L-am privit îndreptându-se spre ușa terasei și dispărând afară. Acum că el era plecat, puteam vedea că mai multe femei își îndreptau atenția mai deschis spre mine. Trebuia să o găsesc repede pe Aria sau Bibiana înainte ca una dintre ele să mă fi angajat într-o conversație incomodă. M-am strecurat printre ceilalți oaspeți, oferindu-le un zâmbet scurt. Până la urmă, le-am găsit pe Aria și Bibiana în hol, într-un colț liniștit.

— Aici erați, am spus, fără a încerca să-mi ascund ușurarea.

— Ce s-a întâmplat? a întrebat Aria încruntată.

— Mă simt de parcă toată lumea vorbește despre mine și Dante. Spune-mi că îmi imaginez lucruri.

Bibiana a clătinat din cap.

— Nu-ți imaginezi. Majoritatea văduvelor nu sunt

la fel de norocoase ca tine.

— Știu, și totuși. Mi-aș dori să nu fie atât de șocați de logodna mea.

— Va trece, a spus Aria, apoi a făcut o grimasă. În curând, Gianna va reveni pe locul principal al bârfelor zilnice.

— Îmi pare rău. Am auzit că a fost o scenă la petrecerea de logodnă a Giannei.

Aria a dat din cap.

— Da. Gianna are probleme în a-și ascunde lipsa dorinței de a se căsători.

— De aceea Matteo Vitiello nu este aici? a întrebat Bibiana.

Și eu mă întrebam același lucru, dar nu voiam să fiu băgăcioasă.

— Nu. Dar de la moartea lui Salvatore Vitiello, Matteo este al doilea la comandă și trebuie să rămână la New York atunci când Luca nu este acolo.

I-am căutat pe chip un semn al tensiunii pe care o auzeam în vocea ei, dar ea era învățată să-și ascundă emoțiile. Luca avea probleme în New York? Era tânăr pentru un Capo. Poate că unele forțe din New York încercau să se revolte. Poate că Aria mi-ar fi spus cândva despre ce era vorba, dar acum, că eram logodnica viitorului șef al Outfit din Chicago, trebuia să fie atentă la ce informații lăsa să-i scape. Poate că încercam să lucrăm împreună, dar familiile din New York și Chicago cu siguranță nu erau prietene.

— Asta are sens, am spus.

Bibiana mi-a aruncat o privire. Și ea trebuia să fi

înțeles tensiunea din cuvintele Ariei.

Ochii albaștri ai Ariei s-au mărit.

— Nici măcar nu mi-ai arătat încă inelul tău de logodnă!

Mi-am întins mâna.

— Este frumos, a spus Aria.

— Este. Dante l-a ales pentru mine.

Al doilea inel de logodnă și a doua oară când nu era un semn de dragoste.

— Cât timp vei sta în Chicago? Ai timp să vii la o cafea?

— Vom pleca mâine dimineață. Luca vrea să se întoarcă la New York. Dar vom veni la nunta ta cu câteva zile mai devreme, așa că poate ne putem întâlni la o cafea atunci, dacă nu vei fi prea ocupată.

— Nu, nu va fi o nuntă mare, așa că vom avea timp să ne întâlnim la o cafea. Sună-mă când afli mai multe.

— Așa voi face.

— Dar tu, Bibiana, ai timp să vii mâine? Nici noi nu am mai avut ocazia să vorbim de ceva vreme.

Bibiana și-a mușcat buza.

— Cred că pot. Acum, că ești aproape soția șefului, Tommaso cu greu poate spune nu.

— Exact, am spus înainte de a mă întoarce din nou către Aria. Unde este Luca?

Aria s-a uitat în jur.

— A vrut să vorbească cu părinții mei despre nunta lui Matteo cu Gianna. Durează mai mult decât mă așteptam.

Ar anula logodna? Asta ar fi fost bârfa anului. Nu

îmi puteam imagina că ar fi riscat așa ceva, oricât de mult ar fi refuzat Gianna.

Dante a apărut în pragul livingului, cu ochii ațintiți asupra mea.

— Cred că trebuie să plec, am spus.

Le-am îmbrățișat pe Aria și Bibiana înainte să mă îndrept spre Dante, oprindu-mă în fața lui.

— Plecăm?

Dante părea incredibil de tensionat.

— Da. Dar dacă vrei să mai rămâi, te poți întoarce cu părinții tăi.

Asta ar fi dus la mai multe bârfe. Nu puteai să apari la o petrecere cu logodnicul tău și să pleci fără el.

— Nu cred că ar fi înțelept.

Pe chipul lui Dante s-a așternut înțelegerea.

— Desigur.

Înapoi în mașină, l-am întrebat:

— Este totul în regulă?

Acum, că eram logodiți, am crezut că era în regulă să-l întreb.

Degetele lui în jurul volanului s-au încordat.

— Rușii ne fac mai multe probleme decât de obicei și cu siguranță nu ajută nici faptul că Salvatore Vitiello a murit în acest moment critic și New York este condus de un Capo nou.

M-am uitat la el surprinsă. Când l-am întrebat, nu mă așteptam la un răspuns detaliat. Majoritatea

bărbaților nu vorbeau despre afaceri cu soțiile lor, și eu nici măcar nu eram căsătorită cu Dante încă.

Ochii lui Dante s-au îndreptat spre mine.

— Pari surprinsă.

— Sunt, am recunoscut eu. Îți mulțumesc că mi-ai dat un răspuns sincer.

— Cred că onestitatea este cheia unei căsnicii reușite.

— Nu în căsătoriile pe care le cunosc, am spus ironic.

Dante și-a înclinat capul.

— Adevărat.

— Deci nu crezi că Luca este un Capo bun?

— Este un Capo bun, sau va fi odată ce își va îndepărta adversarii.

A spus toate acestea într-un mod clinic. Ca și cum eliminarea nu ar fi însemnat uciderea altor oameni, deoarece aceștia reprezentau un risc pentru puterea cuiva.

— Asta o să faci odată ce vei deveni șeful Outfit?

— Da, dacă va fi necesar, dar mi-am revendicat întâietatea în ultimii ani. Sunt considerabil mai în vârstă decât Luca.

Dar tot cel mai tânăr șef din istoria Outfit. Oamenii aveau să îl testeze și pe el.

Dante a oprit în fața casei părinților mei. A oprit motorul, a coborât și a ocolit capota mașinii înainte de a-mi deschide ușa. I-am prins mâna și m-am ridicat, apropiindu-ne trupurile atât de mult pentru o clipă, încât ar fi fost ușor să-l sărut. Apoi a făcut un pas înapoi,

restabilind distanța potrivită dintre noi înainte de a mă conduce spre ușă. M-am întors cu fața la el.

— Nu te văd niciodată cu un bodyguard. Nu este riscant să fii afară pe cont propriu?

Dante a zâmbit întunecat.

— Sunt înarmat și, dacă cineva vrea să mă ia prin surprindere, să încerce doar.

— Ești cel mai bun trăgător din Outfit.

— Printre cei mai buni, da.

— Bine, presupun că atunci mă pot simți în siguranță.

Era o glumă, dar Dante părea extrem de serios.

— Ești în siguranță.

Am ezitat. Nu putea încerca să mă sărute? Aveam să ne căsătorim în patru săptămâni. Nu era ca și cum ar fi trebuit să stăm departe unul de celălalt de dragul decorului. Când a devenit clar că Dante nu avea să facă prima mișcare, m-am apropiat de el și l-am sărutat pe obraz. N-am îndrăznit să mă uit la fața lui; în schimb, am descuiat ușa, m-am strecurat înăuntru și am lăsat-o să se închidă în urma mea. Am așteptat câteva clipe înainte să privesc pe fereastra de lângă ușă. Mașina lui Dante s-a îndepărtat. Mă întrebam de ce nu a încercat să mă sărute. Oare pentru că nu eram căsătoriți încă? Poate că el credea că nu era potrivit să ne apropiem fizic înainte de nuntă. Sau poate era încă îndrăgostit de soția lui? Nici măcar nu m-am uitat la mâna lui să văd dacă și-a scos vechea verighetă. De aceea oamenii vorbeau despre mine astăzi?

capitolul 3

Bibiana a venit la mine în după-amiaza următoare, cu ochii roșii de plâns. Am mers în bibliotecă și am invitat-o să se așeze pe canapeaua de piele.

— Ce s-a întâmplat?

— Tommaso este supărat că nu sunt încă însărcinată. Vrea să merg la un medic să văd ce nu e în regulă.

Erau căsătoriți de aproape patru ani, dar Bibiana lua contraceptive în secret.

— Poate că nu ar fi atât de rău să rămâi însărcinată. Dacă ai un copil, ai avea pe cineva pe care să-l iubești și care să-ți întoarcă iubirea.

Am cuprins-o cu brațul. Ultimii ani în care am văzut-o pe Bibiana devenind din ce în ce mai deprimată din cauza căsătoriei ei cu Tommaso au fost sfâșietori. Mi-aș fi dorit să fi putut face ceva pentru ea.

— Poate că ai dreptate. Și poate că Tommaso nu mă va atinge dacă voi avea burtă mare. a clătinat din cap. Să nu vorbim despre asta. Vreau să uit de necazurile mele pentru scurt timp. Să vorbim mai bine despre tine. Cum merg pregătirile pentru nuntă?

Am ridicat din umeri.

— Mama mea a rezervat o sală de bal într-un hotel. Singurul lucru pe care trebuie să-l fac este să-mi cumpăr o rochie de mireasă.

— Vrei să iei din nou o rochie albă?

— Nu cred. Mama nu crede că este potrivit. Poate crem. Ar trebui să fie în regulă.

Bibiana a pufăit.

— Cred că este ridicol să nu poţi purta o rochie albă doar pentru că ai mai fost căsătorită. Nu este ca şi cum a fost o căsătorie adevărată.

— Şşşt, am şuierat, aruncându-mi ochii spre uşa închisă a bibliotecii.

I-am spus Bibianei despre adevărata natură a căsătoriei mele cu Antonio cu ceva timp în urmă.

— Ştii că nimeni nu trebuie să ştie.

— Nu înţeleg de ce încerci să-l protejezi. E mort. Şi te-a folosit ca mijloc pentru un scop. Ar trebui să ai grijă de tine acum.

— Dar am grijă de mine. L-am ajutat pe Antonio să trădeze Outfit. A fi homosexual este o crimă, ştii asta.

— E ridicol.

— Ştiu, dar mafia nu se va schimba prea curând, indiferent cât de mult ne-am dori.

— Dacă nu vrei să-i spui lui Dante despre asta, atunci ce vei face în noaptea nunţii? Nu eşti îngrijorată că va realiza că nu ţi-ai consumat niciodată căsătoria cu Antonio?

— Poate că nu va observa.

— Dacă va fi ca prima mea dată, atunci va observa.

— Tommaso te-a tratat îngrozitor. Nu ai vrut, așa că bineînțeles că ai sângerat. Mă înfurii numai când mă gândesc la asta.

Bibiana a înghițit în sec.

— Ce a fost, a fost. Chiar mi-aș fi dorit să fi fost căsătorită cu un bărbat homosexual.

A râs amar. Am luat-o de mână.

— Poate că vei avea noroc și Tommaso va avea un atac de cord sau va fi doborât de ruși.

Nici măcar nu era o glumă. Voiam ca Bibiana să scape de acel bărbat.

Bibiana a zâmbit.

— Cât de trist este că, de fapt, și eu sper să se întâmple asta?

— Sigur că vrei să dispară. Te înțeleg. Toată lumea ar face-o.

Mi-a scrutat chipul.

— Dar tu? Vrei să te culci cu Dante?

— Categoric. Abia aștept.

Obrajii mi s-au încins, dar era adevărul și nu vedeam nimic rău în a vrea să faci sex cu viitorul tău soț. La urma urmei, Dante era un bărbat atrăgător.

— Atunci poate ar trebui să faci pregătiri ca să te asiguri că Dante nu-și dă seama că prima ta căsătorie a fost de fațadă.

— Ce pregătiri? Să găsesc un bărbat cu care să mă culc? Nu îl voi înșela pe Dante. Cred că sexul se întâmplă în căsătorie.

În ciuda celor mai bune intenții ale mele de a nu fi pus la inimă tot ce m-a învățat mama și de a nu fi lăsat

cuvintele stricte ale profesorilor mei catolici să-mi pătrundă în creier, nu îmi puteam imagina să fiu aproape de cineva căruia nu îi eram loială.

Bibiana a izbucnit într-un râs înecat.

— Nu asta am vrut să spun. și-a coborât vocea și s-a înroșit. M-am gândit că ai putea folosi un vibrator.

Pentru o clipă, nu am știut ce să spun. Nu m-am gândit niciodată la așa ceva.

— De unde să iau un vibrator? Cu greu le-aș putea cere bodyguarzilor tatălui meu să mă ducă la un sex shop. Mama ar muri de rușine dacă ar afla.

Și, cel mai probabil, eu aș fi murit de rușine imediat ce aș fi trecut pragul unui astfel de magazin.

— Mi-aș dori să ți-l iau eu, dar dacă Tommaso ar afla, ar fi furios.

Vânătăile de pe pometii Bibianei de la ultima răbufnire a lui Tommaso nu au dispărut încă.

— Probabil e cel mai bine așa. Oricum nu-mi place ideea de a face sex cu un obiect neînsuflețit. O să găsesc eu o soluție.

— Dante va fi, probabil, prea învăluit în propriile sale nevoi pentru a observa oricum. Așa sunt bărbații.

Asta nu suna prea reconfortant. Speram că Dante avea să fie atent și la nevoile mele.

Când data de 5 ianuarie, ziua nunții mele, a venit în sfârșit, am simțit o urmă de nervozitate – și nu numai din cauză că avea să urmeze noaptea nunții. Știam că

aceasta era a doua mea șansă la o căsnicie fericită. Majoritatea oamenilor din lumea noastră nu aveau asta. Își trăiau viața în căsnicii mizerabile până când moartea îi despărțea în cele din urmă.

În timp ce mergeam pe culoar în rochia mea crem cu paiete, m-am simțit mai plină de speranță decât mă simțisem de multă vreme. Dante arăta sofisticat în costumul și vesta lui de culoare neagră. Ochii lui nu m-au părăsit în niciun moment și, în timp ce tatăl meu mă încredința lui, eram sigură că am văzut o urmă de aprobare și apreciere în expresia noului meu soț. Mâna lui era caldă în jurul mâinii mele, iar zâmbetul scurt pe care mi l-a oferit înainte ca preotul să-și înceapă predica m-a făcut să vreau să mă ridic pe vârfuri și să-l sărut.

Mama plângea tare în primul rând. Arăta de parcă nu putea fi mai fericită, iar tatăl meu practic radia de mândrie. Doar fratele meu, Orazio, care sosise cu doar două ore în urmă din Cleveland, unde lucra pentru Outfit, părea că abia aștepta să plece. Preferam să văd zâmbetele încurajatoare ale Bibianei și ale Ariei. În timp ce preotul vorbea, i-am tot aruncat priviri lui Dante, iar ceea ce am văzut pe chipul lui mi-a sfâșiat inima. Din când în când, tristețea îi întuneca expresia. Amândoi am pierdut pe cineva, dar pentru Dante persoana respectivă a fost iubirea vieții lui, dacă dădeai crezare zvonurilor. Aș fi putut vreodată să concurez cu așa ceva?

Când a venit timpul sărutului nostru, Dante s-a aplecat fără ezitare și și-a apăsat buzele calde de ale mele. Cu siguranță nu se simțea ca un om de gheață.

Cuvintele mamei mi-au apărut în minte și un fior de emoție a trecut prin mine. Poate că nu l-aș fi putut face pe Dante să-și uite prima lui soție – și nici nu voiam asta – dar l-aș fi putut ajuta să meargă mai departe.

După biserică, am mers cu toții la hotel pentru următoarele festivități. A fost primul moment de intimitate dintre mine și Dante ca și cuplu căsătorit. Nu m-a ținut de mână în timp ce conducea, dar probabil că nu era genul de tip sensibil. Ceea ce m-a îngrijorat mai mult au fost tensiunea din maxilarul lui și oțelul din ochi.

— Cred că a mers bine, nu crezi? am spus când tăcerea a devenit prea apăsătoare.

Ochii lui Dante s-au îndreptat brusc spre mine.

— Da, preotul a făcut o treabă bună.

— Mi-aș fi dorit ca mama să nu fi plâns atât de mult. De obicei, se pricepe mai bine să se adune.

Dante a zâmbit încordat.

— E fericită pentru tine.

— Știu.

Am făcut o pauză.

— Tu ești fericit?

Știam că era o întrebare riscantă. Fața i s-a întunecat vizibil.

— Sigur că sunt mulțumit de această uniune.

Așteptam ceva mai mult, dar restul drumului a trecut în tăcere. Nu am vrut să începem căsnicia noastră

cu o ceartă, așa că am lăsat-o baltă.

Când am coborât din mașină și ne-am îndreptat spre intrare, Dante mi-a atins spatele.

— Ești foarte frumoasă, Valentina.

M-am uitat la el, dar privirea lui era îndreptată înainte. Poate că și-a dat seama cât de rece s-a comportat în mașină și s-a simțit vinovat.

Sala de bal a hotelului era frumos decorată cu trandafiri roz și albi. Dante și-a ținut mâna pe talia mea, în timp ce ne îndreptam spre masa noastră sub uralele oaspeților. Cei mai mulți dintre ei au sosit înaintea noastră și erau așezați deja la mesele lor. Împărțeam o masă cu părinții și fratele meu, cu părinții lui Dante, precum și cu sora lui și cu soțul ei. Nu vorbisem cu părinții lui Dante, cu excepția câtorva ocazii de conversație. Au fost totuși destul de drăguți. Fratele meu, Orazio, s-a prefăcut că era ocupat cu ceva pe iPhone, dar știam că încerca doar să evite întrebările tatălui nostru.

Aria și Luca și Matteo și Gianna, precum și restul familiei Scuderi au ocupat masa din dreapta noastră. Aria mi-a zâmbit înainte de a-și întoarce privirea atentă către sora ei și Matteo, care păreau pe punctul de a se certa. Cei doi ar fi avut o căsnicie dată naibii. Pe Matteo nu păreau să-l deranjeze fulgerele pe care Gianna le trimitea în direcția lui.

— Arătați frumos împreună, a spus Ines, atrăgându-mi atenția înapoi la masa noastră.

Dante mă privea cu o expresie imposibil de citit.

Servitorii au ales tocmai acel moment pentru a

intra în sala de bal cu farfuriile.

După cina cu patru feluri, a venit în sfârşit timpul pentru dansul nostru. Dante m-a condus spre ringul de dans şi m-a tras la pieptul lui. I-am zâmbit. Îl simţeam cald şi puternic şi era un dansator bun. Mirosea perfect, ca o briză caldă de vară şi ceva foarte masculin. Abia aşteptam să împart patul cu el, să văd ce ascundea sub ţesătura costumului său scump. Dacă am fi fost singuri, mi-aş fi sprijinit obrazul de umărul lui, dar toată lumea ne privea şi nu credeam că lui Dante îi plăcea să arate intimitate în public.

Desigur, oaspeţilor noştri nu le-a păsat. Curând, au început să strige:

— Bacio, bacio!

Dante s-a uitat la mine cu o sprânceană înclinată.

— Să le onorăm dorinţele sau să-i ignorăm?

— Cred că ar trebui să le onorăm dorinţele.

Chiar îmi doream mult de tot să le onorez dorinţele.

Dante şi-a întărit strânsoarea pe spatele meu şi şi-a apăsat ferm buzele de ale mele. Ochii lui albaştri erau aţintiţi asupra mea şi, pentru o clipă, am fost sigură că vedeam în ei ceva asemănător căldurii. Dar apoi oaspeţii au inundat ringul de dans pentru a se alătura dansului şi sărutul nostru s-a terminat. La scurt timp, Fiore Cavallaro m-a rugat să dansez cu el, iar Dante a trebuit să danseze cu mama lui. I-am zâmbit socrului meu, neştiind cum să acţionez în preajma lui. Avea aceeaşi detaşare rece ca şi Dante.

— Eu şi soţia mea speram că Dante va alege pe

cineva care nu a mai fost căsătorită înainte, a spus el și am reușit cu greu să-mi maschez șocul.

Zâmbetul de pe fața mea a devenit greu de menținut, dar nu voiam ca oamenii să-și fi dat seama că Fiore a spus ceva care mă durea.

— Înțeleg, am spus încet.

— Dar raționamentul lui ne-a convins. Dante are nevoie în curând de un moștenitor, iar cineva care nu este atât de tânără s-ar putea dovedi o mamă mai bună pentru nepoții noștri.

Am dat din cap. Logica lor rece era ceva ce uram cu toată ființa mea. Nu că aș fi putut să-i spun asta.

— Nu intenționez să par crud, dar aceasta este o căsătorie de conveniență și sunt sigur că știi ce se așteaptă de la tine.

— Știu. Și abia aștept să am copii cu Dante.

Era adevărat. Întotdeauna mi-am dorit copii. Chiar m-am gândit la fertilizarea in vitro când eram căsătorită încă cu Antonio, dar îmi doream șansa de a-l cunoaște mai bine pe Dante, înainte de a fi încercat să rămân însărcinată. Desigur, nici asta nu-i puteam spune tatălui său.

Când a început următoarea melodie, fratele meu a preluat locul de la Fiore așa cum era de așteptat.

— Mă bucur că ai putut veni, i-am spus în timp ce ridicam privirea spre el.

Avea ochii mei de un verde închis și părul aproape negru, dar acestea erau singurele asemănări dintre noi. Nu am fost niciodată apropiați, însă nu pentru că eu nu aș fi încercat. Nu eram sigură dacă asta urma să se

schimbe vreodată. Avea resentimente față de tatăl nostru pentru că m-a cocoloșit și, uneori, credeam că avea resentimente și față de mine pentru că am avut o viață mai ușoară decât el.

— Nu pot sta mult, a spus el simplu.

Am dat din cap, neașteptându-mă la altceva. Orazio l-a evitat pe tatăl nostru pe cât de mult posibil.

M-am bucurat când Pietro, soțul lui Ines, m-a rugat să dansez cu el. Era un bărbat tăcut și nu mă călca pe picioare, așa că nu m-ar fi deranjat să dansez cu el până la sfârșitul serii pentru a evita conversațiile incomode. Bineînțeles că ar fi fost peste măsură de nepotrivit. După dansul meu cu Pietro, ospitalitatea impunea să dansez cu șeful New York-ului. În timp ce Aria părea acum că se simte perfect confortabil în preajma lui Luca, eu cu siguranță nu mă simțeam astfel. Cu toate acestea, i-am acceptat mâna când mi-a întins-o. Nu zâmbea. Am văzut un zâmbet adevărat pe chipul lui doar când s-a uitat la Aria.

Dante era înalt și musculos, dar cu Luca chiar și eu trebuia să-mi înclin capul pe spate pentru a menține contactul vizual. Știam că oamenii ne priveau în timp ce dansam. Privirea de oțel a lui Dante, în special, ne urmărea fiecare mișcare pe care o făceam, deși dansa cu Aria. Nu că Luca ar fi părut mult mai fericit de faptul că Dante o îmbrățișa pe Aria. Bărbații din lumea noastră erau posesivi. Bărbații ca Dante și Luca erau cu totul altceva.

Când melodia s-a terminat și a început următoarea, cu greu mi-am putut ascunde ușurarea.

Luca avea o expresie cunoscătoare pe față. Probabil că era obișnuit ca oamenii să se simtă inconfortabil în prezența lui. Următorul meu partener de dans a fost Matteo. Nu îl cunoșteam prea bine, dar am auzit de temperamentul lui și de priceperea lui în mânuirea cuțitului.

— Se poate? a întrebat el cu o plecăciune exagerată.

Am făcut o reverență ironică la rândul meu.

— Desigur.

Surpriza i-a fulgerat în ochi. M-a tras spre el cu un rânjet de rechin.

Mai aproape decât a riscat Luca. Mai aproape decât ar fi riscat orice om în toate mințile.

— Cred că l-am văzut pe soțul tău tresărind puțin acum, a murmurat el. Bănuiesc că acesta este echivalentul unei izbucniri emoționale pentru un om rece ca el.

Am expirat, încercând să-mi înăbuș râsul.

— Nu-ți place să te învârți în jurul problemei, nu-i așa?

Ochii lui întunecați sclipeau de veselie.

— Oh, îmi plac destul de mult problemele, nu-ți face griji.

Am izbucnit în râs. Și nu un chicot demn de o doamnă, reținut. Era un râs strident.

— Sunt destul de sigură că asta a fost ceva nepotrivit.

Simțeam câteva capete întorcându-se în direcția noastră, dar nu m-am putut abține.

— Ai dreptate. Am fost avertizat să mă port

frumos în preajma soției șefului pentru a nu provoca o ruptură între familiile din New York și Chicago, a spus el ușor.

— Nu-ți face griji. Nu o să te dau de gol.

Matteo a făcut cu ochiul.

— Mă tem că este prea târziu pentru asta.

— Cred că este rândul meu din nou, a spus Dante, apărând lângă noi, cu o privire dură ațintită asupra lui Matteo care părea complet netulburat.

Matteo a făcut un pas înapoi.

— Desigur. Cine ar putea sta departe de o asemenea frumusețe brunetă pentru mult timp?

S-a aplecat și mi-a sărutat mâna. Am înțepenit, nu din cauza sărutului lui, ci din cauza privirii din ochii lui Dante. Mi-am strecurat rapid mâna într-a lui și am strâns-o, iar deodată Aria a venit lângă noi.

— Matteo, ar trebui să dansezi cu mine acum.

Ceea ce a și făcut, iar Aria l-a îndepărtat inteligent de mine și de Dante.

— Credeam că vrei să dansezi cu mine? am spus pe un ton indiferent, forțat, fixând chipul dur al lui Dante.

Ochii lui albaștri s-au fixat asupra mea. M-a cuprins cu brațul și a început să ne miște în ritmul muzicii. Nu eram sigură care era sursa furiei lui: gelozia sau lipsa de respect a lui Matteo.

— Ce ți-a spus? a întrebat Dante în cele din urmă.

— Hm?

— Ce te-a făcut să râzi?

Poate că gelozia era forța motoare majoră până la

urmă. Asta m-a făcut incredibil de fericită.

— A făcut o glumă despre probleme.

Înțelegerea a acoperit chipul lui Dante.

— Ar trebui să fie mai atent.

Amenințarea era evidentă. Bine că Matteo și Luca nu au auzit.

— Cred că este puțin încordat din cauza problemelor dintre Gianna și el.

— Din câte am auzit, el a fost întotdeauna volatil, chiar înainte de logodna lui cu fata lui Scuderi.

— Nu toată lumea se poate controla la fel de bine ca tine, am spus eu ironic.

El a ridicat din sprâncene, dar nu a spus nimic în schimb.

La scurt timp după miezul nopții, Dante și cu mine ne-am scuzat. Hotelul ne-a oferit cel mai mare apartament al lor pentru a petrece noaptea, dar Dante a preferat să ne întoarcem acasă și chiar m-am bucurat. Eram dornică să mă mut în sfârșit în casa lui Dante. Deși eram de asemenea îngrijorată, deoarece a locuit acolo și cu soția decedată. Probabil era plină de multe amintiri. Bibiana și-a încrucișat degetele când am trecut pe lângă ea și nu m-am putut abține să nu zâmbesc.

capitolul 4

M-am bucurat că era timpul pentru noaptea nunții noastre. Prima mea noapte a nunții adevărată. Am așteptat prea mult.

În drum spre conacul lui Dante de pe Gold Coast din Chicago, niciunul dintre noi nu a vorbit. Tăcerea părea să fi devenit o tradiție urâtă pentru noi. Urmăream traficul prin fereastra pasagerului în timp ce încercam cu disperare să-mi ascund nervozitatea în creștere. Era posibil să simți emoție și groază în același timp?

Dante a încetinit pe măsură ce ne-am apropiat de un imens conac cafeniu cu trei etaje. Porțile din fier forjat s-au deschis când a apăsat un buton de pe tabloul de bord și am trecut prin acestea, apoi ne-am îndreptat spre garajul dublu. Conacul familiei mele nu era prea departe. Era mai mic decât casa lui Dante, așa cum era de așteptat. Adjunctul șefului nu putea avea o casă mai mare decât Capo-ul său.

După ce Dante a parcat lângă un SUV Mercedes, a coborât. A ocolit mașina și mi-a deschis ușa, apoi și-a

întins mâna și m-a ajutat să ies din mașină, ceea ce era dificil cu rochia mea. Mâna lui era caldă și stabilă. Eram întotdeauna surprinsă că pielea lui nu era rece ca gheața așa cum era personalitatea lui. Mi-a dat drumul în momentul în care m-am ridicat și aproape că m-am întins după mâna lui, dar m-am oprit. Nu voiam să-l forțez. Poate că putea să se relaxeze doar în spatele ușilor închise.

M-a condus printr-o ușă laterală în holul conacului. Podeaua și scara erau din lemn de esență tare, închis la culoare, iar un candelabru arunca o strălucire blândă asupra noastră. Era ciudat de liniște. Știam că Dante avea o menajeră și o bucătăreasă, care se ocupau de gospodărie pentru el.

— Le-am dat ziua liberă Zitei și lui Gaby, a spus el pe un ton nonșalant.

Putea oare să mă citească atât de ușor?

— Asta e bine, am spus, apoi m-am îngrozit la cum ar fi putut suna asta.

Nu era ca și cum credeam că aveam să distrăm toată casa cu zgomotele din dormitor, dar preferam să avem intimitate totală pentru prima noastră noapte împreună.

Dante s-a îndreptat direct spre scară, apoi s-a oprit cu o mână pe balustradă pentru a se uita înapoi la mine. M-am oprit în mijlocul holului, dar m-am repezit spre el și l-am urmat sus. Aveam numai fluturi în stomac.

Aceasta era a doua mea noapte a nunții, dar eram aproape la fel de lipsită de experiență precum am fost

cu toți acei ani în urmă, ceva ce speram că avea să se schimbe în seara asta. Antonio și cu mine ne-am sărutat ocazional la începutul căsniciei noastre și chiar mi-a atins sânii prin cămașa de noapte de câteva ori, dar când mi-a devenit clar că nu-i plăcea, am abandonat acele încercări zadarnice de intimitate.

Am vrut să devin o soție adevărată, o femeie adevărată și, spre deosebire de Antonio, știam că Dante era perfect capabil să consume căsnicia noastră. Dar asta era și problema mea. Dacă Dante observa că sunt virgină? Aș fi putut să-i ascund asta? Poate dacă i-aș fi cerut să stingă luminile, aș fi putut să-mi ascund disconfortul sau să fi dat vina pe faptul că mă simțeam agitată pentru că eram cu altcineva decât Antonio. Dar dacă îmi simțea himenul? Ce i-aș fi spus atunci? Ar fi trebuit să folosesc un vibrator pentru a scăpa de el, dar partea romantică din mine nu a vrut să-mi pierd virginitatea cu un dispozitiv. Era ridicol.

Gândurile mi-au fost întrerupte când Dante a deschis ușa dormitorului matrimonial și a făcut un gest, invitându-mă înăuntru. Am trecut pe lângă el, rochia mea de mireasă foșnind ușor. I-am aruncat o privire rapidă în trecere pentru a-i măsura starea de spirit, dar, ca de obicei, expresia lui era de necitit. Patul matrimonial era din lemn negru, cu cuverturi din satin negru. Pentru o clipă, m-am întrebat dacă păstra totul negru de la moartea soției sale. Și apoi un gând mai urât i-a luat locul: era același pat pe care l-a împărțit cu prima lui soție?

— Baia este prin ușa aceea, a spus Dante, făcând

un semn din cap către o ușă din lemn închis la culoare din dreapta mea.

Am ezitat. Voia să mă împrospătez? A închis ușa dormitorului și a început să-și slăbească cravata. Nu voia să mă dezbrace? S-a îndreptat spre fereastră și s-a uitat afară, cu spatele la mine. Am înțeles aluzia. Dezamăgită, am intrat în baia de marmură. Era marmură neagră, așa că poate lui Dante pur și simplu îi plăcea negrul. M-am îndreptat spre fereastra care era îndreptată în aceeași direcție cu cea din dormitor, întrebându-mă dacă Dante vedea aceeași priveliște pe care o vedeam și eu – lacul zbuciumat, norii negri care punctau cerul albastru al nopții și acopereau luna plină – sau era departe, pierdut în amintiri? Ideea asta m-a făcut să mă simt inconfortabil, așa că m-am întors de la fereastră și am început să mă dezbrac înainte de a face un duș rapid. Mi-am epilat picioarele cu ceară atunci când m-am pregătit pentru nuntă, așa cum era tradiția, așa că nu era nevoie să mă rad. După ce m-am uscat, mi-am îmbrăcat cămașa de noapte din satin de culoarea prunei pe care am cumpărat-o pentru această ocazie și mi-am periat părul. Am simțit din nou fluturi în stomac din cauza nervilor și emoției. Mi-a luat câteva clipe să mă adun, să arăt ca femeia cu experiență care trebuia să fiu; apoi m-am întors înapoi în dormitor. Dante nu s-a mișcat din locul lui de la fereastră. Mi-am permis un moment să-l admir în costumul lui negru. Părea puternic și sofisticat, de neatins, cu mâinile împinse în buzunare. Un om de gheață, rece, lipsit de emoții, controlat.

Mi-am dres glasul nervos, şi el s-a întors spre mine. Ochii lui albaştri şi reci mi-au scanat corpul pentru scurt timp, dar expresia lui nu s-a schimbat. Nu era nici măcar o sclipire de dorinţă în ei. Nu era nimic. Ar fi putut la fel de bine să fi fost sculptat din piatră. Măcar Antonio mi-a complimentat frumuseţea mea în noaptea nunţii noastre. Chiar m-a sărutat, a încercat să se prefacă că mă doreşte, dar a devenit destul de repede evident că sărutul nu însemna nimic pentru el.

Dar ce l-a oprit pe Dante? M-am dezumflat în sinea mea când i-am văzut reacţia. Ştiam că mulţi bărbaţi mă găseau atrăgătoare şi nu m-au văzut niciodată îmbrăcată aşa sumar, dar Dante nu părea să fi fost interesat de mine. Ştiam că soţia lui nu semăna deloc cu mine. Eu eram înaltă şi brunetă, ea era scundă şi cu părul castaniu deschis.

— Poţi să te întinzi. O să fac un duş, a spus el.

Privirea i s-a mutat pentru un moment aproape insesizabil, dar apoi a intrat în baie şi a închis uşa după el.

Încercând să-mi combat frustrarea, m-am apropiat de pat şi m-am strecurat sub cuverturi. Cu Antonio, ştiam că nu avea să reacţioneze la corpul meu aşa cum îmi doream, dar mă gândeam că avea să fie diferit cu Dante. Poate că avea nevoie de un moment pentru a-şi aduna gândurile. Nu putea fi uşor pentru el astăzi. Şi-a iubit soţia şi să se căsătorească din nou trebuia să fi fost foarte greu pentru el. Poate că avea nevoie de un duş pentru a se pregăti mental pentru noaptea nunţii.

Dușul a durat mult timp și, în cele din urmă, pleoapele mi s-au îngreunat. Am încercat să lupt cu oboseala, dar la un moment dat trebuie să fi ațipit pentru că m-am trezit brusc când am simțit patul mișcându-se. Ochii mei s-au îndreptat spre partea unde se întindea Dante. Pieptul lui era gol și nu voiam altceva decât să-mi trec mâinile peste stomacul și pieptul lui ușor bronzat și ferm. Ochii lui reci s-au fixat asupra mea. Era imposibil să-mi fi dat seama ce gândea. Avea să se întindă spre mine acum?

M-am întins pe spate, așteptând ca el să facă ceva, nervoasă, emoționată și speriată. A trebuit să mă opresc să fac eu primul pas. Ar fi fost prea direct.

— Trebuie să mă trezesc devreme mâine, a spus el simplu, apoi a stins lumina și s-a îndepărtat de mine.

M-am bucurat că întunericul mi-a ascuns șocul și dezamăgirea. Am mai așteptat câteva minute să se răzgândească, să-și revendice drepturile, dar nu a făcut-o. S-a întins lângă mine liniștit și nemișcat, cu spatele la câțiva centimetri de brațul meu.

Eram rănită și m-am întors cu spatele, departe de el. Lui Dante îi plăceau femeile, așa că de ce nu a vrut să se culce cu mine? Ce era în neregulă cu mine încât, după două nopți ale nunții, eram încă la fel de neatinsă ca zăpada virgină? Nu eram sigură că aș fi putut trece prin asta din nou. Voiam să experimentez pasiunea, voiam să fiu dorită. Cu Antonio, știam că încercarea de a-l seduce era o bătălie pierdută de la început, dar cu Dante trebuia măcar să încerc. Chiar dacă încă își iubea soția, era bărbat. Avea dorințe și eram perfect capabilă să-i ofer

ceea ce avea nevoie fizic, chiar dacă își ținea emoțiile ascunse.

I-am ascultat respirația calmă. Deși nu ne atingeam, simțeam căldura radiind din el. Nu era un om de gheață. Trebuia să fi existat o modalitate de a-i distruge masca.

capitolul 5

Dante nu era în pat când m-am trezit a doua zi dimineață. Partea lui de pat era rece când mi-am apăsat palma pe ea. Înăbușindu-mi furia, m-am asigurat că ușa era închisă înainte de a-mi strecura mâna în chiloți. De-a lungul anilor cu Antonio, am învățat să îmi ofer plăcere cu ajutorul degetelor. Mi-am îngropat fața în perna lui Dante, inhalând parfumul lui de mosc și mi-am imaginat că mă atingea în timp ce mă mângâiam până la orgasm. După aceea, m-am întins puțin pe spate, privind în tavan, dorind să plâng și să râd în același timp.

M-am dat jos din pat, m-am îndreptat spre baie și m-am făcut prezentabilă fără grabă. Mi-am ales o rochie maro care se strângea deasupra genunchilor și un cardigan roșu drăguț din cașmir. Chiar dacă lui Dante nu-i păsa, mă simțeam mai confortabil dacă depuneam efort pentru ținutele mele. Am părăsit dormitorul, am ezitat și am privit pe coridorul lung, întrebându-mă ce se ascundea în spatele celorlalte uși. Va trebui să explorez altă dată. În schimb, am coborât scările.

Nu eram sigură dacă eram așteptată jos la micul dejun. Nu îmi cunoșteam noua casă, nu cunoșteam oamenii care lucrau aici și, cel mai rău, nu îl cunoșteam pe stăpânul casei, soțul meu.

Ușile duble erau întredeschise și m-am apropiat de ele, apoi am zăbovit o clipă în fața lor înainte să intru. Mă așteptam ca Dante să fi plecat deja și am fost surprinsă când l-am găsit așezat la masa din livingul imens. Ca și în restul casei, podeaua era din lemn închis la culoare, pereții bej deschis, iar mobilierul întunecat și impunător.

Ziarul ascundea chipul lui Dante, dar l-a coborât când m-a auzit intrând. Pantofii mei cu toc maro țăcăneau pe podeaua din lemn de esență tare în timp ce mă apropiam încet de masă, neștiind cum să acționez în jurul lui. Antonio a fost mai întâi prietenul meu, și apoi soțul meu, dar nu era nimic între mine și Dante. Eram străini.

Masa era pregătită pentru două persoane, dar farfuria mea nu era lângă cea a lui Dante, ci era așezată la celălalt capăt al mesei. M-am uitat la distanța dintre mine și Dante, m-am gândit să ignor configurația și să stau lângă Dante, dar apoi mi-am pierdut curajul și m-am așezat la capătul mesei.

— Sper că ai dormit bine? a întrebat Dante cu vocea lui lină.

Nu a lăsat jos ziarul, încă se ținea de el și aveam senzația că avea să fie din nou o barieră între noi, în curând.

Vorbea serios?

— Prea bine, am spus, neputând opri aluzia.

Nu și-a dat seama că mă așteptam la ceva mai mult de la prima noastră noapte împreună?

— Trebuie să mă pregătesc pentru o întâlnire cu Luca. Va fi aici în curând pentru că se va întoarce la New York în seara asta, dar i-am spus că ai fi încântată să-i ții companie Ariei în timp ce discutăm despre afaceri.

Mă îndoiam că Aria avea nevoie de compania mea. Ea avea familia aici. Acesta era doar un mod de a mă ține ocupată, nimic altceva. Dacă și-ar fi dorit o soție naivă, poate ar fi trebuit să fie de acord să se căsătorească cu cineva mai tânăr. Dar îmi plăcea Aria și ar fi fost nepoliticos să retrag invitația, așa că am zâmbit forțat.

— Este foarte atent din partea ta.

Sarcasmul îmi nuanța cuvintele. Acum că eram căsătoriți, ar fi fost mai greu să mențin masca politicoasă.

Dante mi-a întâlnit privirea și era ceva în ochii lui care m-a făcut să-mi cobor genele și să iau un croissant. Nu îmi era foame, dar era mai bine decât să nu fi făcut nimic. Foșnetul hârtiei mi-a atras atenția înapoi la celălalt capăt al mesei. După cum era de așteptat, Dante a dispărut în spatele ziarului său. Așa voia el să se desfășoare căsătoria noastră? Nici măcar nu mi-a arătat casa încă.

— Ai vrea să îmi arăți împrejurimile? Cu greu pot găzdui oaspeți fără să cunosc drumul prin casă.

Dante și-a coborât din nou ziarul și l-a împăturit pe masă. Simțeam nevoia nerezonabilă de a-l rupe în bucăți.

— Ai dreptate.

Emoţia a năvălit în mine, dar s-a risipit rapid la următoarele cuvinte.

— Gaby!

O clipă mai târziu, o uşă pe jumătate ascunsă în spatele unui dulap masiv s-a deschis şi o adolescentă scundă a intrat în cameră, îndreptându-se către Dante.

— Da, domnule. Cu ce vă pot ajuta?

A fost greu să îmi maschez surpriza. Gaby arăta de parcă ar fi fost la liceu. Cum putea să fie menajeră în această casă?

— Soţiei mele, a spus Dante, dând din cap în direcţia mea, iar Gaby s-a întors scurt spre mine cu un zâmbet timid, i-ar plăcea să facă un tur al casei. Sunt ocupat, aşa că te rog să-i arăţi casa.

Gaby a dat din cap şi s-a îndreptat spre mine.

— Aţi vrea să mergeţi acum?

Vocea ei era ezitantă, dar puteam vedea curiozitatea în ochii ei. Am înghiţit ultima firimitură a croasantului şi am turnat cafea în cană.

— Da, te rog. Îmi voi lua cafeaua cu mine dacă e în regulă?

Gaby a făcut ochii mari şi a aruncat o privire spre Dante, care se întorcea să-şi citească ziarul. Nu mi s-a părut ocupat. Dacă avea timp să citească ştirile, de ce nu mi-ar fi putut arăta casa? Dar nu aş fi provocat o scenă în faţa lui Gaby. Dante trebuie să ne fi simţit pe mine şi pe Gaby privindu-l în aşteptare, pentru că a ridicat ochii.

— Aceasta este casa ta acum, Valentina. Poţi face orice doreşti.

Deci ne asculta conversația. Și mă întrebam dacă ceea ce a spus era într-adevăr adevărat. Mi-aș fi dorit să fi fost mai curajoasă ca să fi putut testa teoria. M-am întors către Gaby și mi-am luat cana în mâini.

— Atunci să mergem.

Ea a dat din cap și m-a condus către ușa pe care a venit mai devreme.

— Am putea începe din bucătărie și camera personalului?

— Fă ce crezi că este mai bine, am spus. Tu cunoști casa mai bine decât mine.

Din nou, un zâmbet timid i-a trecut peste chip. În spatele ușii era un coridor îngust, care ducea într-o bucătărie vastă. Oalele atârnau de cârlige atașate de tavan. Totul era din oțel inoxidabil și mi-a amintit mai mult de o bucătărie de cantină decât de un loc în care se pregăteau mesele de familie. O femeie în vârstă, plinuță, stătea la cuptor și verifica temperatura. Înăuntru se gătea ceea ce părea a fi fost o friptură de miel. Am presupus că aceasta era bucătăreasa, Zita. S-a întors când ne-a auzit intrând și și-a șters mâinile de șorțul alb. Părul ei negru avea șuvițe argintii în el și era prins într-o plasă de păr deasupra capului. Bănuiam că avea undeva la cincizeci și cinci de ani.

— Îi prezint casa stăpânei noastre, a spus Gaby entuziasmată.

Am tresărit la folosirea cuvântului „stăpână". Suna de parcă eram o dominatoare cu bici. Poate că lui Dante îi plăcea să fie numit „domnule", dar eu cu siguranță nu puteam să trăiesc ca „stăpână".

— Vă rog să-mi spuneți Valentina, am spus eu repede. Amândouă.

I-am zâmbit Zitei, dar ea nu mi-a întors gestul. Buzele ei erau strânse și mă scruta din cap până în picioare, cu o expresie de dezaprobare pe față.

— Ar fi fost frumos să vă fi cunoscut înainte de nuntă, a spus Zita cu trufie.

M-am forțat să rămân calmă, chiar dacă nu-mi plăcea tonul ei. Nu am vrut să încep relația cu personalul din casă cu stângul.

— Dante nu m-a invitat niciodată și nu am crezut că este potrivit să mă autoinvit.

Ea a pufăit.

— Pe stăpâna Carla ne-a prezentat-o înainte de nuntă.

Am înțepenit la pomenirea primei soții a lui Dante, nu m-am putut abține. Puteam auzi condamnarea în vocea ei. Ea mă considera mai puțin demnă decât Carla. Aveam senzația că nu avea sa mă lase să uit acest lucru. Nu așteptam cu nerăbdare o luptă de voință cu ea și cu siguranță nu aveam răbdare pentru așa ceva astăzi. În schimb, m-am uitat prin bucătărie, încercând să mă prefac că nu eram deranjată de comentariul ei.

— Deci Carla gătea des aici?

Zita mi-a aruncat o privire șocată.

— Desigur că nu. Era stăpâna casei. Ea nu gătea sau făcea curat. Asta făceam eu și Febe, înainte ca Gaby să îi ia locul lui Febe.

Gaby se agita nervoasă. Era clar că nu știa ce să facă.

— Ei bine, eu voi veni la bucătărie des. Îmi place să gătesc, am spus.

Zita și-a îndreptat umerii.

— Nu știu dacă stăpânul Dante va permite acest lucru.

Am luat o înghițitură din cafea, întorcându-i privirea constant.

— Dante mi-a spus că pot face tot ce vreau.

Ea și-a ferit privirea, încruntându-se. Știam că încă nu s-a terminat.

— De ce nu-mi arăți și restul casei, Gaby? Trebuie să mă asigur că sunt gata când sosește Aria.

Gaby a dat repede din cap.

— Desigur, stă... Valentina.

M-a condus în camera din spatele bucătăriei. Părea să fi fost un fel de cameră comună pentru personal. Erau două paturi, un televizor mic și o canapea. Fără scaune sau masă, dar am presupus că personalul se aduna de obicei în jurul mesei de lemn din bucătărie, deoarece evident că nu era folosită pentru mesele lui Dante. Mai era și o baie mică cu duș în spatele unei uși albe.

— Aici vă petreceți timpul tu și Zita când nu lucrați?

Gaby a clătinat din cap.

— Stăm în bucătărie. Camera aceasta este mai ales pentru paznici, deoarece ei stau și noaptea.

— Unde sunt ei acum?

Nu am văzut niciun gardian până acum.

— Sunt afară. Fie patrulează terenul, fie sunt în postul de pază.

— Există camere de supraveghere?

— Oh, nu, domnul Cavallaro nu le-a vrut. Este un om foarte retras.

Nicio surpriză aici.

S-a îndreptat spre o altă uşă.

— Pe aici.

Am păşit în partea din spate a holului. Gaby a arătat spre cele două uşi din hol.

— Acesta este biroul domnului Cavallaro şi aceasta este biblioteca. Domnului Cavallaro nu-i place să fie deranjat când este în biroul lui.

S-a îmbujorat.

— Să fie deranjat de noi, vreau să spun. Probabil că este fericit să fie deranjat de tine.

Şi-a muşcat buza.

I-am atins umărul.

— Am înţeles. Deci mai sunt şi alte camere la acest etaj?

— Doar camera de zi şi de luat masa şi baia pentru oaspeţi.

În timp ce Gaby mă conducea sus, am întrebat:

— Câţi ani ai?

— Am şaptesprezece.

— Nu ar trebui să mergi încă la şcoală?

Vorbeam ca mama mea, dar personalitatea timidă a lui Gaby scotea în evidenţă latura mea maternă, deşi ea era cu doar şase ani mai mică decât mine.

— Lucrez pentru domnul Cavallaro de trei ani. Am intrat în această casă la scurt timp după ce soţia lui a murit. N-am întâlnit-o niciodată, dar Zitei îi este foarte dor de ea – de aceea a fost nepoliticoasă cu tine.

Am făcut ochii mari.

— De trei ani? Asta e oribil.

— Oh, nu, a spus Gaby repede. Sunt recunoscătoare. Fără domnul Cavallaro probabil că aș fi fost moartă, sau mai rău.

S-a cutremurat, privirea ei căpătând o expresie întunecată. Puteam să-mi dau seama că nu voia să vorbească despre asta. Ar fi trebuit să-l întreb pe Dante despre ea mai târziu. Și-a grăbi pasul și a arătat spre ușile de la acest etaj.

— Acestea sunt dormitoare pentru oaspeți. Și lângă dormitorul tău principal, există o cameră pe care poți să o folosești după cum vei dori. Camera copilului și două încăperi suplimentare sunt la etajul al treilea.

Ochii mei s-au oprit pe o ușă de la capătul coridorului pe care Gaby a ignorat-o.

M-am îndreptat în direcția acesteia.

— Și aceasta?

Gaby m-a prins de braț înainte să fi putut roti mânerul.

— Acolo păstrează domnul Cavallaro lucrurile primei sale soții.

Am reușit cu greu să-mi mențin chipul impasibil. Nu-mi venea să cred că încă se agăța de trecut.

— Desigur, am zis, în loc să fi spus ce gândeam cu adevărat.

Nu putea fi încuiată, ori Gaby nu m-ar fi împiedicat să o deschid. Ar fi trebuit să mă întorc singură și să aflu mai multe despre femeia care a aruncat o umbră atât de mare asupra căsniciei mele.

O oră mai târziu, am condus-o pe Aria în camera de zi. Mi se părea ciudat să mă comport ca stăpâna casei; mă simţeam de parcă eram o impostoare. Aria părea obosită când s-a aşezat pe canapea lângă mine. Umbre întunecate apăruseră sub ochii ei. Presupuneam că a avut o noapte mai lungă decât mine.

— Cafea? am întrebat-o.

Gaby a pus un ibric pe masă, precum şi prăjituri asortate.

— Doamne, da, a spus Aria, apoi a zâmbit scuzându-se. Nici nu te-am întrebat despre noaptea ta. Probabil că ai dormit mai puţin decât mine.

I-am turnat cafeaua şi i-am întins ceaşca în timp ce încercam să găsesc un răspuns.

— Am dormit bine, am spus evaziv.

Aria m-a privit curioasă, dar nu a insistat.

— Deci tu şi Dante aţi avut şansa să vă cunoaşteţi mai bine?

— Nu încă. Nu a fost timp.

— Din cauza noastră? a întrebat Aria îngrijorată. Luca şi soţul tău trebuie să discute câteva lucruri cu privire la nunta lui Matteo şi a Giannei.

Îi auzeam încordarea din voce.

— Gianna nu este încă încântată de situaţia asta.

Aria a râs în ceaşcă.

— Asta-i o subestimare.

— Poate că are nevoie de puţin mai mult timp. Îmi

amintesc cât de speriată erai înainte de a te căsători cu Luca, iar acum voi doi păreți să vă înțelegeți destul de bine.

Bineînțeles că știam că aparențele înșală. Nu știam ce se întâmpla în spatele ușilor închise.

— Știu, dar atât Luca, cât și eu am vrut să facem căsnicia să funcționeze. În acest moment, cred că scopul principal al Giannei este să-l facă pe Matteo să se sature de ea într-atât încât să anuleze nunta.

— Nu fiecare cuplu funcționează bine împreună, am spus eu încet.

— Sunt sigură că tu și Dante vă veți descurca bine. Sunteți amândoi întotdeauna atât de echilibrați și controlați.

Am pufnit.

— Nu sunt nici pe departe la fel de echilibrată ca Dante.

Aria a zâmbit.

— Este puțin rece pe dinafară, dar atât timp cât se dezgheță când este în preajma ta, totul este în regulă.

— Deci Luca nu este întotdeauna atât de înfricoșător? am glumit.

Obrajii Ariei erau roșii.

— Nu, nu este.

Fericirea Ariei mi-a dat speranță. Dacă putea să funcționeze cu cineva ca Luca, atunci aș fi putut să fac în așa fel încât să funcționeze și cu Dante.

Conversația dintre Luca și Dante a durat mai mult decât ne așteptam și am început să-mi fac griji. Nu erau tocmai prieteni, dar în cele din urmă au apărut și am

decis să luăm prânzul împreună. De aceea a pregătit Zita o friptură de miel, până la urmă.

Ne-am așezat la masă. Spre deosebire de azi dimineață, Dante nu s-a așezat în capul mesei. În schimb, el și cu mine ne-am așezat pe o parte, în timp ce Luca și Aria ocupau locurile vizavi de noi. Tensiunea dintre Dante și Luca era palpabilă și am început să mă întreb dacă prânzul era într-adevăr cea mai bună idee. Din fericire, Zita a servit mâncarea la doar câteva clipe după ce ne-am așezat, așa că eram ocupați să savurăm mielul, care a ridicat moralul tuturor măcar pentru o scurtă perioadă. Dar în momentul în care farfuriile noastre s-au golit, lucrurile au degenerat repede.

Fața lui Dante era și mai rece decât de obicei. Arăta ca și cum ar fi fost sculptat din marmură. Luca nu părea mult mai fericit, dar duritatea gurii lui era însoțită de un foc în privire. Am aruncat o privire între ei, dar era evident că nu aveau altceva de spus unul altuia în afară de ceea ce a fost discutat în timpul întâlnirii lor.

Aria mi-a aruncat o privire imploratoare.

În calitate de gazdă, era treaba mea să salvez situația.

— Deci când e nunta?

Dante a scos un sunet disprețuitor.

— Dacă lucrurile progresează tot așa ca acum, niciodată.

— Dacă lucrurile vor continua tot așa, va avea loc o nuntă roșie, a spus Luca tăios.

Am ridicat din sprâncene, iar Gaby, care a venit cu o sticlă nouă de vin, a înghețat.

— Nu va fi o nuntă roșie, a spus Aria.

S-a întors spre Dante.

— I-ai putea da lui Matteo o altă mireasă din Outfit.

Aproape m-am înecat.

— Aria, a spus Luca pe un ton de avertisment. Matteo nu va accepta o altă mireasă. Ori este Gianna, ori nimeni.

Și-a întors privirea dură spre Dante, care părea neimpresionat.

— Sunt sigur că șeful are suficient control asupra familiei sale pentru a se asigura că Gianna se conformează.

I-am făcut semn lui Gaby spre masă. Poate că vinul le-ar fi distras atenția bărbaților de la a se sfâșia unul pe celălalt.

— Nu sunt îngrijorat de gradul meu de control. Nu există membri ai Outfit care să încerce să mă dea jos.

Dante și-a dezvăluit dinții într-un zâmbet care mi-a trimis un fior pe șira spinării. Cei doi bărbați păreau la câteva secunde de la a-și fi scos armele. Nu eram sigură cine avea să iasă câștigător într-o astfel de luptă. Probabil că aveau să moară amândoi și aveau să arunce Outfit și Famiglia din New York înapoi într-un război deschis unii cu ceilalți.

Luca s-a ridicat, împingându-și scaunul înapoi în acest timp. Gaby, care era pe cale să-i umple paharul, a țipat și a lăsat sticla de vin să-i scape, cu mâinile ridicate protectiv în fața feței. Pentru o clipă, nimeni nu s-a mișcat. Dante s-a ridicat și el. Doar eu și Aria stăteam

încă, aproape înghețate pe scaunele noastre.

— Nu-ți face griji pentru New York. Doar asigurăte că îți ții partea ta de înțelegere, a mârâit Luca. A întins o mână și Aria a prins-o, ridicându-se de pe scaun, înainte ca el să adauge:

— Trebuie să prindem avionul.

Ea mi-a aruncat un zâmbet în semn de scuze.

M-am ridicat, apoi am aruncat o privire spre Gaby. Ea încă stătea paralizată lângă masă, cu vinul roșu vărsat în jurul pantofilor ei.

— Vă conduc, le-am spus lui Luca și Ariei.

În timp ce i-am condus în hol, Dante ne-a urmat îndeaproape de parcă ar fi fost îngrijorat să nu-mi facă Luca ceva, ceea ce era foarte puțin probabil.

Dante și Luca nu și-au dat mâna, dar eu am îmbrățișat-o strâns pe Aria. Nu aș fi lăsat problemele soților noștri să stea în calea prieteniei noastre. Sau cel puțin aș fi încercat să nu fac asta. Dacă lucrurile s-ar fi încheiat într-adevăr între Chicago și New York, nici nu mi s-ar mai fi permis măcar să vorbesc cu Aria. I-am privit plecând, apoi m-am întors spre Dante, care încă stătea în spatele meu.

— Despre ce a fost vorba?

Dante a clătinat din cap.

— Tatăl meu nu ar fi trebuit niciodată să fie de acord să o căsătorească pe a doua fiică a familiei Scuderi în New York. Asta nu se va termina bine.

— Dar lucrurile între Aria și Luca par să meargă bine, iar Outfit a lucrat împreună cu New York de ani de zile într-un mod pașnic.

— Căsătoria lor a fost de convenienţă, dar Matteo Vitiello o vrea pe Gianna Scuderi pentru că şi-a băgat în cap că trebuie să o aibă. Aceasta nu este o temelie bună pentru o decizie. Emoţiile sunt o problemă în lumea noastră.

Am clipit. Din nou raţionamentul lui rece.

— Nu ţi-ai dorit niciodată ceva atât de mult încât ai fi făcut orice ca să-l ai?

Am ştiut că era întrebarea greşită în momentul în care cuvintele mi-au ieşit de pe buze, dar nu am putut să mă abţin.

Ochii lui reci i-au întâlnit pe ai mei.

— Ba da. Dar nu întotdeauna obţinem ceea ce ne dorim.

Vorbea despre soţia lui. O voia înapoi.

Am înghiţit în sec şi am dat din cap.

— Ar trebui să o sun pe Bibiana. Aş vrea să mă întâlnesc cu ea mâine.

M-am întors şi am urcat scările, simţind privirea lui Dante asupra mea tot timpul. M-am bucurat că nu mi-a putut vedea faţa.

capitolul 6

După scurta mea convorbire cu Bibiana, m-am retras în bibliotecă. Era aprovizionată în principal cu non-ficţiune şi clasici vechi, nimic din ceea ce mă atrăgea de obicei, dar nu voiam să merg în căutarea lui Dante, nici nu voiam să o rog pe mama să treacă pe la mine. Ea ar fi crezut că ceva nu era în regulă şi, deşi probabil aşa era, nu voiam ca ea să afle. Era atât de fericită de când a aflat că urma să fiu soţia lui Dante. Nu am vrut să-i stric asta recunoscând că lui Dante nu îi păsa deloc de prezenţa mea.

Am luat o carte care preda limba rusă de bază. Singurele limbi pe care le vorbeam erau italiana şi engleza. Aş fi putut la fel de bine să mă familiarizez cu limba pe care o vorbeau duşmanii noştri şi asta m-ar fi ţinut ocupată în orele în care Dante era ocupat să mă ignore.

În cele din urmă, mârâitul stomacului meu m-a ademenit în direcţia bucătăriei. Era deja aproape şapte, dar nimeni nu m-a chemat la cină.

Când am intrat în bucătărie, am găsit-o pe Zita, Gaby și doi bărbați adunați în jurul mesei de lemn, luând cina împreună.

Am ezitat în prag, nesigură dacă ar fi trebuit să intru, dar apoi Zita a aruncat o privire în direcția mea și nu am mai putut să mă întorc. M-am strecurat înăuntru, simțindu-mă excesiv de îmbrăcată în rochia mea elegantă maro. Toți s-au întors în direcția mea și cei doi bărbați s-au ridicat imediat. Purtau toci pentru arme și cuțite peste cămășile lor negre. Amândoi erau trecuți de treizeci și cinci de ani și erau, probabil, paznicii.

— Stăpânul a luat deja cina în biroul lui, m-a informat Zita.

— Oricum eram ocupată cu cititul, am spus, sperând să par indiferentă.

M-am concentrat asupra celor doi bărbați încă în picioare și care mă priveau.

— Nu ne-am întâlnit încă.

M-am îndreptat spre ei și mi-am întins mâna către bărbatul mai înalt, tuns scurt și cu o cicatrice pe sprânceană.

— Sunt Valentina.

— Enzo, a spus el.

— Taft, a spus celălalt bărbat.

Era cu câțiva centimetri mai scund, dar mult mai masiv.

— Pot să stau cu voi la o cină rapidă?

Aș fi putut la fel de bine să încerc să mă familiarizez cu oamenii pe care aveam să îi văd în fiecare zi în următorii câțiva ani, poate chiar mai mult.

Ambii bărbaţi au fost imediat de acord. Gaby, de asemenea, părea încântată de perspectiva prezenţei mele; numai Zita a avut probleme în a-şi ascunde dezaprobarea.

— Sunteţi sigură că asta vreţi?

A făcut un semn spre brânzeturile, şunca de Parma şi minunata pâine italiană răspândite pe masă.

— N-aş fi întrebat dacă nu eram sigură, am spus în timp ce mă aşezam lângă Taft.

A ridicat o sticlă de vin. Am dat din cap şi am luat unul dintre paharele rustice de vin dintr-o tavă de la capătul mesei. Vinul a fost delicios, la fel şi mâncarea. Mi-am ţinut ochii pe Gaby, care, din fericire, nu a băut vin. Taft şi Enzo nu s-au uitat la ea în nici un fel care să sugereze că erau interesaţi de ea, ceea ce m-a liniştit şi mai mult, dar nu am putut uita expresia de frică de pe chipul ei când Luca a sărit în picioare. Desigur, era un tip înfricoşător în cele mai bune zile, dar era vorba de ceva mai mult. Aveam sentimentul că Gaby a învăţat să se teamă de bărbaţi. Trebuia doar să aflu de ce. Taft şi Enzo s-au oprit după al doilea pahar de vin; mai erau încă de gardă până dimineaţa şi cu greu îşi puteau face treaba beţi, dar eu şi cu Zita am golit sticla. Cu alcool în sânge, Zita părea mult mai drăguţă. Sau poate că propria mea ameţeală mă făcea oarbă la grosolănia ei. Oricum, m-am distrat din plin. Bărbaţii ştiau să spună glume murdare şi au uitat curând că eram practic şefa lor.

După o altă glumă deosebit de desfrânată la care Gaby şi-a ascuns faţa în mâini şi eu am râs de parcă nu am mai râs de mult timp, uşa bucătăriei s-a deschis şi

Dante a intrat. Ochii lui au scanat rapid camera până când s-au fixat pe oamenii lui, apoi pe mine. Maxilarul i s-a încordat în timp ce se uita la Taft și Enzo.

— N-ar trebui să fiți afară, de pază? a întrebat Dante cu o voce periculos de liniștită.

Ambii bărbați s-au ridicat în picioare deodată. Au fugit din bucătărie fără un alt cuvânt.

— Eu și Gaby ar trebui să mergem acasă. Facem mâine curățenie în bucătărie, a zis Zita în timp ce și-a luat haina și a pus-o pe ea. Haide, Gaby!

Gaby mi-a aruncat o privire de scuze, deși nu a făcut nimic rău.

Două minute mai târziu, eu și Dante eram singuri în bucătărie. Nu am făcut nimic interzis, așa că nu aveam de gând să-mi cer scuze. Mi-am golit paharul de vin roșu, cu ochii pe Dante, care părea să devină perfect nemișcat în timp ce mă privea. M-am ridicat de pe scaun. În poziția în picioare, cel puțin, nu trebuia să-mi înclin capul de tot pentru a-l privi pe Dante în ochi.

— De ce ai mâncat cu Enzo și Taft?

Aproape că am râs.

— Au fost și Gaby, și Zita aici.

Era gelos? Sau credea că distrag atenția bărbaților de la treaba lor?

— Puteai să mănânci în sala de mese.

— Singură? am întrebat pe un ton provocator.

Dante a avansat spre mine și, în ciuda celor mai bune intenții ale mele, am înghețat.

— Eu nu obișnuiesc să mă joc, Valentina. Dacă există ceva ce nu-ți place, atunci spune și nu încerca să

mă provoci.

Stătea atât de aproape, încât parfumul picant al after-shave-ului lui îmi invada nasul. A trebuit să lupt cu dorința de a-l prinde de rever și de a-l atrage într-un sărut.

— Nu încercam să te provoc, am spus eu practic. Mi-a fost foame și nu am vrut să mănânc singură, așa că am decis să mănânc în bucătărie.

— Ar trebui să păstrezi distanța față de paznici. Nu vreau ca oamenii să interpreteze greșit prietenia ta, drept altceva.

Am făcut un pas înapoi.

— Mă acuzi că flirtez cu oamenii tăi?

— Nu, a spus el simplu. Am avea un alt tip de conversație dacă aș fi crezut că flirtai cu ei.

Mi-am ridicat bărbia, nedorind să-l las să mă intimideze, oricât de intimidant ar fi fost.

— Nu voi mânca singură.

— Ai prefera să luăm cina împreună în fiecare seară?

— Bineînțeles că da, am spus exasperată.

Erau multe lucruri pe care îmi doream să le fac împreună cu el noaptea.

— Suntem căsătoriți. Nu asta fac oamenii căsătoriți?

— Tu și Antonio mâncați împreună?

— Da, dacă nu era plecat cu serviciul.

Sau avea o întâlnire cu iubitul său, Frank.

Dante a dat din cap, de parcă ar fi arhivat informația. Am auzit pe cineva spunând odată că avea

memorie fotografică, ceea ce îl făcea un adversar dificil de depășit, dar nu eram sigură dacă era adevărat.

Mi-am înmuiat vocea.

— Dar tu și prima ta soție? Obișnuiați să mâncați împreună?

Puteam vedea practic cum i se ridica zidul de apărare. Un văl de impenetrabilitate rece părea să-i fi acoperit chipul. Și-a împins mâneca în sus, dezvăluind ceasul de aur.

— E târziu. Trebuie să mă trezesc devreme mâine dimineață pentru niște întâlniri în cazinourile noastre.

— Oh, sigur.

— Nu trebuie să te culci dacă nu ești obosită.

— Nu, vinul mă face somnoroasă.

Am ieșit amândoi din bucătărie și am mers sus. De data aceasta, Dante a dispărut primul în baie. Am scotocit în sertar după un camizol scurt de satin și chiloți asortați care abia îmi acopereau fundul. Poate că asta ar fi făcut să fiarbă sângele rece al lui Dante.

M-am plimbat agitată prin dormitor, întrebându-mă dacă în seara asta avea să se întâmple. Poate ieri a fost un fel de perioadă de grație. Ușa băii s-a deschis și Dante a pășit înapoi în dormitor. Ca și ieri, era gol de la brâu în sus. Mi-am permis câteva clipe să-i admir trupul. Nici măcar cicatricile nu l-au făcut mai puțin superb. Dacă era posibil, chiar îi sporeau frumusețea. Dante s-a oprit, iar eu mi-am smuls repede ochii și m-am repezit în baie.

Am făcut un duș rapid și m-am spălat pe dinți înainte de a mă strecura în lenjerie. *Să înceapă*

spectacolul. Am ieşit din baie. Dante era deja în pat, cu iPad-ul în mână şi cu spatele sprijinit de tăblie. Şi-a ridicat privirea, cu ochii rătăcind peste tot pe corpul meu, zăbovind în toate locurile potrivite. Anticiparea amestecată cu nervozitatea m-au cuprins în timp ce mă îndreptam încet spre pat, asigurându-mă că Dante mă privea bine. Încă nu îşi întorcea privirea, dar nici iPad-ul nu şi-l lăsa jos. M-am întins lângă el, cu spatele lipit de tăblie. Nu m-am obosit să trag cuvertura. Am vrut ca Dante să mă vadă cât mai mult posibil.

I-am întâlnit privirea. Ca de obicei, ochii lui erau de necitit, dar nu erau la fel de reci ca de obicei. A pus iPad-ul pe noptieră şi aproape că am oftat de uşurare, dar apoi s-a mişcat şi s-a întins. Confuză, am făcut la fel, dar m-am rostogolit pe o parte, cu faţa spre el. Încă nu a stins luminile. Acesta trebuia să fi fost un semn bun şi ştiam că a continuat să se uite spre sânii mei. Dacă aş fi fost mai experimentată, aş fi iniţiat eu lucrurile, dar îmi făceam griji că aveam să-i dezvălui lui Dante lipsa mea de experienţă dacă aş fi riscat. Dacă ar fi făcut prima mişcare, aş fi putut să-l acompaniez şi, speram eu, să fi arătat ca femeia cu experienţă care trebuia să fiu.

Dante şi-a smuls privirea, a închis ochii şi şi-a încrucişat braţele în faţa stomacului. Maxilarul îi era încordat strâns. Era supărat? Arăta de parcă era pe punctul de a izbucni. Poate că nu-i plăcea că eram atât de îndrăzneaţă şi practic îmi împingeam sânii în faţa lui. Poate că prefera ca femeile să fie modeste şi speriate de propria lor umbră.

Frustrată, m-am întins şi eu pe spate.

— Ce s-a întâmplat cu Gaby?

Dacă tot nu făceam sex, puteam la fel de bine să vorbim. Orice era mai bine decât liniștea stânjenitoare.

Dante ținea ochii închiși.

— Ce vrei să spui?

— A spus că lucrează pentru tine de trei ani, dar are doar șaptesprezece ani. Nu ar trebui să meargă la școală?

Ochii lui Dante s-au deschis, reci și albaștri, și s-au concentrat fix pe tavan.

— Cu trei ani în urmă, am atacat două cluburi rusești ca răzbunare. Rușii își câștigă majoritatea banilor din traficul de persoane. Femeile din cluburile lor sunt în mare parte sclave sexuale. Femei și fete care au fost răpite și apoi forțate să se prostitueze. Când am preluat cele două cluburi, a trebuit să găsim o soluție pentru femeile acelea. Nu le puteam lăsa libere prin Chicago după ce fuseseră martore la tot.

Stomacul mi s-a întors pe dos.

— Le-ai ucis?

Dante nici măcar nu a tresărit.

— Majoritatea erau imigrante ilegale. Le-am trimis înapoi în Ucraina sau Rusia. Celelalte au fost mutate. Pe cele care au vrut să lucreze în cluburile noastre, le-am păstrat.

— Deci, ce s-a întâmplat cu Gaby?

— Era o copilă. Fetele mai tinere pe care le-am găsit au fost trimise în familii, unde puteau lucra ca menajere sau bucătărese.

— Sau să devină amante, am spus eu, pentru că nu

aveam nicio îndoială că unii Soldaţi ai mafiei nu-şi puteau ţine mâinile departe de o fată neputincioasă aflată sub acoperişul lor.

Dante s-a încruntat.

— Pedofilia nu este tolerată nici măcar printre Soldaţi, Valentina.

— Ştiu, dar Gaby nu mai arată exact ca un copil, şi nici celelalte fete pe care le-ai capturat, presupun.

Dante m-a fixat cu o privire dură.

— Sugerezi că am atins-o pe Gaby?

— Aproape că a murit de frică azi, când Luca s-a ridicat. Poate unul dintre oamenii tăi...

— Nu, a spus Dante hotărât. Nu a fost abuzată în niciun fel de când a intrat în această casă. Ea este sub protecţia mea. Oamenii mei ştiu asta.

— Bine.

Îl credeam şi credeam, de asemenea, că niciunul dintre oamenii lui nu ar fi îndrăznit să se opună ordinelor directe ale lui Dante. Dacă Gaby era sub protecţia lui, era în siguranţă.

— Pariez că acele fete ar fi făcut mulţi bani pentru tine. Există un motiv pentru care ruşii răpesc fete tinere. De ce atâtea scrupule? Nu e ca şi cum Outfit nu ar avea propriile cluburi cu prostituate şi nu e ca şi cum acele femei ar putea să nu mai lucreze pentru mafie oricând doresc.

Eram sincer curioasă. Dante era un ucigaş până la urmă.

— Outfit nu este implicată în afacerea cu sclavi sexuali. Femeile din cluburile noastre încep să lucreze

pentru noi din proprie voință și știu că vor fi legate de noi pentru totdeauna. Facem destui bani cu cazinourile și drogurile noastre, nu avem nevoie de sclavi sexuali sau de curse ilegale precum rușii și Camorra din Las Vegas.

— Dar cei din New York se ocupă cu sclavi sexuali?

— Nu. Asta face doar Camorra din Vegas. Nu spun că nu există voci în Outfit care ar dori să schimbe acest lucru, dar atât timp cât voi fi Capo, asta nu se va întâmpla.

— Asta e bine, am spus.

Ochii lui Dante s-au îmblânzit pentru o clipă, dar apoi s-a întors și a stins luminile.

— Noapte bună, am șoptit.

Încă eram dezamăgită că Dante nu m-a atins, dar cel puțin mi-a vorbit de parcă am fi fost egali, nu ca și cum aș fi fost o femeie fără creier care nu avea nevoie să știe nimic despre afaceri.

— Noapte bună, Valentina, a spus Dante în întuneric.

Era ceva în vocea lui ce nu am putut identifica, poate dor, dar nu eram sigură.

capitolul 7

Dacă aș fi crezut că discuția de aseară cu Dante l-ar fi făcut să-și reconsidere aranjamentele noastre la micul dejun sau chiar l-ar fi făcut să vrea să vorbească cu mine, m-aș fi înșelat groaznic. Ca și ieri, a dispărut în spatele ziarului său după un salut rapid. Nu aveam chef să lupt pentru atenția lui. Eram prea confuză și rănită de dezinteresul lui continuu față de mine. Am mâncat doar niște fructe și am băut o ceașcă de cafea înainte să mă hotărăsc să mă scuz. Dante nici măcar nu și-a ridicat privirea din ziarul lui când am ieșit.

În mod normal, l-aș fi întrebat dacă ar fi vrut să-l iau pe unul dintre oamenii lui ca bodyguard să mă însoțească la casa Bibianei, dar eram prea supărată. Aveam permis de conducere. Antonio a dorit să-mi iau unul după ce ne-am căsătorit, ceea ce, din păcate, nu era o regulă pentru bărbații din lumea noastră. După ce mi-am pus o haină și mi-am luat poșeta, am intrat în garaj. Dante îmi dăduse cheile pentru casă și garaj. Dintre cele trei mașini parcate acolo, Mercedes GL atrăgea cel mai

puțin atenția. Am luat cheile mașinii dintr-un cârlig de pe perete și m-am strecurat în mașină.

Mi-a luat o clipă să găsesc butonul din tabloul de bord care deschidea garajul, dar în cele din urmă am ieșit cu mașina afară și pe alee. Un paznic pe care nu-l cunoșteam patrula pe lângă gard, dar nu a încercat să mă oprească când am deschis poarta, apăsând pe un alt buton. Am ieșit, și poarta s-a închis automat în urma mea.

Mă simțeam bine să conduc din nou, chiar dacă nu-mi plăcea traficul din Chicago, dar trecuse prea mult timp de când mi s-a permis să conduc singură. Părinții mei au fost prea hotărâți să mă țină sub supravegherea lor după moartea lui Antonio ca să mă fi lăsat să ies singură. Știam pe de rost drumul spre casa Bibianei, l-am parcurs de nenumărate ori de-a lungul anilor și mi-a luat doar zece minute de la conacul lui Dante.

Casa Bibianei și a lui Tommaso era mult mai mică decât a lui Dante sau a părinților mei. Nu aveau o alee lungă unde aș fi putut parca. În schimb, a trebuit să-mi las mașina în stradă. Nu că aș fi fost îngrijorată că cineva ar putea să o fure. Străzile în care locuiau membrii mafiei erau de obicei destul de sigure, cu excepția cazului în care luai în considerare riscul atacurilor celor din Bratva sau Triada. Am mers până la ușa de la intrare, observând că unul dintre oamenii lui Tommaso stătea într-o mașină de cealaltă parte a străzii și privea casa. Tommaso nu era la fel de bine cotat ca bărbații din familia mea sau Scuderi, dar nici nu era un simplu soldat. Întotdeauna ținea un paznic lângă casă pentru a

o veghea pe Bibiana, sau ceea ce bănuiam eu: pentru a se asigura că nu avea să fugă.

Paznicul nu m-a oprit, ci doar și-a înclinat capul într-un gest de respect. Am sunat la ușă. Bibiana a deschis ușa, apoi s-a uitat în spatele meu.

— Unde sunt gărzile tale?

Am ridicat din umeri.

— Nu am luat pe nimeni cu mine. Dante nu a spus niciodată că trebuie să iau gărzi cu mine.

— Nu vei avea probleme? a întrebat ea, în timp ce a închis ușa și m-a condus în camera lor de zi.

Ca de obicei, soțul ei nu era acasă. Pe Bibiana, desigur, acest lucru nu o deranja. S-a îngrășat câteva kilograme de când Tommaso a fost forțat să lucreze cu program prelungit. Acum nu mai arăta la fel de slăbită.

— De ce aș avea? am spus.

Nici măcar nu eram sigură dacă lui Dante îi păsa dacă plecam din casă fără protecție. Părea prea ocupat cu Dumnezeu știe ce.

Bibiana mi-a aruncat o privire îngrijorată.

— Ar trebui să fii atentă. Dante este un om periculos. Întotdeauna arată atât de calm și de controlat, dar Tommaso mi-a spus că Dante nu tolerează nesupunerea.

Asta nu era chiar o surpriză, dar nu putea fi vorba de nesupunere dacă nu mi-a dat un ordin în primul rând.

— Nu sunt unul dintre soldații lui.

M-am afundat pe canapea. Bibiana s-a așezat lângă mine, curiozitatea umplându-i chipul.

— Deci cum a fost noaptea nunții tale?

Buzele mi s-au strâmbat.

— Am dormit bine, i-am spus sarcastic.

Bibiana a clipit spre mine.

— Cum? Nu asta am vrut să spun.

— Știu ce ai vrut să spui, am zis frustrată. Nu s-a întâmplat nimic. Dante m-a tratat cu indiferență.

— Nu a încercat să se culce cu tine? Dar aseară?

Mi-aș fi dorit ca Bibiana să nu fi părut atât de uluită; m-a făcut să mă simt și mai rău. De parcă era cumva vina mea că nu am reușit să-l fac pe Dante să mă dorească. Știam că nu asta voia să spună.

— Nici măcar nu m-a sărutat. S-a întins lângă mine și a spus că trebuie să se trezească devreme a doua zi, apoi a stins lumina și a adormit. Ce fel de noapte a nunții este asta?

Mi-am sprijinit capul de spătar.

— Nu înțeleg.

— Poate că era într-adevăr obosit, a spus Bibiana cu precauție.

I-am aruncat o privire.

— Cu adevărat crezi asta? Mie mi s-a părut suficient de odihnit. Și ce zici de ieri? Era obosit și atunci?

Mi-am mușcat buza.

— Crezi că tot soția lui este cauza?

Bibiana și-a răsucit nervoasă o șuviță din părul castaniu în jurul degetului.

— S-ar putea. Am auzit că o adora. Erau cuplul de vis din Chicago.

Nu i-am acordat niciodată prea multă atenție lui Dante și soției sale în trecut, dar mi-am amintit că i-am văzut împreună la întâlniri sociale. Mi-am amintit că mi se părea că arătau ca și cum ar fi fost făcuți unul pentru celălalt. Erau puține cupluri în lumea noastră care păreau să se iubească. Cei mai mulți dintre noi ne căsătoream din comoditate, dar cu Dante și Carla se vedea că erau meniți să fie împreună. Soarta a fost crudă pentru că i-a despărțit și chiar mai crudă pentru că m-a aruncat în brațele unui bărbat care și-a găsit deja iubirea vieții lui o dată.

— Poate că nu a mai fost cu o femeie de când i-a murit soția. Acesta ar putea fi motivul pentru care nu a încercat să ne consumăm căsnicia.

Bibiana mi-a evitat privirea și a întins mâna după un macaron de pe etajera argintie de pe masa din fața noastră. L-a băgat în gură și a mestecat de parcă ar fi avut nevoie de toată concentrarea. Groaza mi-a umplut stomacul.

— Bibi?

Ochii ei s-au îndreptat brusc spre mine, apoi m-au evitat din nou. A înghițit și a întins mâna după o altă prăjitură, dar am prins-o de încheietura mâinii, oprind-o.

— Tu știi ceva. A mai avut Dante vreo iubită de la moartea soției sale?

Bibiana a oftat.

— Nu am vrut să-ți spun.

Cuvintele ei mi-au creat un gol în stomac.

— Ce nu ai vrut să-mi spui?

Dacă Dante avea o amantă statornică? Cineva cu care nu se putea căsători din motive sociale și politice. Poate de aceea m-a ales pe mine, văduvă, pentru că nu voia să păcălească în felul acesta o sărmană fată nevinovată. Capul meu a început să mi se învârtească.

Bibiana m-a prins strâns de mână.

— Hei, nu e chiar așa de rău. Calmează-te. Arăți de parcă vei leșina în orice moment.

Am întins mâna după un macaron verde și l-am băgat în gură. Gustul dulce de fistic mi s-a răspândit pe limbă și m-am relaxat ușor.

— Așa că spune-mi tot înainte să vin cu scenarii și mai oribile.

Îmi dădeam seama că Bibiana voia să întrebe ce fel de scenarii mi-au apărut în minte, dar, din fericire, nu a făcut-o. Bibiana mă cunoștea suficient de bine încât să fi ghicit oricum. Eram prietene încă de când am început să mergem amândouă. Era verișoara cea mai apropiată de vârsta mea și petreceam întotdeauna împreună fiecare minut liber. Chiar și la școală am fost de nedespărțit, cu excepția orelor pe care nu le făceam împreună pentru că eu eram cu un an mai mare. Dar a fost dificil să ne facem prieteni printre copiii normali, așa că am rămas împreună. Asta nu s-a schimbat după ce ne-am căsătorit. Dacă era posibil, ne-am apropiat și mai mult, pentru că amândouă ne puteam împărtăși necazurile din căsătorie una celeilalte, fără să ne fi făcut griji că avea să se afle ceva.

— Soțul meu mi-a spus că Dante a frecventat Club Palermo o vreme.

Am înghețat. Club Palermo era un club de noapte deținut de mafie, cu dansuri la bară, striptease și prostituție. Soțul Bibianei era managerul clubului.

— Ce vrei să spui?

Obrajii Bibianei s-au înroșit. Părea de parcă regreta că a adus vreodată în discuție așa ceva.

— A folosit prostituate pentru sex.

Mi-am strâns buzele, încercând să-mi dau seama de ce durea asta atât de mult. Doar aseară am vorbit despre prostituție; de ce nu a spus ceva? Aproape că puteam vedea cum ar fi mers acea conversație.

— Dar acum nu mai merge, nu?

— O, nu, s-a întâmplat cu ceva timp în urmă. La aproximativ un an după moartea soției sale, a avut o perioadă mai grea și a intrat în club de câteva ori pe săptămână pentru a mai „elibera din tensiune", după cum a spus Tommaso.

A fost cu mult înainte de căsătoria noastră și totuși, faptul că știam că Dante s-a culcat cu prostituate, dar nici măcar nu a încercat să mă sărute, m-a durut foarte mult.

— Deci nu are nicio problemă să se culce cu alte femei, pur și simplu nu vrea să se culce cu mine.

— Nu, nu este adevărat. Și așa cum am spus, nu a mai vizitat Clubul Palermo de mult timp.

— Bine, dar asta nu schimbă faptul că nu a vrut să se culce cu mine. Cu Antonio, puteam să mă descurc. Știam că nu e nimic personal. Nu era interesat de mine pentru că nu îi plăceau femeile, dar care este motivul dezinteresului lui Dante? Poate că nu mă găsește

atrăgătoare.

— Nu fi ridicolă, Val. Ești superbă. Ar trebui să fie orb să nu-i placă de tine. Poate că nu a vrut să te forțeze? Ți-ai pierdut soțul cu mai puțin de un an în urmă, iar Dante nu știe că tu și Antonio nu ați fost niciodată un cuplu adevărat.

— Nu este ca și cum nu mi-ar fi dor de Antonio, am spus eu defensiv. Mi-e dor de conversațiile noastre și de faptul că îmi spunea tot ce avea pe suflet.

— Știu că îți este, dar nu îți lipsește fizic. Poate Dante crede că nu ești pregătită să fii intimă cu un alt bărbat.

M-am gândit la asta. Părea o explicație logică, iar Dante nu era altceva decât un om logic. Pe de altă parte, Dante era și un Soldat al mafiei și, de obicei, aceștia nu sufereau de sensibilitate excesivă.

— Câți bărbați cunoști cărora le-ar păsa de asta?

Bibiana s-a strâmbat.

— Tommaso cu siguranță nu ar face-o.

— Vezi, am spus, simțindu-mă și mai mizerabil. Este puțin probabil ca ceea ce-l împiedică pe Dante să se culce cu mine să fie conștiința lui. Este un ucigaș, și încă unul priceput. El este șeful cu un motiv.

— Asta nu înseamnă că nu are niște scrupule. Știu că dezaprobă cu fermitate violul.

Am pufnit.

— Dezaprobă?

Bibiana mi-a aruncat o privire severă.

— Vorbesc serios. Dante le-a spus oamenilor săi că va castra pe oricine va folosi violul ca formă de

tortură, pedeapsă sau distracție. Tommaso urăște asta pentru că el crede că ar trebui să i se permită să facă ce vrea cu femeile din Clubul Palermo.

Nu mă îndoiam de asta nicio secundă. Am pierdut socoteala ocaziilor în care a violat-o pe Bibiana. Desigur, nimeni nu a numit-o viol în lumea noastră pentru că ea era soția lui și trupul ei îi aparținea lui. Gândindu-mă la asta, mi s-a făcut rău.

— Bine, deci are rețineri în legătură cu câteva lucruri.

Avea sens după ceea ce a spus despre Gaby ieri. Poate că nu a vrut să inițieze nimic cu mine pentru că a crezut că încă îl jeleam pe Antonio.

— Poate ar trebui să faci prima mișcare? a spus Bibiana.

— Ieri m-am plimbat în jurul lui pe jumătate goală; ce altceva mai pot face?

— L-ai putea săruta. Atinge-l!

Știam să sărut. Antonio m-a sărutat de câteva ori. A fost frumos, cel puțin pentru mine, așa că să-l sărut pe Dante era cu siguranță ceva ce puteam face.

— Să-l ating? Te referi la știi-tu-ce?

Bibiana s-a îmbujorat.

— Bănuiesc? Nu am inițiat niciodată nimic cu Tommaso, dar el dorește mereu să-l ating acolo și să-i fac sex oral.

Bibiana a luat un alt macaron. Știam că ura să vorbească despre sex cu Tommaso. Cine nu ar fi făcut-o?

— Să-l ating nu poate fi prea greu.

— O, va fi dur.

Am râs.

— Faci deja glume murdare? Macarons-urile chiar te incită.

Bibiana a chicotit și a clătinat din cap.

— Vei fi bine. Chiar dacă îi faci sex oral, nu ai cum să greșești. Nu folosi dinții și ar trebui să înghiți, acestea sunt cele mai importante două lucruri.

A trebuit să ascund o grimasă. Nu m-a dezgustat atât de mult ideea de a-i oferi lui Dante o partidă de sex oral, dar imaginea Bibianei trebuind să înghită „chestia" lui Tommaso mă făcea să vreau să-l zdrobesc.

— Lucrul bun la sexul oral este că celor mai mulți bărbați le place, așa că, dacă nu ești pasionată de sexul propriu-zis, atunci îi poți menține fericiți așa.

Chiar speram că nu avea să se ajungă la asta. Știam că singurul orgasm pe care Bibiana l-a experimentat vreodată a fost folosindu-și propria ei mână, dar nu voiam să-i împărtășesc soarta.

— O să încerc în seara asta, am spus, simțindu-mă brusc mai plină de speranță.

— Sună-mă mâine. Vreau să știu cum a mers.

— Nu-ți face griji, vei fi prima care va afla dacă se întâmplă ceva interesant.

În noaptea aceea, când Dante mi s-a alăturat în pat, mi-am adunat tot curajul, m-am îndreptat spre el și i-am atins pieptul gol. Era cald și ferm. Dante a rămas nemișcat sub atingerea mea, cu sprâncenele încruntate,

în timp ce mă privea. M-am aplecat în față și mi-am lipit buzele de ale lui. Dante a adâncit sărutul imediat, limba lui alunecându-mi în gură. Acest sărut a fost mult mai intens decât cel pe care l-am experimentat cu Antonio. Dante mi-a revendicat gura, făcându-mă să tremur de nevoia de a primi mai mult. Mi-am lăsat mâna să alunece mai jos, pe stomacul lui. S-a dat înapoi și m-a prins de mână, oprindu-mă. A clătinat din cap, ochii lui strălucind de ceva întunecat și furios.

— Ar trebui să dormi acum, Valentina.

M-am uitat la el, neînțelegând. Ce tocmai s-a întâmplat? M-a sărutat de parcă ar fi vrut să mă devoreze, apoi s-a oprit fără nicio explicație. Mi-am smuls mâna din strânsoarea lui, luptându-mă cu lacrimile de furie care amenințau să se reverse. Fără un cuvânt, m-am rostogolit cu spatele la Dante și am închis ochii.

— Știu că ai mers la Bibiana fără protecție astăzi. Asta nu se va mai întâmpla. Poți merge oriunde dorești. Poți chiar să conduci singură, dar de acum înainte vreau ca unul dintre paznici să fie lângă tine de fiecare dată când pleci din această casă. Este prea periculos pentru tine în afara acestor ziduri, a spus el de parcă nu m-ar fi sărutat cu câteva secunde în urmă, de parcă n-ar fi fost deloc afectat de ceea ce am făcut.

Am strâns tare din buze. Voiam să țip de frustrare, dar în schimb, mai multe lacrimi mi s-au adunat în ochi.

— Ai înțeles? a întrebat Dante după un timp.

A trebuit să renunț la un comentariu usturător.

— Da, am înțeles.

Am tăcut amândoi din nou, fără să ne atingem, de parcă am fi fost doi străini forţaţi să stea în acelaşi pat din întâmplare. Şi asta era de fapt mai aproape de realitate decât îmi plăcea. Pulsaţiile dintre picioarele mele erau aproape insuportabile, dar era clar că Dante nu avea să facă nimic în privinţa asta. Nu mai eram deloc sigură pe ce trebuia să fac.

capitolul 8

Dante era un om foarte retras. Asta îmi spunea întotdeauna toată lumea, motiv pentru care ştiam cât de greşit era pentru mine să-i încalc intimitatea. Dar aveam nevoie să văd lucrurile pe care Dante le ţinea ascunse în spatele uşii pe care mi-a arătat-o Gaby. Poate m-ar fi ajutat să-l înţeleg mai bine.

Era după-amiaza devreme, iar Dante era plecat la o întâlnire la unul dintre cazinourile subterane ale Outfit. Nu eram sigură când avea să se întoarcă, dar dacă ultimele două zile de la încercarea mea jenantă de seducţie erau vreun indiciu, probabil nu înainte de ora opt. În casă era linişte. Azi era ziua liberă a lui Gaby şi, ca de obicei, Zita era ocupată în bucătărie şi mă evita.

Am apăsat mânerul şi am păşit în camera în care Dante păstra suvenirurile soţiei sale moarte. Perdelele erau trase, aruncând camera în întuneric. Am căutat întrerupătorul, dar când l-am apăsat, nu s-a întâmplat nimic. L-am mai apăsat de câteva ori înainte şi înapoi până am decis că era inutil.

După un moment de ezitare indusă de vinovăţie, m-am îndreptat cu grijă spre fereastră şi am desfăcut draperiile. Tuşind din cauza unui val de praf din ţesătura grea, am clipit din cauza luminii bruşte, iar ochii au început să-mi lăcrimeze. I-am şters repede înainte să îndrăznesc să mă uit în jur.

Nu era o lampă ataşată de tavan, doar un şir de fire abandonate. Nu era de mirare că întrerupătorul nu putea face nimic. Particule de praf dansau în aer şi un miros de mucegai mi-a pătruns în nas. Un strat fin de praf era adunat pe fiecare suprafaţă şi chiar pe jos. Paşii mei erau clar vizibili. Pe scurt, panica a ameninţat să mă copleşească. Nu aveam cum să-mi ascund prezenţa în cameră dacă amprentele mele erau peste tot pe podea, dar era clar că nimeni nu a pus piciorul înăuntru de multă vreme, nici măcar Dante, aşa că nu avea să afle niciodată.

Camera era plină de mobilier şi cutii de carton. Era un dulap din lemn de culoare închisă, două comode şi un pat matrimonial cu baldachin. Încet-încet, mi-am dat seama. Acesta trebuia să fi fost dormitorul matrimonial pe care Dante şi soţia lui l-au împărţit înainte de moartea ei. Cel puţin, nu dormeam în acelaşi pat în care Dante a făcut dragoste cu soţia lui moartă. M-am îndreptat în vârful picioarelor spre dulap. Nici măcar nu eram sigură de ce încercam să nu fac zgomot, dar simţeam că era aproape un sacrilegiu să mă aflu în această cameră. Deschizând şifonierul, m-a lovit mirosul de neutilizat şi de haine vechi. Două duzini de rochii atârnau de umeraşe roz căptuşite, de la rochii

lungi de bal şi rochii frumoase de cocktail până la rochii casual de vară. Unele dintre ele arătau de parcă ar fi fost din garderoba mea, dar bineînţeles că erau prea mici pentru mine.

Mi-am trecut degetele peste material. Era ciudat să cred că persoana care le-a purtat a dispărut de mult, îngropată în pământul rece şi întunecat. Cu un fior, am închis uşa şi am făcut un pas înapoi, dar curiozitatea mea nu era încă satisfăcută. Am deschis unul dintre sertarele comodei de lângă şifonier şi l-am găsit plin de lenjerie intimă. L-am închis repede. Cu siguranţă mi s-a părut prea personal. Nu puteam scotoci prin lenjeria unei femei moarte, chiar dacă ar fi putut să-mi spună ceva despre preferinţele lui Dante. Ezitant, m-am apropiat de a doua comodă şi am deschis sertarul de sus. Era gol, cu excepţia a două albume foto. Aveam impresia că sertarul i-a aparţinut cândva lui Dante, stivuit cu şosetele şi slipurile lui cu mult timp în urmă. Când şi-a schimbat dormitorul, a lăsat totul în urmă, chiar şi propria lui comodă.

Ignorându-mi scrupulele, am luat cele două albume şi le-am dus în pat. Peste pat era întinsă o cuvertură de culoare roşu închis, care era, de asemenea, acoperită cu un strat subţire de praf. După o privire zadarnică în jur în căutarea unei alte opţiuni, m-am aşezat pe marginea lui cu albumele în poală. Primul album era alb, cu excepţia imaginii a două inele de aur împletite. Cu teamă, am deschis albumul.

Un Dante mult mai tânăr şi o femeie tânără, scundă, în rochie de mireasă, erau în prima fotografie.

Dante nu se uita în cameră. Singura lui atenție era îndreptată asupra miresei sale, iar adorația vizibilă din ochii lui făcea să-mi urce un nod în gât. Calculul rece și rafinamentul lipsit de emoții, care erau acum mereu prezente, lipseau de pe chipul lui. Poate pentru că era încă tânăr, dar aveam impresia că avea la fel de mult de-a face cu femeia de lângă el.

Era o poză simplă și totuși, transmitea tot ce ar fi trebuit să însemne o nuntă: dragoste, devotament, fericire.

Nu văzusem încă fotografiile de la nunta noastră, dar știam ce nu aveam să găsesc în ele. Înghițind emoția crescândă, am răsfoit celelalte fotografii, sperând în mod copilăresc să-l găsesc pe Dante cu o privire în care să se citească aceeași indiferență pe care mi-o arăta mie mereu. Dar, deși expresia lui a devenit mai rezervată și controlată în fotografiile ulterioare, sentimentele pentru soția lui nu erau greu de observat. Au fost căsătoriți aproape doisprezece ani, dar nu au avut niciodată copii. Știam că Carla s-a luptat cu cancerul în ultimii trei ani din viață, dar mă întrebam de ce nu s-a întâmplat până atunci. Nu am văzut-o niciodată însărcinată și nici nu am auzit zvonuri despre un avort spontan. Nu că ar fi fost treaba mea.

Poate ar fi trebuit să mă consider norocoasă că Dante nu a avut copii cu Carla, altfel ei s-ar fi aflat aici, disprețuindu-mă de asemenea. Uram amărăciunea acelui gând așa că l-am abandonat repede. Nu am vrut să devin meschină sau să fiu geloasă pe o femeie moartă. Ea nu mi-a făcut niciodată nimic și era oribil că a murit

atât de repede.

Am luat al doilea album. La final, erau câteva fotografii care o înfăţişau pe Carla cu o perucă şi fără sprâncene. Braţul lui Dante era înfăşurat protector în jurul soţiei sale slăbite şi palide. Mâhnirea m-a cuprins. Cum era oare să pierzi pe cineva pe care l-ai iubit atât de mult?

L-am iubit pe Antonio ca prieten, dar nici măcar nu s-a apropiat de ceea ce trebuie să fi fost între Dante şi Carla şi, dacă eram sinceră, l-am urât adesea pe Antonio în cele din urmă, pentru că m-a ţinut într-o cuşcă de aur fără dragoste, ca el să fi putut ascunde faptul că era homosexual.

Uşa s-a deschis fulgerător, făcându-mă să tresar, iar Dante a păşit înăuntru, cu o expresie furtunoasă. Înainte să mă pot mişca, a apărut în faţa mea şi mi-a smuls albumul foto din mână. L-a aruncat pe pat, ochii lui furioşi sfredelindu-mă.

— Ce faci aici?

M-a prins de braţ şi m-a tras în picioare, aducându-ne atât de aproape, că buzele noastre aproape că se atingeau.

— Această cameră nu te priveşte.

M-am zvârcolit în strânsoarea lui.

— Dante, mă doare.

M-a eliberat, o parte din mânie fiind înlocuită cu dezaprobarea rece.

— Nu ar fi trebuit să vii aici.

Ochii i s-au îndreptat spre albumul care stătea pe pat, deschis la fotografia lui împreună cu soţia sa

bolnavă. S-a îndepărtat cu un pas de mine, ultima lui urmă de furie dispărând și fiind înlocuită cu un calm înspăimântător.

— Pleacă.

Nu a trebuit să mi se spună de două ori. M-am repezit pe coridor, speriată de izbucnirea lui Dante, dar sincer îngrozită de calmul ciudat care i-a cuprins chipul la sfârșit. Dante a ieșit din cameră și a închis ușa. Nu s-a mai uitat la mine. I-am privit spatele în timp ce se îndepărta și cobora scările. Punându-mi brațele în jurul meu, am închis ochii. Nu îmi plăcea să las lucrurile baltă. Eram încăpățânată – prea încăpățânată, așa cum sublinia întotdeauna mama – dar m-am gândit serios să accept faptul că mariajul dintre mine și Dante nu avea să funcționeze. Nu mai puteam suporta atâta respingere.

Abia am vorbit în timpul cinei, iar când am făcut-o, era vorba despre știrile curente, ceea ce era ultimul lucru care îmi trecea prin minte. Dante nu a menționat ce s-a întâmplat, și eu cu siguranță nu aveam de gând să o fac. După ce Zita ne-a luat farfuriile cu o privire prea curioasă în direcția mea, Dante s-a ridicat.

— Mai am ceva de lucru.

Bineînțeles că avea. Am dat din cap fără să spun o vorbă și m-am îndreptat spre bibliotecă. Dacă lucrurile ar fi continuat la fel cum erau acum, aș fi vorbit în limba rusă în cel mai scurt timp, m-am gândit cu amărăciune

în timp ce luam manualul. Nu mă puteam concentra. Literele îmi pluteau în fața ochilor, și în cele din urmă am renunțat. Am părăsit camera și am aruncat o privire în direcția biroului lui Dante. Nu se revărsa nicio lumină de sub ușă. Poate că s-a dus la culcare?

M-am îndreptat spre scară, dar m-am oprit când am văzut mișcare cu coada ochiului. Ușa camerei de zi era deschisă, permițându-mi să-l văd clar pe Dante, care stătea în fotoliul larg din fața șemineului întunecat și bea ceea ce părea a fi whisky. M-am gândit să merg la el și să-mi cer scuze, dar expresia lui tulburătoare m-a făcut să mă răzgândesc. În schimb, am urcat în liniște scara și m-am strecurat în dormitor.

Sub jetul cald al dușului, degetele mele și-au găsit din nou drumul între picioarele mele, dar nu aveam cu adevărat chef de asta și în cele din urmă am abandonat încercarea de a-mi găsi eliberarea. Vederea acelor fotografii vechi a deschis răni vechi și a creat altele noi. Mi-au amintit de puținele dăți de la începutul căsătoriei mele în care Antonio l-a adus pe iubitul său Frank în casa noastră pentru a face sex cu el. Era unul dintre cele mai sigure locuri de întâlnire pentru ei, dar în ciuda celor mai bune încercări ale mele de a mă fi simțit în regulă, sufeream pentru că interacțiunea lui Antonio cu Frank vorbea despre dragostea și dorința pe care mie nu mi le-ar fi putut oferi niciodată. Să-l văd pe Dante astăzi cu soția sa m-a făcut să mă simt la fel. Nu am avut nicio șansă în fața lui Frank pe atunci și eram din ce în ce mai sigură că nu aveam nicio șansă nici împotriva soției moarte a lui Dante.

Odată ce i-am povestit Bibianei ce s-a întâmplat, ea m-a sfătuit să-l las pe Dante în pace deocamdată și să sper că totul avea să fie bine, iar în timpul convorbirii noastre, asta părea de fapt o soluție decentă, dar după o zi de tăcere zdrobitoare, nu am mai suportat. Când l-am văzut pe Dante stând în fața șemineului neaprins în acea seară, bându-și whisky-ul, ceva s-a rupt în mine.

Primul meu soț nu m-a dorit pentru că prefera bărbații, iar al doilea pentru că nu putea renunța la o soție moartă și pentru că prefera să mediteze bând un pahar de whisky. Știam că Dante a făcut sex cu alte femei după moartea soției sale. Bibiana mi-a confirmat că a frecventat clubul soțului ei o vreme, așa că de ce nu voia să facă sex cu mine? Poate că era ceva la mine care-i respingea pe bărbați. Aceasta era singura explicație logică și, dacă așa stătea treaba, trebuia să știu și să nu-mi mai pierd timpul cu speranțe nebunești și planuri ridicole de seducție.

Am intrat în sufragerie, asigurându-mă că tocurile mele scoteau un sunet ușor de auzit pe podeaua din lemn de esență tare. Dante își menținea privirea asupra șemineului întunecat. Desigur, m-a ignorat. Aproape întotdeauna o făcea.

Brațele au început să-mi tremure din cauza furiei reținute.

— Este adevărat că ai frecventat Clubul Palermo?

Dante s-a încruntat. A învârtit whisky-ul în pahar,

fără să ridice privirea.

— Aparţine de Outfit, dar asta a fost cu mult timp înainte de căsătoria noastră.

Bibiana spusese acelaşi lucru, dar tonul lui obişnuit şi limbajul corporal dispreţuitor erau prea mult. Se comporta ca şi cum nimic din toate astea nu era treaba mea.

Furia îmi ardea prin vene. Îmi simţeam temperamentul ieşind la suprafaţă, dar eram prea zdruncinată ca să-l stăpânesc.

— Deci nu te-a deranjat compania prostituatelor, dar nu poţi să iei virginitatea propriei tale soţii?

Asta i-a atras atenţia, iar acum îmi doream să nu o fi făcut. Ochii lui albaştri s-au ridicat. Mi-aş fi dorit să iau înapoi cuvintele, mi-aş fi dorit să-şi întoarcă privirea la whisky-ul lui. Poate că a existat chiar şi o licărire de confuzie pe faţa lui timp de o milisecundă, înainte ca masca lui studiată de calm să cadă din nou.

M-am întors fără un cuvânt, şocată de ceea ce am spus, îngrozită de consecinţele pe care le-ar fi putut aduce această izbucnire asupra mea. În spatele meu s-a auzit clinchetul unui pahar aşezat pe mahon, urmat de scârţâitul fotoliului. Mi s-a blocat gâtul, frica umplându-mi pieptul. Degetele mele strângeau balustrada în timp ce mă îndreptam spre etaj. Paşii lui m-au urmat, calmi şi măsuraţi. Mi-am înăbuşit dorinţa de a privi înapoi sau chiar de a alerga. Dante nu trebuia să vadă cât de zguduită eram. Ce puteam să fac?

Ar fi cerut răspunsuri. Răspunsuri pe care nu i le puteam da, am promis că nu aveam să spun niciodată

nimănui. Dar Dante era Şeful. Nimeni nu ajungea în această poziţie fără să ştie cum să obţină informaţii. Nu avea de gând să mă tortureze şi nici măcar să ridice mâna la mine. Dar eram sigură că nu avea nevoie.

M-am strecurat în dormitor, apoi m-am oprit în faţa ferestrei care dădea spre curte. Nu mai aveam unde să alerg. Vedeam patul cu coada ochiului. Am închis ochii când l-am auzit pe Dante intrând în cameră şi închizând uşa în urma lui. Forma lui înaltă a apărut în spatele meu în reflexia ferestrei. Mi-am coborât privirea spre degetele mele, care trasau linii pe marmura rece a pervazului. Uneori simţeam că mă descurcam cu totul, de parcă aş fi fost femeia sofisticată şi controlată pe care probabil şi-o dorea Dante, dar în momente ca acestea mă simţeam ca o fată proastă.

— Virginitate? a spus el fără nicio urmă de emoţie.

Darul tuturor bărbaţilor din Outfit. Dacă creşteai cu violenţă şi moarte, învăţai să-ţi sigilezi inima de lume. De ce nu le învăţau acelaşi lucru şi pe femeile din Outfit?

— Tu şi Antonio aţi fost căsătoriţi timp de patru ani.

Nu m-am întors, nici măcar nu îndrăzneam să respir. Cum de am putut lăsa să-mi scape? Greşeala mea putea strica reputaţia lui Antonio şi pe a mea în acelaşi timp, pentru că am fost de acord cu planul lui. A fi homosexual era o crimă pedepsită în mafie şi l-am ajutat destul de mult pe Antonio să o comită. M-am concentrat pe respiraţie, pe senzaţia marmurei pe vârful degetelor mele, pe copacii care se îndoiau în faţa

vântului de afară.

— Valentina.

De data aceasta, s-a strecurat o mică urmă de încordare în cuvânt.

— Nu ar fi trebuit să spun nimic, am şoptit. A fost doar o figură de stil. Nu am vrut să spun în sensul literal.

Mă pricepeam să mint destul de bine, nu aveam altă opţiune de ales.

— După cum ai spus, Antonio şi cu mine am fost căsătoriţi timp de patru ani. Bineînţeles că nu sunt virgină.

Mâna lui mi-a atins şoldul şi practic am sărit un metru în faţă, ciocnindu-mă de pervazul ferestrei. Am icnit de durere, apoi mi-am muşcat buza pentru a înghiţi sunetul. Tânjeam ca Dante să mă atingă de zile întregi, iar acum că o făcea mi-aş fi dorit să fi continuat să mă ignore.

Dante mă privea în fereastră.

— Întoarce-te, a spus el cu voce joasă.

Nici măcar nu am ezitat. Vocea lui, chiar şi fără ameninţare şi pericol în ea, era prea autoritară pentru ca eu să fi putut rezista. Mi-am făcut curaj, în timp ce mă întorceam spre el, concentrându-mă pe nasturii cămăşii lui albe. Ochii lui m-au descusut. Fiecare muşchi din corpul meu era încordat ca un arc. Mi-a pus un deget sub bărbie şi a ridicat-o, forţându-mă să-i întâlnesc privirea. Din nou atingerea. De ce m-ar fi atins acum, în timp ce înainte a făcut tot posibilul să păstreze distanţa dintre noi?

Am înghiţit. Fii puternică, Valentina. Dorinţa unui

mort este sacră. Nu-ți încălca promisiunea.

Și nu numai pe Antonio îl protejam. Am trăit o minciună, l-am mințit chiar și pe Dante de la prima noastră întâlnire, l-am făcut să creadă un lucru, în timp ce altul era adevărul. Mi-aș fi dorit să existe emoție pe fața lui Dante, chiar și furie. Aș fi putut să mă descurc cu asta, dar nu arăta nimic. Era, ca întotdeauna, omul de gheață.

— Deci cuvintele tale rostite jos au fost pur și simplu menite să provoace?

Părea calm și curios, dar nu am lăsat asta să mă păcălească. Aveam toată atenția lui.

Nu puteam spune nimic. Felul în care a formulat întrebarea făcea ca totul să pară foarte rău. La ce se gândea oare? Mi-aș fi dorit să fi avut cel mai mic indiciu ca să-mi fi dat seama dacă era într-o dispoziție bună sau proastă.

Nu te va răni, Valentina.

Nu mi-a făcut nimic până acum, dar nici nu am interacționat prea mult în cele câteva zile ale căsniciei noastre. Și în urmă cu două zile a fost înfricoșător când m-a găsit cu albumele foto.

Tensiunea a devenit prea mare și o lacrimă mi-a alunecat din ochiul drept, mi-a coborât pe obraz și s-a prins de degetul lui Dante care încă îmi împingea bărbia în sus. S-a încruntat, eliberându-mi bărbia. Mi-am smuls imediat privirea și am făcut un pas înapoi.

— De ce plângi?

— Pentru că mă sperii! am izbucnit.

— Până azi nu ai părut deloc speriată de mine.

Avea dreptate. Cu excepţia câtorva scurte ocazii, nu mă speriasem de el, dar ştiam că ar fi trebuit să mă sperie un bărbat ca el.

— Atunci poate că sunt o actriţă bună.

— N-ai de ce să te sperii de mine, Valentina, a spus el calm. Ce ascunzi?

— Nimic, am spus eu repede.

Şi-a prins uşor degetele în jurul încheieturii mele.

— Minţi în legătură cu ceva. Şi ca soţ al tău, vreau să ştiu ce se întâmplă.

Furia m-a aprins. De data asta, a fost mult mai rapidă decât precauţia.

— Vrei să spui că vrei să ştii în calitate de Şef, pentru că până acum nu te-ai comportat exact ca un soţ.

Şi-a înclinat capul, scrutându-mi fiecare centimetru al feţei.

— De ce ai fi încă virgină?

— Ţi-am spus că nu sunt! am zis disperată, încercând să scap din strânsoarea lui, dar el şi-a strâns uşor degetele, doar atât cât să nu pot scăpa.

M-a tras lângă el, pieptul meu lipindu-se de al lui. Am rămas brusc fără aer când am ridicat privirea spre el. Inima îmi bătea cu putere în piept, în tâmple, în vene. Şi el simţea acest lucru. De aceea mă ţinea de încheietura mâinii.

— Deci, a spus el pe un ton curios. Dacă ar fi să te duc în patul nostru chiar acum – a făcut un pas, forţându-mă mai aproape de patul uriaş cu baldachin – şi să te fac a mea, n-aş afla că m-ai minţit chiar acum.

Nu mi-am dorit nimic mai mult decât ca el să vrea

să se culce în sfârșit cu mine, iar acum că folosea acest lucru ca pe o amenințare pentru a afla adevărul, îmi doream să nu fi vrut niciodată nimic de la el. Ar fi simțit că nu m-am culcat niciodată cu un bărbat? Am vorbit doar cu alte femei despre experiențele lor, dar nu știam dacă bărbații ar fi putut simți dacă o femeie era virgină.

— Nu ai avea cum, pentru că nu mă vei duce în patul acela acum.

— N-o voi face? a spus el, ridicând o sprânceană blondă.

— Nu, pentru că nu ai face acest lucru împotriva voinței mele. Dezaprobi violul.

Cuvintele pe care le-a folosit Bibiana încă sunau ciudat venind de pe buzele mele și nici măcar nu ar fi fost împotriva voinței mele. Mă aruncam asupra lui Dante de zile întregi; trebuia să știe că îl voiam. Încă îl doream în ciuda tuturor lucrurilor. Corpul meu practic fredona de dorul atingerii lui.

El a chicotit. Nu-l auzisem niciodată râzând. Suna gol.

— Asta ai auzit despre mine?

— Da, am spus mai ferm. Le-ai dat ordine directe subșefilor să le spună oamenilor că vei castra pe oricine folosește violul ca mijloc de răzbunare sau tortură.

— Așa am făcut. Cred că o femeie nu ar trebui să se supună nimănui decât soțului ei. Dar tu ești soția mea.

— Și cu toate astea...

Cuvintele mele erau o șoaptă goală, plină de incertitudine.

A dat din cap o dată.

— Da, cu toate astea.

Mi-a dat drumul la încheietură. Uşurarea m-a inundat.

— Acum vreau să-mi spui adevărul. Te voi trata întotdeauna cu respect, dar aştept acelaşi lucru de la tine. Nu tolerez minciuna. Şi, în cele din urmă, vom împărți patul, și atunci, Valentina, voi afla adevărul.

— Când vom împărți vreodată un pat ca soț și soție și nu doar vom dormi unul lângă celălalt? Se va întâmpla asta vreodată? m-am repezit.

Eu şi gura mea proastă, mereu slobodă.

În expresia lui pâlpâia ceva ce nu puteam numi.

— Adevărul, a spus el simplu, dar cu autoritate. Şi amintește-ți că voi afla până la urmă.

Mi-am plecat capul. Oare adevărul ar fi înrăutățit lucrurile între mine şi Dante? Ar fi fost cu siguranţă mult mai rău dacă ar fi aflat că l-am mințit în față, ceea ce s-ar fi întâmplat dacă aveam să ne consumăm vreodată căsătoria.

— Valentina, a spus Dante tăios.

— Ceea ce am spus în sufragerie a fost adevărul.

Am fost uşurată şi îngrozită când cuvintele mi-au ieşit din gură. Oricum, cât aş fi putut să mai ascund minciuna?

Dante a dat din cap, cu o privire ciudată pe chip.

— Aşa mă gândeam şi eu, dar acum mă întreb de ce?

— De ce este un gând atât de surprinzător că Antonio nu m-a dorit? Poate că nu m-a găsit atrăgătoare.

E evident că nici tu, sau nu ți-ai petrece majoritatea serilor în birou și nopțile cu spatele la mine. Amândoi știm că, dacă m-ai fi dorit, dacă m-ai fi găsit măcar puțin dezirabilă, mi-aș fi pierdut virginitatea în noaptea nunții noastre.

— Credeam că am convenit asupra faptului că nu te voi forța, a spus el.

I-am cercetat ochii pentru că în vocea lui era o urmă de furie.

— Dar nu ar trebui să mă forțezi. Ești soțul meu și vreau să fiu cu tine.

Căldura mi-a inundat obrajii.

— M-am aruncat practic asupra ta zile întregi și nici măcar nu mi-ai observat corpul. Dacă m-ai fi găsit atrăgătoare, ai fi manifestat măcar o reacție. Cred că ăsta e norocul meu, să ajung mereu să am soți care mă găsesc respingătoare.

— Nu ești respingătoare pentru mine, a spus el ferm. Crede-mă, te găsesc atrăgătoare.

Probabil că arătam că mă îndoiesc, pentru că a redus distanța dintre noi.

— E adevărat. Să nu te îndoiești de cuvintele mele. Ori de câte ori văd pielea albă și cremoasă a coapselor tale...

Mâna lui a urcat pe coapsa mea prin tăietura adâncă a cămășii mele de noapte. A trebuit să-mi înăbuș un icnet surprins la apropierea lui bruscă. Fiori mi-au cuprins întreg corpul.

— Sau când văd conturul sânilor tăi prin nimicurile pe care le porți în pat...

Şi-a trecut uşor degetul peste marginea din dantelă a cămăşii mele de noapte, chiar deasupra sânilor mei.

— Aş vrea doar să te arunc în patul nostru şi să mă îngrop adânc în tine.

Apoi a luat mâna şi nu m-a mai atins.

Am făcut ochii mari.

— Aşa simţi? Şi atunci de ce...

M-a întrerupt, punându-mi un deget pe buze.

— E rândul meu să pun întrebări, iar tu trebuie să promiţi că nu minţi.

M-am uitat la el, dând din cap. Spunea el adevărul? Mă voia?

— De ce nu s-a culcat Antonio cu tine? a întrebat Dante, stând încă atât de aproape încât căldura lui îmi inunda corpul.

Cu greu mă puteam concentra.

— I-am promis să nu spun nimănui niciodată.

— Antonio a murit, a spus Dante.

Nu suna ca şi cum i-ar fi părut rău.

— Eu sunt soţul tău acum şi promisiunea pe care mi-ai făcut-o este mai importantă.

Mi-am ferit privirea. Avea dreptate, dar am purtat adevărul cu mine atât de mult timp, încât aproape că a devenit o parte din mine. Probabil că Dante şi-ar fi dat seama în cele din urmă.

— Valentina?

— Antonio era homosexual, am izbucnit eu.

În cele din urmă, povara minciunii lui Antonio nu mai stătea pe umerii mei. Era un sentiment eliberator.

Dante a părut uluit pentru o clipă.

— Nu am bănuit niciodată nimic. Eşti sigură?

Mi-am dat ochii peste cap.

— Îşi aducea iubitul uneori acasă.

— De ce nu s-a culcat cu tine ca să creeze urmaşi? Asta ar fi respins posibile suspiciuni.

Am ezitat.

— Nu cred că ar fi funcţionat. Ştii tu... am făcut semn în direcţia generală a vintrelor lui Dante.

— Era infertil?

M-am înroşit.

— Nu, a menţionat odată că nu putea să aibă erecţie cu femeile.

Cuvintele au ieşit pur şi simplu din mine.

— Cine era iubitul lui? a întrebat el dezinvolt, dar ştiam că nu trebuia să am încredere în dezinteresul lui exterior.

Ochii săi dezvăluiau o urmă a fervorii lui de a obţine un răspuns de la mine. Aveam senzaţia că încerca să-mi folosească starea emoţională împotriva mea, dar nu eram atât de uşor de prins cu garda jos.

Am dat din cap. Frank era încă în viaţă şi nu era nici un membru al Outfit. Dacă Dante afla că Antonio se întâlnea cu un străin... nici nu voiam să iau în considerare consecinţele. Nu s-ar fi oprit până nu ar fi găsit persoana respectivă şi ştiam exact ce s-ar fi întâmplat cu Frank atunci.

— Nu pot să-ţi spun. Te rog nu mă obliga.

Dante mi-a atins braţele fără să pună nicio presiune.

— Dacă este cineva din Outfit, trebuie să știu, și dacă nu este... Outfit este pe primul loc. Trebuie să-i protejez pe toți cei care își pun încrederea în mine.

L-ar fi ucis pe Frank și poate chiar l-ar fi torturat mai întâi pentru a se asigura că Frank i-a dat numele tuturor celor care știau despre Antonio.

Nu aș fi putut trăi cu mine însămi dacă s-ar fi întâmplat asta. Voiam să închid ochii împotriva privirii pătrunzătoare a lui Dante, dar știam că ar fi fost o idee proastă.

— Nu pot să-ți spun. Nu o voi face. Îmi pare rău, Dante, dar indiferent ce faci, nu-ți voi spune niciun nume.

Furia i-a traversat chipul, mai înverșunată decât ieri. Aceasta era furie adevărată și pentru prima dată era îndreptată către mine. Ce a spus Bibiana? Dante nu tolera nesupunerea.

— Ai trăit o viață protejată, Valentina. Mulți bărbați îndârjiți mi-au spus același lucru, dar, în cele din urmă, și-au mărturisit toate secretele.

— Atunci fă ce trebuie să faci, am izbucnit eu, trăgându-mă înapoi. Taie-mi degetele de la picioare și pune-mă să le mănânc. Bate-mă, arde-mă, taie-mă, dar prefer să mor decât să fiu responsabilă pentru moartea unui om nevinovat.

— Deci este un străin.

M-am uitat la el cu gura căscată. Asta a înțeles el din izbucnirea mea? Doamne, era bun la asta. Nu mi-a atins nici măcar un fir de păr și a scos deja informații de la mine.

— Nu am spus asta.

Dar era prea târziu. Dante a zâmbit.

— Nici nu trebuia.

Ochii lui erau ageri și dornici. Arăta ca cineva aflat la vânătoare.

— Dacă Antonio și-a luat iubitul acasă, presupun că l-ai întâlnit și îi știi numele și mi-l poți descrie.

Mi-am strâns buzele, uitându-mă la el cu dușmănie. Nici într-un milion de ani nu i-aș fi spus ce voia să știe. I-am spus deja prea multe. Aveam să fiu mai vigilentă pe viitor.

Dante s-a apropiat din nou. Mi-a atins șoldurile și, în ciuda situației, simplul contact a trimis limbi de foc prin pântecul meu. Îl doream, poate mai mult decât oricând. Oare de ce erau oamenii periculoși atât de irezistibili?

— Nu îmi ești loială? a murmurat el. Nu crezi că îmi datorezi adevărul? Nu crezi că este datoria ta? Și nu doar pentru că sunt șeful Outfit, ci și pentru că sunt soțul tău.

— Și tu îmi datorezi o noapte a nunții decentă. În calitate de soț, ar trebui să fie datoria ta să ai grijă de nevoile mele. Presupun că amândoi va trebui să trăim cu dezamăgirea.

Masca i-a crăpat. Fără avertisment, m-a prins și m-a învârtit astfel încât spatele meu era lipit de pieptul lui.

— Sunt un vânător răbdător, Valentina, a spus Dante cu o voce joasă pe care o simțeam până în străfundul ființei mele. Îmi vei spune ce vreau să știu în cele din urmă.

Mâna lui a alunecat pe partea mea laterală până la coapsă, zăbovind acolo pentru o clipă, făcându-mă să-mi țin respirația în așteptare și confuzie. Mi-a împins cămașa de noapte în sus, în timp ce se îndrepta spre lenjeria mea. Am tremurat și m-am lipit și mai tare de pieptul lui. Materialul curat al cămășii lui foșnea. Era un sunet ciudat de erotic. Dante a strecurat un deget pe sub materialul dantelat al lenjeriei mele și mi-a atins ușor faldurile. Am scâncit, deja umedă și tânjind ca urmare a certei noastre și a apropierii lui. Nu eram sigură de ce mă atingea brusc sau ce a provocat acea răzgândire și nici nu-mi păsa, atât timp cât continua să mă atingă. Și-a băgat degetele între buzele mele inferioare, și respirația i-a devenit mai profundă.

— Vrei asta?

— Da, am șuierat, frecându-mă fără rușine de mâna lui, dar celălalt braț al lui a trecut în jurul taliei mele și m-a ținut strâns. Te vreau, Dante.

— Spune-mi ce vreau să știu.

Își plimba încet degetele înainte și înapoi. Atacul senzual lent mă făcea să respir greu. Eram deja atât de aproape. Corpul meu a așteptat prea mult pentru asta. Picioarele au început să-mi tremure și mi-am aruncat capul pe spate, pe umerii lui Dante.

— Nu mă vrei? am suspinat eu, în loc de ceea ce voia el să audă.

Degetul lui mi-a atins ușor clitorisul ca și cum ar fi răspuns și am erupt cu un mic strigăt când extazul a explodat prin mine. Brațul lui Dante în jurul taliei mele m-a ținut în picioare, puternic și neînduplecat, în timp

ce tremuram sub punctul culminant.

— Ba da. Asta e problema, a mârâit el.

Brusc, mi-a dat drumul și s-a dat înapoi. M-am prins de pervaz ca să nu cad pe podea. M-am întors, cu pulsul încă bătându-mi în vene, dar Dante ieșea deja din cameră.

Ce tocmai s-a întâmplat?

capitolul 9

Dante nu a venit în pat în noaptea aceea. Am aşteptat îndelung, neputând să adorm, prea confuză de ceea ce s-a întâmplat. A recunoscut că mă voia, m-a atins, dar apoi s-a retras. De ce?

Când m-am trezit a doua zi dimineaţă, partea lui de pat era neatinsă, iar când am intrat în sufragerie treizeci de minute mai târziu, ziarul lui zăcea aruncat lângă o farfurie curată.

Îngrijorată, m-am apropiat de biroul lui. Era linişte în spatele uşii, dar asta nu însemna nimic. Am bătut, apoi am intrat fără să aştept un răspuns. Nu am vrut să-i dau lui Dante şansa de a-şi ridica zidul de apărare. Poate dacă l-aş fi surprins din nou, am fi ajuns undeva. Dante stătea în spatele biroului din lemn negru şi şi-a îngustat ochii când am intrat pentru prima dată în biroul lui. Poate că a simţit că am pătruns din nou nepoftită în spaţiul lui personal.

Ochii mei s-au fixat pe rama argintie de pe biroul lui. O poză cu prima lui soţie zâmbitoare. Stătea în

mijlocul biroului de parcă ar fi lăsat-o jos în grabă când am deschis ușa.

Nu mai erau alte fotografii în cameră.

Stomacul mi s-a strâns violent. Încercând să-mi ascund durerea, i-am întâlnit privirea dezaprobatoare.

— Ce faci aici?

— Aceasta este și casa mea, nu-i așa?

— Bineînțeles că este, dar acesta este biroul meu și trebuie să lucrez.

— Mereu faci asta. Am vrut să văd dacă ești bine.

El a ridicat din sprâncene.

— De ce n-aș fi?

— De ce? Pentru că te-ai comportat foarte ciudat ieri. Într-un moment mă atingi și în următorul nu poți fugi de mine suficient de repede.

— Nu știi nimic despre mine, Valentina.

L-am întrerupt.

— Știu și vreau să schimb asta, dar tu continui să mă respingi.

Dante s-a ridicat și și-a trecut o mână prin păr.

— Nu mi-am dorit niciodată să mă căsătoresc din nou. Din motive întemeiate.

Din nou făcea să pară că această căsătorie a fost ideea mea, de parcă eu aș fi avut vreun cuvânt de spus în această chestiune.

— Nu eu ți-am cerut să te căsătorești cu mine!

Eram sătulă. M-am întors pe călcâie și am ieșit năvalnic din biroul lui, asigurându-mă că am trântit ușa cât mai tare posibil. Era un lucru copilăresc. Am auzit ușa deschizându-se din nou și pașii lui Dante în spatele

meu. M-a ajuns din urmă și m-a prins de încheietura mâinii, oprindu-mă din drum.

— Ai un temperament imposibil, a mârâit el.

M-am uitat urât la el.

— Asta e vina ta.

— Această căsătorie a fost întotdeauna stabilită din motive practice. Ți-am spus asta.

— Dar asta nu înseamnă că nu putem încerca să facem din ea o căsătorie adevărată. Nu există motive logice pentru care să nu ne culcăm împreună. Te-ai culcat cu prostituate, așa că de ce nu te poți culca cu mine?

— Pentru că eram supărat și voiam doar să fac sex cu cineva. Voiam să fie dur și brutal. Nu căutam apropiere sau tandrețe sau orice ai vrea tu. Mi-am satisfăcut nevoia, apoi am plecat. Ce cauți tu, nu-ți pot da. Partea din mine care putea face asta a murit împreună cu soția mea și nu se va întoarce.

— Nici nu știi ce vreau. Poate că vrem același lucru.

Vocea mea s-a redus la o simplă șoaptă.

El a râs sfidător.

— Văd în ochii tăi că nu este adevărat. Vrei să faci dragoste, dar nu-ți pot oferi asta. Vreau să te posed, vreau să dețin fiecare parte din tine, dar nu pentru motivele pe care le vrei tu. Sunt un nenorocit fără inimă, Valentina. Nu încerca să vezi altceva în mine. Costumul și chipul lipsit de emoții sunt stratul subțire care acoperă nenorocitul de abis care este în sufletul și inima mea. Nu încerca să privești dedesubt – nu-ți va plăcea

ceea ce vei găsi.

Eram prea uluită ca să-i dau o replică. În schimb, l-am privit întorcându-se în biroul lui.

Mi-am petrecut restul zilei luând în considerare opțiunile mele. Dante nu voia atașament emoțional. Nici măcar nu voia tandrețe. Dur și brutal, acestea erau cuvintele pe care le-a folosit pentru sexul pe care l-a căutat la prostituate. Avea dreptate. Nu era ceea ce îmi doream, dar de-a lungul anilor am învățat că uneori trebuie să te mulțumești cu răul mai mic pentru a ajunge la o formă de fericire. Voiam să fac sex cu Dante, poate nu la fel cum își dorea el, dar cine a spus că nu mi-ar fi plăcut? Și nu a spus exact că avea să fie dur cu mine. A spus doar că nu ar fi trebuit să mă aștept la puf și gesturi pline de dragoste de la el. Aș fi putut trăi cu asta, nu-i așa?

Voiam să mă dorească. Poate că asta ar fi fost la fel de bine ca și cum m-ar fi iubit.

Era aproape timpul pentru cină, dar îmi era foame de altceva când m-am dezbrăcat repede în dormitorul nostru, înainte să mă răzgândesc și să-mi pun halatul de baie. Nu puteam să merg goală prin casă.

Cu fluturi în stomac, m-am îndreptat spre biroul lui Dante. Am bătut și de data aceasta am așteptat ca el să-mi răspundă, deoarece nu voiam să încep această tentativă de seducție cu o ceartă, chiar dacă cearta noastră de ieri din dormitor mă stimula la maxim. A

deschis ușa fără un cuvânt. Ochii lui reci au alunecat peste corpul meu. Mă întrebam dacă își putea da seama că sunt goală pe sub materialul subțire al halatului meu de baie.

— Pot intra?

S-a dat înapoi, și eu am intrat. Am auzit ușa închizându-se, apoi Dante s-a îndreptat din nou spre biroul lui și s-a întors spre mine cu o expresie întrebătoare.

— Ce s-a întâmplat?

— M-am hotărât.

— Cu privire la ce?

Mi-am deschis halatul de baie.

— Cu privire la noi. La sex.

Ochii lui Dante s-au întunecat. Strângând maxilarul, a dat din cap și a început să se întoarcă.

— Ar trebui să pleci.

— Nu-mi întoarce spatele. Uită-te la mine. Cred că merit măcar puțină decență, Dante.

Tensiunea radia din el când s-a întors spre mine. Nu s-a apropiat, dar se uita la mine. Măcar acum, nu se prefăcea că eram invizibilă. Ochii lui albaștri rătăceau peste corpul meu gol.

Sfârcurile mi s-au întărit în aerul răcoros al biroului lui, dar nu mi-am închis halatul din mătase, în ciuda nevoii copleșitoare de a mă acoperi în fața privirii scrutătoare și rece a lui Dante. Privirea lui a zăbovit la îmbinarea coapselor mele puțin mai mult decât pe restul corpului și am simțit o mică explozie de speranță.

— Sunt soția ta, nu-i așa?

Sprâncenele lui blonde s-au încruntat.

— Bineînțeles că ești.

În vocea lui era o insinuare pe care nu o puteam identifica.

— Atunci, revendică-ți drepturile, Dante. Fă-mă a ta!

Nu s-a mișcat, dar ochii lui au alunecat în jos spre sfârcurile mele întărite. Privirea lui era aproape tangibilă, ca atingerea unei fantome pe pielea mea goală.

Eram hotărâtă chiar și să-l implor. Știam că aproape îl convinsesem. Voiam să fac sex în seara asta.

— Și eu am nevoi. Ai prefera să găsesc un amant care să te scutească de povara de a mă atinge?

Nu eram sigură dacă aș fi putut merge până la capăt cu treaba asta. Nu, știam că nu aș fi putut merge până la capăt, dar acest act de provocare era ultima mea opțiune. Dacă Dante nu reacționa la asta, atunci nu știam ce altceva să mai fi făcut.

— Nu, a spus el tăios, furia și posesivitatea străpungându-i masca perfectă.

Și-a strâns buzele, cu maxilarul încleștat, și s-a îndreptat în direcția mea. Tremuram de nevoie și de emoție când s-a oprit în fața mea. Nu a întins mâinile spre mine, dar am crezut că am detectat o urmă de dorință în ochii lui. Nu era mult, dar era suficient pentru a mă încuraja. Am micșorat distanța dintre noi și mi-am strâns degetele peste umerii lui puternici, apăsându-mi corpul gol de al lui. Materialul aspru al costumului său s-a frecat delicios de sfârcurile mele sensibile și am

scăpat un mic geamăt. Presiunea dintre picioarele mele era aproape insuportabilă. Ochii lui Dante sclipeau în timp ce mă privea. Încet, m-a cuprins cu un braţ şi şi-a sprijinit palma pe talia mea.

Un triumf dulce m-a inundat. Acum nu mă mai ignora.

Mi-am înclinat capul ca să-i pot privi chipul. Orice dorinţă pe care credeam că am văzut-o a dispărut, zidurile lui erau ridicate şi impenetrabile. M-am ridicat în vârful picioarelor, disperată după un sărut adevărat, dar mâna lui Dante de pe spatele meu s-a strâns şi nu şi-a înclinat faţa în jos, făcându-mă să-mi fie imposibil să-i ating buzele de ale mele. Nu voia să-l sărut. Nu mai puteam suporta asta. M-am aruncat goală asupra lui, i-am oferit trupul meu şi pe mine şi totuşi, el m-a refuzat. M-am îndepărtat de el, simţindu-mă murdară şi ieftină. Evitându-i privirea, m-am întors, mi-am strâns halatul de baie şi am ieşit grăbită din biroul lui. Am traversat holul şi am alergat pe scări. Asta a fost. Nu aveam să mai încerc. Trebuia să accept că Dante nu mă dorea suficient, că nu avea să se culce cu mine până nu avea să fie absolut necesar să-i fac un moştenitor.

M-am poticnit în dormitor şi m-am aruncat pe pat. Pentru o clipă, un val de disperare şi tristeţe mi-a cuprins corpul, dar nu l-am lăsat să învingă. Am supravieţuit unei căsătorii cu Antonio. Puteam supravieţui unei căsnicii fără dragoste cu Dante. Într-o zi, aveam să am copii frumoşi pe care aveam să îi iubesc şi care aveau să mă iubească la rândul lor, iar până atunci aveam să mă descurc eu cumva. Nu eram prima

femeie din lumea noastră care trebuia să trăiască având un ticălos cu sânge rece ca soț și cu siguranță nu aveam să fiu ultima. Cel puțin, nu eram captivă într-o căsnicie cu un nemernic abuziv ca Tommaso drept soț. Asta trebuia să conteze cumva.

Și aveam doar să mă ocup de celelalte nevoi ale mele tot așa cum am făcut în ultimii ani. M-am rostogolit pe spate. Eram în continuare supărată, încă jenată și dezamăgită, dar eram încă excitată. Am închis ochii și mi-am strecurat mâna în jos, pe corp și între picioare. Am început să mă mângâi, imaginându-mi că degetele lui Dante mă tachinau din nou, amintindu-mi scurta sclipire de dorință din ochii lui, pe care probabil mi-am imaginat-o. Respirația mi s-a accelerat în timp ce îmi mângâiam punctul sensibil. Eram aproape. Un geamăt mi-a scăpat de pe buze și am auzit un icnet brusc.

Am deschis ochii și m-am uitat la Dante; stătea în prag, cu mâna pe mânerul ușii și cu ochii ațintiți asupra mea. Era prima dată când nu păreau reci. Doamne, de cât timp mă urmărea?

Mi-am smucit mâna dintre picioare, umilirea trecând prin mine ca o bilă de oțel. Mi-am strâns halatul de baie de piept și m-am grăbit spre marginea patului. Nu puteam să stau în aceeași cameră cu Dante, nu după ce tocmai a văzut. Mă făcusem de rușine suficient astăzi, dar Dante a apărut brusc în fața mea, blocându-mi drumul. Trupul lui înalt se profila deasupra mea. Mi-am dat capul pe spate ca să-i întâlnesc privirea. Ochii lui erau mai animați decât i-am văzut eu vreodată. Părea aproape furios.

— Nu, a spus el încet.

Nu eram prea sigură ce voia să spună. Apoi s-a aplecat peste mine până când m-am întins din nou pe spate şi s-a ridicat deasupra mea. Jacheta lui s-a deschis şi m-a închis pe ambele părţi ca o închisoare moale. I-am cercetat faţa. Mă simţeam din ce în ce mai stimulată de apropierea lui şi de expresia dominantă de pe chipul lui. S-a sprijinit pe un braţ şi şi-a pus un genunchi între picioarele mele, forţându-le să se despartă.

Inima îmi bătea cu putere în piept. Avea să facă în sfârşit ceea ce aşteptam? Multă vreme s-a uitat doar la mine şi aproape că mă aşteptam să se retragă din nou, dar în schimb mi-a cuprins sânul, iar eu mi-am arcuit spatele cu un geamăt de nevoie. Ochii i-au alunecat spre mâna lui şi mi-a ciupit sfârcul, mai tare decât am anticipat. Plăcerea mi-a străbătut corpul ca un fulger până în centrul meu. Aveam nevoie ca el să mă atingă acolo, aveam nevoie de el mai mult decât de hrană, apă sau aer. Dante mi-a ciupit şi tras sfârcul, cu ochii întunecaţi şi atenţi în timp ce mă privea. Mi-am mângâiat sânii de câteva ori de-a lungul anilor, dar nu am simţit niciodată mare lucru, totuşi atingerea fermă a lui Dante îmi provoca furnicături dulci în miezul fiinţei mele. S-a aplecat, ţesătura aspră a jachetei lui flancându-mă şi mi-a prins sfârcul cu buzele.

M-am arcuit cu un geamăt, apăsându-mi sânii de faţa lui, dar mâna lui Dante m-a prins de şold şi m-a ţinut jos. Mi-a supt din nou sfârcul cu putere, făcând ca excitarea să se acumuleze între picioarele mele. M-am zvârcolit, încercând să mă frec de genunchiul lui încă

înțepenit între coapsele mele, dar mâna lui m-a ținut pe loc. Să nu pot să mă mișc așa cum îmi doream nu era ceva ce credeam vreodată că aveam să consider ca fiind sexy, dar, Doamne, cât m-am înșelat!

Dante mi-a mușcat ușor sfârcul, dinții lui zgâriindu-mi ușor pielea sensibilă și aproape că am atins orgasmul. Fusesem deja atât de aproape înainte. Mi-a eliberat sfârcul, care era roșu și tare după atenția lui. Cu ochii pe fața mea, a trecut cu mâna peste partea mea laterală. Nu puteam privi în altă parte decât la fața lui frumoasă și rece, hipnotizată de căldura din ochi, un contrast puternic cu răceala trăsăturilor lui. Era ceva întunecat, sălbatic și furios în ei. Și-a prins degetele sub coapsa mea și mi-a despărțit mai mult picioarele. Tremuram de nerăbdare.

— Spune-mi acum dacă asta vrei, a spus el cu voce joasă.

Cum putea oare să se îndoiască de dorința mea pentru el?

— Vreau asta.

— Bine.

Mi-a prins celălalt sfârc în gură, cu un zâmbet întunecat, și a trecut cu limba peste el în timp ce și-a trecut două degete peste movila mea și mi-a apăsat clitorisul. Săgeți de plăcere s-au răspândit prin tot corpul meu. Mă simțeam de parcă mă dezintegram în timp ce orgasmul trecea prin mine. Îmi legănam șoldurile cu disperare. Dante mă privea calm, în timp ce eu tremuram sub el, cu degetele încă apăsate de miezul meu sensibil. Încet, am coborât din culmea plăcerii. Mă

simțeam stânjenită că am ajuns atât de repede la punctul culminant, când el abia m-a atins, dar mi-am ridicat bărbia sfidător, în ciuda jenei mele. Dacă nu m-ar fi făcut să aștept atât de mult, nu aș fi fost excitată atât de ușor.

Dante a răsuflat lung pe nas, încleștându-și maxilarul. Apoi și-a strecurat degetele între pliurile mele. Nările i-au fremătat când a împins încet două degete în mine. Mușchii mi s-au strâns în jurul lui și am tras aer în piept la intruziunea străină. Nu era dureros, doar ușor inconfortabil. Băgasem, ocazional, un deget în mine, dar nu înțelegeam niciodată plăcerea. Acum, însă, era uimitor. Dante și-a coborât privirea și și-a privit degetele în timp ce intrau și ieșeau din mine. Mă simțeam incredibil, mai bine decât m-am făcut eu vreodată să mă simt. Mișcarea lui constantă mă făcea să gâfâi.

— Ești incredibil de strâmtă. Abia aștept să fiu în tine, a spus el aspru.

Mi-aș fi dorit să continue să vorbească cu acel mârâit sexy, dar tot ce reușeam să scot de pe buze erau doar scâncete și suspine.

Eram aproape de un al doilea orgasm, îl simțeam cum se intensifica adânc în miezul meu, simțeam săgețile familiare de plăcere prin tot corpul meu. Dante și-a accelerat împingerea și cu degetul mare mi-a atins clitorisul, iar eu mi-am înfipt călcâiele în saltea când punctul culminant m-a lovit, cu o forță chiar mai mare decât primul. Încă mă bucuram de ultimele valuri ale orgasmului meu când Dante și-a scos degetele. Am scos

un sunet de protest, dar Dante s-a îndreptat cu o expresie de dorință totală în ochi. Am fost surprinsă de intensitatea, de resemnarea și întunericul care se amestecau pe chipul lui. Arăta ca un bărbat care a pierdut o bătălie cu el însuși. A rămas înalt și regal, nemișcat, cu excepția ridicării și coborârii pieptului, în timp ce ochii lui îmi priveau corpul gol. Apoi a întins mâna și și-a scos jacheta care a alunecat pe jos cu un foșnet ușor. Totuși, nu și-a dat jos vesta și cămașa. Și-a desfăcut cureaua cu ușurință exersată, mișcarea atrăgându-mi ochii spre vintre. Ochii mi s-au fixat pe umflătura pantalonilor lui. Surpriza m-a cuprins, urmată de un triumf intens.

— Ești tare, am șoptit.

Privirea lui Dante s-a îndreptat spre mine, și el s-a oprit cu mâinile pe fermoar.

— Sunt capabil să am o erecție. Nu sunt impotent.

În vocea lui se simțea un strop de amuzament, dar aproape că era înecat de dorința aspră din ea.

— Nu asta am vrut să spun. Dar am crezut că nu ești atras de corpul meu.

Dante mi-a aruncat o privire ciudată.

— Nu-ți face griji. Corpul tău ar lăsa puțini membri ai speciei masculine neafectați.

Încă atât de sub control, atât de echilibrat, și totuși... am aruncat o privire la prohabul lui. Dante și-a desfăcut fermoarul și și-a împins pantalonii în jos. Boxerii lui negri nu reușeau să ascundă umflătura impresionantă. Voiam să întind mâna și să-l ating, dar m-am abținut și am privit în schimb cum nervozitatea

începea să mă cuprindă. Am așteptat atât de mult asta. În cele din urmă, și-a dat jos boxerii. Penisul lui era complet erect, gros și lung, și un sentiment ciudat de satisfacție m-a umplut. După ce ani de zile am fost ignorată mai întâi de Antonio și apoi de Dante, am primit în sfârșit o reacție de la cel din urmă, cel puțin.

— Du-te mai sus, a spus Dante cu vocea lui de Șef, o voce care nu accepta argumente, nu că aș fi visat să protestez.

M-am târât mai sus imediat și mi-am scos brațele din halatul de baie, rămânând complet goală în fața lui Dante. El nu și-a scos cămașa și vesta. S-a urcat pe pat și și-a făcut loc între picioarele mele, împingându-le, deschizându-mă pentru el. Mă întrebam de ce nu s-a dezbrăcat complet. Era un fel de barieră pe care voia să o păstreze între noi? Sau gândeam prea mult? Arăta mai mult decât sexy în vesta lui, și totuși...

Orice gând mi-a fugit din minte când Dante și-a ghidat erecția spre centrul meu și s-a împins în mine. Se simțea dur și mare, dar am așteptat destul asta. Eram gata. Dante s-a sprijinit pe brațe, apoi și-a mișcat șoldurile și a alunecat câțiva centimetri până când m-am încordat și am strigat. Mi-am strâns ochii și am tras câteva respirații grele prin nas pentru a-mi calma pulsul accelerat. Durerea a dispărut deja, dar el nu intrase complet încă. După încă o respirație profundă, am deschis ochii și l-am găsit pe Dante uitându-se la mine. Maxilarul îi era strâns încleștat. Măcar o dată nu mai părea chiar atât de calm și de controlat, și mi-am putut da seama cât de mult se străduia să rămână nemișcat.

Mi-am ridicat brațele și l-am prins de umeri, apoi am dat din cap. Dante și-a legănat șoldurile și a împins până la capăt. M-am arcuit, închizându-mi gura pentru a reține orice sunet. Am expirat pe nas, în timp ce îmi forțam corpul să se relaxeze.

Dante s-a uitat la mine, încruntat, un mușchi al obrazului tremurându-i.

— Spune-mi când mă pot mișca, a spus el, surprinzându-mă cu acea dovadă de compasiune.

M-am legănat, nerăbdătoare, disperată să-l simt pe Dante mișcându-se în mine. Exista încă un ușor disconfort, dar acesta dispărea încetul cu încetul.

— E în regulă.

A dat din cap, apoi s-a tras aproape complet, înainte de a aluneca înapoi înăuntru.

Mușchii mei îi strângeau penisul în încercarea de a mă obișnui cu invazia, dar puteam simți o urmă de plăcere în spatele durerii în timp ce Dante a intrat într-un ritm lent. Mi-aș fi dorit să coboare pe antebrațe ca să putem fi mai aproape, dar se sprijinea pe palme. Bănuiesc că nu ar fi trebuit să mă aștept la altceva. M-a avertizat, dar cel puțin a fost atent și nu s-a năpustit asupra mea.

Am scos un mic geamăt când a lovit un loc delicios, adânc în mine. Dante a accelerat, împingerile lui devenind mai puternice. Chipul îi era tot numai concentrare. Nu scotea zgomote puternice, dar gemetele lui se întețeau. Îmi plăcea să-l privesc, îmi plăcea să văd micile zvâcniri și pâlpâiri din masca lui rece când plăcerea lui creștea.

— A trecut ceva vreme pentru mine, m-a avertizat el cu o voce aspră. Nu știu cât pot rezista.

Eram surprinsă de admiterea lui. Nu credeam că era un bărbat care să admită cu ușurință ceva care semăna cu slăbiciunea în mintea lui. M-am bucurat pentru acel mic licăr de umanitate.

— E în regulă.

Nu era ca și cum urma să am un nou orgasm. Îmi dădeam seama că eram aproape de limita a ceea ce puteam suporta.

Mișcările lui au devenit și mai rapide, și mai puțin reținute, aproape sacadate și dezarticulate. Și apoi, în cele din urmă, s-a coborât pe antebrațe, aducându-ne mai aproape decât am fost vreodată, trupurile noastre s-au lipit unul de celălalt ca și cum am fi fost o singură ființă și a început să mă pătrundă cu putere și repede, iar durerea mea s-a transformat într-un junghi insistent, dar nici măcar nu mi-a păsat. Îi simțeam căldura prin haine. Vesta lui îmi freca sfârcurile sensibile și mi-aș fi dorit să-i fi putut simți pielea, dar nici asta nu era important acum. Tot ce conta era că Dante mă făcea în sfârșit femeie, permițându-ne să devenim apropiați. Poate că acesta era un nou început, adevăratul început al căsniciei noastre. M-am agățat de spatele lui și mi-am îngropat fața în curba gâtului lui, în timp ce Dante m-a mai pătruns de câteva ori.

A gemut, corpul lui încordându-se, apoi i-am simțit erecția extinzându-se în mine, urmată de senzația ciudată a ejaculării lui în mine. M-am tras înapoi, dorind să-i văd fața. Acum masca îi dispăruse. Părea

dezordonat, abordabil, cumva mai puțin neiertător. S-a înfiorat încă o dată înainte să-și coboare fața și să-și pună buzele peste ale mele, limba lui alunecând ușor peste buzele mele. M-am deschis cu nerăbdare pentru el. Limbile noastre s-au întâlnit, iar eu eram în rai. Am așteptat atât de mult primul nostru sărut adevărat, iar acum se întâmpla. Avea un gust perfect și mi-a plăcut senzația greutății lui deasupra mea și senzația penisului său relaxându-se în mine. Poate totul avea să se schimbe acum. Mi-am strecurat mâinile pe sub cămașa lui și i-am mângâiat spatele în sus și în jos, degetele mele găsind fiecare cicatrice, cartografiindu-i corpul. Îl simțeam atât de cald și de puternic. Îl simțeam de parcă era al meu.

Dante a încetat să mă sărute, iar ochii ni s-au întâlnit și, deodată, zidurile i s-au ridicat din nou. Vedeam acest lucru întâmplându-se. Ca atunci când draperiile se închideau la sfârșitul unei piese de teatru. S-a ridicat pe palme.

— Te simți bine? a întrebat el, trăgându-se deja din mine într-o mișcare rapidă.

Am icnit la durerea scurtă, iar Dante a rămas deasupra mea pentru o clipă, cu o urmă de ezitare în expresia lui, dar aceasta a dispărut repede, iar el s-a îndreptat, ridicându-și cămașa pentru a nu se murdări.

— Trebuie să mă curăț, mi-a spus el practic, de parcă îmi prezenta prognoza meteo, de parcă nu tocmai am făcut sex împreună.

M-a mai urmărit o clipă, apoi a dispărut în baie. Câteva minute mai târziu, apa a început să curgă.

Nu m-am mișcat de la locul meu din mijlocul patului, încercând cu disperare să-mi sortez emoțiile. Era o ușurare că am scăpat în sfârșit de virginitatea mea, dar era și un sentiment ciudat de tristețe. Nu eram o persoană care trebuia să fie cocoloșită, dar mi-aș fi dorit ca Dante să fi stat cu mine un pic mai mult după ce a terminat.

Dezamăgirea m-a cuprins și am închis ochii ca să alung emoția care se acumula. Nu știu cât timp am stat așa, dar am fost surprinsă de vocea rece a lui Dante deasupra mea.

— Poftim.

Ochii mi s-au deschis. Stătea lângă pat, îmbrăcat din nou în boxeri și îmi întindea un prosop.

L-am luat de la el și l-am apăsat pe locul meu dureros, ignorând roșeața care mi s-a strecurat pe chip. Nu avea să se culce lângă mine nici măcar puțin? Îmi doream foarte mult să mă țină în brațe, chiar dacă trebuia să pretindă că era din grijă de mine, dar nu mă puteam decide să-i spun.

— Ai vrea să te ating, ca să poți ajunge și tu la orgasm?

M-am uitat la el. Părea atât de practic. Am clătinat din cap. Îmi doream apropierea lui, dar nu așa, nu acum. A dat din cap și și-a ridicat pantalonii de pe jos, apoi i-a îmbrăcat.

— Mai am ceva de făcut și trebuie să vizitez un alt cazinou de-al nostru. Voi ajunge târziu acasă. Nu trebuie să mă aștepți.

Am dat din cap, n-aș fi putut spune un cuvânt nici

dacă aș fi încercat.

După încă o privire lungă aruncată corpului meu gol, Dante a ieșit din cameră. I-am ascultat pașii care se îndepărtau. Când n-am mai putut să-l aud, m-am ridicat și am tresărit la junghiul dintre picioarele mele. M-am uitat în jos la prosopul din mână care avea câteva pete roz pe el, și un sentiment prostesc de împlinire m-a cuprins, alungând dezamăgirea cauzată de răceala lui Dante. Deocamdată, voiam să fiu fericită. În sfârșit am obținut ceea ce îmi doream. Acum, că Dante a cedat o dată, eram sigură că avea să îi fie mult mai greu să se rețină. Și eram hotărâtă să fac astfel încât să îi fie cât mai greu posibil. Am primit primul gust real al plăcerii; de acum încolo voiam să o experimentez iar și iar.

capitolul 10

Nici măcar nu l-am simțit pe Dante strecurându-se în pat în acea noapte, dar partea lui de pat era șifonată, așa că trebuie să fi dormit în el. Am mai rămas câteva minute în pat, simțindu-mă oarecum mai ușurată, acum că am dărâmat o barieră între mine și Dante, dar nu mă păcăleam crezând că sexul avea să ne schimbe în mod fundamental relația. Nu credeam că Dante avea să se comporte brusc ca soțul iubitor și grijuliu pe care mi l-am dorit când eram mai mică. Era ciudat. Deși Antonio nu a reușit niciodată să-mi ofere ceea ce aveam nevoie fizic, el mi-a fost prieten și confident. Petreceam timp împreună când el nu era ocupat și niciodată nu m-am simțit prea singură în căsnicia noastră. Aveam senzația că nu așa avea să se întâmple în a doua mea căsătorie. Chiar dacă Dante mi-a satisfăcut acum nevoile sexuale, avea să dureze ceva timp până să devenim parteneri.

După ce mi-am făcut un duș și m-am îmbrăcat cu fusta mea preferată de culoarea prunei și o bluză albă,

m-am îndreptat spre una dintre camerele de oaspeți care adăposteau acum câteva dintre cutiile cu lucrurile mele pe care nu le-am despachetat încă. Mi-a luat câteva minute de scotocit înainte de a găsi ceea ce căutam, o cutie de lemn în care păstram câteva lucruri de la Antonio. Înăuntru erau verighetele noastre, de care nu mi-a păsat niciodată prea mult. Cel mai important lucru în acest caz era un album foto subțire care conținea în mare parte imagini din vremea dinaintea căsătoriei mele cu Antonio. Pe atunci eram doar prieteni, fără greutatea suplimentară de a fi trebuit să ne prefacem că eram mai mult de-atât. Antonio nu semăna deloc cu Dante. Era brunet cu ochii negri și nu era foarte înalt. Întotdeauna își dorea să port pantofi cu toc mic, ca să nu fiu mai înaltă decât el. Dar aparențele nu erau cea mai mare diferență între primul și al doilea soț al meu; aceasta era aura lor. Pe când Antonio era deschis și prietenos, cineva pe care oamenii îl percepeau ca fiind un tip de prieten simpatic, dar obișnuit, Dante emana putere rece. Nimeni nu l-ar fi confundat cu un subordonat. Dacă Dante nu s-ar fi născut în lumea noastră, probabil că ar fi fost guvernator sau senator. S-ar fi descurcat bine în acea arenă. Dar, ca și în cazul nostru – al tuturor, nașterea noastră ne-a determinat soarta. Eram cu toții legați de mafie.

M-am uitat la o fotografie cu Antonio și cu mine pe un cal. Era prima dată pentru mine când călăream. Păream amândoi tineri și fericiți, plini de speranță. Antonio nu făcea parte din mafie pe atunci, încă mai credea că ar fi putut găsi o cale de a scăpa de datorie.

Am pus la loc cutia de lemn înainte de a mă scufunda mai adânc în niște amintiri triste. M-am îndreptat, am respirat profund și am părăsit dormitorul de oaspeți. Nu era cale de întoarcere, dar nici să mergi înainte nu era întotdeauna ușor, mai ales dacă nu știai pe ce drum să pornești. Dar aveam nevoie de ceva care să-mi dea un sens vieții, aveam nevoie de ceva în care să-mi pot pune energia, atât timp cât Dante mă îndepărta din viața lui.

Îmi era dor să am un scop, o sarcină zilnică. Nu eram cineva care să stea acasă toată ziua sau să-și petreacă ore întregi analizând cea mai nouă bârfă suculentă. Îmi doream un loc de muncă, dar chiar și în timpul căsniciei cu Antonio, oamenilor li se părea ciudat că el i-a permis soției lui să lucreze. Eram îngrijorată că asta ar fi iscat un scandal pe care Dante nu voia să-l riște.

Pașii mi s-au încetinit în timp ce mă îndreptam spre ușa în spatele căreia se ascundea aproape tot timpul. Nu eram agitată doar pentru că voiam să-i cer lui Dante un loc de muncă. Ce s-ar fi întâmplat dacă lucrurile ar fi fost incomode și tensionate între noi, acum că ne-am culcat împreună? Deși nu eram chiar sigură cum ar fi putut relația noastră să se deterioreze mai mult. Eram deja aproape amabili unul cu celălalt. În afară de a ne arunca farfurii unul în capul celuilalt și de a ne certa în mod constant, nu mai exista nicio altă posibilitate ca interacțiunile noastre să se înrăutățească. Și, sinceră să fiu, mă întrebam dacă nu ar fi fost de preferat luptele aprinse decât ignoranța rece

pe care o primeam acum.

Adunându-mi curajul, am bătut la ușa lui.

— Intră, a strigat Dante după o clipă.

Am pătruns în biroul lui. Ochii mei s-au îndreptat imediat spre locul de pe birou unde fusese fotografia primei sale soții, dar el o îndepărtase. Nu credeam că a aruncat-o. Probabil că era ascunsă într-unul dintre sertarele biroului lui și nu mă așteptam să o uite, să arunce fiecare obiect care îi amintea de ea, să-i alunge amintirea din inima lui. Îmi doream doar să-mi lase și mie un loc cât de mic în inima lui.

Dante a ridicat privirea dintr-un teanc de hârtii.

— De ce ai nevoie?

Nu a spus-o într-un mod neprietenos, dar era evident că era ocupat. Comportamentul lui față de mine nu s-a schimbat deloc, în ciuda a ceea ce am făcut noi ieri. În timp ce priveam vesta lui gri închis, corpul meu și-a amintit felul în care o vestă similară mi-a frecat sfârcurile ieri și aproape că am traversat camera și m-am aruncat din nou asupra lui Dante. Dar nu voiam să par prea dornică. Următoarea noastră întâlnire sexuală ar fi trebuit să fie inițiată de Dante. Desigur, poate se gândea să nu mă mai atingă din nou.

Am dat deoparte acel gând îngrijorător în timp ce am închis ușa după mine și m-am apropiat de birou.

— Este ceva ce aș vrea să discut cu tine.

Dante mi-a analizat chipul.

— Continuă.

— Aș vrea să lucrez. Când am fost căsătorită cu Antonio, l-am ajutat să-și conducă restaurantele familiei.

Erau doar o modalitate de a spăla bani, dar îmi plăcea această sarcină. Salutam oaspeții și organizam aranjamente când cineva rezerva o nuntă în restaurantele noastre. După moartea sa, fratele său mai mic a preluat afacerea. O femeie singură nu ar fi putut face față acestei sarcini. Oricum, asta credeau bărbații noștri.

Dante s-a lăsat pe spătarul scaunului încruntat.

— Muncă? La ce te-ai gândit?

M-am bucurat că era deschis la idee și nu a respins-o imediat. Încurajată de asta, m-am plimbat în jurul biroului și m-am așezat pe marginea lui. Ochii lui Dante s-au îndreptat spre picioarele mele, dar prea repede s-au întors la fața mea.

— Mă pricep la organizarea și planificarea de evenimente. De asemenea, mă descurc bine cu oamenii.

Mă pricepeam și la conducerea oamenilor, dar am ținut asta pentru mine. Soldații mafiei nu agreau femeile cărora le plăcea să fie la conducere. Cumva, cei mai mulți dintre ei nu puteau înțelege că o femeie puternică alături de ei nu îi făcea mai puțin bărbați.

Dante a dat din cap.

— Am nevoie de cineva pentru unul dintre cazinourile noastre.

Am încercat să-mi stăpânesc entuziasmul. Încă nu știam ce avea Dante în minte pentru mine.

— Plutitor sau subteran?

Cazinourile de pe uscat nu erau oficiale, desigur. Încă era ilegal să conduci un cazinou în Chicago care nu era situat pe o barcă fluvială, dar mafia și Dante, în

special, lucrau pentru a schimba asta. Putea fi foarte convingător și, cu siguranță, nu strica faptul că unii senatori erau clienți obișnuiți în cazinourile și bordelurile Outfit. Nu că legalizarea ar fi însemnat că Outfit ar fi făcut publice cazinourile lor secrete. Ar fi pierdut prea mulți bani dacă ar fi făcut-o.

— Subteran. Nu te vreau în atenția publicului.

Asta avea sens. Oamenii știau că eram soția lui Dante. Ar fi atras prea mult atenția dacă aș fi lucrat într-unul dintre cazinourile plutitoare.

— Cunosc câte ceva despre jocurile de noroc și sunt sigură că pot învăța foarte repede tot ce trebuie să știu.

De fapt, singurele cunoștințe pe care le aveam despre jocurile de noroc erau regulile de la Texas Hold'em pe care le știam de la Antonio, dar Dante nu trebuia să știe asta.

În ochii lui Dante era o sclipire cunoscătoare.

— Singurul lucru pe care trebuie să-l știi despre jocurile de noroc este că banca întotdeauna câștigă.

Am ridicat sprâncenele.

— Chiar așa. Ce fel de job ai în minte care nu necesită aproape deloc cunoștințe despre funcționarea unui cazinou?

Presupuneam că Dante nu avea să-și lase soția să fie una dintre fetele din spatele barului care îi încuraja pe bărbați să bea mai mult.

— Vreau să gestionezi unul dintre cazinourile mai mici ale Outfit. Tipul care a fost la conducere în ultimii trei ani a fost concediat ieri.

Asta a făcut Dante după ce s-a culcat cu mine? Pentru câteva clipe, Dante şi cu mine ne-am uitat unul la celălalt de parcă ne-am fi gândit la acelaşi lucru, dar acum nu era momentul să vorbim despre sex.

— Concediat? am repetat cuvintele lui, despre care eram destul de sigură că erau un eufemism pentru altceva, din moment ce era greu să fii concediat dintr-o poziţie în mafie.

Dacă te-ai încurcat într-o afacere a mafiei, era puţin probabil să obţii o funcţie în altă parte, cu excepţia cazului în care ai fi fost fiul, nepotul cuiva etc. Şi dacă nu erai...

Dante m-a urmărit cu atenţie când a spus următoarele cuvinte.

— Am aflat că şi-a umplut buzunarele cu bani care aparţineau Outfit.

— Deci l-ai omorât, am terminat în locul lui.

Ştiam cum funcţionau lucrurile în lumea noastră. Poate că nu mi s-a permis niciodată accesul în mijlocul ei, dar am auzit poveştile.

Dante a dat din cap.

— Da, aşa am făcut. Şi dacă vrei, poţi avea slujba lui.

— Nu am mai condus niciodată un cazinou. De ce îmi oferi o poziţie atât de importantă?

— Asistentul managerului poate face munca principală în fundal. Am nevoie de cineva care să-i facă pe cei importanţi să se simtă bineveniţi.

Am înţepenit. Dante, desigur, a înţeles asta.

— Cred că mă înţelegi greşit.

S-a ridicat și a păşit în faţa mea. Şi-a sprijinit uşor mâinile pe coapsele mele, făcându-mi pielea să mă furnice chiar și prin dresuri.

— Eşti a mea, Valentina.

A trebuit să-mi reţin un zâmbet la posesivitatea din vocea lui.

— Deci ce ar trebui să fac mai exact?

Şi-a îndepărtat mâinile şi s-a îndreptat spre fereastră, cu mâinile în buzunare.

— Vreau să-i întâmpini pe clienţii importanţi. Să îi conduci la masa lor. Să le prezinţi fetele noastre „gratuite".

— Fetele „gratuite", chiar aşa?

Dante s-a întors.

— Jocurile de noroc şi prostituţia sunt principalele noastre afaceri şi ambele pot fi combinate cu uşurinţă.

— Bine. Pot să fac asta.

Chiar dacă cuvintele „fete gratuite" mă făceau să vreau să-mi smulg părul.

— Nu pare a fi prea greu, totuşi.

— De asemenea, vei organiza evenimente speciale. Avem seri de evenimente o dată pe lună şi cred că o atingere feminină le-ar putea face mai atrăgătoare. Totodată, te vei asigura că totul decurge fără probleme. Vreau să fii ochii mei. Am senzaţia că încă nu am îndepărtat toate merele putrede.

— Vrei să-ţi spionez angajaţii.

— Da. Vreau să-ţi ţii ochii deschişi.

— Oare pentru că tu crezi că vor fi mai puţin

precauți în preajma mea sau pentru că nu ai pe nimeni altcineva căruia să îi încredințezi sarcina?

— Am destui bărbați în care am încredere. Dar ai dreptate, cred că mulți bărbați te vor subestima și vor fi mai puțin vigilenți în preajma ta.

S-a rezemat de pervaz.

— Nu am încredere necondiționată în nimeni.

— Nici măcar în mine?

Am spus-o cu o voce tachinatoare, dar ochii lui Dante au devenit reci.

— Nu mi-ai dat motive. M-ai mințit în legătură cu căsătoria ta cu Antonio și refuzi să-mi dai numele unui străin care ar putea fi la curent cu informații compromițătoare despre Outfit.

Felul în care a spus-o m-a făcut să par ca o mincinoasă notorie.

— Nu te-am mințit în legătură cu căsătoria. Ți-am spus că nu am fost niciodată cu Antonio.

— Da, așa ai făcut, dar a fost un adevăr la care bănuiesc că ai renunțat doar pentru că te-ai temut că în cele din urmă îl voi descoperi.

Bineînțeles că a lovit direct la țintă. Nu puteam nega. Ar fi știut că am mințit, și asta nu ar fi fost deloc bine în situația mea.

— Contează de ce am decis să-ți spun adevărul?

— Contează foarte mult, Valentina. Pentru că nu știu dacă vei fi la fel de deschisă cu adevărurile viitoare dacă nu te simți încolțită. Dacă aș considera fiecare adevăr obținut prin constrângere drept răscumpărător, aș fi nevoit să cruț orice trădător care își dezvăluie

cunoștințele sub constrângere.

Sub constrângere – ce cuvânt blând pentru ceea ce Outfit le făcea trădătorilor.

— Știu ce le faci trădătorilor și tocmai de aceea nu-ți voi da numele iubitului lui Antonio.

— Îți dai seama că, ajutându-l pe Antonio în înșelăciunea sa, ai devenit complicele lui și, prin urmare, un trădător al Outfit și că astfel continui să trădezi Outfit și pe mine, reținând informații.

M-am desprins de birou, nemaiputând să stau nemișcată.

— Știu. Dar indiferent ce crezi despre mine, sunt loială celor la care țin. I-am fost loială lui Antonio. Dacă ar fi fost încă în viață, i-aș fi luat secretul în mormânt pentru a-l proteja.

Dante a clătinat din cap.

— Este ceva ce nu poți spune cu certitudine. Nu ai suferit niciodată dureri chinuitoare. Tortura este un motivator puternic.

— Cred că nu vom ști niciodată, decât dacă intenționezi să testezi teoria asupra mea și să încerci să mă constrângi să-ți dau numele iubitului lui Antonio, am spus insolent.

Dante m-a fixat cu o privire dură.

— Pentru că ești soția mea și pentru că ești femeie, ești în siguranță. Știi asta foarte bine.

Pentru că eram soția lui, nu pentru că mă plăcea sau chiar ținea la mine.

— Știu, am spus, apoi, pentru că nu puteam suporta tensiunea dintre noi, am adăugat: Dacă ai avea

un secret pe care ar trebui să-l ascunzi, l-aș păstra pentru tine. Aș încerca să înfrunt tortura, durerea și moartea pentru a-l ascunde pentru tine.

Dante nu a spus nimic, nici măcar nu a scurtat distanța dintre noi, doar m-a privit cu ochii lui de necitit. Am hotărât să ies înainte să spun ceva sentimental sau înainte ca Dante să mă trimită afară. Dante nu m-a oprit, dar îi simțeam ochii pe spatele meu.

capitolul 11

După o cină aproape în tăcere, cu excepția celor câteva fragmente de conversație despre vizita mea de mâine la cazinou, Dante s-a întors în biroul lui, și eu m-am dus în bibliotecă așa cum eram obișnuită. În loc să aleg manualul de rusă, m-am hotărât să citesc una dintre cărțile despre jocuri de noroc și cazinouri care se înghesuia pe raft, dar eram distrasă de sunetul vocilor masculine care răsunau prin pereți. Nu păreau a fi Enzo și Taft, așa că am presupus că Dante avea o întâlnire cu alți membri ai Outfit.

Când m-am dus la culcare câteva ore mai târziu, holurile erau întunecate, iar Dante era încă în biroul lui. Am bănuit că asta însemna încă o noapte târzie. M-ar fi făcut oare Dante să cer o a doua partidă de sex?

Mult mai târziu, m-am trezit de o mână pusă pe șoldul meu. Am deschis ochii, dar priveam în întuneric. Draperiile erau trase și nu lăsau decât o fărâmă de

lumină a lunii să pătrundă în cameră. Privirea mea a găsit strălucirea palidă a ceasului cu alarmă de pe noptieră. Era aproape miezul nopții. Am dormit mai puțin de o oră. Ce s-a întâmplat?

Mi-am dat seama că Dante era lipit de spatele meu, degetele lui mângâindu-mi șoldul.

— Dante? am șoptit, răsucindu-mi capul ca să mă uit peste umăr, dar fața îi era acoperită de umbre.

Era aproape însă. Respirația lui a plutit peste umărul meu, ridicându-mi firele de păr de pe brațe.

— Ce s-a...

M-a redus la tăcere cu un sărut aprig care m-a făcut să icnesc. Nu mai ezita; limba lui mi-a revendicat gura. Am încercat să mă rostogolesc astfel încât să mă întorc cu fața spre el, dar pieptul ferm al lui Dante pe spatele meu și strânsoarea lui pe șoldul meu mă țineau imobilizată. Sărutul lui trimitea valuri de excitare în centrul meu, dar în cele din urmă m-am tras înapoi pentru a respira adânc și pentru că mă durea gâtul în poziția incomodă. Și-a apăsat erecția pe fundul meu. Am expirat zgomotos.

— Spune-mi că nu te doare, a murmurat el pe umărul meu înainte de a mușca ușor.

Tremuram.

— Nu doare, a fost tot ce am reușit să spun, și nici măcar nu era adevărul, dar nu aveam de gând să-l împiedic pe Dante să facă ce voia cu mine.

— Bine, a mârâit Dante înainte de a-mi linge gâtul. Spune-mi să mă opresc, sau nu o voi face.

Am scâncit doar ca răspuns, pentru că Dante și-a

înfipt din nou penisul în spatele meu. Abia așteptam să mă dezbrac și să-l simt cu adevărat lipindu-se de mine. Mi-am împins fundul înapoi pentru o mai bună frecare, dar din nou mâna lui Dante de pe șold m-a oprit.

— Nu.

— Dante, chiar vreau să...

Buzele lui mi-au înghițit din nou cuvintele și degetele lui s-au strâns în semn de avertizare.

— Vreau să taci acum, dacă nu vrei să-mi spui să mă opresc.

M-a mușcat ușor de gât.

— Faci ce-ți spun eu, Valentina, sau îmi spui să mă opresc. Există doar aceste două opțiuni.

Am dat din cap și trebuie să fi simțit asta, pentru că nu putea să mă vadă în întuneric. M-am bucurat că Dante nu știa cât de ațâțată eram de tonul lui poruncitor.

— Foarte bine, a spus el încet. Ești încă foarte strâmtă; de aceea o să o facem încet și o să ne luăm timpul necesar ca să te umezești bine.

Nu-mi venea să cred că același Dante reținut și rece pe care îl știam în timpul zilei îmi spunea aceste lucruri. Am vrut să-l întreb de ce s-a răzgândit. O singură dată a făcut oare o asemenea diferență? Poate că a acceptat că știam ce voiam.

— Vreau să te dezbraci acum.

Am simțit un moment de dezamăgire că Dante nu avea de gând să o facă el însuși, dar apoi emoția a înecat acest sentiment. Mi-a eliberat șoldul, m-am ridicat repede și mi-am tras cămașa de noapte peste cap, apoi

mi-am dat jos lenjeria. Simțeam ochii lui Dante asupra mea. M-am întors către el, întrebându-mă dacă ar trebui să-i dau vreun semn, iar ideea aceea aproape că m-a făcut să chicotesc, dar apoi patul s-a mișcat și l-am văzut pe Dante ridicându-se și începând să se dezbrace. Totul era în umbră, dar i-am putut deslușI impresionanta erecție.

— Stai pe marginea patului.

M-am îndreptat spre partea lui de pat și m-am așezat pe margine, agitată, curioasă, excitată și aproape explodând de dorință. Dante s-a apropiat până când a ajuns în fața mea, cu erecția la nivelul ochilor. Am icnit înainte să pot înghiți sunetul, dându-mi seama ce voia să facă. Sfatul Bibianei mi-a trecut prin minte, dar nu eram sigură dacă Dante voia să acționez din proprie inițiativă. Mi-a cuprins obrazul, cu palma caldă și ușor aspră pe pielea mea.

— Cât de departe ai mers înainte să fii cu mine?

Am ezitat un moment, dar am presupus că voia să răspund, așa că i-am spus:

— L-am sărutat pe Antonio de câteva ori și mi-a atins sânii de câteva ori, dar asta este tot ce am făcut înainte să fiu cu tine.

Tăcerea a umplut camera întunecată. Bătăile inimii mi s-au accelerat, bubuitul părea mai puternic secundă cu secundă. Auzeam respirația ritmică a lui Dante, niciun semn că era excitat sexual – cu excepția dovezii care se încorda în fața mea.

— Vreau să-mi sugi penisul, Valentina.

Degetul lui mi-a atins ușor buzele, apoi s-a

strecurat între ele, despărțindu-le ușor. A așteptat, iar eu i-am împins degetul mare cu limba înainte de a-l suge ușor, în speranța că avea să o ia ca pe o confirmare. S-a apropiat și mai mult până când vârful lui mi-a atins buzele. Degetul mare al lui Dante îmi mângâia bărbia, iar palma lui încă îmi cuprindea obrazul.

— Linge în jurul vârfului.

Mi-am scos limba afară și am rotit-o în jurul capului penisului lui. Respirația lui Dante s-a oprit, dar acesta a fost singurul semn că acțiunile mele aveau un efect asupra lui.

— Acum linge până sus și înfige-ți limba în fantă.

I-am urmat ordinele și am fost răsplătită cu accelerarea respirației lui Dante. Degetul lui mare de pe bărbia mea s-a strâns.

— Deschide gura.

Mi-am depărtat buzele fără ezitare. Mă bucurat de comenzile lui Dante. În felul acesta, cel puțin, nu eram lăsată să bâjbâi și să mă fac de rușine. Și-a alunecat capul penisului în gura mea, sprijinindu-se ușor pe limba mea.

— Închide-ți buzele în jurul meu și suge ușor.

Am făcut ce a spus el și mi-a mângâiat bărbia, apoi și-a tras degetul mare în sus până a atins locul în care penisul lui dispărea între buzele mele.

— Îmi place penisul meu în gura ta, a spus el cu voce joasă. Și îmi place că este singurul pe care l-ai supt vreodată.

A alunecat mai adânc în gura mea, dar încă nu foarte mult.

— Să vedem cât de mult din mine poți lua în gură.

S-a strecurat în gura mea centimetru cu centimetru până când a ajuns în fundul gâtului meu și am simțit că mă sufoc. Am întins mâna spre erecția lui. Mai erau câțiva centimetri din el pe care nu îi puteam lua în gură. Dante s-a tras ușor înapoi, apoi s-a înfipt de câteva ori în mine, cu palma pe fața mea, ținându-mă neclintită.

— Cu puțină practică, poate o să poți să mi-l iei pe tot în gură, dar deocamdată este suficient.

Tremuram de excitare. Putea oare cineva să atingă orgasmul doar din faptul că îi făcea altcuiva sex oral?

Dante și-a retras erecția din gura mea și mi-a mângâiat din nou buzele cu degetul mare.

— Întinde-te pe spate.

M-am lăsat să cad înapoi pe saltea. Dante a îngenuncheat și și-a înfipt mâinile între genunchii mei, apoi mi-a împins picioarele cât de mult se putea.

— Pune-ți călcâiele pe marginea patului.

Doamne, știam ce avea de gând să facă. Am citit atât de multe lucruri despre asta, dar nu îmi puteam imagina cum s-ar fi simțit.

Mă bucuram că era întuneric. Așa nu mă simțeam atât de expusă. Și-a pus palmele sub fundul meu și m-a ridicat ușor. Am încetat să mai respir când i-am simțit respirația caldă pe pliurile mele umede. Dante a lins încet în jurul buzelor exterioare. Mi-am legănat șoldurile, dar Dante a ignorat rugămintea mea tăcută și și-a continuat tachinarea chinuitoare.

— Dante, am spus eu rugător.

Mi-a strâns fundul și s-a tras înapoi.

— Nu.

Mi-am strâns buzele, iar apoi, în cele din urmă, și-a plimbat limba de-a lungul fantei mele într-o atingere lungă. Am gemut, fără să-mi fi păsat dacă asta ar fi însemnat ca vorbesc sau nu. El a alternat între mișcări rapide și ușoare și lingeri ferme, dar lente, până când am început să respir cu greutate și am ajuns la punctul culminant. Am întins mâinile și le-am îngropat în părul lui Dante, dorind să-l apăs mai mult de mine. Dante a rezistat. Degetele lui au urcat pe faldurile mele și le-au despărțit. Cu vârful limbii mi-a înconjurat ușor clitorisul până când am început să tremur, la câteva secunde înainte să mă prăbușesc în abisul plăcerii. S-a lăsat pe spate fără avertisment. A fost nevoie de tot autocontrolul meu pentru a nu spune nimic.

— Întoarce-te și așază-te în genunchi.

Am făcut ochii mari de surprindere, dar m-am rostogolit și am îngenuncheat pe pat.

— Lasă-te pe coate.

M-am lăsat. Acum fundul meu era ridicat în aer. Poziția se simțea ciudat și mă făcea să mă simt chiar mai expusă decât cea de dinainte. Dante mi-a despărțit picioarele până când am simțit aerul rece pe deschiderea mea dinspre spate, iar apoi buzele lui au fost înapoi în centrul meu. Am strigat de plăcere când Dante și-a înfipt limba în mine și a început să se miște într-un ritm lejer. Puteam simți fiecare mișcare a lui în mine, asprimea ușoară a limbii, felul în care curba vârful

când era adânc în mine. Mi-am lăsat fața în cearșaf pentru a opri zgomotele jenante să-mi iasă de pe buze, dar când Dante și-a strecurat o mână în jurul meu și a început să-mi tachineze clitorisul cu degetele lui, nici măcar cearșafurile nu mi-au putut înăbuși gemetele și icnetele. Mi-am împins fundul și mai mult în afară, cu degetele zgâriind salteaua, în timp ce orgasmul a explodat în miezul meu, amorțindu-mi și amplificându-mi simțurile aparent în același timp. Respirația îmi era greoaie. Pielea îmi era umedă de transpirație și inima îmi bătea frenetic în piept. Mi-am ridicat capul ca să respir mai ușor.

Dante a dispărut din spatele meu, dar înainte ca eu să mă uit peste umăr să văd ce face, degetele lui m-au prins de șolduri și m-au tras mai aproape de marginea patului. Apoi erecția lui s-a împins în intrarea mea, iar corpul mi s-a cutremurat de surpriză și nervozitate.

Citisem că stilul acesta de a face sex le permitea bărbaților să pătrundă mai adânc decât în alte poziții. Mă durea încă puțin, iar lipsa de intimitate pe care o permitea această poziție o făcea și mai puțin dezirabilă pentru mine. Voiam ca pieptul lui Dante să fie lipit de al meu.

Dante a rămas nemișcat în spatele meu, fără a fi încercat să intre în mine. Mâinile lui au alunecat spre spatele meu și l-au masat ușor. M-am relaxat ușor, dar eram încă tensionată. Am putut simți cât de încordați îmi erau mușchii interiori. Dante s-a aplecat peste mine și mi-a înfășurat un braț în jurul taliei înainte de a mă fi tras la pieptul lui. Încă eram în genunchi, dar acum

partea superioară a corpului meu era în poziție verticală și Dante mă ținea în brațe. Mi-a strecurat o mână între picioare și a început să mă tachineze din nou, în timp ce cealaltă mână mi-a găsit sânii și i-a frământat ușor. Mi-am lăsat capul pe spate, sprijinit de umărul lui, respirația mi-a încetinit. Eram tot încordată, dar în îmbrățișarea lui Dante, simțeam încet mușchii cum se relaxau. Dante s-a aplecat puțin înainte și și-a condus vârful spre deschiderea mea. Tot m-am strâns, dar nu la fel de rău ca înainte.

— Care este problema? a murmurat el la urechea mea.

Nu părea nerăbdător sau frustrat, ci doar curios.

Rușinea mi-a răsucit stomacul. Abilitățile mele de seducție erau în mod evident deficitare, dacă nici măcar nu puteam să-l primesc pe soțul meu pe la spate.

— Nu știu, am recunoscut încet. Nu poți pur și simplu să împingi?

— Ba sigur că pot, dar oricum ești strâmtă și, la cât de tensionată ești acum, va fi dureros.

Vocea lui era calmă, chiar neutră, fără niciun indiciu despre ceea ce gândea despre sugestia mea. Degetele lui Dante erau încă între picioarele mele, mângâindu-mă și ciupind ușor.

— Nu-mi spune că ai o problemă în a provoca durere altor oameni, am tachinat eu în șoaptă, în timp ce furnicături de plăcere s-au răspândit prin miezul meu.

— Nu, a spus el simplu.

Am putut simți creșterea tensiunii în timp ce

degetele lui își făceau magia între picioarele mele. A crescut presiunea asupra deschiderii mele, vârful penisului alunecând înăuntru și, în același timp, orgasmul m-a cuprins, mușchii mei strângând penisul lui Dante. Dante s-a aplecat puțin înainte, apăsându-mă în jos, iar brațele mele s-au întins pentru a-mi susține corpul pe pat, în timp ce încă îmi reveneam din punctul culminant.

Dante m-a mușcat de gât.

— Dar nu vreau să-ți provoc ție durere.

Mi-a ciupit sfârcul, apoi s-a mai împins câțiva centimetri în mine, făcându-mă să tremur de senzațiile de ușoară durere și plăcere.

— Cel puțin, nu mai mult decât îți place.

M-a penetrat complet, apoi s-a oprit câteva secunde înainte de a începe să se miște încet în mine. Mișcările lui au devenit treptat mai rapide, până când nu am avut de ales decât să mă cobor pe coate, altfel brațele mele ar fi cedat. Dante s-a îndreptat, răpindu-mi căldura pieptului și m-a prins de șolduri.

— Valentina, atinge-te, mi-a cerut el.

Mi-a luat o clipă să înțeleg ce voia să spună. Mi-am dus un braț sub mine și mi-am găsit clitorisul. M-am frecat frenetic când mișcările lui Dante au devenit mai puternice. S-a tras cât a putut de mult și s-a împins din nou în mine, făcându-mă să-i strig numele și degetele să-mi apese și mai tare pe clitoris. Uneori, vârfurile degetelor mele îi atingeau penisul, alunecos din cauza umezelii mele, iar el gemea de fiecare dată când făceam acest lucru. Încurajată, mi-am înclinat mâna ca să mă

pot mângâia și să-i ating penisul în același timp. În timp ce mușchii mi s-au încordat sub eliberarea mea, Dante s-a prăbușit și el cu un geamăt puternic.

S-a liniștit în spatele meu în timp ce penisul lui a mai zvâcnit în mine de câteva ori și mi-am îngropat fața în cearșaf. Mă dureau antebrațele din cauză că mă sprijinisem pe ele. În momentul în care Dante a ieșit din mine, m-am rostogolit pe spate, respirând greoi. L-am văzut pe Dante îndepărtându-se de pat, așa cum a făcut și data trecută, apoi s-a aprins lumina din baie și a dispărut înăuntru. Nu a închis însă ușa. M-am dat jos din pat și l-am urmat repede. Stătea în fața dușului, iar apa era pornită.

— Vrei să faci un duș? am întrebat eu, ezitând.

Dante mi-a aruncat o privire peste umăr. Nu m-am obosit să-mi acopăr corpul. Vedea totul. Dante nu părea să se rușineze cu goliciunea lui.

— Da. Poți să mi te alături, dacă vrei.

Ușurată, m-am grăbit spre el. A ținut ușa de sticlă a cabinei de duș deschisă pentru mine și m-am strecurat sub jetul cald al dușului. Dante mi s-a alăturat după o clipă. I-am admirat trupul pe îndelete. Era prima dată când îl puteam privi fără haine și era o priveliște uluitoare. Pieptul și stomacul îi erau ușor sculptate, iar o dâră fină de păr blond închis îi cobora în jos spre pelvis. Dante și-a scufundat capul sub apă, apoi s-a întors cu spatele la mine întinzându-se după gelul de duș. Avea un tatuaj pe umăr. Am fost surprinsă să văd că avea un tatuaj. Cumva, Dante nu părea genul.

— Nu există bine pe pământ; iar păcatul nu este

decât un nume. Vino, diavole. Căci ție ți-a fost dată această lume, am citit cu voce tare citatul scris cursiv pe pielea lui.

Dante s-a întors spre mine, cu o expresie de necitit pe chip.

— Nu este o perspectivă cam sumbră asupra vieții? l-am întrebat.

Mi-a dat gelul de duș. O barieră s-a ridicat din nou între noi acum, că nu mai eram în pat, și nu știam cum să o dărâm. Puteam vedea că Dante nu mi-ar fi permis.

— Sunt un om al păcatului, Valentina. Experiența mea m-a învățat că binele rareori câștigă. Dacă există un diavol, acesta este cu siguranță patronul Outfit.

M-am rezemat de peretele dușului, încruntându-mă.

— Nimic nu te împiedică să fii un om mai bun.

Acel zâmbet rece a revenit.

— Ba da, ceva mă împiedică... natura mea.

capitolul 12

Mama m-a sunat a doua zi devreme pentru a mă invita la brunch. Știam că era dornică să mă întrebe despre cum mergea căsnicia mea. Eram de fapt surprinsă că i-a luat atât de mult să mă contacteze. Poate că voia să ne dea mie și lui Dante timp pentru a ne cunoaște mai bine. I-am spus că nu puteam ajunge la brunch, dar că aveam să fiu acolo la ora ceaiului. Nu eram sigură cât timp avea să dureze vizita mea la cazinou. Am ales pentru această ocazie o ținută șic, bej și tocuri modeste. Nu am vrut să arăt prea sexy la prima mea apariție. Aveam senzația că aveam să întâmpin probleme în a obține respectul tuturor chiar și fără să-mi arăt picioarele.

Când am coborât scările, Dante deja aștepta în holul de la intrare. Ca de obicei, era îmbrăcat impecabil într-un costum maro închis din trei piese și pantofi Oxford asortați. Privirea lui s-a îndreptat spre mine și am sperat că avea să fie de acord cu hainele mele.

— Este bine așa? am făcut un gest spre corpul meu.

— Arăți ca o femeie de afaceri. Este alegerea potrivită pentru astăzi, a spus Dante dând din cap.

M-am apropiat de el. Nu am încercat să-l iau de mână sau să-l sărut, chiar dacă voiam.

— Numai pentru azi?

— Atunci când îi întâmpini pe clienții noștri importanți, te poți îmbrăca mai lejer. Cei mai mulți dintre ei sunt tradiționaliști, așa că o rochie sau o fustă ar fi o alegere înțeleaptă.

Sprâncenele mi s-au ridicat.

— Credeam că nu m-ai ales pentru job din cauza felului în care arăt.

Ochii lui Dante îmi parcurgeau trupul pe toată lungimea lui.

— Valentina, doar un orb nu te-ar observa. Întotdeauna este bine să-i încânți pe marii cheltuitori așa cum ai distra oaspeții care au fost invitați la o petrecere în casa noastră. Ei știu cine ești. Ei știu că ești a mea, iar faptul că îți faci timp să le urezi bun venit și să le spui câte ceva despre cele mai noi facilități ale noastre, îi va face să se simtă speciali. Nimeni nu va confunda ospitalitatea ta cu un flirt nepotrivit.

I-am aruncat o privire îndoielnică, dar nu aveam de gând să mă cert cu el. Eram prea recunoscătoare că îmi permitea să lucrez. Nu trebuia să ascult zvonurile ca să fi știut exact ce aveau să spună oamenii despre mine, odată ce aveau să afle că soția șefului nu era mulțumită să fie doar o soție trofeu.

Am luat Mercedes-ul lui Dante pentru a merge în zona industrială din Chicago, deoarece o furtună de zăpadă făcuse străzile impracticabile pentru Porsche. După treizeci de minute în care Dante mi-a explicat ce fel de jocuri de noroc erau cele mai populare în cazinourile noastre și cine erau cei mai importanți cheltuitori, ne-am oprit în fața unei porți care bloca drumul spre un garaj subteran. În spatele ei, se profila un depozit masiv cu ferestre acoperite cu pământ și pereți vopsiți cu graffiti. Un gardian într-o gheretă mică l-a întâmpinat pe Dante și ne-a deschis poarta. Am coborât panta într-un garaj nedefinit. Nimic nu sugera prezența unui cazinou, dar, desigur, avea sens ca Outfit să-și fi ascuns activitățile ilegale de jocuri de noroc. Alte câteva mașini erau deja parcate în garaj. Dante a parcat Mercedesul în locul dintre un BMW negru elegant și un Mustang roșu pretențios, cu lanțuri de zăpadă în jurul anvelopelor sale masive. Aveam sentimentul că știam cui îi aparținea acesta din urmă.

Eu și Dante am coborât din mașină. Spre surprinderea mea, Dante și-a pus mâna pe spatele meu în timp ce mă conducea către un lift ruginit, la celălalt capăt al garajului.

— Este sigur? am întrebat eu suspicioasă. Chestia aia arăta de parcă avea nevoie disperată de reparații.

Dante a chicotit.

— Toate acestea sunt doar de fațadă.

Pentru o clipă, ochii lui i-au întâlnit pe ai mei și m-

a umplut o căldură neașteptată. Dante a apăsat un mic buton negru și ușile liftului s-au deschis. Interiorul nu era cu mult mai bun decât exteriorul. Era un lift de marfă cu pereții goi de oțel și podeaua zgâriată. Dante a scos o cheie tip card din buzunar și a băgat-o într-o fantă pe care nici măcar nu am observat-o înainte. Nu era nicăieri aproape de butoanele evidente ale liftului. Dante a observat privirea mea curioasă.

— Nu am avut niciodată o vizită a FBI-ului, dar dacă vor verifica vreodată depozitul, le va fi mai dificil să afle ce este sub noi.

În momentul în care Dante a introdus cardul, liftul a început să coboare. Călătoria a fost rapidă și, când ușile s-au deschis în cele din urmă, mi s-a tăiat respirația.

Am păşit într-o zonă subterană vastă, cu covoare roșii și aurii de pluș, candelabre și zeci de mese masive pentru jocuri de poker, Black jack, ruletă și orice altceva se juca aici. Televizoarele cu ecran plat de pe un perete al cazinoului prezentau tot felul de emisiuni sportive, de la Cupa Africii la fotbal și un campionat de darts din Scoția, până la curse de cămile din Dubai și turnee de schi din Alpi. Canapelele erau aranjate în jurul peretelui pentru cei care doreau să urmărească sportivii sau echipele pe care pariau. În capătul sălii se afla un bar care ocupa aproape toată lățimea încăperii, cu sute de sticle de băuturi alcoolice, vinuri și șampanie.

Chiar acum, cazinoul era pustiu, cu excepția a două femei de serviciu care aspirau covorul. Mai multe uși duceau la ceea ce am presupus că erau camere

private pentru oaspeții VIP.

— În spate sunt birourile, precum și o zonă de întâmpinare pentru clienții importanți, explica Dante în timp ce mă conducea prin cameră, spre o ușă de lemn întunecat de lângă bar.

— Voi lucra zilnic?

Dante mi-a aruncat o privire ciudată.

— Poți lucra oricând vrei. Nimeni nu te va obliga deloc să lucrezi. Dar vei primi întotdeauna o informare când este așteptat un client important, astfel încât să poți decide dacă vei fi acolo pentru a-l întâmpina.

— Bine. Ai spus că vor fi și evenimente speciale. Este ceva stabilit în următoarele câteva săptămâni? De Ziua Îndrăgostiților, de exemplu?

Mai erau încă patru săptămâni, dar organizarea unui eveniment necesita timp.

Dante m-a mângâiat ușor pe spate, surprinzându-mă cu gestul. Nici măcar nu eram sigură că a observat ce făcea, din moment ce fața lui era încă îndepărtată, cu excepția zâmbetului ironic îndreptat către mine.

— Ziua Îndrăgostiților nu este ceva de care bărbații care vin aici să fie interesați cu adevărat. Chiar dacă sunt căsătoriți, soțiile lor probabil nu știu că vin aici. După cum spuneam, întotdeauna avem cel puțin o duzină de prostituate în zona barului, iar dormitoarele din spate nu sunt niciodată goale.

— Deci nu voi conduce doar un cazinou, voi fi și o regină de bordel.

Dante a râs. Un râs adevărat. I-am aruncat o privire înclinată pentru a mă asigura că urechile mele

nu îmi jucau o festă, dar zâmbetul îi dispărea deja de pe față.

— Tu nu ești proxenetul lor. Poți să le prezinți pe fetele noastre „gratuite" clienților importanți, dar în afară de asta, partea de prostituție a cazinoului este în mâna lui Raffaele.

Raffaele era vărul Ariei. Totuși, nu era rudă cu mine. Cu satisfacție, mi-am dat seama că bănuiala mea despre mașină a fost corectă. Am auzit zvonuri despre personalitatea lui ostentativă.

— Nu este el cel căruia i s-a tăiat degetul pentru că s-a uitat la Aria?

Toată lumea cunoștea acea informație, dar eram curioasă despre sentimentele lui Dante față de incident. Îmi aminteam încă de agitația uriașă pe care a provocat-o cu ani în urmă.

Buzele lui Dante s-au strâns.

— El este. Rocco Scuderi i-a permis lui Luca să-l pedepsească pe Raffaele.

Ne-am oprit în fața ușii.

— Dar tu nu ai fi făcut-o?

— Nu aș fi lăsat pe cineva din New York să stabilească pedepse pe teritoriul meu, a spus el pe un ton neînduplecat.

Nu știam sigur de ce, dar corpul meu a reacționat imediat la ferocitatea de oțel a lui Dante și îmi doream să rămân singură cu el, să-l las să-și facă de cap cu mine ca aseară.

Ignorând nevoile corpului meu, am spus:

— Deci nu crezi că Raffaele a meritat asta.

Personal, credeam că era puțin extrem să tai degetul cuiva doar pentru că se holba, dar Luca era cunoscut pentru sângele lui rece, chiar și în Outfit.

— Nu am spus asta. Dar aș fi insistat să-l pedepsesc eu, dat fiind că el este responsabilitatea mea. Dar ceea ce s-a făcut, s-a făcut.

— Deci Raffaele este asistentul managerului?

— Nu, el este responsabil pentru prostituate. El se asigură că avem suficiente disponibile în orice moment. El lucrează împreună cu Tommaso în acest scop.

Am strâmbat din nas, reacția mea standard la auzirea numelui lui. Dante a ridicat dintr-o sprânceană blondă.

— Asta e din cauza prostituției sau din cauza lui Tommaso? Credeam că ești prietenă cu soția lui, Bibiana.

— Bibiana este cea mai bună prietenă a mea, motiv pentru care nu-l suport pe acel bărbat. Bănuiesc că nu există nicio șansă ca Tommaso să fie un trădător, ca să poți scăpa de el?

Dante mi-a studiat chipul.

— Vorbești serios.

— Da. O tratează pe Bibiana ca pe o cârpă de când s-au căsătorit. Nu aș vărsa nici măcar o lacrimă dacă i-ai trage un glonț în cap.

Timp de câteva secunde, privirile ni s-au întâlnit și am avut impresia că nici pe Dante nu l-ar fi deranjat un moment de intimitate cu mine, dar imediat momentul a dispărut.

— Este un soldat loial. Nu mi-a dat niciodată

niciun motiv să mă îndoiesc de el. Nu pot face nimic în privința lui.

— Nici dacă ți-aș spune că o violează pe Bibiana?

Știam că Bibiana nu voia ca oamenii să știe, dar poate Dante ar fi putut ajuta. Nu era ca și cum le-ar fi spus și altora despre asta.

Și-a pus mâna pe mânerul ușii, cu ochii întunecați.

— Ea este soția lui.

— Asta nu înseamnă că o poate viola, am șuierat eu.

— Știu, dar nu le pot spune oamenilor mei cum ar trebui să-și trateze soțiile. Nici măcar un Capo nu poate interveni într-o căsătorie. Decizia mea de a interzice violul ca pedeapsă sau distracție a fost deja întâmpinată cu resentimente.

Mi-am întors privirea pentru a ascunde cât m-a emoționat acest subiect. Uneori era ușor să uiți lucrurile oribile care se întâmplau în Outfit.

— Ești gata să intri? Raffaele și Leo, asistentul managerului, așteaptă în biroul tău să te cunoască.

Am respirat adânc, apoi am dat din cap.

Dante a deschis ușa și, cu mâna încă lipită de spatele meu, m-a condus într-un coridor lung, cu încă cinci uși.

— Presupun că acestea nu sunt pentru ochii publicului, spre deosebire de ușile care se ramifică de la etajul principal?

— Da. Locul acesta este doar pentru tine și ceilalți angajați. Ușile de afară dau în câteva camere pe care prostituatele le pot folosi cu clienții lor.

Am dat din cap. Nu-mi venea să cred că aveam să lucrez în curând aici.

Dante m-a îndreptat spre ușa de la capătul holului și a deschis-o. În spatele ei se afla o cameră spațioasă, fără ferestre, cu un birou, o masă de întâlnire cu șase scaune, o canapea și două scaune îndreptate spre birou. Raffaele, care era cu câțiva ani mai tânăr decât mine, și un bărbat de vârstă mijlocie, cu mustață, ocupau scaunele. Amândoi s-au ridicat când am intrat eu și Dante. Ochii mi-au fost imediat atrași de mâna lui Raffaele. Degetul lui fusese atașat din nou de către medicul Outfit, dar ieșea în evidență și era evident rigid.

— Raffaele, Leo, a spus Dante cu răceală, luându-și mâna din spatele meu pentru a le strânge mâinile.

Apoi a făcut semn spre mine.

— Ea este soția mea, Valentina. După cum v-am spus ieri, ea îi va lua locul lui Dino.

Am presupus că acesta era tipul care și-a umplut buzunarele cu banii furați de la Outfit.

Mi-am înclinat capul, sperând să par încrezătoare în mine. I-am strâns mai întâi mâna lui Leo, care era cu câțiva centimetri mai scund decât mine, apoi pe a lui Raffaele. Ambii bărbați m-au întâmpinat într-o manieră prietenoasă, dar am putut vedea în ochii lor că erau nemulțumiți de alegerea lui Dante de a mă fi implicat în afacerile Outfit. Probabil nu le plăcea să aibă o femeie ca șefă, chiar dacă Leo ar fi făcut totuși cea mai mare parte a muncii de conducere.

— De ce nu-i arăți locul Valentinei? Cunoști dedesubturile acestui loc mai bine decât mine, i-a spus

Dante lui Leo, care a dat din cap înainte de a se îndrepta spre mine cu un zâmbet înțepenit.

— Pe aici, a spus el în timp ce ieșea din cameră și se îndrepta înapoi spre etajul principal. Programul nostru este de la șase seara până la șase dimineața. Desigur, uneori, un grup de clienți importanți dorește să rezerve locul pentru un interval orar diferit. Când se întâmplă astfel, deschidem în mod special pentru ei.

Încă nu era prânzul, așa că mai era mult timp până la deschiderea porților cazinoului. Asta explica de ce totul era încă pustiu. Am arătat spre o cabină.

— Acolo își schimbă clienții banii cu jetoane?

Leo a dat din cap.

— Da. Dacă un client nu are bani, îi oferim credite.

— La dobânzi corecte, sunt sigură, am spus eu în glumă.

— Desigur, a confirmat Leo cu un zâmbet strâmb.

— Și dacă nu ne returnează banii, atunci cine se ocupă de ei?

— Aceiași soldați care ne adună toți banii, a spus Dante.

El mergea în spatele nostru. Nu eram sigură dacă se asigura că bărbații se comportau civilizat sau dacă voia să vadă cum mă descurcam eu.

— Presupun că acesta este un loc în care se intră numai pe bază de invitație, deci cum se află despre existența lui? Clienții trebuie să semneze un fel de clauză de confidențialitate?

Raffaele a pufnit, dar a tăcut imediat ce Dante i-a aruncat o privire încruntată.

— Nu avem nevoie de clauze de confidențialitate. Le spunem clienților că nu pot spune oamenilor despre acest loc decât dacă ne solicită permisiunea în prealabil și facem o verificare a antecedentelor persoanei respective. Clienții noștri știu să-și țină gura.

— Nimeni nu vrea să se încurce cu noi decât dacă vrea să moară, a spus Raffaele cu mândrie.

Raffaele începea să mă calce pe nervi. Era un pic prea sigur pe sine. Pierderea unui deget nu părea să-i fi diminuat stima de sine.

— Și tu ești responsabil pentru fete?

— Mă asigur că târfele ne fac clienții fericiți. Și aleg târfele care stau la bar pentru a-i excita pe bărbați și, de asemenea, decid care vor fi fetele „gratuite". Le testez pe toate pentru a mă asigura că știu să facă sex oral și anal. Analul este o necesitate. Majoritatea bieților nenorociți nu primesc așa ceva acasă.

Ochii lui Dante ardeau de furie, dar nu a intervenit. Poate s-a gândit că avea să mă facă să par slabă. Aveam să fiu șefa acestui cazinou, până la urmă.

— Sper că nu vorbești așa în fața clienților, i-am spus lui Raffaele.

Gâtul lui Raffaele s-a înroșit – de furie sau jenă, nu mi-am putut da seama. Probabil un pic din ambele. A deschis gura, apoi a închis-o după ce a aruncat o privire către Dante. Aveam senzația că Raffaele avea să îmi dea mai multe bătăi de cap decât Leo.

— Vreuna dintre fete este deja aici? Aș vrea să vorbesc cu ele.

Ochii lui Raffaele se plimbau între Leo și Dante, de

parcă ar fi avut nevoie de aprobarea lor înainte de a putea răspunde la o întrebare simplă.

— Majoritatea lucrează în Club Palermo până la cinci, după care vin aici.

Fetele care lucrau aici erau de la Club Palermo? S-a culcat vreuna dintre ele cu Dante? Trebuia să o întreb pe Bibiana dacă știa numele femeilor pe care Dante le-a ales când frecventa clubul.

— Atunci voi vorbi cu ele mâine. Asigură-te că vin devreme, ca să pot vorbi cu ele înainte ca ușile să se deschidă.

— Ce ar fi de vorbit? Sunt târfe fără creier, nimic mai mult decât târfe cu trei găuri.

— Raffaele, este suficient. Nu tolerez să vorbești așa cu soția mea, a spus Dante cu o voce periculos de joasă.

Raffaele a lăsat capul în jos, dar nu înainte de a-mi trimite o privire usturătoare. Am decis să-l ignor deocamdată.

— Vă vizitează vreun client important astăzi?

Leo a clătinat din cap.

— Nu. Dar mâine vin doi senatori și câțiva dintre prietenii lor. Ei nu pariază atât de mult. În mare parte petrec nopțile cu fetele.

— Deci le facem pe plac pentru că vrem ca ei să ne protejeze interesele în Senat?

— Exact, a spus Leo surprins, de parcă nu ar fi putut crede că o femeie ar putea ajunge singură la o asemenea concluzie.

Bărbații din lumea noastră ar fi fost surprinși de

cât de multe știau soțiile și fiicele lor despre viața de care încercau să le protejeze. Nu ai putea să creşti într-o familie mafiotă și să nu-ți fi dat seama ce se întâmpla.

Dante a dat din cap în semn de aprobare și un sentiment ciudat de mândrie m-a cuprins.

— Bine, atunci voi fi aici mâine să mă prezint lor și să-i cunosc pe restul angajaților noștri. Sper că vom lucra bine împreună.

Leo a dat din cap, dar Raffaele evident că nu credea că aveam să o facem. Dante și-a pus mâna pe spatele meu și ne-am întors la mașină.

— Deci ce crezi? a întrebat el în timp ce a pornit mașina.

— Cred că Raffaele îmi va face probleme. Este evident că nu mă place.

— Nu se descurcă bine cu femeile în general, decât dacă acestea sunt prostituate și trebuie să facă ceea ce spune el. Nu o lua personal.

— Nici nu o fac. Nu-mi pasă câtuși de puțin ce crede el despre mine.

— Nu, m-a contrazis Dante. Ar trebui să te respecte.

— Pentru că s-ar reflecta negativ asupra ta dacă nu ar face-o.

— Și asta, dar și pentru că ești șefa lui. Te vei asigura că totul merge bine. Sper că Leo te va ajuta.

— El pare ok. Dar nu ai încredere în el?

— Nu am încredere în niciunul dintre ei.

Am dat din cap.

— Păreau surprinși când am spus ceva inteligent.

Asta chiar m-a enervat.

— Majoritatea bărbaților din mafie preferă să se gândească la femeile lor ca fiind ignorante și neștiutoare. Știu că aceiași bărbați care au dezaprobat decizia mea împotriva violului vor dezaproba și faptul că lucrezi în cazinoul nostru.

— Cred că mafia ar trebui să înceteze să subestimeze femeile.

Dante mi-a aruncat o privire piezișă.

— Poate îi poți convinge.

Chiar credea asta? O întrebare mă ardea pe vârful limbii.

— Prima ta soție a lucrat?

Expresia i s-a întunecat.

— Nu. Ea era ocupată cu angajamentele sociale, așa cum fac majoritatea femeilor din lumea noastră.

— Oh, desigur.

Mă întrebam dacă, în ciuda faptului că mi-a oferit un loc de muncă în cazinou, era nemulțumit de dorința mea de a lucra. Ar fi preferat o soție trofeu? Cineva care arăta bine la petreceri, care îi încălzea patul și care ținea personalul în frâu? Am decis să schimb subiectul.

— Mama m-a invitat pe la ea. Presupun că ai de lucru?

— Da, am. Dar te pot conduce la casa părinților tăi, dacă vrei. E în drum. Îi pot spune lui Enzo sau Taft să te ia când termini.

— Mama va fi încântată, am spus, dându-mi ochii peste cap.

— Ai prefera să mergem acasă și să conduci până

la părinții tăi fără mine?

— Nu, am spus repede. Nu glumeam. Mama va fi beată de fericire să te revadă.

— Tatăl tău este unul dintre subșefii mei. Nu e ca și cum mama ta nu m-a întâlnit de nenumărate ori.

— Dar nu ca ginere al ei. Nu am văzut-o niciodată mai fericită decât atunci când a aflat că te înjoseşti să te căsătorești cu mine.

Dante s-a încruntat.

— Pentru că ai mai fost căsătorită înainte?

— Desigur. Eram bun deteriorat conform standardelor noastre. Nu o fată pură și inocentă, ca Gianna sau multe alte fete care se gudură pe lângă tine la petreceri.

— Crede-mă, sunt mai mult decât fericit că nu am fost de acord să mă căsătoresc cu Gianna. E o scandalagioaică. Nu am răbdare pentru cineva ca ea. Și nu acord prea multă atenție fetelor la petreceri.

Am pufnit.

— Eşti bărbat. Cum să nu observi privirile lor arzătoare?

— Arzătoare? a întrebat Dante cu un strop de amuzament. Și nu am spus că nu am observat. Mă asigur că sunt mereu la curent cu tot ce se întâmplă într-o cameră în jurul meu, dar nu sunt interesat de încercările lor stupide de a flirta. Ele se gudură pe lângă imaginea pe care și-au creat-o despre mine, dar eu nu sunt acel om.

— Știu și eu... Fetele cred că ești sexy pentru că ești puternic și distant. Prințul de gheață a cărui inimă vor

să o topească.

Dante a clătinat din cap, apoi ceva s-a schimbat pe chipul lui și mi-a aruncat o privire piezișă.

— Deci mama ta nu știe că nu ți-ai consumat niciodată prima căsătorie?

— Desigur că nu. Nu vorbesc cu ea despre astfel de lucruri. Și crede-mă, ar fi găsit ea o modalitate de a-ți spune despre virginitatea mea, pentru că mi-ar fi crescut valoarea. Ar muri de fericire dacă ar afla că ești omul care mi-a luat virtutea.

Am împietrit.

— Nu vei spune nimănui despre Antonio, nu-i așa?

Dante și-a mijit ochii pierdut în gânduri.

— Nu văd cum ar ajuta asta pe cineva. Desigur, mi-ar fi mai ușor să-l caut pe iubitul lui Antonio dacă aș putea să-mi implic oamenii.

— Nu am de gând să-ți spun numele lui, am intervenit eu, știind unde ducea asta și sperând din tot sufletul că nu avea să se enerveze din nou.

capitolul 13

Dante a oprit în fața vechii mele case și a oprit motorul înainte de a se îndrepta spre mine.

— Am bănuit asta. Deși încă nu înțeleg de ce. Omul pe care îl protejezi, nu este sângele tău și, din ceea ce îmi dau seama, nu ați fost niciodată apropiați. La urma urmei, ți-a furat soțul, așa că de ce insiști să-l alegi pe el în locul meu?

— Nu îl aleg pe el în locul tău, am spus, sincer șocată. Dar știu ce ai de gând să-i faci, ce *trebuie să faci* pentru a proteja Outfit și nu pot să-l condamn la moarte. Dacă juri că nu îi vei face niciun rău, s-ar putea să mă răzgândesc.

— Știi la fel de bine ca mine că nu pot să jur asta. Există reguli cu un motiv. Trebuie să protejăm secretele Outfit. Dacă detaliile despre structurile, afacerile sau tradițiile noastre ar fi făcute publice, mulți oameni pe care îi cunoști ar merge la închisoare, inclusiv eu și tatăl tău.

— Nu ar spune niciodată nimănui despre Outfit. Antonio i-a spus despre jurămintele noastre.

— Dar el nu este legat de ele. Cu toții păstrăm tăcerea pentru că suntem obligați de onoare și datorie și pentru că toți am plăti prețul dacă nu am face-o, dar acel om nu are niciun motiv să ne păstreze secretele acum, că Antonio a murit. Nu toată lumea onorează dorința unui mort la fel de mult ca tine.

— Dar l-a iubit pe Antonio.

— De unde ai putea ști asta? Dar dacă ar fi așa, asta nu l-ar face să ne urască lumea și mai mult?

— Ce vrei să spui?

— Din cauza regulilor Outfit, Antonio nu a putut fi deschis cu privire la sexualitatea lui. A trebuit să-și ascundă dorințele și iubitul și, în cele din urmă, a murit pentru că era un Soldat. Rușii l-au ucis pentru că era unul dintre noi. Vezi, omul pe care îl protejezi are multe motive să disprețuiască lumea noastră și să vrea ca aceasta să dispară.

Nu m-am gândit niciodată la asta din acest punct de vedere și m-am speriat foarte tare. Dacă Dante avea dreptate? Nu l-am mai văzut pe Frank de când i-am povestit despre moartea lui Antonio, cu un an în urmă. Atunci a plecat repede, tăcut și trist. Nu a încercat să mă contacteze, iar eu știam doar numărul lui de mobil, dar acesta nu a mai funcționat la scurt timp după înmormântare. Pur și simplu am presupus că Frank a vrut să întrerupă tot ce-l lega de mafie. A vorbit cu cineva despre Antonio? Despre Outfit? Nu voiam să cred asta. Avea motive să deteste Outfit și metodele ei. Nu numai că a fost forțat să-și ascundă relația cu Antonio, dar nici măcar nu a avut șansa să-și ia rămas bun de la

el. Nici eu. Din Antonio nu mai rămăsese decât un cadavru ars. Nu l-am văzut niciodată – tata mi-a interzis să fac asta. Mi-a spus că nu mai aveam pe cine să recunosc. Rușii chiar i-au tăiat capul înainte să-i dea foc. Outfit nu-l găsise niciodată.

Dante mă privea îndeaproape. Sau încerca să mă manipuleze? Chiar și așa, ceea ce a spus el era adevărul.

— Vrei să vii la ușă să o saluți pe mama? Va fi dezamăgită dacă rămâi în mașină, i-am spus pentru a-i distrage atenția.

Dante avea o privire cunoscătoare, dar nu a încercat să insiste cu subiectul iubitului lui Antonio. A coborât din Mercedes, a ocolit capota și mi-a deschis ușa. Mâna lui și-a găsit locul obișnuit pe talia mea în timp ce ne îndreptam spre ușa din față. Abia am sunat la sonerie, când ușa s-a și deschis iar mama ne-a întâmpinat, radiind. Probabil ne-a spionat pe fereastră.

— Dante, nu mă așteptam să vii. Ce minunat din partea ta să ne faci o vizită, a spus ea cu un zâmbet larg.

L-a tras pe Dante într-o îmbrățișare. El a rămas înțepenit, dar a bătut-o scurt pe spate. Cel puțin era împotriva manifestărilor publice de afecțiune în general, și nu doar cu mine.

— Sunt aici doar să o conduc pe Valentina. Nu am timp să rămân. Mai am mult de lucru.

S-a îndreptat, și mama nu a avut de ales decât să-l elibereze. O umbră i-a măturat chipul.

— Desigur. Acum că ești Capo, ai multe responsabilități. Ce minunat din partea ta să-ți faci timp în programul tău încărcat pentru a o conduce pe

Valentina prin oraș.

Mama mi-a zâmbit.

— Te-ai ales cu un gentleman.

I-am aruncat lui Dante o privire de genul: ți-am spus eu. O urmă de tandrețe i-a trecut peste chip înainte să se scuze și să se întoarcă la mașină. Imediat ce a plecat, mama a închis ușa, m-a prins de braț și practic m-a tras după ea în sufragerie.

— Giovanni! Valentina este aici! a țipat ea.

— Tata e aici?

— I-am spus că vei veni. A vrut să vorbească și el cu tine.

Am gemut.

— Nu fi așa. Eu și tatăl tău suntem îngrijorați pentru bunăstarea ta. Vrem să știm dacă viața de căsătorie îți prinde bine.

— Vrei să spui că vrei să te asiguri că nu mă cert cu Dante.

Mama și-a strâns buzele.

— Îmi răstălmăcești cuvintele astăzi.

Tata a intrat în sufragerie, închizându-și butonii cămășii, cu jacheta în carouri atârnată peste umăr.

— Nu am mult timp. De fapt, am o întâlnire cu Consilierul și cu soțul tău mai târziu. Deci cum stau lucrurile între tine și Șeful?

— Dacă oricum te întâlnești cu soțul meu, atunci l-ai putea întreba pe Dante cum merge căsnicia noastră până acum și dacă este mulțumit de mine, am spus cu o voce exagerat de dulce.

— Uneori cred că nu am fost suficient de strict cu

tine. Insolența ta era mult mai drăguță când erai mică, a spus el afectuos.

M-am ridicat și l-am cuprins cu brațele. M-a sărutat pe tâmplă. Știam că, în calitate de Subșef, tata era aproape la fel de nemilos ca Dante și probabil că a ucis mai mulți oameni decât aveam eu degete, dar pentru mine el avea să rămână întotdeauna omul care mă purta pe umeri când eram mai mică.

— Lucrurile merg bine între mine și Dante, nu-ți face griji, am spus în timp ce mă retrăgeam. Cred totuși că încă nu a uitat-o pe prima lui soție.

Tata a schimbat o privire cu mama.

— Lui Fiore i-a luat mult timp să-l convingă pe Dante să se căsătorească. Mă bucur că te-a ales. Nu-l forța.

— Ascultă-l pe tatăl tău, Valentina. Bărbaților nu le plac femeile insistente.

— Am auzit că l-ai convins pe Dante să-ți dea o slujbă? a întrebat tata.

— Nu te preface că nu știi deja totul. Pun pariu că jumătate din Outfit vorbește deja despre asta.

— La ce te așteptai? O femeie cu statutul tău nu ar trebui să lucreze, a spus mama.

— Unii oameni cred, de asemenea, că femeile nu ar trebui să-și întrerupă soții, dar tu faci asta tot timpul.

Mama a pufnit.

— Nu îl întrerup pe tatăl tău.

— Ești sigură? a spus tata cu o surpriză simulată.

Căsătoria lor nu a fost întotdeauna din dragoste. La fel ca mine și Dante, s-au căsătorit din conveniență,

dar cu timpul s-au îndrăgostit unul de celălalt. Când i-am văzut, o nouă speranță a înflorit în sufletul meu pentru propria mea căsnicie.

Nu mi-am putut reține un zâmbet.

— Pe Dante nu îl deranjează că lucrez. Cred că îi place că vreau să fac ceva util.

— Ce poate fi mai util decât să crești copii frumoși? Când vom deveni bunici?

I-am trimis lui tata o privire rugătoare, dar el a ridicat din umeri.

— Fiore își dorește cu adevărat un moștenitor al numelui său. Dante are responsabilități. Dacă ar fi ucis fără să aibă un fiu care să-i moștenească titlul?

— Nu spune asta. Nimeni nu va fi ucis. Am pierdut deja un soț, nu-l voi pierde și pe al doilea, am spus disperată.

Tata mi-a mângâiat obrazul.

— Dante știe să aibă grijă de el însuși, dar ce e rău în a avea copii?

— Nu este nimic în neregulă cu asta. Îmi doresc copii, dar nu pentru că este de datoria mea să fac un moștenitor. Îmi doresc copii pentru că vreau pe cineva pe care să-l iubesc și care să mă iubească necondiționat.

Doamne, când a devenit această conversație atât de oribil de emoționantă?

— Val, a spus tata cu grijă. A făcut Dante ceva?

L-am privit cu un zâmbet tremurător, recunoscătoare pentru îngrijorarea lui, dar știind că era inutilă. Chiar dacă Dante ar fi făcut ceva și i-aș fi spus tatălui meu despre asta, nu putea face nimic. Nu s-ar fi

răzvrătit împotriva lui Capo, nici măcar pentru mine.

— Nu, este un domn. În afara dormitorului, am adăugat eu în tăcere. Nu că m-ar fi deranjat. E doar foarte retras. Mă simt singură, dar munca mă va ține ocupată, așa că asta ar trebui să mă facă să mă simt mai bine.

— Dă-i timp, a spus tata.

Îmi dădeam seama că era din ce în ce mai stânjenit de emotivitatea mea. De ce erau soldații mafiei niște lași când era vorba să-și exprime sentimentele, dar nici măcar nu clipeau când se confruntau cu moartea? S-a uitat la Rolex-ul său, apoi s-a strâmbat.

— Chiar trebuie să plec.

M-a sărutat apăsat pe tâmplă înainte de a se apleca să-i dea și mamei mele un sărut adecvat. Apoi a plecat. Mama a mângâiat locul de pe canapeaua de lângă ea, iar eu m-am lăsat să cad cu un oftat.

— Am mare nevoie de o prăjitură chiar acum.

Mama a sunat din clopoțel și servitoarea noastră a intrat în sufragerie cu o tavă plină cu produse de patiserie și macarons italiene. Puteam să pun pariu că aștepta în fața ușii de când am ajuns. Din câte îmi aminteam, era întotdeauna un pic prea băgăcioasă. Mi-a zâmbit rapid, a pus tava jos, apoi a dispărut din nou. Am ales o delicatesă din marțipan, ciocolată și foietaj și am luat o mușcătură mare. Mama mi-a turnat cafea, fără să-și fi luat nici măcar puțin ochii de pe mine.

— Ai grijă cu astea. Sunt pline de grăsimi și calorii. Trebuie să te asiguri că ai grijă de corpul tău. Bărbaților nu le plac femeile plinuțe.

Am făcut un spectacol din terminarea restului prăjiturii, apoi am luat câteva guri de cafea.

— Poate că ar trebui să scrii o carte despre ceea ce vor bărbații, deoarece se pare că știi totul despre asta.

Mi-am deschis larg ochii pentru a diminua impactul cuvintelor mele obraznice.

Mama a clătinat din cap înainte de a lua un produs de patiserie.

— Tatăl tău are dreptate. Ar fi trebuit să fim mai severi cu tine.

— Ați fost stricți cu Orazio și nu a ajutat la nimic.

— El este băiat. Toți sunt neastâmpărați. Dar el chiar se formează frumos. Spunea că se gândește să-și întemeieze o familie.

Mă îndoiam de asta. Probabil că a spus-o doar ca să scape de mama. Și având în vedere că nu locuia în Chicago, ci ajuta la menținerea afacerilor pe linia de plutire în Detroit și Cleveland, părinții noștri nu aveau adesea șansa să-l deranjeze. Și era bărbat, desigur. Nimănui nu-i păsa dacă se culca cu o fată nouă în fiecare noapte, atât timp cât nu le spunea cine era cu adevărat.

— Nu am fost niciodată împotriva dorințelor tale, așa că nu știu de ce te plângi. La urma urmei, m-am căsătorit cu Dante pentru că tu ai vrut asta.

Mama părea ofensată.

— Este cea mai bună partidă la care puteam spera. Cine nu s-ar căsători cu un bărbat ca el?

Mi-am băut cafeaua, fără să mă fi obosit să răspund. Oricum era o întrebare retorică.

— Dante vine la tine noaptea?

Aproape că am scuipat ce aveam în gură.

— Nu am de gând să vorbesc cu tine despre asta, mamă.

Obrajii îmi ardeau de jenă, iar mama mi-a zâmbit înțelegător.

O iubeam, dar era cea mai enervantă femeie de pe această planetă.

Enzo a venit să mă ia cu SUV-ul. Cu excepția unei mici discuții, nu am vorbit în timpul scurtei călătorii. Când am trecut pe lângă strada Bibianei, i-am spus:

— Stai. Întoarce la colț. Vreau să-i fac o vizită Bibianei Bonello.

I-am promis că aveam să îi spun despre cum evoluau lucrurile între mine și Dante. Speram că avea să fie bucuroasă să mă vadă.

Enzo nu a comentat. A condus mașina spre casa lui Bibi și a parcat la marginea trotuarului.

— Vreți să aștept?

Am ezitat.

— Dacă nu te deranjează?

Enzo a clătinat din cap.

— Cu asta mă ocup.

A întins mâna în spatele scaunului său și a scos o revistă despre veterani.

— Nu va dura mult, am spus, deși Bibiana și cu mine am fi putut petrece ore întregi stând de vorbă.

Am coborât din mașină și m-am îndreptat spre ușa

din față. Am sunat, apoi am așteptat. O vreme nu s-a întâmplat nimic și eram pe cale să mă întorc la mașină când ușa s-a deschis.

Tommaso stătea în fața mea. Ochii mi s-au mărit de surprindere, apoi de îngrijorare.

— Bună, Tommaso, am spus, forțându-mi vocea să fie plăcută. Sper că nu am venit într-un moment prost. Voiam să vorbesc cu Bibiana. Este acasă?

Este bine era întrebarea pe care chiar voiam să o pun. Tommaso era transpirat, pielea lui era înroșită și avea încă șlițul deschis. Un sentiment de groază a trecut prin mine.

Tommaso și-a dezvelit dinții într-un zâmbet larg. Mi-a luat mâna cu amândouă mâinile lui.

— Va coborî într-o clipă. Avem întotdeauna timp pentru soția lui Dante.

M-am luptat cu dorința de a mă îndepărta. Pielea îi era moale și transpirată, iar gândul că aspectul său șifonat avea ceva de-a face cu ceea ce tocmai făcuse cu Bibiana, m-a făcut să vreau să-mi frec palmele până nu mai rămânea nicio urmă de a lui pe mine.

— Bibiana, grăbește-te! Valentina Cavallaro este aici, a strigat Tommaso.

De parcă Bibiana nu știa cine eram.

Mi-am tras cu grijă mâinile din strânsoarea lui.

— Am auzit că preiei cazinoul, a spus Tommaso curios, cu ochii lui mici și avizi de gândac, în timp ce mă priveau.

— Ți-a spus Raffaele asta?

Tommaso a chicotit.

— Nu trebuia. Toată lumea vorbește despre asta. Nu i-aș permite Bibianei să lucreze, dar Dante a încercat să schimbe lucrurile în Outfit de ceva vreme, chiar înainte ca Fiore să se retragă.

Am încercat să-mi dau seama dacă aș fi putut interpreta cuvintele lui ca fiind trădătoare, dar, din păcate, au fost doar puțin critice. Nimic care să-l fi determinat pe Dante să tragă un glonț în capul lui Tommaso.

— Chiar și Outfit trebuie să țină pasul cu vremurile, am spus eu neutru.

Bibiana a apărut în vârful scărilor, cu părul în toate direcțiile, halatul încheiat greșit și picioarele goale. Tommaso mi-a făcut cu ochiul.

— Pe mine vă rog să mă scuzați. Am o întâlnire cu Raffaele pentru a discuta despre fetele de mâine seară.

Să-mi păstrez zâmbetul era aproape dureros și, în momentul în care a dispărut din vedere, am lăsat șarada și m-am grăbit spre Bibiana, care a coborât scările.

— Hei, e totul în regulă?

Ea a înghițit.

— Putem vorbi sus? Chiar am nevoie să fac un duș.

— Desigur, am spus repede.

Ea mi-a oferit un mic zâmbet. Am urmat-o în tăcere sus, încercând să-mi înăbuș furia față de Tommaso. Căutam deja modalități de a-l determina pe Dante să-l omoare, și asta nu era ceva la care ar fi trebuit să mă gândesc vreodată. Nu am fost niciodată responsabilă pentru moartea cuiva. Chiar dacă Tommaso ar fi fost ultimul gunoi de pe pământ, nu ar fi

trebuit să-l vreau mort.

Bibiana m-a condus în dormitorul lor. M-am prefăcut că nu am observat cearșafurile șifonate când am urmat-o în baia alăturată. Bibiana și cu mine ne mai văzuserăm goale, mai ales când eram mai mici, așa că nu am fost surprinsă când s-a dezbrăcat în prezența mea. M-am cocoțat pe marginea căzii.

— Dacă aș fi știut că Tommaso este acasă, nu aș fi venit.

— Nu, a spus Bibiana. Sunt bucuroasă că ești aici. În acest fel, cel puțin, Tommaso nu o va face și a doua oară.

Privirea mea a trecut peste vânătăile de pe șoldurile, interiorul coapselor și brațele ei. Mi-am coborât privirea în poală și mi-am îndepărtat lacrimile furioasă. Bibiana a intrat în duș și a deschis apa.

— Val?

M-am ridicat și m-am apropiat de cabina de duș. Expresia Bibianei era imploratoare.

— Știu că nu ar trebui să te întreb asta, dar ai putea să faci ceva în legătură cu el?

— Face ceva care este împotriva lui Dante sau a Outfit? Orice?

Bibi a clătinat din cap în timp ce apa îi îmbiba părul întunecat lipindu-i-l pe frunte.

— Este loial familiei Cavallaro.

Asta bănuiam.

— Dante nu va acționa decât dacă este un trădător, dar poate îi putem înscena ceva.

Ochii Bibianei s-au mărit.

— L-ai păcăli pe Dante dacă am face asta. Nu poți acționa împotriva lui, Val. Nu pot să-ți cer asta.

Mi-a arătat un zâmbet curajos.

— Exagerez cam mult. Femeile trec prin asta de secole și toate au supraviețuit.

Poate, dar asta nu însemna că Bibiana ar fi trebuit să treacă și ea prin asta.

A ieșit din duș și i-am întins un prosop.

— Hai să vorbim despre altceva. Cum merg lucrurile cu Dante și cu tine? Ați...?

Am dat din cap, roșeața încingându-mi obrajii.

— De două ori.

— Și? A fost rău?

— Nu, de fapt a fost...

M-am oprit, dându-mi seama ce făceam. Nu puteam vorbi despre cât de mult îmi plăcea să fiu cu Dante, când Bibi tocmai a suferit sub porcul ei de soț.

— ...bine, am terminat cu jumătate de inimă.

Bibi mi-a aruncat o privire.

— Te cunosc, Val. Pot să-mi dau seama că minți. Nu trebuie să te abții din cauza mea. Știu că există femei cărora le place sexul.

— A fost bine, am spus.

Bibi m-a luat de mână și m-a strâns.

— Asta e bine. Meriți puțină distracție după anii cu Antonio.

Voiam să-mi arunc brațele în jurul ei și să o țin în brațe, voiam să-l ucid pe Tommaso pentru ea, dar, în schimb, doar am strâns-o și eu la rândul meu.

— Într-o zi, Tommaso va dispărea și atunci va fi

rândul tău.

Ea a dat din cap, dar deznădejdea din ochii ei m-a pustiit.

— Are cincizeci şi doi de ani. Cu norocul meu, va trăi încă treizeci de ani. Până atunci, voi fi bătrână şi amărâtă.

Douăzeci de minute mai târziu, eram în maşină cu Enzo, îndreptându-ne spre casă.

Când ne-am oprit în faţa porţii de acces, ochii mi-au fost atraşi de un bărbat care stătea de cealaltă parte a străzii şi am tresărit surprinsă. Era Frank.

capitolul 14

Frank? I-aș fi recunoscut părul roșcat și statura slabă oriunde. Enzo mi-a aruncat o privire, dar mi-am smuls repede ochii de la fostul iubit al lui Antonio, înainte ca Enzo să-mi fi urmărit privirea. Ce făcea Frank aici? Ar fi trebuit să aibă destulă minte încât să nu se fi furișat prin împrejurimile casei unui membru al mafiei, în special pe lângă cea a Șefului Outfit. Dar, probabil că Frank nu știa că aceasta era poziția lui Dante, cu excepția cazului în care Antonio i-ar fi dezvăluit iubitului său mai mult decât știam eu.

Am încercat să-mi mențin chipul indiferent în timp ce mașina s-a oprit pe alee, dar nu eram sigură că reușeam. Cu siguranță Enzo a înțeles că ceva nu era în regulă și continua să se uite în direcția mea.

— Mulțumesc că ai venit să mă iei, am spus și am coborât din mașină în momentul în care ne-am oprit în garaj.

Odată intrată în casă, am urcat cu pași mari la etaj

într-unul dintre dormitoarele de oaspeți care erau orientate spre stradă, dar când m-am uitat pe fereastră, Frank deja nu se mai vedea.

Trebuia să găsesc o modalitate de a-l contacta pentru a afla ce vrea. Dar cum?

Nu mi se mai permitea să ies din casă fără protecție.

Și nici măcar nu știam unde locuiește Frank, dar aveam senzația că va apărea din nou în curând. Probabil că avea nevoie să vorbească cu mine despre ceva anume. Dacă voia să mă șantajeze?

Grozav, acum manipularea lui Dante mă făcea paranoică. Data viitoare când Frank avea să mai fie prin preajmă, aveam pur și simplu să găsesc o modalitate de a ieși pe furiș din casă pentru a vorbi cu el.

O bătaie în ușă m-a făcut să tresar. Ușa era întredeschisă, și Gaby și-a băgat capul înăuntru.

— Cina este gata, a spus ea timid. Domnul Cavallaro te așteaptă.

— Nu ar fi putut să-mi spună el însuși asta?

Gaby s-a îmbujorat.

— Îmi pare rău. M-a trimis pe mine să te chem.

I-am atins umărul când am trecut pe lângă ea.

— Nu-ți face griji. Nu te învinovățesc.

Ea m-a urmat la câțiva pași în spate în timp ce ne îndreptam spre parter. Înainte să intru în sufragerie, m-am întors spre ea.

— Nu trebuie să mergi în urma mea. Putem merge una lângă cealaltă, Gaby.

Ea a dat din cap înainte de a dispărea pe ușa care

ducea în zona personalului. Oftând, am păşit în sala de mese. Dante stătea în locul lui obişnuit, la capătul mesei. Am traversat camera de zi şi m-am îndreptat spre el. Farfuria mea era pusă la celălalt capăt al mesei, aşa cum fusese şi în celelalte seri. Cumva, asta m-a înfuriat astăzi în mod nerezonabil. M-am oprit lângă scaun, dar nu m-am aşezat.

— De ce ar trebui să stau atât de departe de tine?

Dante a ridicat dintr-o sprânceană.

— Eşti supărată?

— Sigur că sunt supărată. Nu vreau să mâncăm împreună ca şi cum am fi străini. Nu încerci niciodată să păstrezi atâta distanţă între noi când mi-o tragi.

Cuvântul m-a făcut să mă simt inconfortabil, dar mi-am menţinut poziţia.

Ochii lui Dante s-au îngustat puţin, rămânând reci şi calculaţi.

— Nu eu am fost cel care a insistat să facem sex. Dacă îmi amintesc bine, ai fost destul de neclintită în privinţa asta.

Nu-mi venea să cred că se comporta de parcă nu i-ar fi plăcut. Poate că nu aveam experienţă, dar ştiam că se simţise enorm de bine. Mi-am luat farfuria şi tacâmurile şi le-am dus la locul de lângă Dante, unde le-am aşezat cu puţin prea multă forţă, făcându-le să zăngănească puternic. M-am lăsat pe scaun, apoi m-am uitat sfidător la Dante.

— Te rog să-i spui Zitei să aşeze masa aşa de acum înainte.

— Dacă asta vrei, a spus el indiferent.

Chiar atunci a intrat Zita și nu am avut ocazia să mai spun altceva. Ochii ei au trecut de la Dante la mine și un zâmbet i-a străbătut chipul. Îmi venea să țip din toți plămânii. Ne-a așezat farfuriile. Gnocchi de cartofi dulci de casă, unt cu salvie și cotlet de vițel. Și-a luat ceva timp înainte de a pleca din nou.

Am străpuns un gnocchi și l-am strecurat în gură, apoi aproape am oftat pentru că era atât de delicios, dar nu voiam ca Dante să creadă că am trecut deja peste furia față de el.

Dante și-a tăiat vițelul fără grabă. Ochii mei îi observau mâinile puternice, amintindu-mi cum se simțeau pe pielea mea și urându-mă pentru că voiam să le simt din nou, în ciuda comportamentului său frustrant.

— Cum a fost vizita la părinții tăi? a întrebat Dante în cele din urmă.

Părea atât de blazat, încât nici măcar nu puteam socoti întrebarea ca pe o încercare de a compensa grosolănia lui.

— Nu ți-a dat raportul tatăl meu?

Dante și-a strecurat o bucată de vițel în gură înainte să-și îndrepte privirea asupra mea.

— Vorbim despre afaceri în timpul întâlnirilor noastre, a spus el, apoi puțin mai tăios: Nu știu de ce te porți ca un copil bosumflat. Dacă aș fi vrut o soție care să facă asta, atunci aș fi ales-o pe Gianna.

Mi-am scăpat furculița cu zgomot.

— Atunci poate ar trebui să o întrebi. Mă voi căsători eu cu Matteo. Cel puțin, din câte am auzit, el nu

sloi de gheață.

— Sloi de gheață, hm? Așa îmi spun oamenii?

— Te numesc în multe feluri, dar aceasta este cea mai exactă descriere a caracterului tău pe care am întâlnit-o până acum.

— Deci ești interesată de Matteo?

— Poftim?

Întrebarea bruscă m-a șocat.

— Ai dansat cu el la nunta noastră și păreai să te distrezi mai mult decât de obicei.

— Ești gelos pe Matteo?

— Nu sunt gelos, nu. Încerc doar să protejez ceea ce este al meu.

Asta mi s-a părut că semăna îngrozitor de mult cu gelozia.

— Nici măcar nu știu de ce îți pasă. Nu pari să fii interesat de mine în afara dormitorului și chiar și lucrurile acestea au fost inițiate de mine, așa cum ai subliniat într-un mod atât de util. De fapt, cred că, dacă m-ai surprinde vreodată în pat cu Matteo, probabil că mi-ai arunca una dintre privirile tale reci și apoi te-ai întoarce la muncă.

Nici măcar nu eram sigură de ce Matteo era subiectul discuției, deoarece nu am fost niciodată interesată de el. El a fost întotdeauna prea imprevizibil pentru gustul meu.

— M-aș întoarce la muncă, da, a spus el cu un zâmbet de prădător. După ce l-aș eviscera pe Matteo și l-aș privi sângerând până la moarte.

A luat o înghițitură din vinul său alb.

Am renunțat. Evident, nu era posibil să vorbești cu Dante ca soț și soție. Ne-am mâncat restul cinei în tăcerea întreruptă doar de zgârierea cuțitelor noastre pe farfurii și de un zgomot ocazional când puneam paharele pe masă.

Eram pe jumătate adormită când Dante a venit în pat. Salteaua s-a scufundat și apoi corpul lui cald s-a lipit de mine. Nu m-am mișcat. Dante mi-a dat părul de pe spate și mi-a depus un sărut fierbinte pe gât, apoi l-a urmat cu o mușcătură blândă. M-am bucurat că m-am întins pe burtă și mi-am putut înăbuși gâfâitul în pernă. Nu voiam să știe cât de mult mă afecta atingerea lui, cât de mult tânjea corpul meu după serviciile lui. Încă eram supărată pe el pentru cuvintele din timpul cinei, dar corpul meu avea o minte proprie.

Dante nu părea prea descurajat de lipsa mea de răspuns. Și-a trecut limba peste omoplatul meu, apoi de-a lungul umflăturilor coloanei vertebrale până când cămașa de noapte i s-a pus în cale. A întors drumul și mi-a absorbit în gură pielea de deasupra pulsului, apoi mi-a lăsat sărutări blânde până la ureche. S-a apropiat și mai mult, așa că i-am putut simți erecția prin materialul pantalonilor de pijama. Mi-a trebuit toată stăpânirea de sine ca să nu întind mâna și să-mi încurc degetele în jurul penisului său dur. Respirația lui era fierbinte pe urechea mea în timp ce îmi lingea lobul urechii, făcându-mă să tremur de dorință.

Mi-a mângâiat gâtul cu încheieturile degetelor, apoi a coborât până a ajuns la adâncitura de deasupra fundului meu. Respirația mi se accelera și îmi simțeam chiloții lipindu-se de centrul meu din cauza excitării, dar tot nu m-am mișcat. De data asta, nu eu aș fi fost cea care iniția ceva.

Dante și-a trecut mâna peste fundul meu înainte de a se scufunda între picioarele mele. A gemut când degetele lui mi-au atins chiloții. Am avut nevoie de toată voința mea ca să nu mă apăs de mâna lui pentru a crea o senzație de frecare. Gura lui mi-a găsit urechea.

— Știu că mă ignori, dar ar trebui să înveți să-ți controlezi corpul dacă vrei să reușești să faci asta.

Nenorocitul enervant.

Dante s-a ridicat și mi-a împins cămașa de noapte înainte de a-și agăța degetele sub talia chiloților mei și de a mi-i trage peste picioare. Mi-am ridicat fața de pe pernă și am aruncat o privire peste umăr. Era prea întuneric în cameră pentru a vedea multe. Lumina argintie a lunii care trecea prin ferestre îl lăsa pe Dante în umbră, dar eram sigură că mă privea. Apoi mâinile lui s-au întors pe corpul meu. Mi-a masat gambele, urcând încet. Respirația lui era profundă și calmă în întuneric. Și-a strecurat mâna între picioarele mele și le-a despărțit. Mi-am îngropat fața înapoi în pernă când degetele lui mi-au găsit pliurile și au început să-mi mângâie clitorisul. S-a mișcat, apoi buzele lui au fost pe fundul meu. M-a mușcat ușor, apoi a calmat locul cu limba și buzele. Aproape că am avut orgasm chiar atunci. În schimb, mi-am înfipt dinții în buza de jos

pentru a rezista mai mult timp. Era prea frumos pentru a se termina atât de curând. Dante a repetat mișcările până când și-a făcut drum înapoi până la gâtul meu, iar eu eram doar un morman de dorință.

Mi-am despărțit și mai mult picioarele pentru el, fără să-mi pese că, cu doar câteva ore în urmă, am jurat să-l ignor până când înceta să mă mai trateze cu detașare rece în afara dormitorului. În timp ce îmi freca clitorisul, nevoia mi-a depășit raționamentul. Mi-a întins umezeala, apoi a introdus două degete în mine. Mi-am arcuit spatele pentru a-i oferi un acces mai bun la deschiderea mea. A început să-și miște degetele înăuntru și în afară încet, în timp ce buzele lui continuau să-mi aplice sărutări pe gâtul și umărul meu, alternând mereu între ciugulit, lins și sărut. Și el respira cu greutate. Și el era afectat. Mi-am pus mâna pe umflătura pantalonilor lui și am început să îl mângâi prin țesătură. A eliberat o respirație bruscă în urechea mea.

— În fiecare moment al zilei mă gândesc la lucrurile pe care vreau să le fac cu tine. Mă surprind amintindu-mi gustul tău, mirosul tău. Uneori cred că voi înnebuni dacă nu mă voi îngropa în tine.

Am scâncit. De ce nu îmi putea arăta asta în timpul zilei? De ce trebuia să se comporte de parcă nu aș fi decât o soție dornică? Și-a înfipt degetele mai repede în mine și mi-am mișcat șoldurile înspre ele, dorindu-l mai adânc. A atins un punct sensibil, adânc în mine; flăcări au izbucnit în abdomenul și miezul meu, făcându-mă să țip în timp ce plăcerea se propaga în valuri prin mine. Dante a continuat să pompeze în mine în timp ce îmi

ridicam șoldurile cu disperare, purtată de valurile orgasmului meu. În cele din urmă, m-am prăbușit pe saltea, fără a mai avea suficientă energie în mine pentru a-mi ține fundul ridicat. Degetele lui Dante erau încă îngropate în mine, dar acum se mișcau încet, aproape tandru, înăuntrul și în afara mea.

Am inspirat adânc de câteva ori, încercând să-mi liniștesc bătăile inimii, dar Dante avea alte planuri. S-a mișcat și am auzit foșnetul hainelor, apoi s-a întors lângă mine. S-a aplecat și mi-a șoptit în ureche.

— Vreau să-ți simt din nou gura fierbinte.

Tremurând, m-am răsucit și m-am sprijinit pe coate. În umbră am putut vedea conturul lui Dante în timp ce îngenunchea pe pat lângă mine. Penisul lui era la câțiva centimetri de fața mea, lung și tare, și mă aștepta. Dante și-a încleștat mâinile în părul meu și m-a împins ușor, mai aproape de erecția lui. Mirosea a curat, a săpun, picant și proaspăt. Erecția lui mi-a atins buzele și le-am despărțit, luându-l în gură, gustând esența sărată de pe vârful lui. Propria mea excitare s-a amplificat. Omul de gheață mă dorea. Mi-am învârtit limba în jurul penisului lui, apoi am înfipt vârful în mica fantă din capul lui. Degetele lui Dante s-au strâns în părul meu, în timp ce a scos un sunet gutural. Strânsoarea lui, în loc să fie dureroasă, era ciudat de erotică.

Dante s-a împins încet în mine, iar eu l-am luat din ce în ce mai adânc în gură, până când aproape că m-am sufocat, apoi l-am lăsat să alunece până la capăt. La scurt timp, Dante a părut că vrea să preia controlul asupra situației și a început să împingă și să iasă din gura mea,

la început încet, apoi mai repede. Mâna lui în părul meu m-a ținut pe loc când mi-a luat gura. Am fredonat în semn de aprobare. Era mult mai excitant decât mi-aș fi putut imagina. Faptul că îi făceam sex oral lui Dante, că îl aveam deasupra mea, că îmi ghida capul așa cum își dorea el... era extrem de excitant, așa că am început să-mi frec sexul de cearșaf, în speranța unei alinări.

Mâna lui Dante a coborât pe fundul meu, ținându-mă pe loc.

— Nu, a spus el aspru, strângându-mă de fund.

Am scos un sunet de protest, deși a fost dificil cu penisul lui în gură.

Dante s-a tras brusc, șuierând când dinții mei i-au zgâriat penisul. A luat o pernă și mi-a pus-o sub pelvis. Apoi a fost în spatele meu. Mi-a prins fundul de ambele părți și vârful lui mi-a înghiontit deschiderea.

— La dracu'! Ești atât de udă, Valentina.

Fără avertisment, s-a strecurat până la capăt în mine, umplându-mă complet. Am icnit, arcuindu-mă când plăcerea și o urmă de durere m-au străbătut.

Dante a rămas nemișcat pentru o clipă, în timp ce îmi frământa fundul și șoldul. S-a aplecat până când pieptul lui a fost lipit de spatele meu, ținându-mă sub greutatea lui. Apoi s-a sprijinit pe coate de fiecare parte a mea. Simțeam fiecare centimetru din el. Nu m-aș fi putut mișca nici dacă aș fi vrut. Mi-am înclinat capul într-o parte și i-am găsit buzele într-un sărut fierbinte. A alunecat din mine încet, până când doar vârful lui a rămas înăuntru, înainte de a se împinge înapoi. Curând a stabilit un ritm rapid, dur. Fiecare împingere a

penisului lui îmi făcea sfârcurile să alunece peste cearșaf, făcându-mă să icnesc din cauza frecării. Testiculele lui îmi atingeau faldurile, trimițând fulgere de plăcere până la clitorisul meu.

Icnetele lui Dante s-au accelerat. Pieptul lui era alunecos pe spatele meu. Sunetul coapselor lui, care îmi loveau fundul cu fiecare împingere, a umplut întunericul și s-a amestecat cu gemetele și scâncetele mele disperate în timp ce mă îndreptam spre al doilea orgasm. Am încercat să-l reții, dar Dante și-a strecurat mâna sub mine și și-a trecut degetul mare peste clitorisul meu.

— Dă-ți drumul pentru mine, mi-a șoptit el la ureche.

Am explodat în timp ce plăcerea mă străbătea ca un torent. Dante s-a ridicat pe brațe și a început să mă izbească mai tare și mai repede decât oricând. Am strâns cearșafurile în pumn. El și-a strâns mâinile pe șoldurile mele și mi-a ridicat fundul mai sus, în timp ce se împingea în mine, cu degetele înfipte aproape dureros în pielea mea. Mi-am înfipt dinții în pernă, în timp ce am simțit semnele perfide ale unui alt orgasm învăluindu-mă.

Dante s-a împins cu putere în mine și a scos un geamăt scăzut, degetele lui încordându-se pe șoldurile mele. Erecția lui s-a extins în canalul meu în timp ce s-a revărsat în mine, iar focul din vintre mi-a răvășit corpul când m-am prăbușit din nou în abis. Dante s-a prăbușit deasupra mea, lăsând sărutări cu gura deschisă pe umărul și gâtul meu, în timp ce șoptea niște cuvinte prea încet pentru ca eu să le aud. Mi-am închis ochii, în timp

ce pieptul meu încerca să-mi spargă cutia toracică. Probabil că mă va durea mâine, dar a meritat. Nici măcar nu-mi mai păsa că nu mi-am ținut promisiunea față de mine. De ce să mă privez de distracție pentru a-l pedepsi pe Dante? M-aș pedepsi doar pe mine.

Dante devenea greu. Mi-am întors capul, sperând să respir mai ușor așa. Puteam să-l rog să se dea la o parte, dar știam că în momentul în care aveam să o fac se va retrage din nou, așa cum făcea întotdeauna. Voiam să mai savurez puțin apropierea dintre noi, chiar dacă asta însemna să fiu zdrobită de greutatea lui. Îl simțeam fierbinte și puternic și, apăsat așa, era greu de spus unde începea corpul lui și unde se termina corpul meu.

Dante și-a ridicat capul și buzele noastre s-au întâlnit pentru un alt sărut, moale și fără grabă, aproape dulce, dar apoi s-a rostogolit de pe mine. M-am întors astfel încât să fiu cu fața spre el. Stătea întins pe spate, privind în tavan. Era prea întuneric pentru a-i distinge expresia. M-am apropiat cu precauție și mi-am sprijinit capul pe pieptul lui. S-a încordat și m-am pregătit pentru respingerea lui. Corpul meu a înțepenit în așteptarea mustrării, care nu a venit niciodată.

S-a relaxat, mi-a trecut un braț în jurul umărului și, în sfârșit, am îndrăznit să mă ghemuiesc mai aproape de el. Am tras aer în piept, savurând parfumul lui cald, care devenea din ce în ce mai familiar; era amestecat cu aroma de mosc a sexului. Mâna mi-a ajuns pe abdomenul lui și l-am mângâiat ușor. Oare întunericul îl făcea mai accesibil? Asta îl făcea să uite cine era, cine trebuia să fie?

capitolul 15

Nu eram sigură ce m-a trezit, dar când am deschis ochii, soarele nu răsărise încă. Cerul se lumina deja în depărtare și oferea suficientă lumină pentru a distinge împrejurimile mele, dar asta era tot. Dante era lipit de spatele meu, cu fața pe jumătate îngropată în umărul meu, cu respirația caldă pe pielea mea. Era incomod de cald, dar nu m-am îndepărtat. A fost prima dată când m-am trezit cu Dante încă în pat, și el chiar mă ținea în brațe. Poate că subconștientul lui accepta ceea ce el nu putea: că voia să fie aproape de mine.

Mi-am păstrat respirația uniformă, am încercat să par adormită ca să nu-l trezesc. Probabil că am ațipit din nou, pentru că m-am trezit când Dante s-a îndepărtat de mine. L-am ascultat cu atenție, dar el nu se dădea jos din pat. Se rostogolise de lângă mine în somn dacă respirația lui ritmică era vreun indiciu. M-am întors încet pe partea cealaltă, ca să-l pot vedea. Era întins pe spate, cu un braț ridicat peste față. Cearșafurile erau împinse în jos până la V-ul delicios al șoldurilor lui.

M-am sprijinit pe un braț, având grijă să nu scot niciun sunet. Îmi doream să-i mângâi părul blond, să-i gâdil cutele abdomenului încordat, să urmăresc dâra de păr fin până la erecția lui.

Am întins mâna ezitant și mi-am trecut ușor degetele peste părul lui. Mâna lui Dante s-a mișcat repede, ca fulgerul, prinzându-mă de încheietura mâinii într-o strânsoare zdrobitoare. În același timp, s-a ridicat și ochii lui i-au întâlnit pe ai mei. Mi-am lipit strâns buzele. Mi-a eliberat încheietura cu o smucitură. Mi-am frecat brațul, coborându-mi ochii la vânătăile care se formau deja. Dante mi-a atins talia goală, mâna lui caldă atingându-mi ușor pielea.

— Te-am rănit?

În vocea lui era o îngrijorare reală.

M-am uitat la el, surprinsă.

— E în regulă. Te-am speriat.

M-a prins de mână și a inspectat urmele pe care le lăsase strânsoarea lui pe încheietura mea. Degetul lui a trecut peste pielea mea într-o atingere ușoară.

— Nu mai sunt obișnuit să mă trezesc lângă cineva.

Era cel mai personal lucru pe care mi l-a împărtășit vreodată. A trebuit să mă opresc să sap mai adânc, să vreau mai mult.

— Știu. E în regulă. Te vei obișnui.

Și-a ridicat privirea, dar degetele lui și-au continuat ușoara mângâiere pe încheietura mâinii mele.

— Tu și Antonio ați împărțit patul?

— La început, da. Era mai ales de dragul aparenței. Atunci aveam o menajeră și nu am vrut ca ea să devină

bănuitoare. La început, a fost ca și cum eram la o petrecere în pijama cu un prieten, dar în cele din urmă a devenit incomod, mai ales când venea acasă purtând parfumul iubitului lui, așa că a concediat-o pe menajeră și am început să dormim în camere separate.

Ochii lui se fixau pe sânii mei expuși.

— Nu îmi pot imagina un bărbat care se uită la tine și să nu vrea să te aibă pentru el.

M-am îmbujorat de fericire, dar am decis să păstrez starea de spirit lejeră, îngrijorată că un răspuns mai emoțional îl va face pe Dante să se retragă din nou.

— Cred că Antonio ar fi spus același lucru despre tine. Cred că ai fi putut fi genul lui.

Dante a râs și toată fața i s-a transformat.

— Asta nu e ceva la care să vreau să mă gândesc.

Am zâmbit.

— Îmi imaginez că nu o faci.

Am făcut o pauză, curioasă.

— Ce ai face dacă unul dintre oamenii tăi ar veni la tine și ar recunoaște că este homosexual?

— I-aș spune să-și păstreze preferința secretă și să i se opună.

— Nu este ca și cum oamenii aleg să fie homosexuali. Sunt sau nu sunt homosexuali. Ți-ai forța oamenii să trăiască o minciună.

— Pot trăi o minciună sau pot să trăiască cu consecințele.

— Ai ucide pe cineva pentru cel pe care-l iubește.

— Societatea poate că a parcurs un drum lung, dar mafia este construită pe tradiții, Valentina. Dacă aș

declara că aș accepta ca soldații mafiei să fie homosexuali, s-ar dezlănțui iadul în Outfit. Aceasta ar fi o schimbare din care nu aș putea să răzbat. N-aș ucide pe cineva pentru că mi s-a confesat, atât timp cât ar ține asta secret. Nu mă îndoiesc că există soldați în Outfit care sunt atrași de bărbați, dar care au învățat să se rețină. Probabil că sunt căsătoriți și trăiesc o minciună, dar atât timp cât o fac, sunt în siguranță.

Încă stăteam aproape unul de celălalt, vorbind cu adevărat în lumina strălucitoare a zilei. Am întins mâna spre pieptul lui Dante, trecându-mi ușor vârfurile degetelor peste o cicatrice lungă. Dante m-a prins de încheietura mâinii, ușor de data aceasta, și mi-a îndepărtat mâna. Și-a dat picioarele jos din pat și s-a ridicat. L-am privit cum se îndrepta spre baie, complet gol și totuși, învăluit de sute de straturi invizibile pe care nu le-aș putea pătrunde niciodată.

Mi-am lăsat mâna în poală. Oftând, m-am ridicat și eu din pat. Nu avea sens să mai stau în pat singură. Aveam o zi plină. Prima mea zi la cazinou fără Dante. Eram agitată și entuziasmată în același timp. După un duș rapid, mi-am petrecut o perioadă ridicol de lungă încercând diferite ținute. Nu am vrut să arăt prea sexy, dar nici nu am vrut să-mi ascund feminitatea. Știam că acelor bărbați, în special lui Raffaele, nu le plăcea că o femeie lucrează acum cu ei – și mai rău, că era șefa lor – și nu aveam nicio intenție să le fac să le fie mai ușor. Trebuiau să învețe să facă față femeilor puternice și, dacă nu puteau, asta era problema lor. Am ales o fustă creion de culoare albastru închis până la genunchi,

pantofi cu baretă în spate asortați și o bluză albă cu guler rotund și mâneci bufante lungi. După ce mi-am băgat tivul bluzei în talie, mi-am prins părul într-un coc, lăsând câteva șuvițe rebele să atârne.

Când am intrat în sala de mese, era pustie. M-am oprit în prag, lăsându-mi ochii să se fixeze pe locul obișnuit al lui Dante. Ziarul îi era împăturit lângă farfuria goală. Oftând, m-am îndreptat spre propriul meu scaun. Ușa s-a deschis și Gaby a intrat, ducând o carafă cu suc proaspăt de portocale și o cafetieră. Ea mi-a zâmbit larg.

— Bună dimineața, stă... Valentina.

Mi-a aruncat o privire în semn de scuze, dar eu am zâmbit doar, bucuroasă să văd o față prietenoasă dimineața.

— Sper că ai dormit bine?

Obrajii mi s-au încălzit.

— Da, mulțumesc.

Mi-a turnat cafea și suc de portocale.

— Dorești niște ouă sau clătite?

— Nu, voi lua doar un croissant și niște fructe.

Am făcut semn către multitudinea de produse de patiserie și fructe din fața mea.

Gaby s-a întors să plece.

— Așteaptă, am răbufnit eu, apoi m-am înroșit de cât de disperată păream.

Gaby s-a întors la mine cu ochii mari, de parcă s-ar fi îngrijorat că făcuse ceva care să mă jignească și că avea să fie pedepsită.

— De ce nu-mi ții companie?

Gaby a încremenit.

— Numai dacă vrei. Mi-ar plăcea să te cunosc mai bine.

Un zâmbet timid s-a întins pe fața ei, dar nu s-a așezat.

— Nu trebuie să stai în picioare. Așază-te.

Am tras scaunul de lângă al meu. Gaby a pus jos carafa și ibricul înainte de a se lăsa cu grijă pe scaun.

— Ai luat micul dejun până acum?

Gaby a ezitat, apoi a clătinat din cap.

— Atunci ia un pateu. Este mâncare mai mult decât suficientă pentru amândouă.

Am prins coșul și l-am împins spre ea. Ea a luat un croissant de ciocolată, bolborosind un mulțumesc, cu obrajii înroșindu-i-se.

Am luat și eu unul pentru mine, am luat o mușcătură, apoi l-am urmat cu o înghițitură fierbinte de cafea. Voiam să-i dau lui Gaby puțin timp să-și depășească nervozitatea.

— Unde locuiești? M-am tot întrebat despre asta încă de când mi-ai spus povestea ta.

— Oh, locuiesc cu Zita și cu soțul ei. M-au primit la scurt timp după ce am început să lucrez pentru domnul Cavallaro.

— Te tratează bine?

De câte ori o vedeam pe Zita, se uita urât sau se încrunta. Nu părea persoana potrivită care ar trebui să aibă grijă de o fată ca Gaby, care trecuse prin iad în adolescență.

Gaby a dat din cap vehement.

— Da. Zita este strictă, dar mă tratează ca pe un membru al familiei.

Și-a pus ultima firimitură de croissant în gură și a înghițit înainte de a spune, pe jumătate jenată:

— Începe să-i placă de tine. Zita are întotdeauna nevoie de ceva timp pentru a se obișnui cu oameni noi.

— Într-adevăr? Nu pare că mă place mai mult.

Gaby ridică din umeri.

— Sunt sigură că se va răzgândi în curând.

Nu mă puteam abține să nu o plac pe Gaby. Era o persoană bună. M-am uitat la ceasul de pe încheietura mea.

— Trebuie să plec acum. Vreau să ajung devreme în prima mea zi de lucru.

— Mult noroc, a spus Gaby în timp ce se ridica de pe scaun. Cred că este grozav că vrei să lucrezi. Ești singura femeie cu statutul tău care nu stă doar acasă. Adică, nu e nimic rău în a fi doar o soție.

I-am atins scurt umărul pentru a-i arăta că nu eram jignită, apoi am urmat-o înapoi în zona personalului unde Enzo își bea cafeaua. S-a ridicat imediat când m-a văzut.

— Îți poți termina cafeaua. Nu e nicio grabă, i-am spus eu.

În ciuda cuvintelor mele, și-a luat ceașca și a golit-o dintr-o înghițitură. Zita îmi arunca priviri dezaprobatoare. Cu siguranță nu am văzut că începea să-i placă de mine. Nu spusese încă nimic, cu excepția unui scurt „bună dimineața", dar mi-am dat seama că își dorea.

— Pe vremea mea, soția unui Capo nu s-ar fi înjosit

niciodată să muncească, a mormăit ea în timp ce ștergea blaturile, care erau deja impecabile.

— Vremurile se schimbă, am spus eu simplu.

— Stăpâna decedată, Dumnezeu să-i odihnească sufletul, s-a bucurat de rolul de stăpână a casei. Și-a petrecut zilele încercând să-și facă soțul fericit și să se asigure că are o casă frumoasă.

— Zita, a spus Enzo tăios. Ajunge.

Zita și-a îndreptat degetul spre el.

— Nu-mi vorbi mie așa.

— Poate ar trebui să plecăm acum, i-am spus lui Enzo.

Nu voiam să se certe din cauza mea. A dat din cap, și-a luat tocul de pe scaun și am mers în tăcere spre garaj.

— Îți mulțumesc că mi-ai luat apărarea, am spus în timp ce ne urcam în mașină.

— Zita ar trebui să-ți arate respect. Ești soția lui Capo. El nu ar fi de acord ca cineva să te trateze așa.

Oare chiar i-ar păsa?

— Ar trebui să-i spui.

Am clătinat din cap.

— Nu. Mă descurc singură, dar mulțumesc.

Enzo și-a înclinat capul și restul drumului a trecut în tăcere. Spre surprinderea mea, Enzo nu doar m-a lăsat la cazinou. M-a urmat înăuntru și nu s-a clintit de lângă mine. Aveam senzația că Dante i-a spus să mă supravegheze. M-am întrebat dacă se întâmpla așa pentru că nu avea încredere în oamenii săi să mă trateze decent sau pentru că nu avea încredere în mine să nu

încurc lucrurile. Niciuna dintre variante nu mă făcea să mă simt mai bine.

Leo a părut surprins când m-a văzut.

— Nu te așteptam încă. Raffaele și fetele nu sunt încă aici. Nu sunt multe de făcut acum.

M-am îndreptat direct spre partea din spate unde se aflau birourile.

— Știu, dar vreau să mă informez despre clienții noștri importanți. Presupun că aveți documente și statistici despre ei?

Ochii lui Leo priveau când la mine, când la Enzo, care avea brațele încrucișate peste piept, arătând de parcă aștepta o ocazie să-i zdrobească capul lui Leo. Niciun semn de dragoste nu părea existe între ei.

— Da, avem. Mă duc să ți le aduc.

M-am așezat pe scaunul plușat din spatele biroului meu, simțindu-mă nelalocul meu, dar când Leo s-a întors cu dosarele pline de hârtii, mi-am ridicat capul și i-am făcut semn să le pună pe birou.

— Le voi citi. Te rog să-mi spui când sosesc Raffaele și fetele, ca să pot vorbi cu ele.

Leo a dat din cap și a plecat fără niciun alt cuvânt. Enzo a ezitat, apoi a ieșit și el și a închis ușa în urma lui. M-am prăbușit pe scaun și mi-am privit biroul fără ferestre. Am luat primul dosar, hotărâtă să învăț tot ce trebuia să știu pentru a face o treabă bună. Nu voiam să-l dezamăgesc pe Dante. Știam că risca mânia multor soldați ai mafiei lăsând o femeie să lucreze în această funcție.

Ochii îmi ardeau din cauza aerului condiționat uscat și trecusem doar prin două dosare când s-a auzit o bătaie în ușă.

— Intră, am strigat eu răguşită.

Mi-am dres glasul când ușa s-a deschis și Enzo a băgat capul înăuntru.

— A venit Raffaele. Să-l las să intre?

Mi-am înăbușit un zâmbet. Enzo era acum secretara mea?

— Da, mulţumesc.

Enzo a ținut ușa larg deschisă. Raffaele a intrat cu o privire usturătoare în direcția lui Enzo, care i-a întors-o cu aceeași fervoare. A închis ușa și a rămas în fața ei, cu brațele încrucișate, aruncând priviri dure în direcția lui Raffaele.

— Nu poți să vorbești cu mine fără câinele tău de pază? a întrebat el cu un zâmbet răutăcios.

M-am îndreptat. Cu pantofii mei cu toc eram la fel de înaltă ca el și imediat m-am simțit mai în largul meu.

— Aș putea, dar nu am de gând să o fac, am spus, făcând să pară că ar fi fost de fapt decizia mea, și nu ordinul lui Dante.

Raffaele a părut surprins, dar și-a revenit repede.

— Ai vrut să vorbești cu curvele. Se pregătesc în vestiar.

— Bun. Condu-mă.

Raffaele a ieșit fără să scoată un cuvânt și s-a îndreptat spre una dintre ușile ce duceau spre etajul

principal. Enzo era aproape în spatele nostru. Raffaele nu s-a obosit să bată, doar a deschis ușa. Câteva dintre fete au scos niște icnete surprinse, dar când au văzut cine este, s-au liniștit. Se pare că erau obișnuite cu acest tip de comportament din partea lui. Raffaele a făcut un gest larg simulat, invitându-mă în vestiar.

— Ai grijă, a șuierat Enzo, apropiindu-și fața de cea a lui Raffaele. Sau vrei să mai pierzi un deget? Dante nu te va lăsa să-l mai coși înapoi.

Raffaele s-a înroșit, dar nu a îndrăznit să dea o replică urâtă, deși din expresia lui era evident că asta voia să facă.

Am făcut un pas în vestiar, apoi m-am oprit.

— Este în regulă dacă vorbesc cu voi o clipă? le-am întrebat pe fetele adunate.

Erau zece dintre ele, cu vârste variind între sfârșitul adolescenței – cel puțin așa speram – până în treizeci de ani. Unele dintre ele erau potrivite pentru a se încadra unor gusturi precum fata din vecini, majoretă, în timp ce altele erau mai exotice. Aproape toate aveau implanturi din silicon. Expresiile lor variau de la suspicioase la îngrijorate până la de-a dreptul speriate. Ca și cum ar fi fost regizate, privirile lor l-au căutat pe Raffaele, obținându-i în tăcere permisiunea. Mi-am dat seama după rânjetul lui mulțumit de sine și după felul în care părea să crească din ce în ce mai mult cât de mult îi plăcea acest lucru.

— Vreau să vorbesc singură cu fetele, i-am spus ferm.

— Dar...

— Niciun dar, am spus în același timp în care Enzo l-a prins pe Raffaele de guler și l-a împins afară, apoi l-am urmat și a închis ușa, așa că am rămas singură cu fetele.

Mi-am îndreptat toată atenția asupra femeilor, care s-au oprit toate din ceea ce făceau și mă priveau.

— Poate vă puteți prezenta. Nume, vârstă, de cât timp lucrați pentru Outfit.

Am arătat cu degetul spre o asiatică minionă din colț, când a devenit clar că niciuna dintre ele nu voia să înceapă. După aceea, toate păreau să se relaxeze și mi-au dat informațiile lor fără prea multe îndemnuri. Spre ușurarea mea, cea mai tânără fată avea deja douăzeci de ani, cu excepția cazului în care mințea cu privire la vârsta ei.

— Cum sunteți tratate?

Din nou tăcere.

— Outfit ne tratează foarte bine, a spus o fată pe nume Amanda.

— Vreau adevărul. Raffaele vă tratează cu respect?

Câteva dintre fete au schimbat expresii amuzate, iar în cele din urmă una dintre ele a spus.

— Suntem curve. Aproape nimeni nu ne tratează cu respect. Raffaele nu face excepție.

— Nu el este cel mai rău.

— Aceasta este părerea ta, nu a mea.

— Oh, taci.

Am ridicat brațele și fetele au tăcut.

— Bine. Cine e mai rău decât Raffaele?

— Câțiva dintre clienți obișnuiesc să ne bată. Și Tommaso vrea şi el nişte lucruri urâte.

Asta nu era o surpriză. Bibi nu mi-a spus totul, dar cele câteva lucruri pe care le împărtășise cu mine despre viața ei sexuală cu Tommaso îmi făceau stomacul să mi se întoarcă pe dos.

— Mie îmi place dur.

— Ție îți place totul, dar mie nu.

— Oh, treci peste asta. Ei îți cumpără corpul, așa că ei decid ce să facă cu el.

— Vorbești la fel ca Raffaele.

— Bine, bine, am spus încet. Ce face mai exact Raffaele?

— Este ca proxenetul nostru. Ne testează înainte de a decide dacă suntem suficient de bune pentru a lucra aici. Și se asigură că facem clienții fericiți. Și dacă nu o facem, el ne pedepsește.

— Presupun că „testele" înseamnă că se culcă cu voi?

— Mai degrabă ne-o trage după cum îi place.

— Și ce face mai exact ca să vă pedepsească? am întrebat, dar vânătăile pe care fetele erau pe cale să le acopere cu machiaj înainte să intru mi-au răspuns singure la întrebare.

— Ne plesnește sau ne-o trage foarte dur. Sau ne trimite la unul dintre bordelurile de la marginea orașului.

— Tipii de acolo sunt cei mai răi. Sunt beți, brutali și grași.

Am inspirat profund.

— Bine. Există cumva și o parte bună despre care vreți să-mi spuneți?

— Plata e grozavă. Pot să cumpăr haine frumoase și să închiriez un apartament uimitor. Este ceva ce nu aș putea face niciodată fără această slujbă.

Multe fete au dat din cap, iar eu am încercat să mă liniștesc. Toate începuseră să lucreze ca prostituate din proprie voință și câștigau mai mulți bani decât majoritatea oamenilor cu studii universitare. Am mai vorbit puțin cu ele și le-am rugat să-mi spună când un client este prea brutal. Au promis că o vor face, dar nu eram sigură dacă o spuneau doar ca să le las în pace. Trebuia să vorbesc cu Leo și Raffaele despre această situație.

Când am ieșit din vestiar, Enzo mă aștepta.

— Unde este Raffaele?

Enzo a dat din cap în direcția barului.

— A plecat să se îmbufneze. Băiatul acela ar fi fost scos din Outfit cu mult timp în urmă dacă nu ar fi fost tatăl lui. Nenorocit inutil.

A închis gura.

— Îmi cer scuze pentru limbajul vulgar.

— Nu este nevoie. Am auzit și mai rele.

Surpriza i-a traversat chipul. Fericită că făceam progrese cu oamenii lui Dante, m-am îndreptat spre Raffaele. Stătea cocoțat pe unul dintre scaunele de bar și bea ceea ce părea a fi un martini.

— Nu este puțin cam devreme să începi cu alcoolul?

Raffaele și-a golit paharul.

— Noi suntem mafia, nu o mănăstire.

— Totuși, aș aprecia dacă toată lumea ar rămâne lucidă în timpul serviciului.

— Poate că un pahar este suficient pentru a te îmbăta, dar eu știu să țin la băutură. Nu sunt o femeie răsfățată.

— Raffaele, vocea lui Dante a tăiat camera ca un cuțit.

M-am întors în timp ce Dante se îndrepta spre noi, corpul lui fiind plin de energie furioasă. Ochii lui reci erau ațintiți asupra lui Raffaele, care a alunecat repede de pe scaun și s-a ridicat, o sclipire de nervozitate înlocuindu-i acea aroganță mulțumită de sine. Enzo zâmbea amenințător. Aveam senzația că îl ținuse la curent pe Dante despre felul în care mergeau lucrurile până acum.

Dante s-a oprit chiar în fața lui Raffaele, fixându-l cu o expresie de brutalitate cruntă.

— Dacă mai aud un cuvânt lipsit de respect din gura ta, te voi tăia în bucăți mici și te voi da ca hrană câinilor tatălui tău. Înțelegi?

— Da, Șefule, a spus Raffaele în grabă.

S-a întors spre mine.

— Îmi pare rău dacă te-am jignit.

Părea sincer, dar în ochii lui era ceva răzbunător și amar.

Dante și-a îndreptat în cele din urmă privirea asupra mea.

— Aș vrea să vorbesc cu tine.

M-am alăturat lui în timp ce ne îndreptam spre

biroul meu și am pășit înăuntru. Dante a închis ușa. Înainte ca el să poată spune ceva, am mormăit:

— Te-a sunat Enzo?

— Enzo nu a trebuit să mă sune. Mi-am propus să te verific tot timpul. Vreau să mă asigur că prima ta zi a decurs bine.

I-am aruncat o privire îndoielnică.

— De ce ești atât de surprinsă?

— Pentru că până acum nu mi-ai părut a fi tipul de soț grijuliu.

Dante nu a spus nimic, doar mi-a aruncat acea privire enervant de rece.

— Nu aveam nevoie să mă aperi. Mă descurc singură, am spus când a devenit clar că nu avea de gând să spună nimic.

Dante și-a îngustat ochii.

— Acesta este teritoriul meu. Aceștia sunt oamenii mei și este treaba mea să mă asigur că îmi respectă ordinele. Dacă arată o lipsă de respect față de tine, atunci nu mai este decât un pas mic până când vor îndrăzni să-mi arate și mie aceeași lipsă de respect. Nu voi permite așa ceva.

— M-ai făcut să par incapabilă să-mi fac treaba. Raffaele va crede că sunt slabă pentru că am nevoie de tine să mă protejezi.

Dante s-a apropiat foarte mult, acoperindu-mă în after-shave-ul lui.

— Valentina, singurul motiv pentru care acești bărbați te respectă este faptul că ești soția mea. Știu că nu-ți place. Știu că ești puternică, dar nu poți domina

acești oameni ca mine, pentru că nu dispui de aceleași arme ca și mine.

— Ce arme?

— Cruzimea, brutalitatea și hotărârea absolută de a ucide pe oricine îmi contestă dreptul la putere.

Mi-am ținut respirația.

— Ce te face să crezi că n-aș ucide pe cineva dacă ar trebui? Poate că sunt capabilă de aceeași brutalitate ca și tine.

Dante m-a privit cu un zâmbet posac.

— Poate, dar mă îndoiesc.

Mi-a mângâiat gâtul cu un deget.

— Poate că ai fi avut potențialul de a supraviețui în Outfit dacă ai fi fost crescută în același mod în care băieții sunt crescuți în lumea noastră. Tatăl meu m-a pus să ucid pe cineva pentru prima dată la ordinul lui când aveam paisprezece ani. Un trădător pe care tatăl meu îl torturase în fața mea înainte să-i trag un glonț în cap. După aceea, tatăl meu l-a pus pe unul dintre soldații săi să mă tortureze pentru a vedea cât de mult pot suporta durerea până când am cedat și l-am rugat să înceteze. Am rezistat mai puțin de treizeci de minute. A doua oară, am rezistat aproape două ore. A zecea oară, tatăl meu a trebuit să-l oprească pe soldat, altfel aș fi murit. Nu am implorat, nici măcar ca să-mi salvez viața. Bucură-te că nu ai avut niciodată șansa de a-ți dezvolta cruzimea, Valentina.

A trebuit să înghit de două ori înainte să pot vorbi.

— Este barbar. Cum poți să nu-ți urăști tatăl pentru ceea ce ți-a făcut?

Degetul lui Dante a zăbovit pe umflătura sânului meu. Materialul bluzei mele ar fi putut la fel de bine să nu fie acolo; aveam impresia că îmi atinge pielea goală.

— Îl urăsc. Dar îl și respect. Frica, ura și respectul sunt cele mai importante trei sentimente pe care un Capo trebuie să le insufle altor oameni.

— Chiar și soției lui?

Dante și-a tras mâna.

— Ura și frica nu își au locul într-o căsnicie.

S-a îndepărtat de mine și s-a dus nepăsător spre biroul meu, care era îngrămădit cu dosarele pe care intenționam să le citesc.

— Văd că încerci să te familiarizezi cu clienții noștri importanți.

Am avut probleme în a înțelege schimbarea bruscă a subiectului. În mintea mea încă se derulau lucrurile oribile pe care mi le-a spus Dante despre tinerețea lui. Nu e de mirare că era atât de bun în a se închide în sine după cruzimea la care l-a supus tatăl său. M-am întrebat câte dintre cicatricile care îi marcau corpul erau de la acele sesiuni de tortură și câte erau rezultatul atacului unui inamic.

— Da. Vreau să le memorez fețele, numele și ciudățeniile.

— M-am gândit că ar trebui să rămân până când sosesc clienții importanți și să îți fac cunoștință cu ei. În felul acesta, lucrurile vor părea mai oficiale. L-am pus pe Leo să le trimită invitații pentru o recepție mai devreme. Vei avea șansa de a vorbi cu ei fără haosul obișnuit al cazinoului, iar ei vor putea juca în privat

pentru o vreme.

Îi eram recunoscătoare lui Dante pentru că se asigura că lucrurile merg bine pentru mine. Desigur, mi-am dat seama că cel puțin o parte din asta se datora faptului că îi plăcea ca lucrurile să fie sub controlul lui.

— Mulțumesc.

Și-a înclinat capul, apoi s-a uitat la mine încă o clipă înainte de a-și verifica ceasul.

— De ce nu te mai pregătești puțin? Primii clienți importanți ar trebui să ajungă într-o oră. Voi vorbi cu Leo și mă voi asigura că totul este pregătit pentru recepție.

Când a încercat să treacă pe lângă mine, mi-am pus mâna pe brațul lui pentru a-l opri. Apoi m-am ridicat în vârful picioarelor și l-am sărutat pe obraz înainte de a mă îndrepta spre biroul meu și de a lua un dosar. După o clipă, am auzit ușa deschizându-se și închizându-se. Cu cincisprezece minute înainte ca recepția să înceapă, m-am îndreptat spre etajul principal, unde fuseseră așezate câteva mese cu pahare și găleți cu gheață pline cu sticle de șampanie. Era și un mic bufet cu tartine. Dante s-a îndreptat spre mine în momentul în care m-a văzut și prezența lui m-a liniștit.

Curând au sosit primii clienți importanți. Majoritatea aveau cel puțin cincizeci de ani. Bărbați bătrâni, bogați, cu costume scumpe de firmă, bronzați de la prea multe ore petrecute pe terenul de golf și zâmbete care vorbeau despre un exces de încredere. Acești bărbați credeau că lumea este a lor. Și totuși, am observat privirea de respect care le-a străbătut ochii

când s-au aflat în fața lui Dante. Din felul în care i-au strâns mâna, puteai să-ți dai seama că încercau să-i acorde atenție. Dante le-a îndreptat întotdeauna rapid atenția către mine, prezentându-mă ca noul manager și soția lui. Ultima parte a dus la un val de complimente respectuoase adresate frumuseții mele. Deși cu siguranță nu mă deranja să fiu lăudată pentru aspectul meu, nu era ceva care să mă ajute să țin personalul cazinoului în frâu. Am îndepărtat conversația de la înfățișarea mea și am implicat bărbații în mici discuții. Din fericire, m-au lăsat, prea dornici să-mi împărtășească poveștile lor despre păcălirea Fiscului, realizările lor pe terenul de golf sau selecția din cramele lor – și era evident că erau obișnuiți ca femeile să le soarbă fiecare cuvânt.

I-am condus spre masa de ruletă, numai zâmbete, și în curând au început să arunce cu banii fără nicio grijă, prea ocupați să se laude și să mă impresioneze. Cu coada ochiului, l-am observat pe Dante vorbind cu Enzo înainte de a părăsi cazinoul. Știam că era ocupat, dar îmi doream să mai stea puțin. Totuși, nu am avut mult timp pentru acest gând; trebuia să fiu gazda perfectă pentru un alt grup de clienți importanți, dornici să pălăvrăgească cu soția lui Capo.

Trecuse de miezul nopții când lucrurile au progresat suficient pentru ca eu să pot pleca. Câțiva dintre clienții importanți dispăruseră în camerele din spate cu fete sau erau prea cufundați în jocuri de noroc pentru a avea nevoie de atenția mea. Eram epuizată, mai epuizată decât ar fi trebuit să fie o persoană după câteva

ore de vorbit și ascultat.

După ce m-am strecurat pe locul din dreapta al mașinii, am scos un oftat liniștit de ușurare pentru că puteam să stau în sfârșit jos. Mă dureau picioarele din cauza faptului că am stat în picioare atât de mult, mai ales în pantofii mei cu toc incomozi. Pentru bărbați, era mai ușor. Ei puteau purta pantofi Oxford sau pantofi Budapesta și nu-și strângeau degetele de la picioare în pantofi cu toc și vârfuri ascuțite.

Probabil că am ațipit, pentru că următorul lucru pe care mi l-am amintit a fost că Enzo a oprit motorul în garaj. M-am ridicat, jenată.

— Îmi pare rău, am adormit. A fost nepoliticos din partea mea.

Enzo a clătinat din cap.

— Nu mă deranjează.

Eram prea obosită să analizez această afirmație. Am intrat în casă, ochii mei alunecând spre ușa biroului lui Dante, întrebându-mă dacă mai era acolo. Hotărând că sunt prea epuizată pentru a-i relata evenimentul serii, m-am îndreptat spre etaj, tresărind de fiecare dată când picioarele mele atingeau podeaua. Trebuia să-mi dau jos pantofii cât mai curând posibil, altfel înnebuneam. Am intrat în dormitor și am încremenit. Dante era în pat, citea ceva pe tabletă. Ca de obicei, partea superioară a corpului său era goală, dar acum, în timp ce privirea îmi trecea peste cicatricile care îi pătau pielea, nu mă puteam abține să nu mi-l imaginez pe Dante la vârsta de paisprezece ani, fiind torturat de tatăl său pentru a-l căli.

— Totul a mers bine după ce am plecat? a întrebat Dante, abia ridicând privirea de la ceea ce citea.

— Da, clienţii importanţi au pierdut destul de mulţi bani.

Mi-am dat jos pantofii şi mi-a venit să plâng de uşurare.

— O să fac un duş rapid.

Dante doar a dat din cap distras. Eram prea epuizată să-mi pese de asta. După duş, m-am îmbrăcat cu un camizol din satin şi chiloţi asortaţi şi m-am întors în dormitor unde m-am aşezat pe marginea patului, cu spatele la Dante. Nu aveam chef să fac niciun efort. Mi-am ridicat piciorul şi am început să-l masez. Poate data viitoare ar trebui să trec la balerini. Ar arăta în continuare eleganţi, dar nu m-ar rănit la fel de mult. Salteaua s-a mişcat şi apoi vocea lui Dante a fost la urechea mea.

— Lasă-mă pe mine.

Înainte să pot protesta, m-a făcut să mă aşez pe spate şi să-mi pun picioarele în poala lui. Degetele lui au început să-mi frece picioarele şi gambele obosite cu presiunea potrivită.

— Seara asta a fost o excepţie. Clienţii trebuiau să te cunoască. Nu va trebui să stai atât de mult în viitor. Doar îţi faci apariţia, îi saluţi, îi faci să se simtă bineveniţi şi apoi pleci. Leo este un tip capabil.

Am îngânat, cu ochii închişi, în timp ce mă relaxam sub masajul lui. Din când în când degetul lui Dante se abătea mai sus, mângâindu-mi genunchii sau chiar coapsele, iar respiraţia mea devenea mai profundă. Nici

Dante nu rămânea neafectat. Îi simțeam erecția apăsându-mi picioarele care încă se odihneau în poala lui.

— Întoarce-te, mi-a ordonat Dante

M-am întors, așa că eram întinsă pe burtă, știind exact ce voia Dante. În seara asta nici măcar nu m-a deranjat faptul că nu voia să mă privească niciodată. Mi-am ridicat fundul când degetele lui s-au agățat de elasticul chiloților mei și i-a trecut peste picioarele mele. Oftând în pernă, l-am lăsat pe Dante să-mi trezească trupul epuizat cu atingerea lui.

capitolul 16

Dante avea dreptate. În următoarele câteva săptămâni, m-am asigurat că ies din cazinou cel târziu până la ora zece. Mă bucuram de timpul petrecut vorbind cu fetele, barmanii sau crupierii, dar să-i ascult pe cei mai mulţi dintre clienţi era obositor. Cel puţin Raffaele avea grijă să stea departe de mine, ceea ce era un plus imens.

Când Enzo mă ducea acasă noaptea, căutam mereu pe stradă un semn al lui Frank, dar singura persoană pe care o vedeam în mod regulat pe trotuar era o femeie în vârstă care îşi plimba Yorkshire Terrier-ul. Până acum, aproape că mă convinsesem că îmi imaginasem prezenţa lui. Poate că mintea mea îi simţea în mod inconştient lipsa lui Antonio, iar evocarea lui Frank era o modalitate de a-i face faţă. Dante nu era prezenţa pe care mi-o doream să fie în viaţa mea. Făceam sex în fiecare noapte, mai ales pe întuneric, şi mereu cu spatele la el, uneori cu mine în genunchi, alteori întinsă pe burtă. Nu că mă plângeam. Întotdeauna se asigura că ating orgasmul măcar o dată

cât era în mine, dar începeam să tânjesc după altceva.

Simţeam totul prea mult ca pe o simplă partidă de sex, aproape ca şi cum nu eram nimic altceva pentru el decât o modalitate de a se elibera de tensiune; dar ori de câte ori mâna lui Dante îmi aluneca noaptea printre picioare, îmi promiteam să vorbesc cu el data viitoare, prea disperată după atingerea lui.

Ca de obicei, ochii mei au rătăcit peste trotuar când Enzo a condus maşina intrând prin porţile casei. Dar în seara aceasta, l-am văzut din nou. Frank se plimba pe trotuarul de peste drum, încercând să arate de parcă lua o gură de aer curat. Dar nu reuşea. Dacă mie îmi părea suspicios, nici nu îndrăzneam să mă gândesc cum îl considerau gardienii lui Dante. Trebuia să găsesc o modalitate de a-l trimite departe. Era prea riscant pentru el să fie aici. M-am îndreptat direct spre dormitorul de oaspeţi, care îmi permitea să văd strada, dar, ca şi data trecută, Frank părea că a dispărut.

Mi-a sunat telefonul şi, pentru o clipă, eram sigură că era Frank, dar el ştia că nu trebuia să mă sune. Nu se putea şti cine îmi urmărea apelurile, până la urmă, şi mi-am schimbat numărul cu câteva luni în urmă. Ecranul s-a aprins cu numele Bibianei. Am răspuns.

— Bună, Bibi.

— Val, spuse Bibi în şoaptă.

Vocea îi tremura. Părea îngrozită.

— Poţi veni până la mine?

M-am încordat, întorcându-mă cu spatele la fereastră.

— Ce s-a întâmplat?

— Tommaso, el...

Ea suspină.

— Azi era într-o dispoziție proastă.

— Ce a făcut? Mai este acolo?

— Nu, a plecat din cauza unei întâlniri cu Raffaele, dar se va întoarce curând. Poți veni? Mi-e frică de ce va face când se va întoarce.

Ochii mi s-au îndreptat spre ceasul care indica aproape ora nouă.

— Voi fi acolo în zece minute, Bibi.

Am ieșit în grabă din dormitorul de oaspeți și am coborât scările. Nu eram sigură unde se afla Enzo. Probabil că era ușor să-l găsesc, dar nu aveam chef să-i dau explicații. În schimb, am luat cheile din cârligul din garaj și am luat SUV-ul. Înainte ca ușa să se deschidă până la capăt, am apăsat accelerația și am ieșit din garaj, acoperișul mașinii evitând partea inferioară a ușii cu câțiva centimetri. Am încetinit doar în timp ce așteptam ca poarta să se deschidă pentru mine. Dante s-ar înfuria.

Când am întors în colțul de la capătul străzii, am zărit un spate cunoscut și am apăsat frâna. Frank a sărit și a aruncat o privire panicată peste umăr. Avea telefonul lipit de ureche, dar a încheiat apelul când m-a văzut. Am verificat împrejurimile înainte să cobor geamul și să-i fac semn să se apropie.

— Ce faci aici?

S-a strecurat mai aproape, aruncând priviri nervoase în jurul nostru. I-am înțeles prea bine anxietatea. Risca prea mult prin prezența lui aici.

— Trebuie să vorbesc cu tine în privat.

M-am încruntat.

— Despre ce?

— Despre Antonio, despre Outfit, despre tot.

Am verificat din nou oglinda retrovizoare.

— Nu pot vorbi acum. Ne vedem mâine pe la cinci și jumătate.

I-am explicat drumul spre strada unde se afla depozitul care ascundea cazinoul, dar nu i-am spus ce era înăuntru.

— Acolo este unul dintre cazinourile subterane, nu?

M-am holbat la el. Oare i-a spus Antonio? La naiba. De ce nu a putut Frank să stea departe?

— Vorbim mâine.

Am ridicat geamul și m-am îndepărtat. Nimeni nu părea să mă urmărească, sau cel puțin nu am văzut pe nimeni. Speram să mă pot strecura mâine din cazinou nedetectată. Trebuia să clarific lucrurile cu Frank. Dar dacă voia cu adevărat să mă șantajeze cumva? Știam că nu-mi lăsa de ales decât să-i spun lui Dante despre asta dacă urma să o facă.

De ce a trebuit să se transforme ziua de azi într-o asemenea mizerie?

Mi-a luat mai puțin de zece minute să ajung la casa lui Bibi. Ca întotdeauna, un paznic stătea într-o mașină în fața ei. Mi-a dat scurt din cap când m-a văzut coborând din mașină. Aproape am alergat spre ușă, dar Bibi a deschis-o înainte să fi avut ocazia să sun la sonerie. A trebuit să-mi înăbuș un icnet când i-am văzut fața. Buza ei inferioară era spartă, și avea sânge uscat

lipit pe bărbia inferioară și pe cămașă. O vânătaie se forma deja pe obrazul ei stâng, iar ochiul de deasupra lui începea să se umfle. M-a tras înăuntru, apoi a închis rapid ușa. Înainte să am timp să spun ceva, s-a aruncat în brațele mele. Am îmbrățișat-o, dar a tresărit când i-am atins coastele și mi-am slăbit strânsoarea. M-am tras înapoi să mă uit la fața ei.

— De ce te-a bătut?

Bibi a ridicat din umeri, apoi a tresărit. Nici nu voiam să știu cum arată corpul ei sub haine. Urme de degete i-au apărut într-o culoare roșu-albăstruie pe gât și pe claviculă.

— A fost într-o dispoziție proastă toată ziua și, când i-am spus că încă nu sunt însărcinată, și-a pierdut firea.

Un gând mi-a apărut undeva în adâncul minții, dar am ales să-l dau deoparte deocamdată.

— Poate că este vina lui. Poate că bătrânul prost este infertil, am mormăit eu.

Nu mi-a plăcut cuvântul „ură" sau sentimentul din spatele lui. Ura ducea întotdeauna la mai multă ură, dar cu siguranță îl uram pe Tommaso. Dante nu era sigur dacă eram capabilă să iau viața altei persoane, dar eram.

— Nu poate fi. A lăsat însărcinate câteva dintre curvele din Club Palermo.

Am făcut ochii mari. Bibi nu-mi spusese niciodată asta.

— Deci are copii cu alte femei?

— Nu, le-a forțat să facă avort. Nimeni nu vrea să i-o tragă unei curve însărcinate, asta a spus el.

— Îmi pare atât de rău, Bibi.

— Mă simt atât de rău că te-am luat de lângă Dante de Ziua Îndrăgostiților.

Uitasem complet de asta. Nu că Dante ar fi dat vreo indicație că ziua de azi era specială în timpul micului dejun pe care l-am luat împreună.

— Nu fi ridicolă. Știi că sunt mereu acolo pentru tine. Ce pot să fac?

Un mic suspin i-a scăpat și și-a pus mâna peste gură, cu ochii uriași și plini de frică. Și-a a coborât mâna.

— Nu știu. Pur și simplu, nu știu, dar eram atât de speriată și nu știam pe cine altcineva să sun. Tu ești singura căreia pare să-i pese.

— Îmi pasă, Bibi. Știi asta.

— Mi-e frică de momentul în care se va întoarce. Mi-a spus că nu s-a terminat. Și este întotdeauna mai brutal după ce a petrecut timp cu Raffaele. Amândoi sunt sadici dezgustători. Oh, Val, lucrurile pe care Tommaso mi le face uneori, lucrurile pe care el mă obligă să le fac, nici nu ți le pot spune.

Am prins-o de mână.

— Vino. Petrece noaptea la mine.

— Nu pot să fug de el. Știi că nu ei m-ar lăsa niciodată. Mă vor forța întotdeauna să mă întorc la el, indiferent ce face.

Știam. Cum puteam eu să simt autocompătimire pentru căsnicia mea lipsită dragoste, când pentru Bibi era cu mult mai rău?

— Știu și nu am vrut să spun că ar trebui să te muți. Dar ai putea să-ți petreci noaptea la noi, astfel

încât Tommaso să aibă timp să se răcorească, iar mâine, după micul dejun, te voi duce acasă.

Bibi a dat încet din cap.

— Eşti sigură că nu-l va deranja pe Dante? Nu vreau să abuzez de timpul vostru împreună.

Aproape că am râs.

— Nu-l va deranja, nu-ţi face griji, am spus. Vrei să plecăm acum?

Ea tremura, braţele ei subţiri ridicându-se pentru a-şi înfăşura mijlocul. Avea vânătăi şi pe încheieturi. Dacă numai furia mea l-ar fi putut ucide pe Tommaso, ar fi fost mort acum.

Am ajutat-o pe Bibi să împacheteze câteva lucruri înainte să o conduc afară din casă. Paznicul a ridicat privirea, apoi a pornit, evident nesigur de ce să facă. Probabil că Tommaso i-a spus că Bibi nu avea voie să iasă din casă, dar eu eram soţia lui Capo, care era şeful lui principal. Bibi s-a încordat la braţul meu, dar nu s-a oprit din mers. Nici măcar când paznicul a ridicat telefonul şi a sunat pe cineva, fără îndoială pe Tommaso. Am simţit dorinţa copilărească de a-i arăta degetul, dar depăşisem vârsta la care puteam să acţionez în consecinţă. Bibi s-a aşezat pe scaunul pasagerului, iar eu am alunecat în spatele volanului.

— Ai plecat fără gardă de corp?

Am ridicat din umeri.

—Nu am vrut să pierd timpul căutându-l pe Enzo sau Taft.

— Nu vreau să ai necazuri din cauza mea, a spus ea jalnic.

Am pornit mașina și m-am îndepărtat de bordură. Paznicul lui Bibi nu a încercat să ne urmărească. Oricum știa unde mergem.

— Nu voi avea.

— Te bate Dante vreodată sau te forțează?

— Nu. El nu este violent. Ei bine, cel puțin nu în căsnicia noastră. Desigur, știu că este perfect capabil de acte atroce. Mi-a spus că nu crede că frica sau ura au loc într-o căsnicie. Probabil de aceea.

— Este un om bun.

— Nu aș spune asta. Dacă vrei un bărbat bun, trebuie să cauți în afara Outfit.

— Îți amintești când eram copile și visam să-l găsim pe Făt-Frumos și să ne căsătorim cu el? Eram obsedate de prinții Disney. Erau toți atât de galanți și de buni.

Am zâmbit aducându-mi aminte.

— Eram tinere și proaste. Aș da totul pentru a fi din nou atât de neștiutoare, chiar dacă doar pentru câteva ore.

— Da.

Era aproape zece când am pășit în sfârșit în casa mea.

— Vrei să mănânci ceva sau ai vrea să încerci să dormi puțin?

— Nu mi-e foarte foame, spuse Bibi ezitant. Dar nici nu cred că pot adorm acum.

— Am putea să stăm în bibliotecă și să vorbim puțin. Sau aș putea să-ți pregătesc o baie ca să te poți relaxa.

— Cred că aș prefera să vorbim. Nu vreau să fiu singură.

— Bine, eu...

M-am oprit când l-am văzut pe Dante îndreptându-ne spre noi. Bibi a înțepenit lângă mine, privirea ei îngrozită aruncându-se spre mine. Nu eram sigură de ce, dar m-am poziționat între Dante și Bibi. A observat, desigur, și mi-a aruncat o privire cercetătoare.

— Bună seara, Bibiana, a spus el politicos.

— Bună seara, a spus ea încet.

Ochii albaștri reci ai lui Dante i-au scanat fața și brațele învinețite pentru scurt timp înainte de a se fixa asupra mea.

— Tommaso m-a sunat să mă întrebe dacă soția lui este aici. A spus că ai luat-o de la ei de acasă fără permisiunea lui.

— Permisiunea lui? am șuierat. Nu este un câine. Nu trebuie să-i cer permisiunea pentru nimic.

— Asta i-am spus și eu, a zis Dante calm, surprinzându-mă.

— Ai făcut asta?

Bibi ne privea cu ochii mari.

— Desigur, ești soția mea. Dacă vrei să vorbești cu una dintre soțiile soldaților mei, ai tot dreptul să o faci.

Amândoi știam că nu acesta era motivul pentru care Bibi era aici. Dante nu era orb. Speram că putea vedea cât de recunoscătoare eram pentru sprijinul lui.

— Deci e de acord ca ea să stea aici peste noapte?

— Nu știam că asta ai plănuit, pentru că nu m-ai informat, a spus el simplu.

Am putut auzi un indiciu de mustrare în tonul lui. Știa că plecasem fără gardă de corp – *din nou.*

— Nu am avut timp, am spus. Dar cred că Bibi ar trebui să rămână aici, ca Tommaso să se poată calma.

— Dacă vine aici și o cheamă, ar fi împotriva tradițiilor noastre să-l refuzăm. Ea este soția lui.

Bibi a dat din cap.

— Are dreptate. N-ar fi trebuit să vin.

Înfrângerea din ochii și din vocea ei aproape că m-a îngenuncheat. I-am aruncat lui Dante o privire rugătoare.

Dante și-a scos telefonul din buzunar și l-a pus la ureche. După două apeluri, am putut auzi o voce profundă la celălalt capăt, dar nu am putut auzi cuvintele.

— Da, Tommaso. Vreau să-l însoțești pe Raffaele când verifică noile mărfuri. Am încredere în judecata ta și Club Palermo ar putea avea nevoie de ceva sânge proaspăt. Vreau raportul tău mâine.

Dante a ascultat ceva ce spunea Tommaso.

— Soția mea și Bibiana au planuri. Nu-ți face griji. Este în siguranță aici. Îl voi pune șoferul meu să o ducă acasă mâine.

Dante a lăsat telefonul jos și l-a băgat înapoi în buzunar.

— Mulțumesc, a spus Bibi cu o voce tremurândă.

Am rămas tăcută, copleșită de bunătatea lui Dante.

— Îți dai seama că l-am trimis pe soțul tău să se culce cu noile noastre prostituate, dar presupun că nu te superi.

— Nu, nu mă supăr. Aștept ziua când va găsi în sfârșit o amantă pe care să o prefere în locul meu.

Bibi și-a dat cu mâna peste gură, evident șocată de propriile ei cuvinte.

Dante și-a înclinat capul.

— Înțeleg, dar ar trebui să fii mai atentă la ceea ce spui în public.

Bibi a dat din cap supusă. Apoi ochii lui i-au găsit pe ai mei. Am încercat să-i transmit toată recunoștința de care eram capabilă prin acea singură privire. Eram sigură că o putea vedea.

— Mă voi întoarce la munca mea. Sunt sigur că tu și Bibiana aveți multe de vorbit.

S-a întors și s-a dus cu pași mari în biroul lui, dispărând din vederea noastră. Mi-am întrepătruns brațul cu al lui Bibi, care se uita la mine cu gura căscată.

— Nu pot să cred că a făcut asta pentru tine. Trebuie să-i pese cu adevărat de tine.

— A încercat să te ajute. Ți-a văzut vânătăile.

Bibi a râs.

— A făcut-o pentru tine. Era scris pe toată fața lui.

Ea a făcut o pauză, apoi a adăugat rapid:

— Nu că m-ar deranja. Mă bucur că a scăpat de Tommaso deocamdată.

— Haide, să intrăm în sufragerie. Voi pune un film și vom bea un pahar de vin. Meriți asta. Ai nevoie de niște Tylenol cu el?

Bibi s-a strâmbat.

— Da, te rog. Mă doare. Cred că Tommaso mi-a înveneţit coastele.

Aceasta a fost ultima mențiune despre ceea ce se întâmplase cu Tommaso astăzi. Ne-am petrecut restul nopții amintindu-ne de anii copilăriei și adolescenței, râzând și îmbătându-ne.

Am regretat vinul din seara anterioară în dimineața următoare, când o durere de cap cruntă m-a trezit din somn. M-am ridicat, gemând. Apăsându-mi o palmă pe frunte, am respirat adânc de câteva ori, sperând că va ajuta cu greața. Ceva roșu mi-a atras atenția. Un mic pachet zăcea pe partea lui Dante a patului. Am smuls bilețelul sprijinit de pachet.

Ți l-aș fi dat aseară, dar nu am vrut să te trezesc, era scris îngrijit pe bilețel. Încântată, am luat cadoul și l-am desfăcut. În interiorul cutiei mici de catifea se afla un colier delicat din aur alb cu un pandantiv de smarald. M-am împleticit din pat și m-am grăbit spre măsuța de toaletă, ținându-l lângă ochi. Smaraldul avea aproape exact aceeași culoare. Asta nu putea fi o coincidență. M-am lăsat pe scaun și mi-am prins colierul în jurul gâtului cu mâinile tremurânde.

Probabil că nu aș fi mers deloc la muncă în ziua aceea – Leo putea avea grijă de tot fără mine – dacă nu îi spusesem lui Frank să ne întâlnim acolo.

După ce am lăsat-o pe Bibiana acasă și am făcut-o

să-mi promită că avea să mă sune în momentul în care Tommaso avea să fie acasă, Enzo ne-a condus la cazinou și am intrat ca întotdeauna. Din fericire pentru mine, Raffaele țipa la una dintre fete, ceea ce nici nu era o chestie unică, dar astăzi era distragerea de care aveam nevoie. M-am întors către Enzo.

— Ai putea, te rog, să vorbești în privat cu Raffaele și să-i spui clar că nu apreciez cum se poartă cu fetele?

Enzo părea prea dornic să se conformeze.

S-a îndreptat direct spre Raffaele și l-a împins într-una din camerele private. Leo s-a îndreptat spre mine, dar am clătinat din cap și i-am spus că sunt ocupată. Părea confuz, dar nu a încercat să mă oprească când am intrat în lift. Vina aproape că m-a oprit de câteva ori. Întâlnirea mea secretă cu Frank putea fi interpretată ca o trădare a încrederii lui Dante. După cadoul atent ales de azi dimineață, ideea de a fi împotriva lui în acest fel m-a făcut să mă simt și mai rău. Părea dispus să încerce, iar eu riscam totul din cauza lui Frank.

Trei minute mai târziu, m-am grăbit să plec din depozit. Am aruncat o privire nervoasă în jurul meu; nu numai pentru că îmi făceam griji că sunt urmărită, ci și pentru că aceasta era o zonă pustie și înfiorătoare. Se întuneca deja, ceea ce nu a ajutat deloc la anxietatea mea. Măcar purtam balerini ca să pot alerga dacă mă ataca cineva. În depărtare, rezemat de peretele altui depozit gol, am putut distinge o siluetă înaltă. M-am grăbit spre el, apoi am încetinit pentru că îmi era greu să disting prea multe.

— Frank? am șoptit eu. Tu ești?

S-a îndepărtat cu un pas de perete, părând la fel de nervos pe cât mă simțeam eu.

— Bună, Valentina.

Am traversat distanța rămasă între noi.

— Ce se întâmplă? De ce continui să apari în fața casei mele? Vrei ca Outfit să afle despre tine?

Frank și-a frecat părul, aruncând priviri în jur.

— Desigur că nu.

Nervozitatea lui evidentă mă făcea să fiu îngrijorată la rândul meu.

— Trebuie să vorbesc cu tine.

— Atunci vorbește. Nu am mult timp. Nu-ți dai seama ce fel de risc ne asumăm vorbind acum?

— Cred că este periculos că ai fost de acord să te căsătorești cu Dante Cavallaro.

Asta m-a surprins. Nu mă așteptam la așa ceva atunci când mi-a spus că vrea să vorbim.

— De ce îți pasă ție? Legătura ta cu Outfit a murit odată cu Antonio.

Mi-am dat seama puțin prea târziu cât de insensibil suna asta, dar Frank nu părea să observe. Era ocupat să ne verifice împrejurimile, în special întunericul care se întindea în spatele nostru.

— Poți să te oprești din a mai face asta? am întrebat eu nerăbdătoare. Mă faci să mă simt agitată.

— Îmi pare rău. Nu sunt obișnuit să mă furișez pe aleile întunecate. Acesta e talentul lui Antonio.

Oare nu își revenise încă după moartea lui? Asta mă făceau să cred cuvintele lui. Poate de aceea era aici.

Poate că nu putea să renunțe la viața anterioară, și eu eram singura legătură pe care o avea cu ea.

— Nu a fost decizia mea să mă căsătoresc cu Dante. Ar trebui să știi că în lumea noastră căsătoriile sunt adesea decise de alți oameni din motive de putere sau strategie.

— Nu-l iubești.

— Nu îmi voi discuta sentimentele mele cu tine, Frank. Ce vrei?

— I-ai spus lui Cavallaro despre Antonio și despre mine?

— I-am spus că Antonio era homosexual.

— De ce ai făcut asta? m-a întrebat supărat Frank, făcând câțiva pași în direcția mea, surprinzându-mă cu izbucnirea lui, dar nu suficient pentru a da înapoi.

Eram obișnuită cu alte tipuri de bărbați. Frank chiar nu era suficient de înfricoșător.

— Nu este treaba ta.

— Dar i-ai promis lui Antonio că-i vei păstra secretul!

— Știu, dar el a murit, Frank, și eu încerc să merg mai departe. Dacă Antonio ar fi încă în viață, i-aș duce secretul în mormânt, dar adevărul nu-l mai poate răni. Și Dante oricum nu va spune nimănui din Outfit.

— Nu o va face? întrebă Frank cu speranță. Dar cu mine cum rămâne? Nu i-ai spus numele meu?

Neliniștea i-a revenit pe față cu toată forța.

— Nu. Nu i-l voi spune. Ești în siguranță, dar pentru ca lucrurile să rămână așa, trebuie să nu mai apari pe strada noastră. Este doar un noroc stupid că

niciunul dintre oamenii lui Dante nu te-a observat încă. Și când o vor face, vei avea probleme uriașe. Așa că fă-ne o favoare amândurora și mergi mai departe.

— Nu pot, a spus Frank încet. Nu ți-e dor de el? Nu-l vrei înapoi? N-ai face orice ca să-l aduci înapoi?

— Chiar ar trebui să pleci. Asta nu ne duce nicăieri. Îți promit că ești în siguranță.

Frank m-a prins de braț, împiedicându-mă să plec.

— Valentina...

— Jos mâinile, o voce rece tărăgănată s-a auzit din umbră, iar eu am scos un țipăt.

Frank s-a întors și a încercat să fugă, dar Enzo era acolo și l-a prins de gât ca într-o menghină. Dante a apărut lângă mine și m-a prins de braț într-o strânsoare de oțel.

A dat din cap spre ușa depozitului. Enzo l-a târât pe Frank spre ea, în ciuda zbuciumului lui.

Dante s-a uitat la mine.

— Deci asta faci când nu sunt prin preajmă? Te întâlnești cu alți bărbați?

— Nu! am protestat, îngrozită că asta era ceea ce credea. Nu este așa cum crezi.

— E a doua oară când pândește pe lângă casă, Șefu', a spus Enzo, apoi a mormăit când genunchiul lui Frank l-a lovit în vintre.

— Explică, a mârâit Dante.

Enzo încă încerca să-l împiedice pe Frank să-l lovească cu picioarele. Frank ducea o luptă surprinzător de bună.

— Este Frank, am spus repede, autoconservarea

depășind dorința mea de a-l proteja pe Frank.

Strânsoarea lui Dante de brațul meu a slăbit.

— Iubitul lui Antonio.

Asta i-a atras atenția lui Enzo. Îl cunoștea pe Antonio. Outfit nu era o organizație atât de mare încât soldații mafiei să nu se cunoască între ei.

Dintr-odată au răsunat focuri de undeva. Enzo a strigat și s-a prins de braț, eliberându-l pe Frank în acest timp. Au răsunat mai multe focuri. Unul a lovit peretele la doi metri deasupra capului meu. Dante m-a împins la pământ și s-a ghemuit în fața mea, și-a scos propria armă și a tras în direcția de unde veneau împușcăturile. Enzo și-a tras propriul pistol, dar lui mâna dreaptă era inutilă și era evident că nu era obișnuit să tragă cu mâna stângă. Frank alerga cât de repede îl puteau duce picioarele departe de noi, spre umbre. Dante a îndreptat arma spre el. I-am smucit mâna când a apăsat pe trăgaci și glonțul a lovit pământul, în loc să-l atingă pe Frank.

— Valentina, a mârâit Dante, țintind din nou, dar Frank dispăruse deja în întuneric.

Dante a aruncat o privire spre Enzo, care își strângea brațul care sângera, mormăind în barbă.

— Ce dracu' a fost asta? a întrebat Dante, cu ochii strălucind de furie, în timp ce îi fixau pe ai mei.

Tremurând, m-am străduit să mă calmez înainte de a putea forma o replică.

— Nu știu! Am crezut că era singur. Frank nici măcar nu cunoaște pe nimeni care să poată trage cu o armă.

— Trebuia să mă lași să-l împușc. Să nu te mai

amesteci niciodată așa.

— El este nevinovat. Nu merită moartea.

— Prostii. Tipul ăla ți-a întins o capcană și tu ai intrat direct în ea, a mormăit Enzo.

— Ce vrei să spui? am întrebat cu grijă.

Dante a clătinat din cap.

— Nu te-ai întrebat de ce voia să vă întâlniți? Poate că a fost abordat de ruși și a fost de acord să-i ajute. Le-ar plăcea să te omoare.

— Frank nu ar face asta.

— Ești sigură?

Nu, nu eram.

— Cei din Bratva pot fi foarte convingători. Sau poate i-au oferit o sumă substanțială de bani. Banii transformă majoritatea sfinților în păcătoși.

Enzo ridică telefonul.

— Am chemat întăriri.

— Haide, a spus Dante, îndreptându-se și întinzându-și mâna spre mine.

Am prins-o și l-am lăsat să mă tragă în picioare, dar picioarele îmi erau instabile și m-am sprijinit de el pentru câteva secunde. M-a lăsat să o fac, în ciuda furiei lui, simțindu-i mâna puternică și caldă pe talia mea.

Dregându-mi glasul, în cele din urmă m-am îndreptat.

— Chiar crezi că a fost o capcană?

Aveam senzația că Frank se simțea singur și voia să vorbească cu cineva despre Antonio.

— Cineva a tras în noi, a spus Dante simplu.

Nu puteam contrazice asta. Și Frank alergase cu

siguranță în direcția trăgătorilor. Încet-încet, am început să înțeleg de ce Dante nu avea încredere în nimeni.

— Îmi pare rău, am spus încet, dar Dante nu se uita în direcția mea.

Mai mulți dintre oamenii lui alergau spre noi din direcția cazinoului. Le-a lătrat câteva ordine și s-au răspândit în zonă pentru a-i căuta pe atacatorii noștri.

— Du-l pe Enzo la doctorul nostru, i-a spus Dante altui bărbat, în ciuda protestelor lui Enzo.

Apoi Dante s-a întors spre mine.

— Acum să mergem acasă.

M-a cuprins tremuratul la furia pe care o simțeam în vocea lui. Dante m-a împins înainte, ținând o mână pe șoldul meu. Nu a vorbit în timp ce mă conducea spre mașină și nici în timpul călătoriei spre casă. Am continuat să mă uit în direcția lui, încercând să decid în câte necazuri eram.

— Îmi pare foarte rău.

M-a ignorat, dar un mușchi al maxilarului i-a zvâcnit. M-am întors spre geamul pasagerului. Dante a parcat mașina în garajul nostru și a coborât imediat. L-am urmat spre casă. Odată ajunsă înăuntru, m-am îndreptat direct spre dormitor, furia lui practic arzându-mi spatele în timp ce mergea în spatele meu.

— Îmi pare foarte rău, am încercat din nou, apoi am icnit când Dante a închis ușa și m-a împins în ea.

Eram prinsă între corpul lui musculos și ușă, surprinsă și confuză, dar nu speriată. Dante avea evident grijă să nu mă rănească.

— De ce continui să nu mă asculți, Valentina?

Mi-a împins fusta în sus și mi-a tras fundul cu putere spre vintrele și erecția lui tare ca piatra. Umezeala s-a acumulat între picioarele mele.

— Nu știu, am spus, încercând să-mi ascund entuziasmul.

— Acesta este răspunsul greșit.

Dante mi-a împins chiloții într-o parte – nu purtam ciorapi, ci doar jartiere – și a strecurat două degete în mine. Înainte să am timp să articulez un alt răspuns, Dante și-a înlocuit degetele cu penisul, penetrându-mă dintr-o izbitură aprigă înainte de a începe să mi-o tragă în timp ce eram rezemată de ușă. Eram destul de sigură că și-a dat seama că asta era cât se poate de departe de o pedeapsă.

capitolul 17

Mi-am dat seama repede de faptul că Dante a făcut sex cu mine în timp ce eram rezemată de uşă nu era ideea lui de pedeapsă. Asta s-a întâmplat în zilele care au urmat. Dante m-a tratat cu şi mai multă răceală decât înainte şi abia reuşeam să-l văd, pentru că era prea ocupat să-l caute pe Frank şi pe complicii lui. Nu mai venea la mine noaptea şi, deşi eram prea mândră ca să recunosc asta în faţa lui, corpul meu tânjea după atingerea lui.

Într-o după-amiază, la aproximativ o săptămână după întâlnirea mea încurcată cu Frank, l-am întâlnit pe Rocco Scuderi în holul casei noastre.

— Valentina, mă bucur să te văd, a spus el în drum spre uşa din faţă.

Am zâmbit, deşi am fost surprinsă. Scuderi m-a tratat întotdeauna cu politeţe şi respect, dar nu aveam

cu Aria.

— Aș vrea să-ți cer o favoare, a spus el.

— Desigur.

Era neobișnuit ca un consilier să o abordeze pe soția șefului său și să-i ceară o favoare, dar era în același timp și unchiul meu, așa că poate că asta schimba lucrurile.

— Știi că fiica mea Gianna ar trebui să se căsătorească cu Matteo Vitiello, dar încă ezită puțin în privința căsătoriei.

Din câte auzisem eu, ezitarea nici măcar nu începea să acopere sentimentele Giannei cu privire la nunta ei cu Matteo, dar am dat din cap oricum.

— M-am gândit că poate ai putea vorbi tu cu ea?

Nu am fost niciodată foarte apropiată de Gianna, așa că cererea m-a surprins.

— Nu ar fi mai bine dacă Aria ar vorbi cu Gianna? La urma urmei, ea este căsătorită cu un alt Vitiello.

— Gianna nu vrea să-și asculte sora. Cred că cineva care nu face parte din familia imediată ar putea avea o șansă mai mare să o facă să înțeleagă.

Eram verișoara Giannei, dar bineînțeles că avea dreptate.

— Pot încerca, desigur, dar nu pot să promit că va asculta ce am de spus.

— Să încerci este tot ce poți face, a spus el, părând aproape resemnat.

— Există un subiect anume pe care ai dori să-l abordez?

— Poate îi poți spune că o căsătorie nu înseamnă

că va fi captivă într-o colivie de aur? Adică, uită-te la tine, ţi se permite chiar şi să lucrezi.

Aşa era, dar eu eram uriaşa excepţie. Gianna ştia şi ea asta. Şi chiar dacă Dante ar începe să-şi convingă oamenii să-şi lase soţiile să lucreze, asta nu ar ajuta-o pe Gianna. Ea urma să trăiască sub regulile familiei Vitiello în New York.

— Voi face tot ce pot.

— Mulţumesc.

— De ce nu veniţi tu şi familia ta mâine la cină?

— Este o idee grozavă. În felul acesta, Gianna nu va deveni suspicioasă, iar tu poţi aborda subiectul în mod lejer.

Am stabilit o oră înainte ca el să-şi încline capul în semn de mulţumire încă o dată şi să plece.

Am închis uşa şi m-am îndreptat spre bucătărie. Zita pregătea cina – cannelloni umpluţi cu ricotta după cum se vedea – când am intrat. Gaby călca cămăşile lui Dante într-un colţ al bucătăriei, suficient de departe de zona de gătit încât să nu existe riscul ca materialul să absoarbă mirosul.

— Zita, am invitat familia Scuderi la cină mâine.

Zita şi-a strâns buzele.

— Ar fi fost bine să fie mai mult timp pentru pregătiri. Trebuie să merg la cumpărături, să fac un meniu şi apoi să gătesc totul.

— Ştiu, dar nu tu vei găti.

Buzele Zitei s-au întredeschis, dar nu a ieşit niciun cuvânt. Gaby s-a oprit din călcat pentru a se uita şi ea la mine.

— Mă voi ocupa eu de tot. Obișnuiam să gătesc foarte des în timpul primei mele căsătorii și vreau să pregătesc cina pentru oaspeții noștri.

— Ești sigură că e înțelept? Ei se așteaptă la un anumit standard.

— Nu-ți face griji. Știu ce fac.

— Și ce ai de gând să gătești? a întrebat Zita sceptic.

Am zâmbit.

— Este o surpriză. Acum te voi lăsa să te întorci la munca ta.

Făcându-i cu ochiul lui Gaby, care se zgâia în mod deschis, am părăsit bucătăria, m-am îndreptat spre biroul lui Dante și am bătut la ușă.

— Intră.

M-am strecurat înăuntru. Dante era ocupat cu curățarea armelor. Erau aranjate pe un prosop de pe biroul lui.

— L-am invitat pe Rocco Scuderi și familia lui la cină mâine seară. Sper că este în regulă pentru tine?

Abia mi-a aruncat o privire. Era evident încă supărat pe mine.

— Presupun că asta e ca să poți vorbi tu cu fiica lui, Gianna?

— Te-a întrebat pe tine primul, nu-i așa?

— Sunt soțul tău. Rocco a vrut să se asigure că este în regulă să te abordeze.

Uneori, regulile și tradițiile lor nescrise mă făceau să-mi vină să mă urc pe pereți.

— Desigur.

— Nu uita să le anunți pe Zita și Gaby, ca să poată pregăti totul pentru oaspeții noștri.

A frecat o pată de grăsime pe țeava armei.

— Deja am făcut-o. Dar eu voi fi cea care va găti cina.

Asta l-a făcut să ridice ochii, surpriza traversându-i chipul.

— Știi să gătești?

— Da. Obișnuiam să gătesc des în prima mea căsnicie, am spus și, evident, a fost un lucru greșit, deoarece expresia lui Dante s-a întunecat din nou. Încă nu l-ai găsit pe Frank?

— Nu. Nu l-am găsit. Probabil că s-a ascuns dacă are ceva minte.

Rămânând lângă ușă, am dat din cap. Deși îmi dădeam seama că discuția s-a încheiat pentru Dante, uram cât de tensionate deveniseră lucrurile între noi. Am deschis gura să spun ceva, orice, dar apoi mi-am pierdut curajul și am plecat fără niciun cuvânt.

Nu mi-am dat seama cât de mult îmi lipsea să gătesc până când nu am stat din nou în spatele aragazului. Zita era o prezență constantă în spatele meu, cu ochi de șoim urmărindu-mi fiecare mișcare, dar eram încrezătoare în ceea ce făceam. Am gătit fiecare fel al mesei de astăzi de nenumărate ori. Vitello Tonnato pentru început, urmat de Saltimbocca cu gnocchi de casă și o salată verde și, în final, Tiramisu. În timp ce

lucram în tăcere alături de Gaby și Zita, puteam întrezări ocazional o urmă de aprobare în expresia femeii mai în vârstă. Am amestecat totul pentru sosul care a însoțit carnea de vițel gătită pentru aperitiv înainte de a mă întoarce la Zita.

— Vrei să-l încerci? Aș vrea să știu dacă este bun.

Știam că era așa cum trebuia să fie, dar am vrut să-i arăt Zitei că apreciez contribuția ei. S-a oprit din tocat andivele pentru salată și s-a apropiat de mine, ștergându-și mâinile pe șorț. Am făcut un pas înapoi când ea a înmuiat o lingură în sosul de ton. Ea a dat încet din cap înainte de a-și îndrepta ochii căprui asupra mea.

— E bun.

Am știut atunci că lucrurile aveau să meargă bine între noi. Am zâmbit și am aruncat o privire rapidă la ceas.

— Trebuie să mă duc să mă schimb. Nu-i pot primi pe oaspeții noștri în haine pătate.

— Ne ocupăm noi de restul, m-a asigurat Gaby.

— Mulțumesc, am spus în timp ce mă grăbeam la etaj, simțindu-mă mai bine decât m-am simțit de ceva vreme.

Familia Scuderi a sosit patruzeci de minute mai târziu. Mătușa mea Ludevica stătea în față cu soțul ei Rocco, care avea o mână pe umărul lui Fabiano, în vârstă de nouă ani. I-am salutat părinții înainte de a mă întoarce spre el.

— Ce înalt te-ai făcut!

El a radiat spre mine, îndreptându-și umerii și mai mult. Tatăl lui i-a aruncat o privire care l-a făcut să-și șteargă zâmbetul de pe față. De ce soldații mafiei trebuiau să fie atât de stricți cu fiii lor? Tatăl meu mă alinta mereu, dar fratele meu nu auzise niciodată un cuvânt de laudă de la el. I-am primit înăuntru, deoarece începuse din nou să ningă. Abia așteptam să se termine iarna. Întunericul și frigul făceau să-mi fie și mai greu să fiu optimistă cu privire la căsnicia mea.

— Fetelor, salutați-o pe soția lui Capo, a spus Ludevica cu severitate.

— Sunt încă verișoara lor. Nu trebuie să mă trateze altfel acum, că sunt căsătorită cu Dante.

Am îmbrățișat-o pe Gianna, care arăta superb cu părul ei roșu ce sclipea de fulgi de zăpadă rătăciți, apoi pe sora ei mai mică, Lily, care devenea din ce în ce mai drăguță.

Dante a ales acel moment să ni se alăture. I-a strâns mâna lui Rocco, apoi l-a bătut pe umăr pe Fabiano cu unul dintre zâmbetele lui mai amabile, înainte de a le săruta mâinile Ludevicăi, Giannei și lui Lily. Aceasta din urmă s-a înroșit puternic, în timp ce Gianna părea că ar fi vrut să fie oriunde, în afară de aici. Dante a mers înainte cu Fabiano și Rocco. Eu am rămas în urmă cu femeile din familie, în timp ce ne îndreptam spre masa din sufragerie.

În timpul cinei, un singur subiect nu a fost menționat: nunta Giannei cu Matteo. Ar fi trebuit să fie în centrul atenției în circumstanțe normale, luând în

considerare că era la mai puțin de șase luni distanță, dar aveam senzația că familia Scuderi era disperată să evite o scenă. După ce am primit laude pentru primele două feluri de mâncare, m-am ridicat și m-am întors către Gianna, care se uita la masă cu o privire încruntă.

— Vrei să mă ajuți cu desertul, Gianna?

Capul i s-a ridicat, suspiciunea fiindu-i scrisă clar pe chip, dar știa că manierele îi dictau că trebuie să fie de acord. S-a ridicat de pe scaun, a trimis o privire usturătoare către mama ei și apoi m-a urmat prin ușa din stânga noastră.

— Mama te-a rugat să-mi bagi mințile în cap, nu-i așa? mormăi ea în timp ce ne îndreptam spre bucătărie.

— Nu, tatăl tău a fost acela.

— Wow! Nu trebuia să mă minți oare? Asta fac majoritatea oamenilor.

Am ridicat din umeri.

— Cred că este mai ușor dacă știi adevărul.

Am păşit în bucătărie. Zita tăia Tiramisu-ul în pătrate și le punea pe farfurii, în timp ce Gaby le împodobea cu fructe.

— Vom prelua noi de aici, le-am spus.

Păreau să înțeleagă. Cu o mică plecăciune către Gianna, s-au strecurat spre camera personalului lor. Am luat spatula și am mai pus o bucată de Tiramisu pe o farfurie, apoi i-am făcut semn Giannei să pună în jurul ei zmeură, căpșuni, felii de mango și carambola.

— Deci vorbește, a spus Gianna.

— Știu că nu vrei să te căsătorești cu Matteo.

Gianna a pufnit.

— Aș prefera să-mi tai degetele și să le mănânc.

I-am aruncat o privire.

— Toate femeile din lumea noastră se confruntă cu aceeași problemă ca și tine. Foarte puține sunt destul de norocoase să-și aleagă soțul. O căsătorie aranjată nu trebuie să fie neapărat un lucru rău.

— De ce? Pentru că iubirea poate apărea în timp? a spus Gianna în ceea ce am presupus că este o imitație a vocii mamei ei.

— Da, asta e o opțiune.

Gianna m-a privit aspru.

— Haide. Nu sunt oarbă. Nu-mi spune că există dragoste între tine și Dante. Vă comportați ca niște străini.

Ea a închis brusc gura.

— Am fost nepoliticoasă.

Era, dar nu am putut-o învinovăți pentru că și-a spus părerea și adevărul.

— Nu suntem căsătoriți de foarte mult timp.

— Nu ar trebui să fie suficiente două luni pentru a ști dacă poți suporta pe cineva sau nu? Eu am știut, după prima mea întâlnire cu Matteo, că nu-mi place nemernicul acela arogant.

Am pus spatula jos și m-am rezemat de blat.

— Ce zici de Aria și Luca? Ea pare fericită cu căsătoria ei aranjată.

— Aria este o fraieră. Dacă eu ar fi trebuit să mă căsătoresc cu Luca, ori el, ori eu am fi fost deja morți până acum. Și Matteo este la fel de rău.

— Aria a profitat de o situație din care nu a putut

scăpa. Asta este tot ce putem face.

— Nu, nu este. Ar fi putut scăpa, dacă ar fi fost mai curajoasă.

Am făcut o pauză. Spunea ceea ce cred eu că spunea?

— Nimeni nu scapă de mafie.

Gianna a ridicat din umeri.

— Poate că nimeni nu a încercat cu adevărat.

— Oh, au fost destui oameni care au încercat, dar în cele din urmă trecutul te ajunge mereu din urmă.

— Știu, a spus ea încet, apoi a arătat spre farfurii. Nu ar trebui să servim desertul acum?

— Da, ai dreptate.

Ne-am încărcat brațele cu farfurii și ne-am întors în sala de mese. Părinții Giannei aruncau priviri pline de speranță înspre mine. Dante a privit-o pe Gianna, apoi mi-a întâlnit privirea. Părea să știe ce nu știa familia Scuderi: nimeni nu putea ajunge la Gianna. Cuvintele ei despre mine și Dante m-au tot deranjat tot restul serii. M-a făcut să realizez cât de departe era căsnicia mea cu Dante de relația după care tânjeam.

În acea seară, am hotărât să le ajut pe Gaby și pe Zita să spele vasele, disperată să mă mențin ocupată. Aproape terminam când a intrat Dante, privind fără emoție scena care se desfășura înaintea lui. Eram până la coate în apa de vase.

— Puteți să vă duceți acasă, le-a spus el Zitei și lui Gaby, cărora nu trebuia să li se spună de două ori.

Au plecat repede. Mi-am scos brațele din apa de vase și am luat prosopul întins de Dante.

— Mulțumesc.

— Ești o bucătăreasă grozavă.

Am aruncat o privire spre el, întrebându-mă dacă a venit aici să-mi spună asta.

— Mă bucur că ți-a plăcut cina.

El a dat din cap. Mi-am suflat o șuviță de păr de pe față, apoi mi-am întins mușchii obosiți. Ochii lui Dante mi-au scanat corpul. Am devenit foarte conștientă de cât de aproape eram și de cât timp a trecut de când nu am mai făcut sex. Se răzgândise oare?

— Înțeleg că nu a mers bine conversația ta cu Gianna.

Am oftat.

— Bineînțeles că nu. Cum o pot convinge pe Gianna că o căsătorie aranjată nu o va face nefericită? Sunt ultima persoană pe care ar vrea să o asculte.

Dante a zâmbit scurt.

— Ai dreptate.

A făcut un pas.

— Atunci mă voi întoarce la muncă.

Nu am încercat să-l opresc. Poate aș fi încercat să-l seduc cu câteva săptămâni în urmă, dar astăzi îmi lipsea energia. M-am rezemat de blat în timp ce îl priveam pe Dante ieșind din bucătărie.

capitolul 18

M-am uitat din nou la ceas. Era trecut de miezul nopții, dar nu puteam dormi. Tânjeam după apropierea lui Dante, după atingerea lui. Trecuse mai bine de o săptămână de la cina cu familia Scuderi și două săptămâni de când Frank fugise, și Dante făcuse sex cu mine. Doamne, îmi era dor de el.

M-am dat jos din pat și am părăsit camera, fără a mă obosi să-mi pun halatul de baie. Era întuneric pe coridor. Am pipăit drumul spre scară, apoi am coborât-o încet. La capătul holului, lumina se revărsa de sub ușa biroului lui Dante. Am bătut, apoi am intrat fără să aștept un răspuns. În seara asta aveam să iau ceea ce îmi doream. Gata cu tratamentul tăcerii.

Dante stătea pe scaunul său de piele în spatele biroului. Părul îi era dezordonat de parcă și-ar fi trecut mâna prin el în mod repetat. Jacheta și vesta îi erau aruncate pe canapea, nasturii de sus ai cămășii albe îi erau desfăcuți și avea mânecile suflecate, dezvăluindu-

și brațele puternice. Nu s-a deranjat să își scoată tocul pentru pistol. Se uita la ceva de pe laptopul lui, dar a ridicat privirea când am intrat.

Părea obosit.

— S-a întâmplat ceva?

Vocea lui era răguşită din cauza neutilizării, aproape mormăită, şi m-a făcut şi mai hotărâtă în intenţia mea de a-i distrage atenţia de la munca lui şi de a-l ademeni la etaj. Ochii lui albaştri mi-au privit cămaşa de noapte de mătase, în timp ce mă îndreptam spre el.

— Mă întrebam doar când ai de gând să vii în pat, am spus degajat, în timp ce mă plimbam în jurul biroului lui şi m-am oprit lângă el.

S-a lăsat pe spate în scaun, privirea lui trecând de la picioarele mele goale până la chipul meu. Cu câteva luni în urmă, nu aş fi recunoscut emoţia din ochii lui, dar acum ştiam că este dorinţă. Poate că s-a închis în sufletul lui, dar corpul meu cu siguranţă i-a atras atenţia. Probabil că l-am prins într-un moment bun: prea obosit pentru a continua să mai pretindă că este dezinteresat.

— Cei din Las Vegas m-au contactat. Vor o întâlnire.

Am dat din cap, dar aveam ceva foarte diferit în minte decât o conversaţie despre afaceri mafiote. Am întins mâna spre laptopul lui şi l-am închis.

Dante a ridicat din sprâncene.

— Valentina, chiar trebuie să...

S-a oprit când m-am aplecat peste el şi am îngenuncheat încet, trecându-mi mâinile peste coapsele

lui. Am început să le masez în timp ce mă uitam la Dante cu ochi mari.

— Munca nu poate să aștepte?

Ochii lui Dante s-au întunecat de dorință. O umflătură se forma încet în pantalonii lui negri în timp ce mă privea și a trebuit să-mi înăbuș un zâmbet.

— La ce te gândești? a întrebat el practic, încercând să pară neafectat.

Bineînțeles, erecția puternică din pantalonii lui îl trăda.

I-am prins erecția prin țesătură.

— Nu știu.

Dante a zâmbit maliții os.

— Mă îndoiesc.

A întins mâna după fermoar și l-a coborât, apoi și-a scos penisul întărit. L-a mângâiat de câteva ori, trecându-și degetul mare peste vârful din care se scurgea deja esența lui înainte de a-mi urmări gura cu degetul mare. Mi-am lins buzele, gustându-l, iar Dante a expirat încet.

— Nu mă mai tachina, Valentina.

M-am aplecat în față și i-am lins mădularul încet, de la bază până la vârf, înainte de a-mi înfige limba în mica deschizătură. Dante m-a prins de ceafă și m-a ținut ușor în loc în timp ce îmi treceam limba în jurul vârfului lui iar și iar, abia atingându-l.

Degetele lui au zvâcnit în părul meu și m-a împins ușor înainte.

— Suge-mi penisul, Val.

Era prima dată când îmi folosea numele de alint. I-

am prins vârful cu buzele și am început să sug, asigurându-mă că îmi trec limba pe margine din când în când. Dante m-a privit cu ochi umbriți, în timp ce îmi masa scalpul.

L-am luat mai adânc și apoi am început să-mi mișc capul în sus și în jos, cum îi plăcea lui. Ochii lui Dante nu m-au părăsit nicio clipă. Și-a mișcat șoldurile și și-a strâns mâna în părul meu în timp ce îl sugeam mai tare.

— Îmi dau drumul, a spus el ca avertisment.

L-am simțit încordându-se când punctul culminant l-a copleșit. Penisul i s-a mișcat și a erupt în gura mea. Am încercat să înghit în timp ce continuam să sug. Dante a gemut, legănându-și încă șoldurile, cu ochii umbriți ațintiți asupra mea. Acestea erau momentele în care îmi permitea să văd ocazional în spatele măștii sale.

L-am simțit înmuindu-se în gura mea și l-am eliberat de pe buze. O parte sfidătoare din mine voia să-l întreb dacă asta însemna că m-a iertat pentru mizeria cu Frank, dar partea mea rezonabilă a câștigat.

Dante și-a coborât mâna din părul meu și a rămas nemișcat, închizându-și ochii. Mi-am șters rapid gura în timp ce el nu se uita și m-am asigurat că nu erau pete pe decolteul meu. Propria mea excitare pulsa între picioarele mele. Dante s-a mișcat, atrăgându-mi din nou atenția asupra lui. Se uita la mine cu o expresie de necitit până când am început să mă simt stânjenită. M-am ridicat, dar Dante a făcut același lucru, înălțându-se deasupra mea în cămașa lui elegantă, albă, tocul pentru armă și pantalonii de costum întredeschiși. I-am

cercetat privirea, dar, ca de obicei, nu am putut descifra nimic.

Mi-a cuprins gâtul și și-a izbit gura de a mea. Am icnit surprinsă și limba lui a alunecat înăuntru. Și-a folosit corpul pentru a mă împinge înapoi până când picioarele mele s-au izbit de marginea biroului lui. M-a prins de șolduri, m-a ridicat deasupra suprafeței reci și a păşit printre picioarele mele, posedându-mă încă cu gura și limba lui, făcându-mă să nu-mi mai simt picioarele și inima să-mi bată nebunește. Doamne, Dante știa să sărute. Mi-aș fi dorit să o facă mai des.

M-a apucat de umeri, a încetat să mă sărute și m-a lăsat în jos până m-am întins pe biroul lui. M-am uitat la el, forțându-mă să stau nemișcată și l-am lăsat să mă admire, când tot ce voiam să fac era să-i smulg nasturii de la cămașă și să-l simt în mine. Dante părea să știe ce vreau. Zâmbetul întunecat i-a revenit, iar rafinamentul lui rece fusese înlocuit cu ceva sălbatic și fierbinte. Mi-am mușcat buza și mi-am desfăcut picioarele și mai larg, făcându-mi cămașa de noapte să se ridice. Știam că Dante putea vedea ce era dedesubt: nimic. Nu purtam chiloți.

A eliberat o respirație greoaie, dar tot nu m-a atins și asta mă ducea în pragul disperării. Am încercat să-i prind cămașa, dar a ieșit din raza atingerii mele.

— Nu, a spus el cu autoritate.

Cu vocea pe care o folosea doar când dădea ordine soldaților săi. Era cel mai sexy sunet din lume, dar eu ardeam de nevoie.

— Atinge-mă.

— Sunt încă supărat pe tine. Sexul nu va schimba asta. Mi-ai nerespectat ordinul direct.

Nu putea fi serios. Dacă aceasta ar fi fost o altă formă de pedeapsă, aș fi pierdut.

— Să vedem dacă ți-ai învățat lecția. Mă vei asculta acum, nu-i așa?

Aproape că am gemut la timbrul vocii lui și la privirea întunecată din ochii lui.

— Da, am spus repede.

A făcut încă un pas înapoi, ochii lui întâlnindu-i pe ai mei.

— Desfă-ți picioarele mai mult.

Nu am ezitat. Simțeam aerul din biroul lui rece pe carnea mea încinsă, dar nu ajuta cu nimic în a atenua nevoia arzătoare. Dante și-a desfăcut tocul armei fără grabă, fără să-și ia ochii de pe mine.

— Atinge-te.

Am făcut ochii mari, dar din nou m-am conformat. Când folosea vocea aceea, îmi era greu să rezist. Mi-am trecut mâna peste corp și între picioare. O parte din mine era rușinată. Cu siguranță, asta nu era ceva ce făcea o soție respectabilă, potrivit mamei mele. Dar cea mai mare parte din mine se bucura de felul în care ochii lui Dante se întunecau în timp ce îmi privea degetele alunecând printre pliurile mele și de felul în care i se deschideau buzele. A lăsat tocul pistolului să cadă pe podea cu zgomot. Se întărea din nou când îmi privea degetele desenând cercuri mici peste clitorisul meu.

— Bagă-ți un deget înăuntru.

Am tremurat de excitare când i-am urmat ordinul.

Mi-am băgat degetul arătător în miezul fierbinte. Un mușchi din obrazul lui Dante s-a încordat, iar penisul lui s-a ridicat. Puteam să văd cât de mult își dorea să mă atingă, să facă sex cu mine, dar Dante era stăpân pe sine și pe ceilalți. A pășit între picioarele mele, mi-a prins încheieturile și mi-am scos degetul din canalul strâmt, sperând că acum o va face el pentru mine.

— Nu, a mârâit el. Continuă să te exciți cu degetul.

Cum putea să sune atât de periculos și de sexy în același timp? Cum putea acel om rece să spună lucruri atât de obraznice cu cea mai mare autoritate? Mi-am împins degetul înapoi în mine, deși clitorisul meu practic țipa după atenție. Dante s-a uitat la mine, cu maxilarul încordat. Mi-a tras partea de sus a cămășii de noapte în jos, dezvăluindu-mi sânii. Sfârcurile mi s-au întărit de frig și din cauza privirii pătrunzătoare a lui Dante. Mi-a prins sfârcurile între arătător și degetul mare și a început să le rostogolească înainte și înapoi. Mi-am arcuit spatele, dar nu m-am oprit din a mă atinge cu degetele.

Am întins mâna spre cămașa lui Dante, dar el mi-a ciupit sfârcurile în semn de avertizare.

— Nu, a spus el aspru.

Mi-am unduit șoldurile, simțind senzațiile care mi se răsfrângeau prin corp, durerea senzuală de care am început să mă bucur mai mult decât am crezut vreodată că aș putea. Degetele lui Dante s-au răsucit și mi-au ciupit sfârcurile fără încetare. Miezul îmi tremura de nevoia de a atinge orgasmul.

— Dante, te rog.

M-a fixat cu o privire, apoi mi-a eliberat unul dintre sâni și m-a prins de braț, împiedicându-mă să mă mai ating. Mi-a tras mâna și mi-a pus-o lângă mine pe birou. Mi-a împins cămașa de noapte în sus, astfel încât păsărica mea era goală sub privirea lui.

— Nu încă, a avertizat el.

— Ce? am gâfâit eu, dar sunetul s-a transformat într-un geamăt când și-a alunecat cele două degete mijlocii în mine.

Mușchii mei s-au strâns în jurul lui, prinzându-i degetele într-o strângere de fier. A început să se miște încet, aruncându-mi priviri de avertizare.

— Nu, Valentina.

Mi-am înfipt unghiile în palme, încercând să ignor punctul culminant care se apropia. Dante și-a împins degetele adânc în mine și le-a ținut pe loc, în timp ce cu degetul mare îmi mângâia clitorisul. Am strâns din dinți, corpul meu începând să se cutremure.

— Nu-ți da drumul, a spus Dante răgușit.

— Dante...

Am clătinat din cap înainte și înapoi, sigură că aveam să izbucnesc în orice moment. Dante și-a îndoit degetele în mine și mi-a apăsat puternic clitorisul.

— Acum, a ordonat el cu asprime, iar eliberarea s-a prăbușit asupra mea cu o forță orbitoare.

Fundul mi s-a arcuit de pe birou în timp ce țipam în extaz. Mâinile mi-au alunecat pe suprafața netedă a biroului, căutând ceva de care să mă țin.

— Asta este, a spus Dante, cu ochii ațintiți asupra mea.

M-am liniștit, simțindu-mă epuizată și sătulă. Dante și-a scos încet degetele din mine, trimițând un alt fior de plăcere prin mine. Și-a desfăcut cureaua, singurul lucru care îi ținea pantalonii pe el și i-a lăsat să cadă pe podea. Penisul lui era tare, roșu și strălucitor.

— Întoarce-te.

Am alunecat de pe birou și m-am ridicat pe picioare instabile pentru o clipă, înainte de a mă întoarce spre cealaltă parte și de a mă apleca în față. M-am sprijinit pe coate și mi-am împins fundul în afară. Aruncând o privire peste umărul meu, l-am văzut pe Dante observându-mă. Mi-a frământat fundul înainte de a-și prinde penisul și de a-l ghida spre intrarea mea. Într-o mișcare rapidă, s-a îngropat adânc în mine. Am expirat și mi-am strâns degetele pe marginea biroului, încercând să mă stabilizez, când Dante a început să împingă în mine. Am icnit când el s-a adâncit din ce în ce mai mult în mine, făcându-mi sfârcurile să se frece de biroul rece și neted.

— M-ai iertat? am icnit eu.

Dante a mârâit. S-a aplecat peste mine, degetele lui găsindu-mi punctul sensibil.

— Nu ar trebui să te iert, a spus el printre mormăituri, accentuând fiecare cuvânt cu o împingere puternică. Dar din anumite motive, nu pot să rămân supărat pe tine.

Un zâmbet mi-a apărut pe buze, dar a pierit imediat de pe chipul meu când Dante mi-a lovit punctul G și m-a făcut să mă spulber sub forța climaxului meu. Dante s-a încordat în spatele meu când propria lui

eliberare l-a răpus. Picioarele mele erau la câteva secunde distanță de prăbușire, iar pieptul meu era probabil iritat din cauza frecării de birou. Dante și-a înfășurat brațul în jurul pieptului meu, lipindu-ne trupurile unul de altul și încă pompa în mine, în timp ce lăsa o urmă de sărutări pe umărul meu. S-a cutremurat din nou și mi-a lins urechea. Am stat așa câteva clipe înainte ca Dante să facă un pas înapoi. M-am ridicat în picioare.

— Vrei să vii cu mine sus? am întrebat în timp ce îmi adunam hainele.

Dante a ezitat, dar apoi a dat din cap. Am mers înainte ca să-mi ascund de el expresia exaltată. Simțeam că am avut o victorie majoră.

După ce ne-am făcut duș, ne-am strecurat în pat. M-am ghemuit în spatele lui Dante și mi-am pus brațul peste stomacul lui. Când aproape am adormit, mâna lui a acoperit-o ușor pe a mea.

Au trecut câteva săptămâni, iar noi am intrat în aceeași rutină ca și înainte de fiasco-ul cu Frank. Dante făcea sex cu mine noaptea, mă angaja în discuții despre cazinou în timpul mesei și, în rest, mă ignora. În fiecare dimineață mă trezeam singură, indiferent cât de mult mă ținea Dante trează cu o seară înainte.

Acesta a fost și cazul în dimineața în care m-am trezit din cauza unor crampe. Când m-am ridicat, m-a lovit un val violent de greață. Am intrat ca o furtună în

baie și am vomitat puținul pe care îl aveam în stomac, respirând cu greu și simțindu-mă amețită.

Treptat, o suspiciune mi-a pătruns în minte. Trebuia să-mi vină menstruația de cel puțin o săptămână. Dar oricum ciclurile mele menstruale au fost întotdeauna destul de neregulate, așa că nu am dat prea multă atenție acestui lucru.

Eram oare însărcinată? M-am îndreptat încet și m-am îndreptat spre chiuvetă pentru a-mi clăti fața și gura. Ar fi explicația logică. Eu și Dante ne culcam împreună de luni de zile fără a folosi protecție. Când am fost sigură că mi-a trecut amețeala, am făcut un duș înainte de a mă îmbrăca în pantaloni chino casual și un pulover, mi-am prins părul într-o coadă și am coborât. Trebuia să aflu dacă sunt însărcinată.

L-am chemat pe Taft și i-am spus că trebuie să merg la o farmacie. Enzo avea încă brațul în ghips, așa că nu putea lucra ca șoferul meu momentan. Taft nu a întrebat de ce, lucru care m-a bucurat. Nu voiam ca nimeni să suspecteze încă ceva. Trebuia să știu sigur înainte să spun cuiva. Taft a așteptat în mașină când m-am îndreptat spre farmacie să cumpăr două teste de sarcină. Odată întoarsă în mașină, cu achiziția mea ascunsă în siguranță în geantă, m-am întors către Taft.

— Te rog să mă duci până la Bibiana.

De când am început să lucrez în cazinou, am avut mai puțin timp pentru ea, dar asta era ceva ce voiam să-i împărtășesc.

I-am trimis un mesaj ca să știe că vin și să nu-i surprind din nou pe ea și pe soțul ei într-un moment

prost. Din fericire, Tommaso nu era acasă când am ajuns la Bibiana. Nu erau vânătăi vizibile pe corpul ei și speram că Tommaso o trata mai bine și nu doar pentru că a vizat locuri mai puțin vizibile de când Bibi a petrecut noaptea la mine acasă.

— Te simți bine? am întrebat eu în semn de salut.

Bibi a dat din cap.

— Tommaso a fost într-o dispoziție bună în ultima vreme.

M-a condus în camera de zi.

— Sunt atât de bucuroasă să te văd din nou. Nu trebuie să lucrezi?

— Nu cred că voi merge azi. O să-l sun pe Leo mai târziu pentru a-l anunța.

— S-a întâmplat ceva?

Am scos din geantă testele de sarcină.

Bibi a făcut ochii mari.

— Ești însărcinată?

— Nu știu. De aceea le-am cumpărat. Am vrut să fii lângă mine când voi afla.

— Wow! Dante bănuiește ceva?

Am clătinat din cap.

— Vreau să știu sigur înainte să-i spun.

— Înțeleg. Ar fi dezamăgit dacă i-ai spune și apoi s-ar dovedi că nu este adevărat.

A luat unul dintre testele de sarcină.

— Deci vrei să o faci acum?

Am dat din cap, simțind numai fluturi în stomac. Bibi m-a condus la baia lor de oaspeți. Am intrat singură. N-am stăpânit niciodată talentul de a face pipi cu alți

oameni în aceeași cameră cu mine. După ce am terminat, am pus ambele teste pe marginea chiuvetei și am deschis ușa. Bibi și-a trecut brațul în jurul taliei mele, în timp ce amândouă ne uitam la teste.

— Cred că e timpul, a spus ea după câteva minute.

— Bine.

Am întins mâna după teste și, trăgând aer adânc în piept, m-am uitat la ele. Ambele erau pozitive.

— Sunt însărcinată.

Bibi m-a îmbrățișat strâns.

— Asta e minunat! Sunt așa de bucuroasă pentru tine. Dante va fi atât de mândru când va afla. A așteptat destul de mult copii și, în sfârșit, tu îi vei oferi. Îi vei spune azi?

M-am gândit la asta.

— Cred că ar trebui să primesc confirmare de la ginecologul meu. După cum ai spus, ar trebui să fiu absolut sigură înainte să-i spun.

Și celălalt motiv a fost că aveam nevoie de ceva timp să mă obișnuiesc eu cu ideea. Întotdeauna mi-am dorit copii, iar eu și Dante nu am luat niciodată măsuri contraceptive, dar acum că, știam că aveam să am un copil în mai puțin de un an, m-a cuprins nervozitatea.

— Nu puteam să păstrez secretul. Mai ales că Tommaso este atât de disperat să rămân eu însărcinată.

— Poate că vom rămâne însărcinate împreună. Ar fi grozav.

Ea a zâmbit.

— Hai, sună-ți doctorul.

— O voi face, am spus eu râzând.

Părea mai încântată decât mine.

Ca de obicei, am reușit să fac o programare pentru a doua zi. Ginecologul meu făcea parte din Outfit, așa că nu a trebuit să aștept mult.

În seara aceea, când eu și Dante ne-am așezat la cină împreună, adevărul îmi stătea pe vârful limbii. Încă simțeam greață și nu am mâncat mai mult de câteva înghițituri din delicioasa lasagna a Zitei. Paharul meu de vin a rămas neatins și am reușit să iau doar câteva înghițituri de apă. Dante s-a uitat la mine peste vinul lui.

— Ești bine? Abia te-ai atins de mâncare.

— Nu mă simt bine. Poate am ceva la stomac.

Sprâncenele lui Dante s-au încruntat.

— Să-i spun Zitei să-ți facă ceai și supă de pui?

Nu m-am putut abține să nu zâmbesc.

— Mulțumesc, dar cred că mă voi culca devreme.

M-am ridicat și a trebuit să mă prind de marginea mesei în timp ce un val de amețeală m-a cuprins. Dante a fost imediat lângă mine.

— Ar trebui să chem doctorul?

Am clătinat din cap, apoi am regretat mișcarea.

— Nu. Mă voi simți mai bine odată ce mă voi întinde.

Dante nu s-a clintit de lângă mine în timp ce mă conducea sus, cu mâna sprijinită de șoldul meu.

M-am schimbat în pijama în timp ce Dante mă privea. Apoi m-am strecurat sub cuvertură.

— Vrei să intru și eu lângă tine? a întrebat el.

Am ezitat.

— Nu cred că mă simt suficient de bine pentru sex.

Dante s-a așezat pe pat.

— Valentina, nu asta am vrut să spun. Nu sunt genul ăsta de ticălos.

— M-am gândit doar că...

M-am oprit.

— De obicei te apropii de mine doar când vrei să te culci cu mine.

Dante a expirat, apoi a clătinat din cap.

— Ai vrea să-ți țin companie până adormi?

Nu voiam să par că am nevoie, dar și mai mult decât atât, voiam ca el să rămână cu mine. Copilul lui creștea în corpul meu și, dacă ginecologul meu avea să confirme ceea ce au spus testele, urma să-i spun.

— Nu vreau să te țin departe de muncă.

Dante s-a așezat cu spatele rezemat de tăblia patului, cu picioarele atârnând peste margine, astfel încât pantofii lui nu atingeau cearșafurile. M-am apropiat de el și mi-am sprijinit capul pe stomacul lui. Când degetele lui au început să-mi maseze scalpul, ochii mi s-au închis. Poate un copil ne-ar fi apropiat. Funcționase pentru unele cupluri din Outfit.

A doua zi, ginecologul meu mi-a confirmat sarcina și că eram în a șaptea săptămână de sarcină.

Abia mi-am putut stăpâni entuziasmul și starea de

agitație când am venit acasă după aceea. Dante nu era în biroul lui. Am sunat-o pe Bibi și am luat câteva bucăți de pâine prăjită simplă din bucătărie înainte de a mă întinde pe canapea, sperând că așa pâinea prăjită îmi va rămâne în stomac. Ginecologul meu mi-a spus că greața putea dura câteva săptămâni, dar speram cu adevărat că mă număram printre norocoasele care sufereau de greţurile matinale doar pentru o perioadă foarte scurtă de timp.

M-a trezit zgomotul unei uși trântite și m-am ridicat, dezorientată. Mi-a luat o clipă să-mi dau seama că am adormit în sufragerie. Pași grei au trecut pe lângă ușa sufrageriei, apoi s-au retras în spatele holului. M-am ridicat și, după ce mi-am îndreptat hainele și părul, m-am îndreptat spre biroul lui Dante. Ușa era închisă ca întotdeauna. Am bătut și am intrat.

Dante stătea în spatele biroului său, cu o expresie fulgerătoare pe chip. M-am rezemat de tocul ușii. Și-a ridicat privirea, dar nu a spus nimic.

— Ce s-a întâmplat? Rușii ți-au făcut probleme?

Nu l-am pomenit pe Frank, nevrând să-i amintesc lui Dante de prostia mea.

Dante s-a lăsat pe spate în scaun și a clătinat din cap.

— Nu, rușii nu sunt problema, cel puțin nu de data asta, a spus el rece. Proprii noștri oameni și-au asumat această sarcină.

M-am încruntat.

— Ce vrei să spui? Te-a trădat vreunul dintre oamenii tăi?

— Se pare că nu va fi nicio nuntă.

— Vrei să spui între Gianna și Matteo? De ce? S-au certat din nou?

— O ceartă nu l-ar fi împiedicat pe Matteo să o ia pe fata lui Scuderi de soție. El este obsedat de ea. Nu, fata a fugit.

Am intrat în cameră și m-am cocoțat pe marginea biroului, uluită de vești.

— Gianna a fugit de acasă? Dar cum a reușit să scape de bodyguarzii ei?

Eram sigură că Scuderi nu ar fi scăpat-o din vedere nici măcar pentru o secundă. Era mult prea volatilă pentru asta.

— Am avut o întâlnire cu Rocco, dar încă nu știu toate detaliile.

— New York-ul nu va fi mulțumit de asta. Crezi că va duce din nou la un război între noi?

Buzele lui Dante s-au arcuit într-un zâmbet ironic.

— Mă îndoiesc de asta. Gianna a fugit în timp ce era în vizită la sora ei Aria, așa că vina aparține în egală măsură familiei Vitiello ca și nouă.

— Atunci este vina lor. Cum poate fi vina noastră dacă ea se afla pe teritoriul lor?

— Oamenii vor spune că familia Scuderi nu și-a crescut fetele cum trebuie. Unii vor începe să se întrebe cum își poate controla un consilier soldații dacă nici măcar nu își poate controla propria fiică. Câțiva ar putea chiar să spună că se reflectă în mod negativ asupra mea faptul că primesc sfaturi de la cineva care o lasă pe fiica lui să o ia razna.

— Este ridicol. Gianna a fost întotdeauna neastâmpărată. Fraţii ei se comportă în mod perfect, aşa că nimeni nu-l poate învinovăţi pe Scuderi sau pe tine.

Mi-am amintit ce spunea Gianna despre evadare când am vorbit cu ea. Ar fi trebuit oare să iau asta mai în serios? Am crezut că doar încerca să se descarce.

— Nu sunt atât de sigur. Şi cine spune că Aria nu şi-a ajutat sora să scape?

Am făcut ochii mari.

— Dar Gianna trebuie să se căsătorească cu cumnatul Ariei. Şi-ar fi trădat propriul soţ dacă ar fi ajutat-o pe sora ei să fugă.

Dante a dat din cap, cu acelaşi zâmbet rece pe faţă.

— Lucrurile vor deveni foarte neplăcute.

Mi-am frecat abdomenul distrată.

— Ce vei face? Matteo a anulat nunta până acum?

— Oh nu. Matteo nu are nicio intenţie să anuleze nunta. Este hotărât să o găsească pe Gianna. A început deja să o caute.

A oftat.

— Scuderi îşi trimite doi soldaţi cu Matteo. Cei trei ar trebui să fie capabili să o găsească pe fată. Sunt profesionişti, iar ea este o fată cocoloşită care nu ştie nimic despre lumea reală.

Simţeam un nou val de greaţă ridicându-se în mine, dar m-am luptat cu el.

— Nu o subestima pe Gianna. Dacă există cineva care ar putea să o facă, atunci ea este.

— Poate. Dar este şi impulsivă, şi asta o va determina în cele din urmă să facă greşeli.

Am tras aer adânc printre dinți, în timp ce stomacul mi s-a răscolit din nou. Dante mi-a cercetat fața.

— Ești palidă. Tot nu te simți bine? Poate ar trebui să vorbești cu doctorul.

— Nu, eu...

Nu am apucat să termin fraza când un alt val de greață m-a cuprins. M-am repezit din biroul lui Dante și m-am îndreptat spre baia pentru oaspeți. Nu credeam că aș fi ajuns la baia principală de la etajul doi. În momentul în care m-am aplecat peste toaletă, am golit puținul din ce am mâncat în acea dimineață. Bila îmi ardea gâtul. Am închis ochii pentru o clipă, în timp ce m-am agățat de vasul de toaletă. Nu m-a ajutat să-mi revin din amețeală; dacă era posibil, a înrăutățit lucrurile și mai mult.

Mi s-au deschis brusc ochii când am auzit pași în spatele meu, iar pantofii negri Budapesta ai lui Dante au apărut în vederea mea periferică. Am tras repede apa de la toaletă și m-am ridicat în picioare clătinându-mă. Dante m-a prins de braț pentru a mă stabiliza în timp ce mă legănam.

— Valentina?

În vocea lui se poate auzi confuzia.

Mi-am clătit gura la chiuvetă și m-am spălat pe față. Am putut simți ochii lui Dante asupra mea tot timpul. M-am întors către el, zâmbind nesigur.

— Sunt bine.

Dante nu părea convins. M-a urmat în hol și apoi sus, în dormitorul nostru. Voiam să-mi schimb cămașa.

Mi se părea că mirosea a vomă. Știam că Dante era suspicios, dar nu voiam să-i spun despre copilul nostru când era într-o dispoziție atât de proastă din cauza Giannei. Preferam să păstrez secretul un pic mai mult.

Dante mi-a atins talia.

— Știi că urăsc când ții secrete. Nu-ți face din asta un obicei.

I-am întâlnit privirea și mi-am apăsat palma pe stomac. Dante a urmărit mișcarea, corpul lui devenind încordat.

— Sunt însărcinată, am spus încet, cu speranță.

Nu eram sigură la ce mă așteptam. Știam că Dante nu era genul exagerat de emoțional, dar speram să văd măcar o sclipire de bucurie. Dar pe chipul lui era doar suspiciune. A făcut un pas înapoi, cu ochii duri și calculatori.

— Însărcinată?

— Da. Nu am folosit niciodată protecție, așa că nu știu de ce pari a fi atât de șocat. Un moștenitor nu a fost unul dintre motivele pentru care te-ai căsătorit cu mine?

— Acesta a fost motivul pentru care tatăl meu a vrut să mă căsătoresc din nou.

— Deci tu nu vrei copii?

Gura lui Dante era întinsă într-o linie strânsă.

— Este al meu?

Acum a venit rândul meu să mă îndepărtez de el, șocul și durerea lovindu-mă brutal. Nici nu puteam vorbi. Chiar a întrebat ce credeam eu că a întrebat? Eram în pragul unei căderi emoționale.

— Răspunde-mi la întrebare, a spus Dante cu voce joasă.

— Desigur că este copilul tău. Ești singurul bărbat cu care m-am culcat vreodată. Cum poți să pui o astfel de întrebare? Cum îndrăznești?

— Nu ţin evidenţa a tot ceea ce faci şi sunt mulţi bărbați care frecventează cazinoul, care nu ar spune nu unei nopţi cu tine. Ți-ai făcut un obicei din a-mi ascunde lucruri. Trebuie să-ți amintesc de Frank?

Nu-mi venea să cred ce auzeam. Nu voiam să cred. Ochii mi s-au umplut de lacrimi de dezamăgire și furie. Faptul că eram însărcinată nu ajuta la temperamentul și emoționalitatea mea.

— Cum poţi să spui aşa ceva? Nu ți-am dat niciodată niciun motiv să te îndoiești de mine așa. Sunt loială acestei căsnicii. Există o diferență între a nu-ți spune despre Frank și a te înșela.

Dante încă nu părea convins.

— Eu și prima mea soție am încercat ani de zile să facem un copil. Nu a funcționat niciodată. Tu și cu mine suntem căsătoriţi de mai puţin de patru luni și ești deja însărcinată.

— Nu știu de ce te comporți ca și cum asta ar fi imposibil. Dacă prima ta soție a fost infertilă, atunci aceasta este explicația ta. Nu ați consultat niciodată un medic? Sau credeai că tu ai fost cel infertil?

— Nu am fost niciodată la un medic pentru a afla de ce nu a putut rămâne însărcinată. Nu că ar fi treaba ta. Nu voi discuta despre prima mea căsătorie cu tine.

Știam de ce nu consultase niciodată cu un medic.

Mândria stupidă de soldat al mafiei. Ar prefera să trăiască în ignoranță decât să riște să li se spună că trag cu gloanțe oarbe.

— Păcat, pentru că o să discutăm chiar acum. Știu de ce nu ai vrut să afli. Nu ai vrut să știi adevărul, pentru că ți-ai făcut griji că te-ar face mai puțin bărbat dacă era vina ta că soția ta nu ar putea rămâne însărcinată. Dar acum știm că nu a fost vina ta. Carla era infertilă.

Am tresărit în sinea mea la cuvintele pe care le-am spus. Nu voiam să vorbesc de rău o femeie moartă.

Dante a clătinat din cap.

— Ți-am spus că nu vreau să vorbesc despre Carla.

— De ce nu? Pentru că încă o iubești? Pentru că nu poți merge mai departe?

A înțepenit.

— Îmi pare rău că ai pierdut-o pe Carla, dar acum eu sunt soția ta.

Dintr-odată, tot ce am ținut în mine a părut să iasă la suprafață.

Am văzut că Dante era pe punctul de a-și pierde controlul și mi-am dorit să o facă. Eram atât de sătulă de calmul lui sofisticat, de logica lui rece.

— M-am săturat să mă tratezi ca pe o curvă. Mă ignori ziua și vii la mine noaptea pentru sex. Și acum mă acuzi că te-am înșelat? Uneori cred că mă rănești intenționat ca să mă ții la distanță. Când vei merge în cele din urmă mai departe? Soția ta e moartă de patru ani; este timpul să nu-ți mai plângi de milă și să realizezi că viața continuă. Când vei înceta să te agăți de amintirea unei femei moarte și vei realiza că există

cineva în viața ta care vrea să fie cu tine?

Dante a apărut în fața mea fără niciun avertisment, cu ochii strălucind de furie și tristețe.

— Nu vorbi despre ea.

Mi-am ridicat bărbia.

— E moartă și nu se va întoarce, Dante.

Și-a strâns mâinile în lateral.

— Am spus să nu mai vorbești despre ea.

În vocea lui era o urmă de avertisment.

— Sau ce? am spus eu, chiar dacă furia din ochii lui Dante mi-a transmis un fior de teamă pe șira spinării. Vrei să mă lovești? Dă-i drumul. Nu poate fi mai rău decât cuțitul pe care mi l-ai înfipt în spate acuzându-mă că port copilul altui bărbat.

Nu era tocmai adevărul. Dacă ar fi ridicat mâna împotriva mea, această căsătorie s-ar fi încheiat odată pentru totdeauna. Știam că unele femei din lumea noastră acceptau abuzul fizic – multe nu aveau de ales decât să facă acest lucru, iar Bibiana era una dintre ele –, dar mi-am jurat că nu aveam să mă înclin niciodată în fața unui bărbat în felul acesta. Lacrimi stupide mi-au încețoșat vederea, dar le-am forțat înapoi. Nu aveam de gând să plâng în fața lui Dante.

— Ești atât de ocupat să-i onorezi memoria și să-i protejezi imaginea pe care o ai în minte, încât nu realizezi cât de rău mă tratezi. Nu ți-ai pierdut prima soție din vina ta, dar pe mine mă vei pierde pentru că nu poți renunța la ea.

Dante s-a uitat la mine, complet nemișcat. Nenumăratele emoții din ochii lui erau imposibil de

citit, iar eu eram prea obosită pentru a mă mai deranja. Am trecut pe lângă el și nu a încercat să mă oprească. Nu s-a mișcat deloc.

— Mă voi muta în dormitorul de oaspeți. Nu este suficient loc în dormitorul nostru pentru mine și amintirile trecutului tău. Dacă te hotărăşti vreodată să vrei să dai o șansă acestei căsătorii, atunci poți să vii la mine și să-ți ceri scuze pentru ceea ce ai spus. Până atunci, s-a terminat cu noi.

Am urcat în grabă scara. Dante nu a încercat să mă urmeze. Dormitoarele de oaspeți erau întotdeauna pregătite pentru vizitatori. M-am strecurat în primul, bucuroasă când ușa s-a închis în urma mea, și m-am strecurat în pat. Poate că am pecetluit soarta căsniciei mele astăzi, dar nu mă puteam întoarce la cum fuseseră lucrurile. Preferam o despărțire clară. Bineînțeles că nu puteam divorța de Dante și nu mi-ar fi permis niciodată, nu că aș fi vrut, dar puteam duce vieți complet separate, în ciuda faptului că eram căsătoriți. Multe cupluri din lumea noastră o făceau. Ne petreceam zilele ca înainte, dormeam în paturi separate și ne jucam de-a cuplul căsătorit în public. Trebuia să ne creștem copiii împreună, dar majoritatea bărbaților oricum nu se implica în aceste chestiuni. În cele din urmă, Dante avea să înceapă să frecventeze Clubul Palermo sau să-și găsească o amantă ca atât de mulți soldați ai mafiei, iar eu mi-aș concentra toată energia pe a avea grijă de copiii noștri. Pentru multe femei era mult mai rău și totuși, ideea că tocmai mi-am ruinat viitorul mi-a făcut rău; dar nu mă puteam preface că Dante nu mi-a spus

acele lucruri oribile.

Nu mai ținea de mine de acum. Dante trebuia să decidă dacă voia să trăiască în trecut sau să meargă mai departe într-un viitor cu mine.

capitolul 19

Dante nu şi-a cerut scuze. Nici a doua zi după cearta noastră şi nici în săptămânile de după ea. Poate că nu ar fi trebuit să mă surprindă lucrul acesta. Am fost la controlul meu de zece săptămâni la ginecolog cu Bibi. Nici nu i-am spus lui Dante despre asta. Dacă voia să ignore faptul că sunt însărcinată, asta era problema lui.

La o săptămână după programare, sora lui Dante, Ines, şi soţul ei, Pietro, au venit să ne viziteze. O văzusem pe Ines doar de două ori de la nuntă, deoarece născuse al treilea copil cu patru săptămâni în urmă. Zita pregătise cina, pentru că acum eram prea obosită să gătesc în cea mai mare parte a timpului şi abia reuşeam să mă târăsc la muncă de dragul aparenţelor.

— Pot să o ţin în braţe? Am întrebat când Ines şi-a ridicat fiica din scaunul pentru maşină.

Mi-a cercetat faţa, apoi mi-a dat copila, care avea mici bule de salivă pe buze şi părea prea adorabilă pentru a putea exprima în cuvinte. Gemenii se certau în

fundal, dar nu mi-am putut lua ochii de la fetița dulce din brațele mele.

Am dus-o în sufragerie, gângurind la ea. Când mi-am ridicat privirea, Dante mă privea aproape cu căldură. Mi-am coborât privirea imediat.

Mai târziu, după cină, Ines și cu mine am mers în bibliotecă să vorbim, în timp ce bărbații și gemenii au rămas în camera de zi. Ines a început să-și alăpteze fiica, apoi m-a fixat cu o privire înțelegătoare.

— Ești însărcinată, nu-i așa?

— Cum ți-ai dat seama? Încă nu am spus nimănui.

Nu că nu aș fi vrut, dar era decizia lui Dante dacă voia să facă acest lucru public.

— N-ai băut vin în timpul cinei și ți-ai tot atins stomacul.

M-am înroșit.

— Nu am realizat că era atât de evident.

— Probabil că nu pentru un bărbat. Încă nu se vede.

— Te rog să nu le spui părinților tăi despre asta. Nu cred că Dante vrea ca oamenii să știe.

Ines și-a mutat fiica, pentru că era prea agitată, pentru a prinde bine sânul.

— De ce nu?

Era ciudat să mă gândesc că așa voi fi și eu în mai puțin de un an.

Am ridicat din umeri.

— Voi doi aveți probleme? Nu este fericit că ești însărcinată?

— Cred că are nevoie de timp să se obișnuiască cu ideea.

— A făcut o prostie, nu-i așa? E fratele meu. Știu că poate fi încăpățânat.

— Încăpățânat nici măcar nu poate să-l descrie. Ți-a cerut vreodată scuze când a greșit cu ceva?

Ines a râs.

— Nu. Uneori cred că nu poate rosti cuvintele astea. De cele mai multe ori încearcă să ignore problema până când renunț și nu mă mai aștept la scuze de la el.

Asta suna foarte familiar.

— Aniversarea morții Carlei este într-o săptămână.

— Oh, am spus, înghețând.

Uitasem complet de asta.

— M-am gândit că ar trebui să știi. Dante este întotdeauna într-o dispoziție deosebit de proastă în acea zi. Poate ar trebui să încerci să-l eviți.

Asta nu ar fi o problemă.

Greșurile mele matinale se opriseră în sfârșit și fizic mă simțeam perfect. Când am ieșit din dormitorul de oaspeți pe 1 iunie, ziua morții Carlei, mă așteptam ca Dante să fie afară din casă, fie ascuns în biroul lui. M-am oprit brusc când am găsit întredeschisă ușa camerei în care ținea lucrurile vechi ale Carlei. Auzeam pe cineva scormonind. Se uita acolo, la fotografii vechi cu ei împreună? Mi-am amintit ce îmi spusese Ines – că ar trebui să-l las pe Dante în pace –, dar trecuseră mai bine de cinci săptămâni de când mă mutasem din dormitorul

nostru. Îmi era dor de momentele noastre de intimitate. Cu toate acestea, mândria m-a pironit în loc. Ușa s-a deschis și Dante a rămas în prag, ducând o cutie de carton.

Am zâmbit în semn de scuze.

— Îmi pare rău. Nu am vrut să...

M-am oprit, neștiind ce să-i spun.

Ochii mei s-au îndreptat spre cutia de carton.

— Ce faci?

— Mut aceste cutii din casă.

— Toate?

El a dat din cap în semn afirmativ.

— Enzo și Taft vor demonta mobila mai târziu și o vor arunca.

Am înghițit. De ce?

— Putem folosi camera într-un mod mai bun. Ar fi o cameră a copilului decentă.

Un nod mi s-a ridicat în gât.

— Este adevărat. Dar nu avem încă mobilier pentru camera copilului.

Dante și-a dres glasul.

— Poți merge la cumpărături în următoarele câteva săptămâni.

— Singură?

— Aș putea veni cu tine.

Am dat din cap.

— Daca asta e ceea ce vrei...

El nu a spus nimic. De ce nu putea face să ne fie mai ușor amândurora? Credea că voi cădea în genunchi de ușurare? Nici măcar nu și-a cerut scuze. A fost prima

dată când a recunoscut că vom fi părinți și doar indirect. Nici măcar nu a recunoscut că este tatăl copilului meu.

— Ai nevoie de ajutorul meu pentru a transporta cutiile?

Am dat din cap spre cutiile îngrămădite în spatele lui în cameră.

— Nu. Nu ar trebui să cari nimic greu.

— Sarcina nu e chiar atât de înaintată.

Din nou tăcere și o expresie pe care nu o puteam citi. M-am întors, pregătită să cobor și să iau micul dejun.

— Vreau să te muți înapoi în dormitorul nostru, Val.

M-am oprit. Era o cerere formulată ca un ordin. Nu și-a cerut scuze.

În ciuda tuturor acestor lucruri, m-am auzit spunând:

— Bine.

În acea seară m-am întors în dormitorul nostru și, când mâinile lui Dante au început să-mi mângâie spatele și fundul, iar el a șoptit „Te vreau", am dat din cap și m-am relaxat sub atingerea lui.

Câteva zile mai târziu, după ce am plecat din casa lui Bibi, l-am lăsat pe Enzo să mă conducă la farmacie pentru a lua ceva împotriva greților mele, care au reapărut din nou în ultimele două zile. Ca de obicei, Enzo a rămas în mașină pentru a-mi oferi intimitate. Bibi îmi ceruse și un test de sarcină pentru că bănuia că

este însărcinată, dar nu voia ca Tommaso să afle; doar s-ar fi înfuriat atunci când suspiciunile ei nu s-ar fi dovedit corecte. Bărbatul acela nu o merita. M-am plimbat spre culoar cu testele de sarcină.

— Val, a şoptit cineva. M-am întors încet, cunoscând acea voce de undeva.

Şocul m-a pironit în loc în timp ce mă uitam la chipul primului meu soţ. Părul îi ajungea până la umeri şi era mult mai deschis decât înainte. Purta ochelari de care nu avea nevoie şi se îngrăşase. Era aproape de nerecunoscut, mai ales prin felul în care se îmbrăca. La fel ca un student care se ridicase din pat fără să se gândească prea mult la ce avea să poarte. Era o deghizare bună.

— Antonio? am întrebat tremurând, începând să simt că leşin.

Nu-mi venea să cred că era de fapt în faţa mea, viu şi nevătămat. Cum era posibil aşa ceva? I-au găsit cadavrul; un corp cu arsuri grave şi fără cap.

— Şşşt, a spus el repede. Nu aşa tare.

Antonio s-a apropiat de mine şi m-a cuprins într-o îmbrăţişare strânsă. La început am fost ţeapănă ca o scândură, dar apoi m-am relaxat în îmbrăţişare.

— Trebuie să ne grăbim. Ţi-am văzut bodyguardul afară, în maşină. Nu vreau ca el să devină suspicios şi să intre.

Lacrimile îmi ardeau ochii. M-am dat înapoi, ochii mei urmărind liniile familiare ale feţei lui.

— Eşti viu.

El a zâmbit. Era un zâmbet şters.

— Sunt.

— Frank știe?

— Da, de aceea a vrut să se întâlnească cu tine. Eu l-am trimis.

— De ce nu mi-a spus?

— Pentru că am vrut ca el să-și dea seama mai întâi de loialitatea ta.

Loialitatea mea? Oare Antonio își făcea griji că i-aș fi spus lui Dante despre el? M-am încruntat.

— Bine... de ce a încercat cineva să mă omoare când m-am întâlnit cu el?

Antonio a râs.

— Nu am încercat să te omor. Am țintit câțiva metri deasupra capului tău. Trebuia să-l ajut pe Frank. Dante l-ar fi ucis dacă nu aș fi făcut ceva.

Încă nu îmi plăcea faptul că a țintit oriunde în apropierea mea. Gloanțele loviseră peretele la mai puțin de doi metri deasupra capului meu.

— Deci ai fost acolo tot timpul și nu mi-ai spus?

— Dante și garda lui de corp au apărut când eram pe punctul de a ieși. El a distrus totul.

— Cum ai reușit să mă urmărești până aici, fără ca Enzo să observe nimic?

— Odată am fost unul dintre ei. L-aș putea depăși pe tipul ăla în orice zi.

Mi se învârtea capul. Am făcut un pas înapoi de lângă el.

— Am plâns la mormântul tău! Te-am jelit luni de zile.

— Știu, a spus el. Dar nu am putut să-ți spun despre planul meu.

— De ce nu? Nu ai avut nicio problemă în a-i spune lui Frank.

Antonio mi-a aruncat o privire rugătoare.

— Nu am vrut să te implic în asta. Ar fi fost prea periculos.

— Cine era cadavrul pe care l-au găsit? Avea cu el cuțitul tău preferat.

— Era doar un străin fără adăpost, a spus el disprețuitor.

— L-ai ucis și ai făcut să pară că rușii te-au ucis?

Antonio a dat din cap, cu o licărire mândră în ochi.

— I-am tăiat capul ca să nu încerce să mă identifice după amprenta dentară.

M-am holbat la el.

— Outift a căutat răzbunare după ce te-au găsit! I-au atacat pe ruși și i-au ucis pe câțiva dintre ei.

— Rușii merită moartea. Lumea este un loc mai bun fără ei.

Lumea ar fi un loc mult mai bun fără mulți dintre oamenii pe care îi cunoșteam.

— Nu pot să cred că nu mi-ai spus. M-am căsătorit cu tine ca să te ajut și nu ai avut suficientă încredere în mine pentru a mă implica în planul tău. Te-ai gândit vreodată că poate voiam să ies și eu din viața asta?

— Am avut încredere în tine. Încă am, Val. Sunt puțini oameni în care am mai multă încredere, dar nu te-aș putea implica în asta. Și cum te-aș fi putut lua cu mine? Ar fi părut suspect dacă ți-am fi simulat și ție moartea.

Nu puteam să văd cum ar fi părut mai suspect. Am

fi putut regiza o scenă a crimei în casa noastră și am fi ars două cadavre. Dar nu mi-aș fi dorit să moară un nevinovat ca să-l pot urma pe Antonio. Nu era ca și cum l-aș fi iubit pe Antonio așa cum am făcut-o la începutul căsniciei noastre.

— Și fii sinceră, chiar ai vrea să lași viața asta în urmă?

Am clătinat din cap. Aceasta era singura viață pe care o cunoșteam. Nici nu aș ști cum să funcționez într-o societate normală. I-am analizat chipul.

— Dar de ce ești aici? Dacă ai vrut să lași această viață în urmă, întâlnirea cu mine nu este tocmai inteligentă. De ce ești încă în Chicago? N-ar trebui să fii undeva în Caraibe sau în America de Sud, bucurându-te de noua ta libertate de departe de mafie?

— Am auzit de căsătoria ta cu Dante Cavallaro.

Am pufnit.

— Nu te-ai întors aici din cauza asta. De ce ai ieși din ascunzătoare pentru asta? Erai în siguranță.

Antonio și-a întors privirea. Mi-am dat seama că era reticent să-mi răspundă la întrebare.

— Am încercat. Frank și cu mine am încercat o viață diferită, o viață normală. Am avut suficienți bani pentru a trăi confortabil în Mexic pentru o perioadă, iar apoi planul a fost să-mi găsesc un loc de muncă, să trăiesc așa cum fac oamenii normali.

— Și?

— Nu am putut, Val. Am încercat să muncesc, dar era degradant să lucrez ca și cum aș fi fost un nimic, să lucrez pe nimica toată, să trăiesc fără bani. Mă

plictiseam din cale-afară. Am încercat o vreme de dragul lui Frank, dar el și-a dat seama că sunt nefericit și am decis să ne întoarcem la Chicago.

— Dar de ce? am întrebat. Nu-i ca și cum ai putea intra în biroul lui Dante și să-i spui că ești în viață. Ți-ai încălcat jurământul părăsind Outfit. I-ai trădat. Nu te vor primi cu brațele deschise.

Antonio a dat din cap sumbru.

— Știu. Nu crezi că știu asta?

Atunci mi-am dat seama de ceva.

— Vrei să vorbesc cu Dante ca să te ierte? Vrei să inventez o minciună nebună care să-ți salveze viața?

Nu eram sigură că puteam face sau spune ceva care să-l împiedice pe Dante să-i tragă un glonț în cap lui Antonio. Încălcase regula de bază a mafiei. Nu puteai pur și simplu să părăsești Outfit. Asta era ceva pe viață.

Antonio m-a prins de umăr, cu ochii implorând.

— Dacă aș putea, aș anula ceea ce am făcut. Nu te-aș lăsa în urmă ca văduvă. Știi că te iubesc, Val, nu?

Am expirat încet.

— Știu, Antonio. Mi-ai spus de mai multe ori că mă iubești ca pe o soră.

Antonio s-a apropiat și mai mult.

— Poate că te-aș putea iubi mai mult decât atât. Poate dacă am încerca din nou, am putea fi mai mult decât un cuplu fals.

— Ce vrei să spui?

— Vreau să mă întorc la vechea mea viață, la tine. Vreau să încerc cu adevărat de data asta.

Eram mai confuză decât oricând în viața mea.

— Antonio, îl ai pe Frank. Ce s-ar întâmpla cu el? Eşti homosexual.

Antonio mi-a evitat privirea.

— Ştiu. Dar tu ai putea fi o excepţie. Pe Frank nu l-ar deranja dacă m-aş comporta aşa cum ar trebui să o facă un soţ. Nu-l deranjează să împartă.

Am clipit, în pragul râsului.

— Vrei ce... un triunghi amoros?

Nu eram sigură cum să numesc asta. Era prea ridicol pentru a fi luat în considerare.

Antonio mi-a zâmbit în modul lui cel mai afectuos. Zâmbetul care ne-a adus înapoi amintiri din tinereţea noastră împreună, cel care mă manipulase de nenumărate ori înainte.

— Sunt căsătorită cu Dante acum. Nici măcar nu mai eşti soţul meu. Ai fost declarat mort.

— Dar nu poţi fi căsătorită cu Dante dacă nu sunt mort, pentru că mariajul nostru este încă valabil.

— Îţi dai seama că Dante ar putea fi reticent să accepte sugestia ta nebunească, nu? am spus.

Această situaţie era ieşită din comun. Poate că această conversaţie nici nu avea loc. Poate că dormeam şi visam.

— Da. Nu ar permite asta şi m-ar ucide dacă ar afla că sunt în viaţă. De aceea am nevoie de ajutorul tău.

Spaima s-a instalat în oasele mele cu o greutate de plumb.

— Ce fel de ajutor?

— Ştiu că nu ai vrut să te căsătoreşti cu Dante. A fost întotdeauna un nenorocit rece. Nu poţi fi fericită cu el.

— Antonio, am spus eu implorând. Spune odată.

— Când m-am hotărât să mă întorc la Chicago, i-am contactat pe câțiva dintre foștii mei prieteni care nu sunt prea încântați de felul în care Cavallaro conduce Outfit, în special de Dante cu noile sale reguli. Le-am spus că mi-am înscenat moartea pentru că eram sătul să slujesc sub domnia Cavallaro. M-au primit cu brațele deschise. Ei vor schimbarea la fel de mult ca mine. Dante nu a fost Capo de foarte mult timp. Acesta este momentul perfect pentru a forța o schimbare.

Am înghițit în sec, îngrijorându-mă de direcția în care se îndrepta conversația.

— Cine sunt acei prieteni?

Antonio a clătinat din cap.

— Nu-ți pot spune, dar ei vor ceea ce este mai bun pentru Outfit. Odată ce vor ajunge la putere, mă pot întoarce în siguranță și pot face din nou parte din Outfit.

— Le-ai spus că ești homosexual?

— Nu încă, dar în cele din urmă o voi face.

— Nu te vor accepta.

— Pentru asta îmi voi face griji atunci când va veni momentul. Ceea ce contează este că voi avea șansa să trăiesc din nou în Chicago, să mă întorc la tine.

— Ce vrei să fac? am întrebat eu în șoaptă.

— Este prea riscant pentru noi să-l atacăm pe Dante în aer liber. Nu vrem un război deschis. Odată ce Dante este eliminat, lucrurile vor intra pe făgașul lor normal. Bătrânul Fiore Cavallaro va fi mai ușor de eliminat odată ce fiul său va fi mort. Dar avem nevoie de tine pentru ca planul nostru să funcționeze.

Antonio a scos din buzunar o fiolă mică și a verificat culoarul, dar noi eram singurii clienți, cu excepția unei doamne în vârstă de la ghișeu care vorbea cu farmacistul. A întins flaconul în fața lui.

— Ești singura în care am suficientă încredere să o rog și care are acces direct la Dante.

— Ce-i asta? am șoptit, deși știam.

— Este otravă, Val. Tot ce trebuie să faci este să o strecori în băutura lui Dante și vei scăpa de el.

M-am dat înapoi din strânsoarea lui Antonio. Stomacul mi se întorcea pe dos.

— Vrei să-mi ucid soțul?

— Eu sunt soțul tău, Val.

Antonio m-a prins de mână și m-a tras spre el, cu ochii implorând.

— Te iubește ca mine? Îi pasă măcar de tine? Ne cunoaștem dintotdeauna.

Nu puteam respira. Am căutat în ochii lui Antonio un semn că glumea, dar nu am găsit niciunul. A întins flaconul.

— Ia-l.

Am apucat flaconul și m-am uitat la lichidul incolor din interiorul lui.

— Nu va observa. Nu are gust și nici miros, nu-ți face griji.

Încă nu am băgat în buzunar flaconul. Se părea că nu pot să-mi mișc nici măcar un mușchi.

— Funcționează rapid. Este un relaxant muscular și face ca plămânii și inima să nu mai funcționeze. O moarte mai rapidă decât merită.

— Chiar vrei să ucid pe cineva?

Vocea mea era aproape inexpresivă.

— Dacă ceva nu merge bine și sunt descoperită, mă vor ucide. Sau mai exact, Dante m-ar ucide el însuși după o asemenea trădare.

— Ești prea deșteaptă ca să fii prinsă, Val. Și odată ce va muri, vom prelua puterea în cel mai scurt timp. Vei fi sub protecția mea. Totul va fi bine.

Antonio s-a aplecat și mi-a atins ușor buzele cu ale lui. Eram prea uluită ca să mă retrag. Am băgat încet flaconul în geantă.

— Ar trebui să o faci în seara asta. Cu cât ne mișcăm mai repede, cu atât mai bine. Nu vreau să risc să mai rămân în Chicago așa, pentru mult timp.

— Frank știe despre toate astea?

Trebuia să întreb, trebuia să știu. M-am luptat să-mi rețin lacrimile care erau pe cale să-mi umple ochii.

— Da. A fost de fapt sugestia lui. El crede că este mai sigur decât să riști o luptă. Dante este un trăgător al naibii de bun, iar nenorocitul nu-și lasă niciodată garda jos, decât atunci când este acasă.

Antonio m-a privit cu un zâmbet larg. Eram un mijloc pentru un scop pentru el – din nou. Odată, mai demult, s-a folosit de sentimentele mele pentru el ca să mă ademenească într-o căsnicie falsă, iar acum voia să mă manipuleze pentru a-mi ucide soțul. Poate că ar fi trebuit să încerc să-l conving, dar în momentul în care aș fi încercat, ar fi devenit bănuitor, s-ar fi ascuns din nou și l-ar fi atacat pe Dante cu altă ocazie. Era un risc mult prea mare.

— M-aș simți cu adevărat mai confortabil dacă aș ști numele prietenilor tăi. În tine, am încredere, dar ce zici de ei?

— Am încredere în ei.

I-am aruncat o privire rugătoare.

Antonio mi-a periat o șuviță de păr de pe față. Gestul era atât de tandru și iubitor încât m-a făcut să mă sufoc de emoție. Antonio probabil a văzut pentru că a dat din cap.

— Pot să-ți dau un singur nume, dar celelalte vor rămâne secrete până când lucrurile se vor rezolva.

— Bine.

— Raffaele, îl cunoști de la cazinou, nu?

Oh, îl cunoșteam pe Raffaele. Și era ultima persoană din Outfit care ar fi acceptat vreodată homosexualitatea lui Antonio.

— Da, îl știu.

Eram pe cale să izbucnesc în lacrimi. Pentru a mă ascunde de Antonio, m-am prefăcut că mă uit la ceas. Când am fost sigură că-mi stăpânesc emoțiile, mi-am ridicat fața.

— Deci o vei face în seara asta? a întrebat Antonio aproape nerăbdător. Pentru mine, pentru noi?

Mi-am mângâiat geanta acolo unde era ascuns flaconul, apoi am întins mâna și am cuprins obrazul lui Antonio.

— Te iubesc de când aveam paisprezece ani. Am fost atât de fericită când ne-am căsătorit.

Antonio a zâmbit, cu ochii plini de satisfacție.

— Știu, Val. Ar fi trebuit să fiu un soț mai bun

pentru tine.

Da, ar fi trebuit să fii.

— Dar în curând lucrurile se vor schimba. Și de data aceasta, totul va fi mai bine.

Am dat din cap. *Nu, nu va fi.*

M-am tras înapoi.

— Trebuie să mă întorc la mașină înainte ca Enzo să devină suspicios.

— Uite numărul meu. Sună-mă după ce s-a terminat, bine?

Mi-a strecurat o bucată de hârtie în buzunar.

Am dat din nou din cap.

— Spune-i adio lui Dante din partea mea, a spus Antonio făcând cu ochiul.

Era încă atât de încrezător în puterea pe care o avusese cândva asupra mea, dar nu mai eram fata îndrăgostită și naivă de altădată.

M-am întors, am ieșit încet din farmacie și m-am întors la mașină.

Adio.

capitolul 20

Am răsucit flaconul în mâini iar şi iar. Lacrimile se uscaseră până acum, şi îmi simţeam faţa fierbinte şi lipicioasă de atâta plâns, dar decizia mea era luată. Era un singur lucru pe care îl puteam face. Paşii lui Dante au răsunat pe coridor şi am băgat rapid otrava în buzunar. Uşa s-a deschis şi Dante a intrat, apoi s-a oprit cu o privire surprinsă pe faţă când m-a văzut stând în faţa ferestrei.

— Valentina, ce cauţi aici?

Privirea lui mi-a observat faţa înlăcrimată.

— S-a întâmplat ceva? Eşti în regulă?

— Trebuie să vorbim.

Dante a închis uşa încet, fiecare mişcare fiind deliberată şi calculată. Ştia că se întâmpla ceva. Nu a trebuit să-mi văd faţa ca să ştiu că spunea totul, nu numai din cauza ochilor mei umflaţi. Nu am fost niciodată în viaţa mea atât de zguduită ca azi. S-a apropiat de mine cu grijă, apoi s-a oprit la o oarecare distanţă. Am căutat pe chipul lui ceva, puţină blândeţe, dar el era doar alert.

Acesta era bărbatul care m-a acuzat că l-am înșelat, care ne-a respins copilul nenăscut pentru că credea că nu era al lui. Un bărbat care nu m-a lăsat niciodată să mă apropii. Avea să mă iubească vreodată? Aveam să găsesc vreodată în această căsnicie ceea ce mi-am dorit cu atâta disperare?

Examinarea rece a lui Dante era o schimbare atât de puternică față de tandrețea și zâmbetele relaxate ale lui Antonio. Antonio îmi promisese că avea să-mi dea ceea ce îmi doream, că avea să fie soțul pe care îl meritam. În urmă cu trei ani, aș fi făcut totul pentru a auzi acele cuvinte de la el, chiar aș fi strecurat otravă în paharul cuiva care îl dorea mort pe Antonio. Dar cumva, în ultimele luni ale căsniciei mele cu Dante, ceva s-a schimbat. Inima mea a trecut de la un om de neatins la altul. În ciuda a tot ceea ce a făcut și a spus Dante, el era soțul meu și am ajuns să-l iubesc, oricât de idioată mă făcea lucrul acesta. Era tatăl copilului meu, chiar dacă nu voia să creadă asta.

— Valentina?

O urmă de nerăbdare s-a strecurat în vocea lui Dante.

— L-am văzut pe Antonio azi.

Dante s-a încruntat.

— Te-ai dus la mormântul lui?

— Nu, am spus cu o notă isterică.

— L-am văzut în persoană. Nu este mort.

Dante a rămas nemișcat. Puteam să-mi dau seama că nu era sigur dacă ar fi trebui să mă creadă.

Probabil a crezut că-mi pierdeam mințile.

— Ce vrei să spui?

Lacrimile sau început să curgă.

— Ce am spus. Nu este mort.

Chipul lui Dante s-a oțelit, dar a rămas tăcut.

— De aceea m-a contactat Frank. Antonio a fost acolo în noaptea aceea la depozit. A tras în noi pentru a-l salva pe Frank. Nu au fost ruşii.

— De ce l-ai întâlnit fără să-mi spui, după ce a încercat să te omoare deja o dată?

— Nu am vrut să mă întâlnesc cu el! M-a urmărit astăzi la farmacie.

Suspiciunea i-a traversat chipul lui Dante.

— De ce nu l-ai chemat pe Enzo? Unde era el?

Nu părea a fi un soţ; părea că era şeful meu, şi eu eram unul dintre soldaţii lui.

— Nu ştiu. Am fost şocată. Credeam că Antonio era mort şi apoi deodată mă uitam la faţa lui. Am vrut să-l ascult. Mi-a spus că şi-a simulat moartea pentru a scăpa de Outfit şi pentru a trăi cu Frank.

— Şi acum s-a întors. Vrea iertarea mea? Nu am aşa ceva de dat. Sper că nu se aşteaptă să-l primesc călduros. Singurul lucru pe care îl poate avea este o moarte rapidă.

Mi-am înfăşurat braţele în jurul mijlocului.

— Nu vrea să-ţi ceară iertare.

Dante mi-a cercetat faţa.

— Te vrea mort. El şi alţii câţiva vor ca tu şi tatăl tău să muriţi ca să poată prelua puterea.

Maxilarul lui Dante s-a încordat.

— Asta vor, nu? Şi cum intenţionează să facă asta?

— Antonio mi-a cerut să te otrăvesc.

Ochii lui Dante i-au sfredelit pe ai mei.

— De ce ar crede că ai fi de acord?

— Pentru că este sigur că încă îl iubesc. Pentru că are încredere în mine. Pentru că, probabil, este evident pentru toată lumea cât de nefericită sunt.

Mâna mea s-a mutat inconștient pe abdomenul meu, încă în mare parte plat. Era doar o mică denivelare vizibilă când eram goală. Ochii lui Dante au urmărit mișcarea și o parte din duritatea din jurul ochilor lui s-a diminuat.

— Și ce i-ai spus?

Am scos un sunet exasperat.

— Ți-aș spune despre toate astea dacă aș vrea să te ucid? A fost destul de rău că m-ai acuzat că te înșel și nu m-ai crezut când ți-am spus că sunt însărcinată cu copilul tău, deși ești singurul bărbat cu care m-am culcat vreodată. Dar asta? Să te gândești că aș fi de acord să te ucid, asta este prea mult, chiar și pentru mine.

Dante s-a apropiat de mine și mi-a atins ușor brațele.

— Nu te-am întrebat ce ai decis. Nu am crezut că mă vei ucide. Am întrebat ce i-ai spus lui Antonio. Este o diferență.

— M-am prefăcut că sunt de acord cu planul lui. Mi-am făcut griji că va găsi o altă modalitate de a te ucide.

— Probabil. Și pun pariu că ar fi încercat să te omoare și pe tine.

Am tras brusc aer în piept.

— Antonio nu mi-ar face niciodată rău.

— Eşti sigură? Din câte ştiu eu, acesta este un om care face tot posibilul să-şi atingă scopul.

— Nu ştiu. Nu mai ştiu nimic.

Dante şi-a ţinut mâinile pe braţele mele.

— Ţi-a spus cine mai este implicat?

Am dat din cap năucită.

— L-a menţionat pe Raffaele, dar nu a vrut să-mi spună celelalte nume.

— Bine, a spus Dante cu blândeţe.

— Ai vreo modalitate de a intra în contact cu el?

— O să-l ucizi.

— O să-i omor pe toţi, Valentina. Trebuie să o fac.

M-am uitat în ochii lui albaştri hotărâţi. Fără ezitare, fără compasiune, fără milă.

— Am numărul lui de telefon.

— Îi vei trimite un mesaj în care îi spui că mi-ai dat otrava, iar acum intri în panică pentru că nu ştii ce să faci cu cadavrul meu. Roagă-l să te întâlnească din nou la depozit.

O lacrimă mi-a alunecat pe obraz. Dante a şters-o cu degetul mare.

— Ştii ce e ciudat? am şoptit eu cu vocea îngroşată. La un moment dat, am crezut că nu voi putea niciodată să iubesc pe cineva aşa cum îl iubesc pe Antonio, indiferent cât de neîmpărtăşită ar fi acea iubire. Şi astăzi îl condamn la moarte pentru un alt bărbat care nu mă va iubi niciodată.

Degetele lui Dante au îngheţat pe faţa mea. Privirea i-a tremurat şi o mică parte din mine a sperat

că avea să spună că mă iubea. Ar fi ușurat lucrurile. Și-a dres glasul.

— Nu ar trebui să așteptăm prea mult. Poate își va da seama că a fost stupid să te contacteze și va decide să se ascundă din nou. Trebuie să ajungem la el înainte de asta.

M-am îndepărtat de atingerea lui și am dat din cap. Am băgat mâna în geantă după telefon, degetele mele atingând flaconul cu otravă. Trebuia să-i spun lui Dante despre el. Mi-am scos telefonul și am deschis un mesaj. Am tastat repede ceea ce îmi spusese Dante și l-am trimis. După aceea, m-am uitat îngrijorată la ecran. La mai puțin de un minut, am primit un răspuns.

Ne întâlnim în 30 de minute. Adu corpul. Mă voi ocupa de tot.

— Cum ar trebui să-ți bag corpul în mașina mea?

— Presupun că târâtul ar funcționa, a spus Dante sec.

Am râs, apoi m-am oprit.

— Și acum? Vei avea nevoie de întăriri.

Dante a clătinat din cap.

— Nu știu în cine să am încredere acum. Nu până când nu voi vorbi cu Antonio.

Știam că nu doar va vorbi cu el, iar gândul mi-a trimis un junghi prin inimă.

— Dar dacă Antonio nu este singur? Nu este prea riscant pentru tine să mergi singur? Poate ar trebui să-l întrebi pe unul dintre paznici. Au acces la această casă. Dacă te-ar fi vrut mort, probabil că ar fi găsit o modalitate de a te ucide până acum.

— Aș prefera să-mi fac o imagine de ansamblu a situației înainte de a implica pe altcineva. Este esențial să nu par vulnerabil în fața oamenilor mei. Trebuie să dețin controlul tot timpul. Mă voi descurca singur. Odată ce voi afla mai multe, îmi voi chema soldații. Oricum, vor trebui să vadă ce fac cu trădătorii.

Am înghițit.

— Poți să-l ucizi pe Antonio repede? Poți obține informațiile dorite de la Raffaele.

— Raffaele s-ar putea să devină suspicios și să dispară, sau s-ar putea să nu știe tot ce face Antonio. Va trebui să mă asigur că aflu exact cine este implicat în asta.

I-am atins brațul.

— Dacă ești împușcat?

— Mă pot descurca singur. Am purtat multe bătălii în viața mea. Nu aș fi fost Capo dacă nu aș fi făcut-o.

— Ar trebui să vin cu tine.

— Nu, a spus Dante imediat.

— Dacă Antonio nu iese până nu mă vede în mașina mea? Dacă au binoclu, vor vedea că tu ești în spatele volanului. Vor fugi și nu vom afla niciodată cine se află în spatele acestei revolte.

Dante m-a privit cu respect.

— Nu-ți voi risca viața.

— Nu voi coborî din mașină. Este antiglonț, îți amintești? Voi fi perfect în siguranță.

— Vrei să fii acolo când mă ocup de Antonio?

Am ezitat. Acesta era ultimul lucru pe care mi-l doream.

— Nu, am spus sincer. Dar nu există altă cale. Odată ce situația este sub control și îți suni oamenii, voi pleca.

Multă vreme, eu și Dante ne-am uitat unul la altul.

— Nu ar trebui să-ți riști viața pentru mine. Și nu este doar viața ta în joc.

— Nimic nu ni se va întâmpla nici mie, nici copilului nostru. Știu că ne vei proteja.

Dante nu a spus nimic. Mi-aș fi dorit să spună că credea că era copilul lui, că și-ar fi dorit să fi putut lua înapoi toate lucrurile dureroase pe care le-a spus.

— Hai să mergem, atunci.

Dante s-a ascuns sub bancheta din spate a mașinii, în timp ce eu conduceam. Când am trecut de poartă, Enzo mi-a aruncat o privire ciudată, dar nu a încercat să mă oprească. Dante avea două arme legate în suportul său și încă una în mână. Erau și cuțite în spațiul pentru picioare și aveam un pistol în torpedo. Nu că mi-ar fi folosit prea mult. Nu am mânuit o armă în viața mea.

Mi-a crescut pulsul când am condus mașina spre parcarea pustie din fața depozitului abandonat.

— Aproape am ajuns, am spus.

— Când îl vezi pe Antonio, încearcă să nu-mi vorbești decât dacă este absolut necesar. Nu trebuie să știe că nu ești singură.

Punctul de întâlnire mi-a apărut în raza vizuală. Antonio stătea lângă mașina lui. Din câte am înțeles, Frank nu era cu el, dar nu era singur. Inima mea și-a accelerat ritmul și mâinile mi-au devenit cleioase când strângeam mai tare volanul. Era o a doua mașină.

Raffaele şi doi bărbaţi pe care nu-i cunoşteam erau înăuntru.

— Antonio nu este singur, am şoptit, mişcându-mi abia buzele.

— Câţi?

— Alţi trei. Raffaele şi doi bărbaţi pe care nu-i recunosc.

Dante şi-a scos telefonul şi l-a adus la ureche.

— Enzo, pregăteşte echipajul. Trebuie să elimin nişte şobolani. Ia doar cercul interior cu tine.

I-a dat repede adresa lui Enzo, apoi a închis.

Am încetinit maşina şi m-am forţat să-mi pun pe chip un zâmbet tremurător când m-am oprit la câţiva metri de locul unde stătea Antonio. Părea neliniştit şi continua să se uite spre Raffaele, care cobora din maşină, urmat de bărbatul de pe bancheta din spate. De ce l-a adus Antonio pe Raffaele la o întâlnire cu mine? Raffaele mă ura. Prefera să mă vadă moartă decât să mă vadă lângă Antonio.

Dacă Dante avea dreptate şi Antonio voia să scape şi de mine? Nu voiam să cred asta. Am oprit motorul. După o altă privire către Raffaele, Antonio s-a îndreptat spre maşina mea. M-am încordat, dar mi-am forţat faţa să nu arate nimic. Când aproape a ajuns la mine, ochii i s-au fixat pe bancheta din spate şi s-a oprit brusc. Privirea lui s-a aruncat spre mine pentru cel mai scurt moment înainte ca buzele să se deschidă, probabil pentru a striga un avertisment. Era prea târziu.

Dante a deschis uşa şi a îndreptat pistolul spre Antonio. Stomacul mi s-a strâns de tristeţe şi vinovăţie

când primul glonț l-a lovit pe Antonio în stomac. Al doilea i-a trecut direct prin mâna dreaptă, care fusese pe cale să scoată pistolul. Antonio a căzut la pământ, strângându-se de mijloc, cu fața contorsionată de durere.

M-am strâns cu degetele de volan cu toată puterea. O parte din creierul meu țipa la mine să iau pistolul din torpedo pentru a avea un fel de protecție, dar cealaltă, partea mai zgomotoasă, doar țipa. Urlând de angoasă și groază, și vinovăție.

Dante a fost protejat de ușa mașinii antiglonț când a tras următorul său foc. Glonțul i-a sfâșiat gâtul bărbatului care a coborât din mașină după Raffaele.

Raffaele încerca să ajungă în siguranța propriei mașini, trăgând glonț după glonț în direcția noastră, dar niciunul dintre ele nu a putut să străpungă geamurile noastre de protecție. Când Raffaele s-a aruncat spre ușa din dreapta a mașinii sale, Dante a ieșit din spatele ușii care îl proteja. Inima mi-a bătut sălbatic în piept când el și-a îndreptat umerii și a țintit calm. În succesiune rapidă, Dante a apăsat pe trăgaci, lovindu-l pe Raffaele mai întâi în rotula stângă, apoi în rotula dreaptă. Raffaele a căzut la pământ, cu fața schimonosită de agonie. Bărbatul din spatele volanului mașinii a accelerat, fără să obosească nici măcar să-și închidă portiera din partea pasagerului, încercând să scape și să-și salveze propria viață. Alte trei mașini, întărirea lui Dante, se îndreptau deja spre noi cu o viteză ametitoare, dar Dante nu a lăsat mașina inamicului să scape. Și-a îndreptat pistolul spre cauciucuri și le-a lovit unul după

altul, făcându-l pe bărbat să piardă controlul mașinii, care a început să se învârtească și s-a ciocnit în cele din urmă de depozitul abandonat. Airbagurile s-au deschis, umplând mașina și ascunzându-l pe moment pe șofer.

Acum, că tăcerea a căzut peste zonă, am eliberat o respirație aspră și mi-am ținut ochii ațintiți drept înainte. Dacă mă uitam înapoi, spre locul unde Antonio sângera încet, îmi pierdeam mințile. Nu ar fi trebuit să vină la mine, nu ar fi trebuit să-mi ceară să-l ucid pe Dante. Ar fi trebuit să știe asta. Acum nu puteam face nimic pentru el, cu excepția speranței că Dante nu-i va prelungi agonia prea mult timp. Lacrimile mi-au încețoșat vederea, iar degetele îmi erau albe și pulsau din strânsoarea volanului. Cu coada ochiului, îl distingeam pe Raffaele. Cu picioarele lui inutile, se târa înainte cu brațele, lăsând în urmă o dâră de sânge pe asfaltul prăfuit.

Mașinile cu întărirea lui Dante s-au oprit lângă mine. Enzo mi-a aruncat o privire scurtă înainte de a alerga spre Dante. Nu știam ce spuneau, dar Enzo s-a îndreptat spre Raffaele, l-a apucat de gât și l-a ridicat în picioare. Desigur, picioarele lui Raffaele au cedat din nou, iar Enzo a început să-l târască în spate, în ciuda strigătelor de durere ale lui Raffaele. Cu ajutorul lui Taft, l-au urcat pe Raffaele în mașina de lângă a mea.

Dante a apărut la geamul meu. Nici măcar nu m-am putut mișca să-l deschid. Degetele mele, corpul meu, toată ființa mea păreau paralizate. După o clipă, Dante a deschis ușa. S-a ghemuit lângă mine. Era un gest destul de neobișnuit pentru el, încât ochii mei s-au fixat pe fața lui.

— Valentina, a spus Dante cu grijă. Crezi că poți să conduci până acasă sau vrei ca unul dintre oamenii mei să o facă?

Te vreau pe tine. Am nevoie de tine, acum mai mult ca niciodată.

— Nu, sunt bine. Pot să conduc.

Dante m-a analizat. Părul îi era încă perfect pieptănat pe spate, costumul la fel de impecabil ca întotdeauna. Nimic care să indice că tocmai a ucis un bărbat și i-a rănit pe alți trei.

— Îl voi trimite pe Taft cu tine, a spus el ferm. Va mai trece ceva timp până când voi veni acasă.

Nu avea nevoie să spună mai mult. Nu voiam să aud mai mult. Am dat din cap simplu. Dante s-a ridicat și i-a făcut semn lui Taft, care s-a strecurat pe scaunul pasagerului fără un cuvânt. Mi-a aruncat o privire rapidă. Probabil că arătam de parcă eram aproape să-mi pierd mințile. Și exact așa mă simțeam.

Dante a ezitat înainte să-mi închidă ușa și să se îndepărteze câțiva pași de mașină. Ca în transă, mi-am apăsat piciorul pe accelerație. Nu m-am uitat înapoi, nu am putut. Mi-am luat rămas bun de la Antonio în după-amiaza asta. Nu, de fapt mi-am luat rămas bun de la el cu mult timp în urmă.

Taft a continuat să se uite în direcția mea. Conduceam prea încet, dar el nu a comentat. Aveam gâtul încordat și mă simțeam rău, dar nu era greața pe care o trăisem în timpul sarcinii. Aceasta era ceva care părea să-mi stăpânească întregul corp, dar am rezistat. Trebuia să păstrez aparențele. Dante era un om mândru

și puternic, iar eu eram soția lui. Nu aș voma în fața unuia dintre oamenii lui.

Nu eram sigură cât timp a durat să ajung la conac, dar s-a simțit ca o eternitate.

Când am parcat în sfârșit mașina în garaj, eram în pragul unei cedări nervoase. Mi-am deschis portiera și am ieșit. În timp ce mă îndreptam spre ușa care ducea în casă, picioarele mi-au cedat. Mâini puternice m-au prins de sub brațe și m-au oprit din a mă izbi puternic de podea. Condusă de hotărâre pură, mi-am forțat picioarele să nu mai tremure.

— Ești în regulă? a întrebat Taft. Ar trebui să-l sun pe șeful?

— Nu, am spus eu repede. Trebuie să se ocupe de afaceri.

De Antonio. Un nou val de greață s-a prăbușit asupra mea. Am făcut un pas înainte, ieșind din strânsoarea lui Taft, cu capul sus și cu spatele înțepenit. Abia respirând, am intrat în casă și, strângând balustrada într-o strânsoare de moarte, m-am târât sus. Am intrat în dormitorul matrimonial și direct în baie, unde mi-am golit stomacul în toaletă. Abdomenul mi s-a strâns dureros și, pentru o clipă, am înghețat de frică, dar apoi senzația a dispărut.

M-am ridicat și încet, tremurând, am început să mă dezbrac, lăsându-mi hainele împrăștiate pe podea. Am deschis dușul și am pășit sub jetul de apă fierbinte, închizând ochii și lăsând în sfârșit suspinele să-mi zdrobească corpul. M-am sprijinit de cabina de duș și am alunecat încet până m-am așezat pe podeaua rece de

marmură. Mi-am tras picioarele strâns de piept și am plâns. Plângeam pentru Antonio, pentru băiatul cu care am crescut, pentru bărbatul pe care l-am iubit cândva, pentru cineva pentru care am trădat Outfit o dată înainte. Dar astăzi am luat o decizie și a fost împotriva lui Antonio. Știam ce avea să însemne pentru el, știam că i-am semnat condamnarea la moarte în momentul în care i-am spus lui Dante despre plan. Și totuși, nici măcar nu am ezitat. L-am ales pe Dante și l-aș alege din nou. El era soțul meu, era tatăl copilului meu nenăscut, era bărbatul pe care îl iubeam, chiar dacă nu mi-a dat niciodată motive. Mi-am îngropat fața în picioarele mele, îndurând atât de multă durere încât nu mai puteam suporta. Acum aveam sânge pe mâini. Și am plâns și mai tare.

Așa m-a găsit Dante. Nu eram sigură cât timp a trecut, cât timp a fost plecat. Tremuram, cu pielea zbârcită și roșie din cauza apei fierbinți. Dante a stat în prag câteva clipe, privindu-mă, înainte să se îndrepte spre duș. Nu avea aceleași haine pe care le purta când l-am văzut ultima oară. Se schimbase. A trebuit să se schimbe. Mi s-a încordat gâtul. M-am uitat la el, tremurând și plângând în tăcere. A băgat mâna în cabina de duș, încă îmbrăcat complet, și a închis apa. Ochii lui albaștri s-au fixat asupra mea în timp ce mă ghemuiam pe podea. Era îngrijorare și simpatie, și ceva crud și întunecat pe chipul lui. Nu m-am mișcat, nu am putut.

S-a aplecat, și-a strecurat brațele pe sub mine și s-a îndreptat încet cu mine lipită de pieptul lui, udându-i cămașa scumpă. Degetele mele s-au agățat de umerii lui aproape cu disperare. M-a așezat cu grijă, dar nu m-a lăsat. Nu eram sigur că aș fi putut sta pe cont propriu. A luat un prosop și a început să mă usuce fără grabă, ochii lui urmărindu-i mâinile în timp ce îmi frecau țesătura pufoasă peste piele. Mi-am apăsat fața în curbura gâtului lui, inhalând parfumul lui familiar, acum amestecat cu praf de pușcă și sânge. Sânge. Dulce și metalic. Sânge, atât de mult sânge.

— O, Doamne, am icnit, și am icnit, și am icnit, dar nu puteam să respir.

Dante m-a ridicat din nou în brațe și m-a purtat în dormitor, unde m-a așezat pe patul nostru. Și-a scos pantofii și s-a întins lângă mine, mângâindu-mi fața până când privirea mea frenetică s-a așezat pe ochii lui intenși.

— Șșșt, Val. E în regulă.

Dar nu era, nu putea fi.

— L-am omorât.

Mi-am strâns ochii ca să blochez imaginile create de mintea mea, dar acestea erau și mai colorate pe pânza neagră a pleoapelor mele închise.

— L-am omorât, am repetat iar și iar, până când nu am mai fost sigură dacă vorbele îmi părăseau încă buzele sau dacă erau doar un ecou în urechile mele.

— Val, a spus Dante ferm, cu degetele strângându-se pe fața mea. Uită-te la mine.

Mi-am deschis ochii, uitându-mă la chipul frumos

al soțului meu.

Frumos de rece. Nici o sclipire de regret.

— Ai făcut ce era corect.

Oare așa am făcut? Uneori era greu să vezi linia dintre bine și rău din toată moartea și sângele care placau cărările mafiei.

— Ai făcut ceea ce trebuia să faci pentru a mă proteja.

Degetele lui mi-au mângâiat bărbia.

— Nu voi uita niciodată. Niciodată.

— Ți-am spus că poți avea încredere în mine, am șoptit.

— Știu, și am.

Voiam să-l cred, dar încă nu spunea nimic despre copilul nostru, încă nu recunoștea că era al lui, că a greșit acuzându-mă că l-am înșelat. Prea mândru, prea încăpățânat. Trebuia să fi știut că a greșit tot timpul, pentru că, dacă ar fi crezut vreodată cu adevărat că l-am înșelat, ar fi mutat cerul și pământul pentru a găsi bărbatul care m-a atins. Nu am vrut să mă gândesc la asta, dar pe măsură ce mintea mea s-a ferit de un subiect dureros, s-a agățat de următorul.

— Ai aflat numele celorlalți trădători?

Dante a dat din cap sumbru.

— Da. sunt destul de sigur. Enzo și alții câțiva se ocupă de șobolanii mai puțin importanți chiar acum.

— Ce... ce i-ai făcut lui Antonio?

Știam că nu ar fi trebuit să întreb. Nu ar fi făcut lucrurile mai bune. Ar fi adăugat doar combustibil focului care era vinovăția mea.

Dante a clătinat din cap.

— E mort, Val.

— Știu, dar ce i-ai făcut?

— Dacă este vreo consolare pentru tine, mi-am concentrat atenția principală asupra lui Raffaele. Antonio a primit o moarte mai rapidă decât orice alt trădător.

Ochii mi s-au umplut de lacrimi.

— Mulțumesc.

În ce fel de lume întortocheată trăim încât i-am mulțumit soțului meu pentru că mi-a ucis primul soț repede, pentru că a menținut tortura la minimum? O lume a sângelui și a morții. O lume în care copilul nostru avea să se nască și în care avea să crească, și poate într-o zi, dacă era băiat, avea să urmeze calea lui Dante și să-i ucidă și tortureze pe alții pentru a rămâne la putere. Un cerc nesfârșit de sânge și moarte.

Dante mi-a cercetat ochii.

— Val, mă îngrijorezi.

Mi-am ridicat capul și mi-am apăsat buzele ude de lacrimi de ale lui Dante. Nu s-a dat înapoi, doar m-a privit cu sprâncenele încruntate. M-am dat înapoi câțiva centimetri, cu degetele strânse în părul lui, cu ochii implorând.

— Te rog, am spus eu încet. Fă dragoste cu mine. Doar azi. Știu că nu mă iubești. Prefă-te, doar pentru seara asta. Ține-mă măcar o dată în brațe.

Tumultuos nu era cuvântul potrivit pentru a descrie privirea din ochii lui Dante, dar era singurul lucru care mi-a venit în minte.

— Doamne, Val.

A eliberat o respirație aspră, apoi și-a lipit buzele de ale mele, despărțindu-le și gustându-mă, gustând lacrimile mele, întristarea mea și cumva luând ceva din ele cu fiecare atingere a gurii. Mâna lui mi-a trecut peste claviculă, braț, coaste, șold, cu o atingere ușoară, abia sesizabilă și totuși, singurul lucru de care eram conștientă. S-a ridicat și și-a descheiat rapid cămașa înainte de a o arunca nepăsător pe jos, iar apoi pieptul lui gol s-a lipit de mine, atât de cald și solid. Mi-a lăsat sărutări moi ca de bumbac pe tâmplă, frunte și obraz înainte de a-mi găsi din nou buzele pentru un sărut care mi-a tăiat respirația.

Mâna lui mi-a descoperit sânul ca pentru prima dată, vârfurile degetelor aplicând atingeri ușoare pe piele, revendicându-mă fără posesivitatea obișnuită. Am gemut lângă gura lui în timp ce degetele lui au călătorit pe lungimea corpului meu pentru a-mi aluneca între picioare. Le-a desfăcut și apoi mi-a explorat ușor pliurile, blând și fără grabă. Am scâncit încet, dar Dante m-a redus la tăcere cu un alt sărut înainte de a-și freca nasul de gâtul și clavicula mea. Când buzele lui s-au închis în sfârșit în jurul sfârcului meu, deja gâfâiam. Dante a strecurat unul, apoi două degete în mine înainte să se dea jos din pat și să se ridice. El și-a dat jos rapid hainele rămase, apoi a urcat în pat, glorios de gol și dur. S-a așezat între picioarele mele și s-a lăsat în coate, mulând trupurile noastre ca și cum eram unul singur. Nu a intrat în mine. În schimb, mâna lui mi-a mângâiat piciorul și l-a ridicat până când s-a îndoit peste spatele

lui. Erecția lui apăsa pe interiorul coapsei mele, dar Dante nu părea să se grăbească. M-a sărutat, cu ochii întunecați și cercetători, în timp ce mă priveau. Mi-a mângâiat ușor sânul, făcându-mă să tânjesc după el înainte să mă revendice în sfârșit.

Probabil că a văzut nevoia pe fața mea, pentru că a întins mâna între noi și și-a aliniat erecția la intrarea mea. Revendicarea lui nu a venit într-o mișcare rapidă și dură ca atât de des în trecut. A fost o cucerire lentă, iar zidurile mele i-au cedat ca întotdeauna. Am gâfâit când a fost îngropat complet în mine. Dante mi-a cuprins ceafa, cu antebrațele sprijinite de ambele părți ale feței mele, apoi a început să se miște în mine. Timpul părea să se oprească în timp ce trupurile noastre alunecau unul împotriva celuilalt. Asta însemna să faci dragoste?

Mi-am înconjurat brațele în jurul lui Dante, încercând să-l apropii și mai mult. Dante nu a opus rezistență. Și-a coborât fața spre a mea, mi-a sărutat buzele, apoi obrajii până când gura lui mi-a atins urechea.

—Ar fi trebuit să fac dragoste cu tine înainte, a spus el cu voce joasă.

Și am țipat ca răspuns. Nu eram sigură dacă asta făcea parte din revendicarea lui și nu-mi păsa. În acest moment, m-am simțit real și asta a fost tot ceea ce a contat pentru mine. Când Dante s-a cutremurat la eliberare, m-a luat cu el și, chiar și după aceea, când a început să se înmoaie în mine, nu s-a îndepărtat.

El stătea întins deasupra mea, încă îngropat în

mine, respirația lui trecând peste obrazul meu. Știam că multe femei din lumea noastră preferă în orice zi o minciună frumoasă în locul adevărului dur și, pentru prima dată, am înțeles. După tot ce s-a întâmplat astăzi, mi-am permis acea slăbiciune. Mâine avea să fie momentul să ne confruntăm cu realitatea.

capitolul 21

Când am ieşit din casă înainte de micul dejun a doua zi dimineaţă, Dante nu era acolo. Nu mă aşteptam să fie – nici nu era întins lângă mine când m-am trezit. Ieri l-am forţat să mă lase mai aproape de el decât se simţea confortabil, iar acum avea să se îndepărteze până când urma să ajungem din nou aproape politicoşi. L-am chemat pe Taft, făcându-i un semn cu mâna şi s-a apropiat de mine imediat.

— Am nevoie să mă duci la Bibiana, am spus când am intrat în garaj.

A luat cheile, a intrat în maşină şi apoi am plecat. Timpul era important.

— Grăbeşte-te, am adăugat eu când ne-am îndepărtat de casă.

Taft nu a întrebat de ce.

În momentul în care am parcat în faţa casei Bibianei, am coborât din maşină şi m-am grăbit spre uşa de la intrare. Am sunat la sonerie. Ştiam că Tommaso era încă acasă, pentru că nu era niciun gardian de pază

într-o mașină pe stradă. Speram să fie așa.

Îl auzeam pe Tommaso strigând furios, apoi am auzit pași repezi și Bibiana a deschis ușa, încă în halatul de baie. Ochii i s-au mărit de confuzie când m-a văzut.

— Val? Tommaso mi-a spus ce s-a întâmplat ieri. Te simți bine?

Pe obrazul ei avea o vânătaie în formă de mână și mi-a făcut decizia mai ușoară.

Am tras-o spre mine într-o îmbrățișare și i-am împins flaconul cu otravă în palmă.

— Nimeni nu știe că am asta. E otravă, Bibi. Dacă chiar vrei să fii liberă, atunci strecoar-o în micul lui dejun azi. Mâine va fi prea târziu. Astăzi încă mai putem da vina pe trădători. Nimeni nu va pune întrebări. M-am îndreptat cu un zâmbet, fața mea fiind masca pe care o învățasem de la Dante.

Bibi mi-a zâmbit înapoi, dar în ochii ei erau surpriză, neîncredere și recunoștință.

— Bibiana, ce îți ia atât de mult? a urlat Tommaso în timp ce cobora cu greu scara.

S-a oprit când m-a văzut. Bibiana a ascuns repede flaconul cu otravă în halatul de baie.

— Îmi pare rău că te-am deranjat, am spus. Am vrut doar să mă asigur că Bibiana știe că sunt bine. Nu am mult timp însă. Trebuie să mă întorc acasă.

— Dante a convocat o întâlnire cu toți cei din Outfit. Tocmai am primit e-mailul. Presupun că nu poți să-mi dai detalii despre ce s-a întâmplat?

Am clătinat din cap.

— Chiar ar trebui să plec.

I-am zâmbit Bibianei, apoi m-am întors pe călcâie și m-am dus la mașină. Ultimul lucru pe care l-am auzit a fost că Bibi i-a spus lui Tommaso că avea să-i facă un mic dejun rapid înainte să plece.

Acesta era al doilea bărbat pe care l-am condamnat la moarte. De data aceasta, însă, nu am simțit nicio vină.

— Valentina, aș vrea să vorbesc cu tine, a spus Dante înainte de a dispărea înapoi în biroul lui.

Am ezitat. Era prima dată când Dante mă chema să intru în biroul lui pentru o conversație. În toate dățile anterioare, eu a trebuit să-l caut.

Îngrijorarea mă rodea când am păşit în biroul lui și am închis ușa în urma mea. Dante era cu fața la fereastră, dar s-a întors spre mine. Multă vreme, ochii lui albaştri mi-au cercetat chipul.

— Tommaso nu a apărut la întâlnirea pe care am convocat-o.

Mi-am forțat chipul să rămână inexpresiv.

— Așa, și?

— Bărbații pe care i-am trimis să-l ia l-au găsit mort în camera lui . Otrăvit.

— Dar Bibiana? am întrebat, încercând să par îngrijorată și șocată.

Nu mi-a trimis mesaj și nici nu a încercat să mă sune. Oricum ar fi fost prea riscant.

— Acum este cu părinții ei, dar va trebui să mă duc

până acolo ca să o interoghez.

Am înghețat.

— De ce?

— Pentru că, în calitate de Capo, trebuie să investighez când unul dintre oamenii mei este ucis.

Dante a înaintat încet spre mine.

— Desigur, sunt destul de sigur că știu ce s-a întâmplat.

Mi-am ridicat bărbia când s-a oprit în fața mea.

— Știi?

I-am susținut privirea – orice altceva ar fi părut vinovat, chiar dacă probabil că oricum era prea târziu pentru asta.

— Ești cea mai bună prietenă a Bibianei și ai vrut să o ajuți.

N-am spus nimic, dar el nu părea să aștepte asta de la mine. El a continuat cu aceeași voce liniștită și plăcută.

— Antonio ți-a dat otravă când ți-a cerut să mă omori, nu-i așa?

M-am gândit să-l mint, dar aveam nevoie ca el să fie de partea mea și nu ar fi acceptat să fie mințit.

— Da, am spus încet.

— Nu mi-ai spus despre ea pentru că știai că este șansa ta să o ajuți pe Bibiana, așa că i-ai dus-o și i-ai spus să dea vina pe Raffaele.

— A spus ea asta?

— Ea a menționat că Raffaele i-a vizitat cu o zi înainte, când oamenii mei au dus-o la părinții ei, dar era prea isterică pentru a spune multe.

Regreta oare Bibi ceea ce făcuse? Sau căderea ei fusese doar pentru spectacol?

— Și de ce nu crezi că a fost Raffaele?

Ochii lui Dante s-au îngustat.

— Pentru că ar fi menționat asta când l-am interogat.

Am dat din cap.

— Deci, ce facem acum?

Dante a clătinat din cap.

— La naiba, Valentina. Ar fi trebuit să vii la mine.

— Am venit la tine. Te-am întrebat dacă ai putea face ceva împotriva lui Tommaso, dar ai spus că nu poți.

— Mi-ai cerut să-l omor și ți-am spus că nu pot pentru că nu era un trădător.

Am pufnit.

— De parcă asta ar conta. Ești un ucigaș, Dante. Poți ucide pe cine vrei. Nu-mi spune că nu ai ucis niciodată din alte motive decât pentru protejarea Outfit.

Dante m-a strâns de umeri, aducându-ne și mai aproape.

— Bineînțeles că am făcut-o. Dar ți-am spus „nu" și ar fi trebuit să mă asculți.

— Pentru că vorbele tale sunt lege, am spus eu batjocoritor.

— Da, a spus Dante cu voce joasă. Chiar și pentru tine.

— Aș face-o din nou. Nu regret că am eliberat-o pe Bibi de acel ticălos crud. Regret doar că a trebuit să o fac pe la spatele tău, dar nu mi-ai lăsat de ales.

Ochii lui Dante au sclipit.

— Nu ți-am lăsat de ales? Nu poți să-mi ucizi oamenii!

— El a meritat-o. Ar fi trebuit să vezi ce i-a făcut lui Bibi. Ar fi trebuit să-l ucizi pentru felul în care a tratat o femeie nevinovată, soție sau nu.

— Dacă aș ucide toți bărbații din Outfit care s-au purtat rău cu femeile, aș rămâne cu jumătate din soldații mei. Aceasta este o viață de brutalitate și cruzime, iar mulți bărbați nu înțeleg că, în calitate de soldați ai mafiei, ar trebui să ne protejăm familia de aceasta și nu să ne dezlănțuim furia asupra lor. Ei știu că nu aprob acțiunile lor. Asta e tot ce pot face.

— Dar mi s-a dat șansa de a face ceva și am făcut-o.

— Ai ajutat o soție să-și ucidă soțul. Unii bărbați din poziția mea ar considera neliniștitor să fie cu o femeie care nu ezită să folosească otravă.

Am făcut ochii mari.

— I-am dat lui Bibi o șansă, o alegere. Asta nu înseamnă că te-aș omorî. M-aș lupta cu tine dacă m-ai trata vreodată așa cum a făcut Tommaso cu Bibi. Tommaso a exploatat slăbiciunea lui Bibi. I-a fost dată bătrânului ticălos când avea doar optsprezece ani și nu a știut niciodată să se apere de el. A avut patru ani la dispoziție pentru a fi un bărbat mai bun, pentru a o trata decent. Nu a reușit să facă asta. Căsătoria noastră nu are nimic de-a face cu a lor. Nu trebuie să mă bați și să mă violezi pentru a te simți bărbat și nici nu te-aș lăsa. Și oricum, nu sunt răzbunătoare, altfel nu aș fi suportat felul în care m-ai tratat în ultimele luni, cum m-ai acuzat că trișez. Și Bibi nu l-a iubit niciodată pe Tommaso, așa că...

M-am oprit, strângând din buze. Ultima parte nu trebuia să-mi fi scăpat.

Degetele lui Dante de pe umerii mei au înteţit strânsoarea. Mi-am îndepărtat ochii de la privirea lui pătrunzătoare, incapabilă să o suport.

— Nu sunt îngrijorat că mă vei otrăvi. După cum am spus mai devreme, am încredere în tine, a spus el după un timp, coborându-şi mâinile de pe umerii mei. Dar va trebui să investighez moartea lui Tommaso.

— Nu o vei pedepsi pe Bibi, nu-i aşa? am întrebat îngrozită. Te rog, Dante, dacă îţi pasă vreun pic de mine, vei decide că uciderea lui Tommaso a fost legată de trădători şi că Bibi este nevinovată. A trecut deja prin prea multe.

— S-ar putea să fie oameni care să nu creadă că Bibiana nu a fost implicată în moartea lui Tommaso, exact din motivele pe care le-ai spus mai înainte. Avea motive să-l urască. Avea motive să-l omoare.

— Atunci dă vina pe mine. Aş fi putut să o fac pe spatele lui Bibi pentru a o ajuta.

— Şi apoi, ce? întrebă Dante încet.

— Apoi mă pedepseşti pe mine şi nu pe ea.

— Şi dacă pedeapsa pentru o astfel de crimă ar fi moartea la rândul ei? Ochi pentru ochi, Valentina.

M-am uitat la el, cu lacrimi în ochi.

— Nu o răni pe Bibi. Te rog, nu o face. Fără mine, ea nu ar fi găsit niciodată o modalitate de a-l ucide. A fost la fel de mult vina mea, cât a fost a ei. Voi împărtăşi cu ea orice pedeapsă pe care i-o vei decide.

— Mă tem că spui asta pentru că ştii că nu te voi

pedepsi, a spus Dante, cu un zâmbet întunecat pe buze.

— Nu o vei face?

Dante m-a sărutat puternic, apoi s-a tras înapoi și mi-a atins ușor abdomenul. Era din cauza copilului nostru? Sau citeam prea mult în gest? Sau poate că mi-a atins abdomenul din întâmplare.

— Atât timp cât voi conduce Outfit, nu vei fi rănită.

S-a dat înapoi.

— Trebuie să mă duc să vorbesc cu Bibiana acum.

— Lasă-mă să merg cu tine, am spus eu grăbită.

— Tatăl tău și consilierul meu vor fi acolo, așa că nu întrerupe. Nu vreau să te suspecteze. Tatăl tău ar trece cu vederea, dar ar trebui să fiu nevoit să-l oblig pe Rocco să tacă din cauza asta.

Trecuse ceva timp de când mergeam la casa copilăriei Bibianei. Nu mi-au plăcut niciodată prea mult părinții ei. Asta nu s-a schimbat când au forțat-o pe Bibi să se căsătorească cu un bătrân. Tatăl meu și Rocco Scuderi ne așteptau în fața ușii. Când ne-am apropiat de ei, tata m-a strâns într-o îmbrățișare, mi-a sărutat tâmpla și și-a apăsat palma de abdomenul meu.

— Deci, ce mai faci?

Simțeam ochii lui Dante asupra noastră. Scuderi, de asemenea, privea cu ochi de șoim. Nu eram sigură dacă știa despre sarcina mea. Încă nu era de domeniul public, dar în curând avea să fie greu de ascuns. O privire mai atentă era deja suficientă pentru a trezi

suspiciuni.

— Sunt bine, am spus în șoaptă.

Tata a dat din cap, apoi s-a dat înapoi.

— Ești aici să o susții pe Bibiana?

Am dat din cap, dar am fost distrasă când ușa s-a deschis și părinții Bibianei ne-au primit în casa lor. Bibiana era în sufragerie, înfășurată într-o pătură. M-am repezit la ea și am tras-o într-o îmbrățișare strânsă.

— Am făcut-o. Chiar am făcut-o, mi-a șoptit ea la ureche.

— Șșșt, am murmurat, bătând-o pe spate.

Când m-am retras, Dante, tatăl meu și Rocco Scuderi stăteau lângă noi. Bibi a înțepenit, cu ochii înspăimântați în timp ce privea de la unul la altul. Părinții ei au rămas în prag. Dacă Bibi era copilul meu, nu aș fi plecat de lângă ea într-un moment ca acesta.

— Sunt aici să te întrebe despre cauza morții lui Tommaso. Este o procedură standard. Totul va fi bine, i-am spus.

Dante s-a apropiat de noi.

— Cel mai bine ar fi dacă am putea vorbi singuri cu Bibiana, mi-a spus el.

Părinții Bibianei au plecat fără un cuvânt de protest. M-am ridicat, dar nu m-am mișcat. Privirea imploratoare a lui Dante m-a făcut să mă dau înapoi câțiva pași. Bibiana s-a ridicat, apoi s-a uitat cu teamă la Dante în timp ce stătea în fața ei. Era practic chircită și asta mi-a scos în evidență latura protectoare, dar Dante mi-a aruncat o privire de avertizare. Voia să am încredere în el, să-l las să se ocupe de asta și știam că nu

aveam de ales. După un zâmbet încurajator către Bibi, am părăsit sufrageria, dar nu am mers departe. Mi-am lipit urechea de ușă, încercând să ascult conversația lor. Au vorbit prea încet, ceea ce ar fi fost un semn bun în circumstanțe normale. Nicio voce ridicată nu ar fi trebuit să fie un lucru pozitiv, dar Dante era cel mai periculos când era tăcut.

Cincisprezece minute mai târziu, am auzit pași apropiindu-se de ușă și m-am dat repede înapoi. Tata a deschis ușa și mi-a făcut semn să intru.

— Totul e în regulă, a spus el când mi-a văzut expresia îngrijorată.

Am intrat. Bibi stătea pe canapea, cu obrajii udați de lacrimi, în timp ce Dante și Scuderi stăteau lângă fereastră, vorbind cu voci liniștite. M-am grăbit spre ea și m-am așezat. Ea m-a prins imediat de mână și am strâns-o.

Părinții ei au intrat când Dante s-a întors spre noi.

— Bărbații cel mai probabil responsabili de moartea lui Tommaso sunt morți. Nu există nicio pedeapsă de plătit, așa că declar cazul închis.

Aproape că m-am lăsat de ușurare.

— Asta înseamnă că avem voie să căutăm un nou soț pentru fiica noastră? Recent s-a renunțat la obiceiul de a aștepta un an, a spus tatăl Bibianei și, desigur, se referea la mine.

Acel ticălos. Bibiana abia se eliberase de un soț pe care ei îl aleseseră pentru ea și deja erau dornici să găsească pe altcineva nou.

Încruntarea și răspunsul lui Dante l-a făcut pe

celălalt bărbat să-și coboare capul.

— Bibiana este însărcinată cu copilul lui Tommaso.

Privirea mi-a zburat spre Bibi, care mi-a aruncat un mic zâmbet fericit.

— Am bănuit o vreme, dar am primit confirmarea în această dimineață, a șoptit ea.

Părinții ei păreau de parcă ar fi fost loviți. Cu greu puteau căsători o văduvă însărcinată. Ar fi fost de prost gust. Bibi a întâmpinat direct privirile lor dezamăgite.

— Nu mă voi muta înapoi cu voi.

— Vă dau cuvântul meu că fiica voastră va fi în siguranță în casa în care a locuit cu Tommaso, a spus Dante.

A trebuit să-mi ascund un zâmbet. Părinții lui Bibi nu au putut respinge asta. După aceea, eu și Dante am condus-o pe Bibi înapoi la ea acasă. Deși nu am vorbit despre ceea ce s-a întâmplat cu adevărat, expresia ușurată a lui Bibi nu a lăsat aproape nicio îndoială. Încerca să pară solemnă ori de câte ori își venea în fire, dar de cele mai multe ori ușurarea ei era prea evidentă.

M-am bucurat că Dante știa adevărul. Și-ar fi dat seama oricum. Când Bibi a coborât din mașină și eram în drum spre casă, i-am pus mâna pe picior.

Ochii lui Dante au fost surprinși. De obicei, îi onoram reticența față de manifestările publice de afecțiune.

— Îți mulțumesc că ai ajutat-o pe Bibi.

— Am făcut-o pentru tine, a spus el simplu.

Era probabil lucrul cel mai aproape de o declarație de – iubire? afecțiune? – pe care aș fi putut-o primi

vreodată de la el.

— Mulțumesc.

Mi-am tras din nou mâna și mi-am sprijinit-o în poală, dar Dante m-a luat prin surprindere când s-a întins după mâna mea, a dus-o la buze și mi-a apăsat un sărut pe degete. Mi s-a blocat respirația în gât și imediat ochii mi s-au umplut de lacrimi. Un gest atât de mic nu ar fi trebuit să însemne atât de mult, dar însemna, iar hormonii agitați de sarcină nu au ajutat. Dante nu mi-a lăsat mâna și mi-a trimis o privire întrebătoare.

— Valentina? Ești în regulă?

— E din cauza hormonilor. Îmi pare rău. Doar ignoră-mă.

Dante ne-a sprijinit mâinile legate de coapsa lui și a condus cu o mână. El nu a comentat în timp ce mi-am șters ochii și mi-am apăsat mâna liberă de mica umflătură a abdomenului.

capitolul 22

În săptămânile care au urmat morții lui Tommaso, Bibiana a înflorit în noua ei viață. Părea să prospere în singurătatea casei ei. Mi-aș fi dorit să mă descurc și eu cu singurătatea. Dante era mai ocupat ca niciodată. Voia să se asigure că restul oamenilor lui erau cu el sută la sută. Asta nu-mi lăsa mult timp, cu excepția nopților în care mă trezea cu mângâieri și sărutări. Din momentul în care l-am rugat să facă dragoste cu mine după moartea lui Antonio, el a permis mai multă apropiere în timpul sexului, mă ținea adesea în brațe, dar aveam sentimentul că încă prefera să fie în spatele meu, deoarece îi permitea să-și mențină distanța. Mi-am petrecut zilele fie lucrând la cazinou, fie cu Bibiana sau Ines, care au devenit o prezență mai puternică în viața mea pe măsură ce sarcina mea progresa.

Astăzi, Bibiana, Ines și cu mine ne-am pus de acord să mergem împreună la cumpărături. Bineînțeles, îmbrăcămintea pentru bebeluși a fost punctul numărul unu pe agenda noastră de zi.

Când am intrat în primul nostru magazin pentru copii, Ines a pus întrebarea pe care știam că dorea de ore în șir să o pună.

— Deci cum se descurcă Dante cu sarcina?

— Nu se descurcă deloc, am spus eu degajat.

Nu am vrut ca Ines să știe cât de mult m-a deranjat faptul că nu m-a întrebat despre copilul nostru în mod direct nici măcar o dată. Întotdeauna mă întreba cum eram și era din ce în ce mai atent când ne culcam împreună, dar cuvântul „bebeluș" nu-i ieșea niciodată din gură. Încă nu întrebase dacă era băiat sau fată.

— De cele mai multe ori se preface că nu există nicio sarcină.

Ines mi-a privit stomacul proeminent. Încă nu era prea evident când purtam o bluză largă, pentru că aveam doar douăzeci și șase de săptămâni de sarcină, dar desigur că Dante o vedea tot timpul.

— Ce imposibil este. Vrei să vorbesc cu el?

— Doamne, nu, am spus repede, apoi i-am trimis lui Ines un zâmbet de scuze. Dar îți mulțumesc. Dante ar fi furios dacă ai interveni.

— Probabil că ai dreptate. Dar tot nu-mi place. Uneori nu înțeleg bărbații. De ce nu pot recunoaște când greșesc?

Am ridicat din umeri. Era ceva despre care mă întrebam atât de des, dar nu am găsit niciodată vreun răspuns. Bibiana ținea o salopetă drăguță cu „Încuiați-vă băieții, tatăl meu are o armă" scris pe partea din față.

— Nu că cineva ar avea nevoie de un memento, dar de ce nu? Ar trebui să iei ceva de genul ăsta.

Ea a zâmbit larg, apoi a devenit serioasă.

— S-a întâmplat ceva?

Nu eram sigură. Aveam o strângere ciudată în abdomenul inferior. Poate că bebeluşul meu stătea întins într-o poziţie incomodă şi îmi apăsa rinichii.

— Sunt bine, am spus.

Am luat aceeaşi salopetă.

— Nici nu ştiu dacă este o fată.

— Sper să fie, atunci fetele noastre se pot juca împreună.

Bibiana avea doar optsprezece săptămâni de sarcină, dar întrebase deja doctorul despre sexul copilului.

A fost uşurată când a aflat că era o fată, deoarece îşi făcea griji că un băiat i-ar fi putut aminti prea mult de Tommaso.

— Vreau să fiu surprinsă.

Nu era adevărat. Eram curioasă. Am fost din momentul în care am aflat că sunt însărcinată, dar am vrut ca Dante să fie lângă mine atunci când doctorul avea să-mi spună sexul copilului nostru. Totuşi, nu eram sigură dacă avea să se întâmple vreodată.

— Nu ştiu cum reuşeşti să faci asta. Eu sunt mult prea curioasă, a spus Bibiana.

Ines a dat din cap.

— Şi asta, iar Pietro a vrut cu disperare să ştie dacă va primi un moştenitor. Presupun că, cu gemeni, am avut într-adevăr rezultatul perfect pentru amândoi.

Ea a râs, apoi s-a liniştit când mi-a văzut faţa.

— Te-au deranjat părinţii mei? Ştiu că tatăl meu

este dornic ca Dante să aibă un fiu care să devină Capo în viitor. Nu-i lăsa să te preseze.

— Nu îi văd foarte des, am spus. Dar desigur că m-au întrebat despre sex. Tatăl tău nu părea foarte fericit când i-am spus că nu vreau să știu.

— Bărbații. Sunt foarte surprinsă că Dante nu este mai interesat să afle dacă va avea un moștenitor în curând. Dar el a fost întotdeauna relaxat cu aceste lucruri. Mulți bărbați ar fi găsit o modalitate de a produce un moștenitor în altă parte dacă soția lor ar fi fost infertilă, dar Dante nu a dat vina niciodată pe Carla. El a fost alături de ea chiar și atunci când tatăl nostru l-a îndemnat să-și găsească o amantă pe care să o lase însărcinată.

— Este oribil, am spus.

Exista încă o presiune ciudată în abdomenul meu inferior, dar părea să se amelioreze acum că nu mai mergeam atât de mult.

— Este. Tata a sugerat că Dante și Carla ar fi putut crește copilul ca fiind al lor, dar Dante a refuzat să o facă.

— Poate pentru că și-a făcut griji că el era cel cu probleme, a spus Bibiana încet.

Am dat din umeri. Nu voiam să vorbesc despre asta în public. Dante nu ar fi fost fericit dacă ar fi aflat. Desigur, acum știam că trebuie să fi fost Carla cea care era infertilă, chiar dacă Dante și cu mine nu mai vorbiserăm despre asta de la cearta noastră majoră.

— Deci, ce spui? a întrebat Bibi cu un zâmbet strălucitor, ținând încă ridicată acea salopetă cu citatul drăguț.

Am dat din cap cu un zâmbet resemnat.

— Bine. O voi lua. Chiar dacă voi avea un băiat, poate data viitoare va fi o fată, așa că nu e ca și cum aș irosi bani.

Ines mi-a atins ușor abdomenul.

— De-abia aștept. Nimic nu întrece parfumul unui nou-născut și acele degete minuscule de la picioare și de la mâini.

— Adevărat, am spus în timp ce mă uitam în căruciorul în care fetița lui Ines dormea adânc.

Bibi și cu mine am cumpărat amândouă salopetele. Apoi ne-am luat rămas bun de la Ines, care s-a întors la mașină cu propriul ei bodyguard, în timp ce Taft ne-a urmat pe mine și Bibi când ne întorceam spre Mercedes. Se prefăcea că nu era acolo. Lucru pentru care am fost recunoscătoare. Când eram căsătorită cu Antonio, ieșeam adesea din casă pe cont propriu, dar asta era acum de domeniul trecutului.

Taft ne-a condus înapoi la casa mea. Bibi și cu mine am vrut să petrecem restul după-amiezii împreună, răsfoind cărți cu nume de bebeluși și mâncând delicioasa prăjitură italiană cu migdale pe care Zita a copt-o în această dimineață.

Ușorul disconfort din abdomen pe care l-m simțit toată ziua a crescut pe măsură ce am urcat cele câteva trepte până la ușa din față și am intrat în casă. Taft s-a scuzat în liniște și probabil că avea să se întoarcă la casa de pază acum că nu mai era nevoie de el. În casă era liniște, cu excepția sunetului îndepărtat al vocilor masculine. Dante era probabil încă într-o întâlnire.

— Haide. Să ne ducem cumpărăturile la etaj. Vreau să-ți arăt lampa pe care am cumpărat-o pentru camera copilului, i-am spus Bibianei.

Am pus piciorul pe prima treaptă și am rămas pironită în loc. O durere ascuțită mi-a trecut prin abdomen. Am scăpat pungile pe care le căram și mi-am strâns imediat stomacul în timp ce cealaltă mână mi-am întins-o pentru a mă ține de balustradă. Ceva cald mi se prelingea pe picioare. Am privit în partea de jos a corpului cu groază. Pantalonii mei bej se închideau rapid la culoare. Oare tocmai mi s-a rupt apa? Era prea devreme. Mult prea devreme. Nu părea să fie suficientă apă, dar ce știam?

Bibiana a scos un strigăt șocat. Eram prea uluită ca să scot un cuvânt.

— Valentina? Vorbește-mi.

— E prea devreme, am spus eu încet. Cu paisprezece săptămâni prea devreme.

Am început să tremur în timp ce mă strângeam de abdomen.

— Sângerezi, a șoptit Bibiana.

Avea dreptate. Pantalonii mei aveau o nuanță roșie deschisă. Vederea mi s-a încețoșat.

—Avem nevoie de o ambulanță, a spus Bibiana.

Apoi a clătinat din cap.

— Trebuie să-l sunăm pe Dante.

Picioarele mele au început să tremure și a trebuit să mă sprijin de perete sau riscam să cad. Dante era într-o întâlnire importantă. Și nici măcar nu eram sigură dacă își dorea acest copil. Probabil că încă credea că l-

am înșelat ca să rămână însărcinată.

— Nu, Dante e ocupat.

Bibi mi-a aruncat o privire neîncrezătoare.

— Pe dracu'! Ajutor! Ajutor! a început să țipe.

Eram prea ocupată să mă mențin în picioare, așa că nu am încercat să o opresc. Ușa biroului lui Dante s-a deschis și Dante a ieșit, cu arma în mână. Tatăl meu și Rocco Scuderi erau în spatele lui, cu propriile lor arme scoase. Ochii arzători ai lui Dante s-au fixat asupra mea, iar furia i-a dispărut de pe față și a fost înlocuită de panică.

— Valentina? a spus Dante în timp ce s-a repezit spre mine, punându-și deja arma înapoi în toc. Ce se întâmplă?

— Nu-i nimic. Nu am vrut să vă deranjez întâlnirea.

Dante mi-a înfășurat un braț în jurul spatelui, în timp ce picioarele mele cedau. Privirea lui a observat pantalonii mei uzi. Nu văzusem niciodată acea expresie pe chipul lui. Chiar era îngrijorat pentru mine? Am icnit când durerea m-a străbătut din nou. Tatăl meu a apărut în fața mea.

— Valentina?

— Trebuie să o ducem la un spital, a spus Bibiana tăios.

Dante a dat din cap și m-a ridicat.

— Cămașa ta. O murdărești.

Dante m-a strâns și mai tare și m-a dus afară. Deodată, Taft și Enzo s-au năpustit în direcția noastră.

— Vreau ca voi să fiți în mașina din față, le-a ordonat Dante.

Eficiența calmă a fost înlocuită cu ceva urgent în

vocea lui. Ei au dat din cap înainte de a se repezi înainte. Tatăl meu a ținut deschisă ușa pasagerului a Mercedesului și Dante m-a așezat ușor.

— O voi lua pe mama ta, a spus tata în timp ce mi-a atins obrazul.

— Vom fi la spital în curând.

A închis ușa și, în momentul în care Dante a alunecat în spatele volanului, a accelerat motorul, iar noi am ieșit din garaj și am coborât pe alee. Mașina cu Enzo și Taft a așteptat în față, dar a intrat pe stradă când aproape ajungeam la ei.

Dante conducea cu mult peste limita de viteză. Fiecare denivelare de pe stradă mă făcea să tresar. Durerea nu mai era la fel de puternică, acum era doar o durere surdă, dar dacă era un semn rău?

— Ar fi trebuit să punem un prosop pe scaun. Îl ud, am spus.

Dante mi-a aruncat o privire.

— Nu-mi pasă de scaun, de mașină sau de nimic în acest moment. Tu ești tot ce contează, a întins brațul și mi-a luat mâna care se sprijinea pe burta mea. Aproape am ajuns. Ai dureri?

— Nu este la fel de rău ca înainte, am șoptit.

Apoi, pentru că pur și simplu nu puteam ignora asta, am spus:

— Este copilul tău, Dante. Nu am înșelat niciodată și nu o voi face niciodată.

Dante a tras brusc aer în piept.

— Acesta este motivul pentru asta?

— Crezi că mi s-a rupt apa pentru că eram

supărată pe tine?

— Nu știu.

Pe chipul lui era ceva ce semăna cu disperarea.

— Sunt un nenorocit, Val. Dacă pierzi copilul ăsta...

El a clătinat din cap și s-a concentrat la drum în timp ce ne-am oprit în fața intrării spitalului. Mașina cu gardienii noștri era deja acolo, la fel și un medic și o asistentă cu o targă. Dante a sărit din mașină și a alergat în jurul capotei pentru a-i ajuta să mă scoată din mașină. Odată ce m-am întins pe targă, am fost transportată în spital. Dante nu a plecat niciodată de lângă mine. Și mi-a dat drumul la mână doar când îi încurca pe medici și asistente.

După ore întregi de ecografii, analize de sânge și tot felul de alte controale, am fost în sfârșit dusă într-o cameră. Eram obosită și speriată, deși nu atât de rău ca înainte. Dante s-a așezat pe marginea saltelei și mi-a îndepărtat câteva șuvițe de păr de pe față. Pleoapele îmi erau grele, dar nu voiam să dorm. Dante a vorbit cu medicii, pentru că nu simțeam că creierul meu ar fi putut urmări explicațiile lor în acest moment.

— Ce au spus? am întrebat.

— Medicul a spus că ai avut o ruptură prematură a membranelor. De aceea ți-ai pierdut o parte din lichidul amniotic.

— Ce înseamnă asta? Trebuie să scoată copilul mai devreme?

Frica mă sugruma. Ar fi prea devreme. Dacă mi-aș

pierde copilul?

Dante s-a rezemat de pernă și m-a tras la pieptul lui.

— Nu, nu trebuie. Nu a fost o ruptură totală, dar, desigur, există un risc mai mare de infecție acum, motiv pentru care va trebui să iei antibiotice pentru o perioadă. Nu ai intrat în travaliu, așa că acesta este un avantaj. Ei speră să amâne nașterea până în a treizecea săptămână cel puțin. Va trebui să stai în pat cât mai mult posibil și nu ai voie să faci niciun fel de efort.

— Bine, am șoptit. Vreau doar ca bebelușul nostru să fie în siguranță.

— Va fi. Vom avea grijă ca ei să nu i se întâmple nimic, a spus Dante cu vocea lui calmă și liniștitoare.

Am tresărit.

— Ei?

Dante a dat din cap.

— L-am întrebat pe doctor. S-a văzut când au făcut ecografia. Este fată.

Am vrut să fiu fericită și eram. Mi-aș fi iubit copilul, indiferent dacă era fată sau băiat, dar știam ce se aștepta de la mine. Mi-am lins buzele uscate, cercetând ochii lui Dante.

— Ești supărat pentru că nu este băiat? Știu că ai nevoie de un moștenitor. Tatăl tău-

Dante mi-a cuprins obrazul, împiedicându-mă să spun mai multe.

— Sunt fericit. Nu-mi pasă dacă e băiat sau fată. Și tatăl meu va înțelege în cele din urmă.

Părea sincer, dar cunoșteam realitățile vieții

mafiote și nevoia unui soldat al mafiei de a avea un băiat care să-i calce pe urme, să fie introdus în mafie și să garanteze succesul Outfit. Un bărbat avea nevoie de un fiu pentru a fi respectat pe deplin de semenii săi din mafie.

— Nu trebuie să îndulcești lucrurile pentru mine, Dante. Știu cum funcționează lucrurile în lumea noastră.

Dante s-a tras înapoi câțiva centimetri, ridicând din sprâncene.

— Nu îndulcesc nimic. Ți-am spus adevărul. Sunt fericit că avem o fiică. Voi fi fericit pentru fiecare copil pe care îl vom avea. Nu o să mint – mulți oameni din Outfit vor vedea acest lucru ca pe ceva mai puțin dezirabil. Mă vor felicita cu adevărat doar după ce vei fi însărcinată cu un băiat, dar nu-mi pasă de ei. Ești încă tânără și avem timp. Vom avea mai mulți copii și poate că va fi și un băiat printre ei. Dar deocamdată să ne bucurăm de fiica noastră.

— Ești fericit? am întrebat, deja plângând din nou.

Acesta era singurul lucru pe care l-am urât cel mai mult la faptul că eram însărcinată: pierderea stăpânirii de sine când era vorba de emoții, în special lacrimile.

— De când ți-am spus că sunt însărcinată, nu ai întrebat niciodată despre copil. Te-ai prefăcut că nu era acolo. M-ai făcut să mă simt oribil pentru ceva care ar fi trebuit să fie un motiv de bucurie. De ce te-ai răzgândit? Pentru că aproape că am pierdut copilul nostru?

— Nu m-am răzgândit. Sunt fericit datorită sarcinii tale de ceva timp.

I-am aruncat o privire îndoielnică.

— Nu asta am văzut.

— Mă pricep să-mi ascund gândurile și emoțiile, a spus Dante cu regret. Dar n-ar fi trebuit să o fac în acest caz. Ai dreptate, ți-am stricat primele săptămâni de sarcină. Totul pentru că am fost prea mândru ca să recunosc că am greșit.

Am așteptat cu răbdare să spună mai multe. Încă nu eram pregătită să-i accept scuzele nerostite.

Dante și-a sprijinit ușor palma pe abdomenul meu.

— Ai avut dreptate în timpul certei noastre după ce mi-ai spus despre sarcina ta. Nu mi-am dorit niciodată ca soția mea, Carla, să meargă la un medic în legătură cu incapacitatea ei de a rămâne însărcinată, pentru că nu voiam să aflu cumva că eu eram cel care eram infertil. Sunt un om orgolios, Val. Prea orgolios și, cumva, mă convinsesem că nu aș fi putut deveni Capo dacă aș fi aflat că nu sunt în stare să-mi las soția însărcinată. Aș fi fost un bărbat pe jumătate.

— Nu, nu ai fi fost. Însă înțeleg felul tău de a gândi. Dar dacă acesta este cazul, atunci de ce nu te-ai bucurat când ți-am spus că sunt însărcinată cu copilul tău? La urma urmei, asta însemna că nu ești infertil. N-ar fi trebuit să fii mândru?

Zâmbetul lui Dante era solemn.

— Da, presupun că ar fi trebuit să fiu.

A făcut o pauză și i-am dat timpul de care avea nevoie pentru a-și alege următoarele cuvinte. Aveam senzația că îmi va împărtăși ceva foarte personal.

— Dar când mi-ai spus despre sarcina ta, aproape că am simțit-o ca pe un atac asupra memoriei Carlei, de

parcă ai fi învinuit-o pe Carla pentru incapacitatea ei de a-mi da copii prin faptul că ai rămas însărcinată atât de repede.

— Nu am vrut niciodată să-ți atac soția, am spus eu îngrozită. Știu că ai iubit-o mai mult decât pe oricine. Știam asta înainte să ne căsătorim și nu m-ai lăsat să uit asta în tot timpul în care am fost împreună.

Ultima parte a ieșit mai acuzatoare decât intenționam.

— Știu, a spus Dante, ochii lui albaștri și reci urmărindu-mi liniile chipului. Te-am tratat urât. Nu ai făcut nimic ca să meriți asta. Când mi te-ai oferit pentru prima dată, ar fi trebuit să te țin în brațe după aceea. Ar fi fost lucrul decent, onorabil, pe care trebuia să-l fac. În schimb, am plecat. Nu am vrut să-mi permit să fiu aproape de tine. Mi-am permis să iubesc o dată și, după ce a trebuit să o văd pe Carla murind din cauza unei boli lente, oribile, mi-am jurat că nu voi mai lăsa nicio femeie să intre în viața mea.

Am dat încet din cap.

— Îmi pare rău pentru ceea ce s-a întâmplat cu Carla. Îmi pare rău că a trebuit să o privești murind.

Ochii lui Dante erau distanți. Nu plângea. Nu credeam că avea să își permită vreodată să facă asta în fața cuiva, dar în ochii lui era o tristețe profundă care mă sfâșia.

— Eu am ucis-o.

Am tresărit în îmbrățișarea lui, cu ochii mari.

— Ce-ai făcut? Dar am crezut că a murit de cancer.

— Ar fi murit, da. Medicii au spus că nu pot face

nimic pentru ea. Era acasă, drogată în majoritatea zilelor, așa că nu simțea prea multă durere, dar până la urmă nici morfina nu a mai ajutat-o. Mi-a cerut să o ajut, să o eliberez din oroarea care devenise viața ei. Nu a vrut să-și petreacă mai multe săptămâni legată de patul ei, neputând ieși și zdrobită de durere.

El a făcut o pauză, iar eu plângeam deschis, chiar dacă el nu putea. Mi-am apăsat mâna pe pieptul lui, încercând să-i arăt că e în regulă, că am înțeles.

— Ea a vrut să o împușc pentru că a crezut că mi-ar fi mai ușor, mai puțin personal. Nu am putut s-o fac. Nu așa. Nu în același mod în care tratam trădătorii și mizerabilii care nici măcar nu meritau murdăria de sub picioarele ei. I-am injectat insulină, iar ea a adormit în brațele mele și nu s-a mai trezit niciodată.

— Nu am știut. Mi s-a spus întotdeauna că a murit pentru că organele i-au cedat până la urmă.

Ochii lui s-au fixat asupra mea, întunecați și bântuiți. Și-a trecut degetul mare pe sub ochii mei, ștergându-mi lacrimile.

— Asta mi-am dorit. Nu am spus nimănui niciodată.

Am tremurat lângă el, prea copleșită ca să spun ceva. Mi-am îngropat fața în gâtul lui, căutându-i căldura și parfumul. Mâna lui mi-a frecat cercuri blânde pe abdomen.

— Dacă aș fi știut, nu te-aș fi presat atât de mult.

— Val, nu m-ai presat. Când m-am căsătorit cu tine, am făcut un jurământ să am grijă de tine și să încerc să fiu un soț bun și nu-mi iau jurămintele fără socoteală.

Sunt un om de onoare și totuși, nu mi-am îndeplinit promisiunile pe care ți le-am făcut.

— De ce ai fost vreodată de acord să te căsătorești dacă știai cât de greu ți-ar fi?

— Tatăl meu dorea să mă căsătoresc și știam că începeam să arăt slab pentru că nu puteam să trec de Carla, așa că am făcut ceea ce am crezut că ar fi mai bine pentru pretenția mea la putere. Păreai alegerea perfectă.

Felul în care a spus a făcut să sune ca și cum nu eram, dar nu l-am întrerupt.

— M-am gândit că vei fi reticentă în a permite o apropiere la un timp atât de scurt după moartea primului tău soț.

Mențiunea lui Antonio mi-a pus un nod în gât, dar am reușit să înghit.

— Aș fi făcut-o dacă am fi fost îndrăgostiți sau dacă am fi avut ceva care semăna cu o căsătorie adevărată.

— Nu te condamn că vrei ceva real după cum te-a folosit Antonio. Ceea ce face și mai rău faptul că te-ai căsătorit cu un alt bărbat care te-a folosit în propriile sale scopuri.

A oftat încet.

— Deci, când te-ai decis să te căsătorești cu mine, nu ai intenționat să te culci cu mine?

Dante a râs întunecat.

— Nu sunt atât de onorabil. Nu, m-am gândit să ne desăvârșesc căsnicia și apoi să mă culc cu tine ori de câte ori am chef, fără nici un fel de atașament emoțional.

— Atunci de ce nu te-ai culcat cu mine în noaptea nunții noastre sau în zilele următoare?

— Am vrut să o fac. Când te-am adus în dormitorul meu în noaptea nunții, nu am vrut altceva decât să-ți smulg rochia și să mă îngrop în tine. Eram supărat. Am vrut să ți-o trag până când scăpam de mânia asta din sistem, dar apoi ai ieșit din baie în cămașa de noapte modestă de mătase, arătând tot timpul ca o doamnă, și erai soția mea, și aveai privirea aceea plină de speranță și nesiguranță în ochi și am știut că nu te pot folosi așa.

Buzele mi s-au depărtat de surpriză.

— Ai bănuit că nu m-am culcat niciodată cu un bărbat?

Dante a clătinat din cap.

— Nu. Mi-am dat seama că nu aveai experiență în avansurile și încercările tale de a mă seduce, dar am bănuit că primul tău soț fusese dominant în dormitor și nu te-a lăsat să iei inițiativa, deși nu se potrivea cu evaluarea mea despre Antonio.

— Atât de prost m-am descurcat în tentativele mele de seducție? am întrebat cu un râs mic, stânjenit.

Mi se părea incredibil să vorbesc cu Dante așa, atât de deschis, și să fiu în brațele lui fără ca el să încerce să se retragă era și mai bine.

Buzele lui Dante s-au arcuit într-un zâmbet ironic.

— Sunt un om care se mândrește cu autocontrolul său. Crede-mă, majoritatea bărbaților nu ar fi putut rezista farmecului tău. Sincer să fiu, când am aflat că voi fi primul tău bărbat, mi-a fost și mai greu să mă abțin. Probabil că este o chestie masculină, dar am vrut să te

revendic.

— Sună foarte animalic.

— Este. Înainte să mă căsătoresc cu tine, nu îmi doream o mireasă lipsită experiență, dar odată ce am aflat adevărul despre tine, mi-a fost greu să mă gândesc la altceva decât la faptul că voiam să te fac a mea.

Ochii lui Dante s-au îndreptat spre abdomenul meu rotund, unde mâna lui încă se odihnea.

— Și faptul că știu că îmi porți copilul mă face mândru, deși chiar nu este ceva care ar trebui să provoace această reacție în mine. La urma urmei, nu este o mare realizare să-ți lași soția însărcinată.

Am clătinat din cap cu un zâmbet care mi-a dispărut încet de pe buze în timp ce ochii mei i-au căutat pe ai lui Dante.

— Îmi place asta. Îmi place să vorbesc cu tine așa cum fac un soț și o soție adevărată. Te rog, nu te mai îndepărta de mine. Nu pot să mă întorc din nou la singurătate.

Dante mi-a cuprins obrazul.

— Nu voi mai face asta. Evenimentul de azi a fost semnalul de trezire de care aveam nevoie. Voi încerca să fiu cel mai bun soț care pot fi, ceea ce probabil este încă mult mai puțin decât meriți. Nu sunt un om emoțional și urăsc manifestările publice de afecțiune, dar nu mă voi întoarce la a te ignora. Asta pot să promit.

L-am sărutat.

— Mulțumesc.

Am stat în tăcere unul lângă altul până am simțit-o pe fiica noastră mișcându-se. I-am mutat repede mâna

lui Dante, ca să simtă și el. A rămas nemișcat.

— O simți cum se mișcă?

Dante a dat din cap. Nu a spus nimic, dar am știut că de data aceasta nu era pentru că nu a fost afectat de ceea ce se întâmpla. Zâmbind, mi-am pus capul înapoi pe umărul lui.

— Când mă pot întoarce acasă?

— Mâine. Vor să te țină peste noapte.

— Bine.

Nu eram cu adevărat fericită pentru asta. Nu-mi plăcea să fiu despărțită de Dante atât de mult timp, dar nu pentru că eram lipicioasă sau nu puteam sta singură; nu, mă îngrijora faptul că, în ciuda promisiunii lui, Dante avea să găsească motive să se retragă de lângă mine încă o dată dacă ne-am despărți atât de curând după ce am ajuns la o înțelegere.

— Voi rămâne cu tine. Nu te voi lăsa singură în acest loc, a spus el de parcă ar fi știut despre grijile mele, iar inima mi s-a umplut de recunoștință. Și i-am spus deja lui Leo că va trebui să se ocupe de cazinou singur pentru o vreme.

— Nu vrei să mai lucrez?

— Doctorul a spus că trebuie să stai în pat cât mai mult posibil, așa că nu vei putea lucra. Odată ce copilul nostru se naște și te simți suficient de bine, putem vorbi în continuare despre găsirea unui nou loc de muncă.

— Este rezonabil, am spus, apoi m-am tras înapoi și l-am sărutat din nou.

Acum, că mă lăsa, voiam să o fac iar și iar. Curând, respirația mi s-a accelerat, dar Dante s-a retras cu o

mică clătinare din cap.

— Nu ar trebui să facem asta. Trebuie să te odihneşti.

— Doctorul a spus ceva despre sex?

— Din cauza rupturii, sexul este prea riscant. Ar putea duce la o infecţie sau poate provoca lărgirea rupturii.

— Deci nu putem face sex timp de trei luni dacă ajung la termen?

— Da. Aşa e.

Ştiam că unii bărbaţi au început să folosească amante când soţiile lor au rămas însărcinate. Nu credeam că Dante era genul, dar tot mă îngrijora. Şi nu era ca şi cum nu-mi plăcea sexul. O perioadă de trei luni, şi poate mai mult, fără nici un fel de eliberare, suna ca o provocare.

Dante mi-a netezit cutele dintre sprâncene.

— La ce te gândeşti?

— Va fi în regulă pentru tine?

— Vrei să spui lipsa de sex? a întrebat el cu un strop de amuzament. Da. După cum am spus, autocontrolul nu este o problemă pentru mine.

— Sper că ai suficient pentru amândoi.

Dante a sărutat un loc sub urechea mea.

— Nu spun că va fi uşor. Te vreau mereu, Valentina. Mă înnebuneşti de dorinţă, dar nu voi face nimic care ne-ar putea pune copilul în pericol.

— Ştiu. Nici eu.

Am zâmbit.

— Încă nu-mi vine să cred că în curând vom avea

o fetiță. Când ne întoarcem acasă mâine, va trebui să-ți arăt ceva ce am cumpărat azi.

Abia așteptam să-i văd fața când avea să vadă salopeta. Uram faptul că ceva atât de oribil precum o ruptură de membrane ne-a apropiat în cele din urmă, dar m-am bucurat că a făcut-o. Acum puteam aștepta cu nerăbdare nașterea fiicei noastre împreună.

Dante și-a ținut brațul în jurul taliei mele în timp ce mă conducea în casa noastră, deși eram perfect capabilă să merg pe cont propriu. Mă simțeam bine. Poate că medicamentul ajuta. Sau poate că fetița noastră a hotărât că-i plăcea în pântecul meu acum că părinții ei și-au rezolvat problemele. Desigur, știam că trebuia să fiu atentă. Nu puteam risca să intru în travaliu în următoarele două săptămâni. Fata noastră trebuia să se mai dezvolte.

Dante era pe cale să mă conducă în camera de zi, dar am clătinat din cap.

— Îmi doresc foarte mult să fac un duș.

În loc să mă îndrume spre scară, m-a ridicat în brațe și a început să mă ducă la etaj. Eram înaltă și cu siguranță nu i-a fost ușor lui Dante să se descurce pe scări cu greutatea mea în plus. Când m-a pus jos la capătul scărilor, i-am spus:

— Nu trebuie să mă duci în brațe. Nu vei fi mereu prin preajmă când trebuie să urc sau să cobor scările.

— Nu vreau să folosești scările, Valentina, a spus

el, cu vocea care nu accepta niciun contraargument. Dacă nu sunt prin preajmă să te ajut, atunci îl vei chema pe unul dintre paznici.

Mi-am dat seama că nu avea să-și schimbe părerea pe această temă și m-am bucurat că încerca să aibă grijă de mine.

— Bine. Îți promit.

Când am pășit în dormitorul nostru, am văzut că cineva, probabil Gaby, ridicase pungile cu cumpărăturile și le pusese pe scaunul din fața măsuței mele de toaletă. Zâmbind, m-am îndreptat spre ea și am scos salopeta pe care am cumpărat-o ieri înainte ca lucrurile să se înrăutățească. Am ridicat-o pentru ca Dante să vadă.

— Deci, ce spui?

Vocea mea era încărcată de emoție. Aproape că mă simțeam rău că eram atât de exuberantă după ce s-a întâmplat ieri și ce se mai putea întâmpla cu fetița noastră, dar eram prea plină de speranță ca să las grijile să-mi umbrească celelalte emoții. Dante a ridicat o sprânceană.

— Mă îndoiesc că cineva va avea nevoie să i se reamintească.

Am râs.

— Asta a spus și Bibi. Dar e drăguță, nu crezi?

Brațul lui s-a furișat în jurul taliei mele.

— Este. Credeam că nu știi dacă este o fată sau un băiat?

— Nu am știut, dar Bibi a vrut să cumpere costumașe asortate. Ea chiar spera să fie o fată, astfel ca

fiica ei și a noastră să fie cele mai bune prietene. Va fi în culmea fericirii când îi voi spune.

Am făcut o pauză.

— Le-ai spus părinților tăi că este fată?

Dante s-a încruntat ușor.

— Am vorbit cu mama aseară după ce ai adormit. E încântată pentru noi.

— Dar tatăl tău nu este?

— Nu m-a contactat încă. Probabil că încearcă tratamentul tăcerii ca o modalitate de a-mi arăta nemulțumirea lui.

— Într-adevăr? Nu este ca și cum a fost alegerea noastră să avem o fiică. Și oricum, urăsc această fixație pentru băieți. Și o fată este demnă de a fi respectată.

— Nu trebuie să mă convingi pe mine, a spus Dante. Dar băieții sunt văzuți ca ceva care întărește Outfit, în timp ce fetele înseamnă doar o verigă slabă pe care bărbații trebuie să o protejeze. Așa a fost întotdeauna. Nu cred că asta se va schimba prea curând.

— Știi dacă a existat vreodată o femeie inițiată în vreuna dintre familiile din America de Nord și nu numai?

Dante a zâmbit ironic.

— Asta ar fi o noutate pentru mine. Și nu se va întâmpla. Nu mi-aș dori ca fiica mea să facă parte din Outfit. O vreau în siguranță și protejată. Nu vreau sânge pe mâinile ei și moarte în visele ei.

— Dar vrei asta pentru viitorul nostru fiu? am întrebat încet.

Dante a îndepărtat o șuviță de păr de pe umerii

mei.

— Așa stau lucrurile, Val. Îi voi proteja toți copiii noștri atât timp cât voi putea, dar în cele din urmă fiul nostru, cel puțin, va trebui să înfrunte pericolele lumii noastre. Dar va fi puternic.

— Tatăl meu l-a tratat întotdeauna pe fratele meu, Orazio, cu o duritate brutală, iar propriul tău tată te-a torturat pentru a te întări. Uneori nu vreau un fiu pentru că îmi fac griji că va trebui să treacă prin aceleași lucruri.

Nu credeam că aș fi putut să stau deoparte și să-l văd pe Dante cum se comportă așa cu fiul nostru. Chiar și mama mea îl protejase ocazional pe Orazio când tata fusese prea strict. Nu că l-ar fi abuzat vreodată pe Orazio, așa cum făcuse Fiore cu Dante.

— Va trebui să fiu mai strict cu fiul nostru, dar nu voi fi ca tatăl meu, jur.

Am dat din cap. Îl credeam.

Îmi dădeam seama că deja începeam să obosesc, deși aproape că nu am făcut nimic.

— Ar trebui să fac un duș acum. Ar trebui să mă întind din nou în curând.

Dante m-a urmat în baie, cu ochii ațintiți asupra mea când mă descălțam. Am întins mâna după fermoarul din spatele rochiei, dar Dante a fost mai rapid. Degetul mare mi-a urmărit umflăturile coloanei vertebrale în timp ce a tras fermoarul în jos și am simțit asta până la degetele de la picioare. Rochia mi-a căzut la picioare. Acum rămăseseră doar ciorapii mei. Dante i-a coborât pe picioarele mele, apoi și-a lăsat privirea să

călătorească încet în susul corpului meu, în timp ce îngenunchea în fața mea. Nu voiam altceva decât să cad în brațele lui și să-l simt în mine.

Lingându-mi buzele, am șoptit:

— O să fie greu.

Dante s-a îndreptat, expresia lui confirmându-mi cuvintele.

— Fă un duș. Voi aștepta aici în caz că te simți slăbită.

— Ai putea face duș cu mine, am spus.

Dante părea ezitant, apoi a dat din cap. Și-a dat jos hainele, iar când s-a întors spre mine am văzut că era deja pe jumătate erect.

— Credeam că ai autocontrol, l-am tachinat eu.

Dante m-a îndreptat spre duș, stabilizându-mă.

— Da, am, altfel degetele mele ar fi fost deja adâncite în căldura ta umedă.

A deschis dușul, lăsând apa caldă să curgă asupra noastră înainte să închidă cabina de duș și să se întoarcă spre mine, cu mâinile pe șoldurile mele.

— De unde știi că sunt udă? am întrebat pe un ton provocator.

Dante a luat buretele și mi-a frecat ușor sânii și pântecul. Apoi s-a aplecat până când gura lui s-a apropiat de urechea mea.

— Pentru că am putut să văd când am îngenuncheat în fața ta. Erai udă pentru mine.

Chiar eram. Nu credeam că l-am dorit vreodată atât de mult pe cât îl doream acum, că nu aveam voie să ne culcăm unul cu celălalt. Ne-am spălat unul pe altul cu

buretele, sărutându-ne din când în când, iar respirația ni se accelera cu fiecare clipă care trecea. Erecția lui Dante era dură și roșie.

— Vrei să-ți fac sex oral? am șoptit eu când eram lipită de el.

El a gemut în timp ce degetele mele s-au încolăcit în jurul mădularului lui, dar apoi mâna lui mi-a oprit mișcările și mi-a tras mâna de pe penisul lui în erecție.

— Nu, a răspuns el cu o voce aspră.

Nu părea foarte convingător.

— Sunt bine.

M-a întors astfel încât spatele meu să fie lipit de pieptul lui, iar erecția lui a fost prinsă între stomacul lui și spatele meu. Brațele lui mi-au înconjurat pântecul, cu palmele lipite de pielea mea și mi-a sărutat ușor gâtul.

— Cred că ar trebui să ieșim. Trebuie să te întinzi.

Nu am protestat. Toate săruturile și corpurile noastre goale făceau să-mi fie mai dificil să-mi suprim dorința pentru el. Dante m-a ajutat să mă usuc și a părut aproape ușurat când m-am îmbrăcat în sfârșit în pijamale confortabile din satin și m-am întins pe patul nostru. Eu și Dante trebuia să rezistăm în fața dorinței noastre în următoarele câteva săptămâni. Copilul nostru era mai important decât orice altceva.

Dante m-a legănat în brațele lui, în timp ce degetele lui îmi treceau prin păr.

— Îți mulțumesc că nu ai renunțat niciodată la mine, Val.

— Știam eu că încăpățânarea mea îmi va fi de folos într-o zi, am spus râzând ușor.

Șase săptămâni mai târziu, medicii au decis să facă o cezariană. Era totuși cu opt săptămâni prea devreme, dar riscul unei infecții devenise prea mare. Dante nu s-a clintit de lângă mine când mi-au tăiat pântecul. Prezența lui, privirea lui constantă, controlul absolut și puterea pe care le emana m-au ajutat enorm. Cu Dante lângă mine, știam că nimic nu va merge rău. Ca și cum prin puterea pură a voinței lui ar putea face lucrurile să iasă bine. Dante te putea face să crezi că deținea controlul asupra situației chiar și atunci când nu era așa.

Mi-a ținut mâna pe întreaga perioadă a cezarienei și când s-a auzit primul strigăt, mi-a căutat privirea înainte să ne întoarcem amândoi către fiica noastră, încreștită și mânjită cu sânge în timp ce asistenta ne-a prezentat-o. I-am dat drumul mâinii lui Dante.

— Du-te la fiica noastră. Du-te.

Părea reticent să plece de lângă mine, dar după ce mi-a sărutat fruntea, s-a îndreptat și s-a dus spre capătul mesei de operație. Dante nici măcar nu s-a tresărit la cantitatea de sânge, dar nu mă așteptam să o facă. Dacă asistentele și medicii erau surprinși de calmul lui, au ascuns acest lucru, sau poate au crezut zvonurile despre Dante: că era un șef mafiot de rang înalt. Desigur, nimeni nu ar fi confirmat vreodată aceste suspiciuni.

După câteva clipe, asistenta i-a întins-o pe fiica noastră, învelită într-o pătură. Arăta extrem de micuță în brațele lui Dante, în timp ce acesta se uita la ea cu cea

mai blândă expresie pe care am văzut-o vreodată la el. Era și ceva înverșunat în privirea lui care a înlocuit blândețea când și-a ridicat ochii și i-a văzut pe asistentele și doctorii care îl urmăreau. Știam că fiica noastră avea să fie în siguranță.

Ochii lui Dante vorbeau despre protecție, despre hotărârea pură de a distruge orice și pe oricine i-ar fi făcut ei rău. Întorcându-și privirea de la personalul spitalului, Dante s-a apropiat de mine cu fiica noastră și s-a lăsat pe scaunul de lângă capul meu ca să-mi poată arăta fetița noastră. Știam că doctorul avea să o ia în curând. Trebuia să petreacă ceva timp în incubator înainte de a putea veni acasă cu noi.

— Este atât de frumoasă, am șoptit.

Nici măcar nu mi-a păsat că doctorii erau ocupați să mă coasă din nou sau că Dante și cu mine nu eram singuri.

— Seamănă cu tine, a spus Dante încet.

I-am trecut un deget peste obraz. Ea a clipit spre mine cu ochi sticloși. Părul ei era blond ca al lui Dante, deși încă îi era lipit de cap. Era micuță și nu voiam altceva decât să o protejez.

— Anna, am spus, numind-o pentru prima dată pe numele pe care Dante și cu mine l-am ales cu doar câteva zile înainte. Tatăl tău te va iubi mereu și te va proteja.

Dante a sărutat fruntea Annei, apoi pe a mea.

— Și pe tine și pe Anna.

I-am cercetat privirea, iar lacrimile pe care le-am reținut cu succes până în acel moment și-au găsit în sfârșit calea de ieșire.

epilog

M-am coborât în apa fierbinte din cada noastră oftând. Anna adormise în cele din urmă în pătuțul ei, iar Gaby avea să petreacă noaptea cu ea în camera copilului pentru a se asigura că era bine. Dante avea o întâlnire cu tatăl meu jos, în birou. Deși bănuiam că creșterea bruscă a întâlnirilor scurte era rezultatul dorinței tatălui meu de a o vedea pe Anna cât mai des posibil. Cu siguranță nu a împărtășit dezamăgirea lui Fiore Cavallaro că a primit o nepoată în loc de un nepot. Au trecut doar cinci săptămâni de când am născut-o pe fiica noastră și cu greu îmi puteam imagina cum a fost înainte. Dar în seara asta aveam nevoie de ceva timp pentru mine... și pentru Dante. Din fericire, Anna a ajuns într-o fază de lungi perioade de somn neîntrerupt. Uneori dormea până la cinci ore fără probleme.

M-am rezemat în cadă și am închis ochii, relaxându-mă pentru prima dată pe ziua de azi. Aveam o dorință grozavă să-mi fac degetele să alunece între

picioare pentru a atenua tensiunea de acolo, dar nu am făcut-o. Au trecut lde când eu şi Dante am făcut dragoste ultima oară, iar în seara asta voiam să schimb asta.

Dante a fost foarte răbdător, dar nu mi-a scăpat faptul că petrecea întotdeauna mult timp la duş. Nu trebuia să ghicesc ce făcea. Acum, că cicatricea mea s-a vindecat, abia aşteptam să fiu din nou cu el. Doar că de data asta ar fi altfel. Pentru prima dată, aş şti că mă iubeşte în timp ce ar face dragoste cu mine, chiar dacă nu mi-a spus niciodată cuvintele cu voce tare. Felul în care se uita la mine şi la Anna valora mai mult decât toate declaraţiile de dragoste rostite din lume.

— Val? m-a strigat Dante când l-am auzit intrând în dormitor şi o clipă mai târziu în baie.

Ochii lui au zăbovit pe sânii mei umflaţi, în mare parte acoperiţi de bule. Arăta diabolic de frumos în vesta şi pantalonii lui de culoare gri închis. Cei doi nasturi de sus ai cămăşii sale albe erau deschişi, iar mânecile erau suflecate, dezvăluindu-i muşchii netezi.

— Am fost să o verific pe Anna. Doarme. Gaby îi cântă.

— Este grozav, am spus zâmbind.

Aşa cum a sugerat Dante, am mutat camera copilului în camera pe care o împărţise cu prima lui soţie cu mult timp în urmă. Având în vedere că era la o distanţă de trei uşi faţă de dormitorul nostru, nu trebuia să-mi fac griji că Gaby putea să ne audă. Ochii lui Dante erau practic transparenţi de poftă, dar el doar stătea în prag. Stăpânirea lui de sine era minunată şi puţin frustrantă.

— Pari obosită, a spus el cu grijă. Vrei să te odihnești puțin?

Corpul lui spunea ceva foarte diferit însă. Umflătura tot mai mare din pantalonii lui era greu de ratat.

Am clătinat din cap cu un zâmbet și m-am ridicat, lăsând apa și bulele să-mi curgă pe corpul gol, în timp ce stăteam în fața lui Dante. Privirea lui lăsa o urmă arzătoare pe pielea mea, în timp ce a alunecat până la îmbinarea coapselor mele. Am ridicat mâna să acopăr cicatricea îngustă, dar de un roșu aprins, care îmi marca abdomenul. Întotdeauna am găsit o modalitate de a o ascunde de privirea lui Dante până acum. Doctorul a spus că va deveni albă în timp, dar nu va dispărea niciodată complet.

Dante a mers spre mine și mi-a tras ușor mâna, dezvăluindu-i cicatricea mea.

— Nu te ascunde de mine.

— Nu eram sigură dacă te va deranja vederea cicatricei mele.

Dante a râs, cu un sunet aspru și gutural. M-a prins de talie, cu ochii flămânzi și posesivi.

— Arăți ca o zeiță, Val. Cicatricea ta nu te face mai puțin dezirabilă pentru mine. Sau îți par respingătoare cicatricile mele? Am o mulțime.

— Nu, desigur că nu. Dar tu ești bărbat. Este diferit pentru femei.

Dante mi-a mângâiat ușor cicatricea.

— Acest lucru te face și mai frumoasă pentru mine, pentru că știu de ce o ai.

Mi-am pus mâinile pe umerii lui, îmbibându-i cămașa de apă, dar pe Dante nu părea să-l deranjeze. Ochii lui au continuat să-mi cutreiere corpul. M-am aplecat în față și l-am sărutat.

— Te doresc, Dante. Te doresc atât de mult.

Ochii lui Dante au strălucit de dorință.

— Ești sigură? Te-ai recuperat suficient? Nu vreau să te rănesc.

Inima mi-a bătut cu putere din dragoste pentru el. Însemna foarte mult faptul că m-a întrebat când îmi puteam da seama cât de mult voia să mă arunce pe pat și să mă ia. Una dintre mâinile lui își găsise deja drumul spre fundul meu, mângâind și masând într-un mod blând, dar care mă distrăgea.

— Nu mă vei răni, am spus. Atât timp cât o luăm încet, ar trebui să fie bine.

Ultimul lucru pe care voiam să-l fac era să facem lucrurile încet. Voiam să-i smulg hainele lui Dante, să-i ling fiecare centimetru de piele și să-l primesc în mine iar și iar.

Dante nu a spus nimic, dar m-a ajutat să ies din cadă și m-a înfășurat într-un halat de baie pufos. M-a masat prin țesătura groasă până când pielea mea s-a uscat și respirația mi s-a accelerat. Dante m-a ridicat în brațe și m-a purtat spre dormitor, unde m-a lăsat pe pat. Degetele de la picioare mi s-au încordat în așteptare când m-a privit. S-a târât încet pe pat și a întins mâna spre cordonul care îmi ținea halatul de baie închis. Cu o tragere, l-a desfăcut, lăsându-mă dezgolită sub privirea lui.

— Atât de frumoasă, a spus el aspru. Mi-a fost dor de gustul tău.

Doar cuvintele lui au făcut ca dorința să mi se scurgă între picioare și mi-am ridicat șoldurile într-o invitație tăcută. Un zâmbet i-a curbat buzele înainte să-și lase capul în jos și să-mi sărute sânii, mai întâi pe stângul, apoi pe dreptul, înainte de a-și crea un drum de sărutări spre pântecul meu. Am înțepenit când buzele lui mi-au atins cicatricea, nu pentru că ar fi durut, dar Dante nu s-a retras. Tresăritul meu părea să-l facă și mai hotărât să acorde o atenție deosebită acestei părți a corpului meu. Privirea lui s-a îndreptat spre mine în timp ce apăsa un alt sărut pe cicatrice. Ochii lui au fost neînduplecați până când mușchii mei s-au relaxat în cele din urmă sub buzele lui.

După un alt sărut rapid, el a coborât, mi-a îndepărtat picioarele și mai mult, apoi și-a înfipt limba între pliurile mele. Am țipat, fiind deja atât de aproape de marginea abisului încât îmi simțeam mușchii picioarelor încordați în așteptare.

După alte câteva mișcări și ciupituri blânde, eliberarea mea m-a cuprins.

— Dante!

Mi-am prins degetele în părul lui, ținându-l lângă mine în timp ce am cedat plăcerii pe care mi-o dădea. Dante și-a ridicat fața și a apăsat un sărut pe interiorul coapsei mele înainte de a se ridica. M-am ridicat și eu, mâinile mele îndreptându-se spre vesta lui, împingând-o în jos pe umeri înainte de a trece la desfacerea nasturilor cămășii lui cu mâini tremurânde.

— Ridică-te, am ordonat într-o șoaptă fără suflare.

Dante s-a conformat, cu o sclipire surprinsă în ochi. Aproape că i-am rupt pe jumătate pantalonii de pe picioare, lăsându-i lungimea tare să se elibereze. M-am uitat la Dante în timp ce l-am luat în gură, gustând esența lui sărată pe dosul limbii mele, în timp ce el mi-a alunecat în fundul gâtului. Dante a gemut. A alunecat în și din gura mea de câteva ori înainte de a face un pas înapoi, îndepărtându-se de mine.

— Oricât de bine s-ar simți, voi ejacula dacă o ții tot așa. Nu știi cât de mult te vreau.

Dante și-a întins mâna și am luat-o fără ezitare, lăsându-l să mă tragă în picioare. Mi-a împins halatul de pe umeri; acesta a căzut la picioarele mele, iar apoi eram deja în brațele lui Dante, lipită de corpul lui ferm și cald. Ne-a împins înapoi până când picioarele mele au lovit patul și am căzut pe salteaua moale. Dante a coborât lângă mine. M-am încruntat confuză când el m-a întors pe lateral.

— Ce faci?

El a alunecat în spatele meu, apăsându-și pieptul pe spatele meu, cu erecția înfiptă în coapsa mea.

— Vom încerca o poziție nouă. Va ușura lucrurile pentru tine, iar greutatea mea nu se va lăsa pe tine.

— Bine, am spus, cu vocea tremurând de emoție.

— Pilula ta funcționează deja?

Am dat din cap repede.

Dante mi-a adulmecat gâtul în timp ce mâna lui a călătorit peste sânul meu, apoi mi-a coborât pe stomac până mi-a alunecat între picioare. A băgat un deget, apoi

pe al doilea în mine, făcându-mă să gem.

— Ești pregătită, a mârâit Dante.

Eram mai mult decât pregătită. Aveam nevoie disperată de el. Mă durea tot corpul pentru el. Dante și-a mișcat mâna de-a lungul coapsei mele înainte de a-și prinde palma sub genunchiul meu și de a-mi ridica piciorul până când talpa mea se sprijinea pe pat și picioarele mi s-au deschis într-un V larg. M-a tras și mai aproape de corpul lui, lipindu-se de mine și ghidându-și erecția spre deschiderea mea. Vârful lui a pătruns încet în mine, iar eu mi-am închis strâns ochii la senzația de întindere. Palma lui Dante mi-a cuprins sânul în timp ce buzele lui sărutau locul de sub urechea mea, iar el împingea centimetru cu centimetru în mine. Mi s-a blocat respirația când m-a umplut până la refuz. El a oftat aspru.

— Doamne, ești atât de strâmtă, Val.

A trecut prea mult timp și a trebuit să mă obișnuiesc din nou cu mărimea lui. Dante a făcut o pauză, trupurile noastre s-au contopit împreună, penisul lui întinzându-mă. Mi-a mângâiat partea laterală și stomacul.

— Ești în regulă?

Mi-am aruncat o privire peste umăr spre el, apoi i-am revendicat buzele într-un sărut înainte să mă trag înapoi și să-i șoptesc:

— Mi-a fost dor de asta.

Dante și-a tras degetele în jos până la pliurile mele și a început ușor să deseneze cercuri pe punctul meu sensibil.

— Te rog, mișcă-te, aproape că l-am implorat printre gemete.

Și Dante asta a făcut. A ieșit aproape până la capăt, înainte de a aluneca înapoi înăuntru. Când mușchii interiori mi s-au relaxat, el a intrat într-un ritm lent și delicios. Ne simțeam ca o singură ființă în timp ce ne mișcam lipiți unul de celălalt. Respirația noastră s-a accelerat, la fel și împingerea lui Dante, dar el m-a ținut în îmbrățișare, buzele lui ciugulindu-mi gâtul. Nu eram sigură cât timp am făcut dragoste așa, plăcerea crescând încet până când mi-am înfipt degetele de la picioare în saltea, disperată după eliberare. Când în cele din urmă m-a cuprins, mușchii mei încleștați l-au ridicat și pe Dante în culmea plăcerii și s-a revărsat în mine cu un strigăt răgușit.

După aceea, nu s-a retras imediat. În schimb, m-a strâns și mai tare în îmbrățișarea lui, cu trupurile noastre încă unite. Respirația îmi revenea încet la normal, când Dante a lăsat o dâră de sărutări de-a lungul gâtului meu până când mi-a prins lobul urechii între buzele lui. Am gemut și m-am arcuit spre el în timp ce degetele lui își reluau jocul dintre coapsele mele.

— Ce zici de o altă rundă? a spus el răgușit.

Nu am putut face mai mult decât să dau din cap în timp ce cealaltă mână a lui mi-a răsucit sfârcul și am simțit că penisul lui începea să crească din nou tare în mine. A ieșit din mine, făcându-mă să-i arunc o privire confuză. Mi-a frecat ușor fundul în timp ce s-a ridicat și și-a deschis brațele în semn de invitație.

— O altă poziție nouă? am întrebat emoționată.

Penisul lui Dante era atât de tare încât se sprijinea de stomacul lui ferm. M-am târât spre el și m-am ghemuit deasupra lui înainte de a mă lăsa încet pe lungimea lui. Mi-am înfășurat brațele în jurul gâtului lui Dante, apropiindu-ne piepturile și mi-am lipit gura de a lui.

Mâinile lui Dante mi-au cuprins fundul și m-au ghidat în sus și în jos pe erecția lui.

— Uită-te la mine, mi-a cerut el răgușit.

Ochii mi s-au deschis, întâlnindu-i privirea arzătoare.

— Îmi place să-ți văd ochii când sunt în tine.

Ne-am susținut privirile în timp ce respirația noastră s-a accelerat, și mișcările mele au devenit sacadate și chiar și atunci când mi-am strigat eliberarea, urmată de gemetele răgușite ale lui Dante. Privirea lui era toată declarația de dragoste de care aveam nevoie în timp ce ne agățam unul de celălalt, nedorind să ne despărțim nici acum când eram epuizați și satisfăcuți.

Dante s-a întins ușor pe spate, luându-mă cu el, așa că eram întinsă deasupra lui. Un zâmbet prostesc mi s-a răspândit pe față în timp ce mă uitam la Dante. Părul lui dezordonat, umbra bărbii lui, expresia lui necontrolată. Mi-am îngropat fața în curbura gâtului lui, șoptind:

— Te iubesc.

Brațele lui Dante în jurul meu s-au strâns și a apăsat un sărut pe capul meu. Am închis ochii, ascultând cacofonia bătăilor inimilor noastre.

Am stat așa mult timp. Nu voiam să mă mai mișc

vreodată, dar în cele din urmă ne-am strecurat sub duș.

După aceea, am mers în camera copilului. Gaby stătea pe balansoar și citea o carte, dar s-a ridicat repede când ne-a văzut.

— Poți pleca, am șoptit eu. O să o supraveghem noi tot restul nopții.

Gaby a dat din cap și s-a retras, închizând ușa fără niciun sunet. Anna stătea întinsă în pătuțul ei, cu mâinile ei micuțe strânse în pumni și cu fața liniștită. Era încă mică, dar a crescut mult de când ni s-a permis să o luăm acasă de la spital, cu două săptămâni în urmă. M-am îndreptat în vârful picioarelor spre patul ei și mi-am sprijinit mâinile pe margine, nerăbdătoare să-i mângâi obrazul trandafiriu, dar nu am vrut să o trezesc. Îmi plăcea să o privesc în aceste momente de liniște. Niciodată nu m-am simțit mai liniștită. Dante a venit în spatele meu și și-a înfășurat brațele în jurul taliei mele, sprijinindu-și capul de al meu.

— Nu voi lăsa niciodată să vi se întâmple ceva ție sau Annei. Vă voi proteja până la ultima mea suflare.

Știam că așa avea să facă.

A durat ceva timp și am avut câteva obstacole de-a lungul drumului, dar în cele din urmă am obținut ceea ce mi-am dorit întotdeauna: un soț căruia îi păsa profund de mine și un copil frumos pe care amândoi îl iubeam mai mult decât orice altceva pe lume. Mă simțeam ca și cum aș fi ajuns în sfârșit acolo unde trebuia să fiu.